

U

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

18.3

6 - C - 5.

6.5.5.
6
C
S

TETRA

MONON EVANGELIO

rū (quorū integri textus sibi cōcor-
des sub vna narrationis serie histo-
rico ordine connectuntur) à magi-
stro Roberto Gouillet sacrę theo-
logiæ doctore professo nuper col-
lectum & coadunatū, tres in partes
diuisum, quarum quęlibet in Rubri-
cas subdiuiditur, Rubricę in toto
opere. clxxvi. continentur.

Caesegau

Venundantur Parisiis, sub Lilio Aureo,
in via ad diuum Iacobum.

M. D. XXXV.

Extractũ à Registro facultatis Theo-
logiæ In vniuersitate Parisiensi.

ANno domini millesimo quin-
gentesimo tricesimo quinto die
prima mensis Iulii, fuit sacra theolo-
gorum facultas congregata per Iu-
ramentum apud sanctum mathurinũ
In primis audita Relatione honoran-
dorum magistrorum deputatorũ qui
visitauerunt Librum intitulatum Te-
tramonon euangelicum æditum à
honorando magistro nostro Roberto
Gouillet consensit facultas quod Im-
primatur & venditioni exponatur.

De mandato domini decani ex ordine
prædictæ facultatis Theologiæ.

ROBERTVS GOVLLET

inter sacrarum litterarum profes-
sores Parisiensis Academiae mini-
mus pio lectori eternā fœlicitatem.

AMETSI doctores quàm plu-
rimi cum sapientia & auctoritate,
tum fama & sanctitate percele-
bres euangelicos canones, siue (ve-
dicunt) quatuor euangelistarū con-
cordantias vigilantissime cōpilarunt. Quorū chris-
tianus doctor Venerandus dominus Ioannes Ger-
son meminit, & nōnullorū nomina in suo libro ope-
rosissimo recēset quē de subdita materia mono-
tesserō, aut vnū ex quatuor appellauit. Nō inutile
tamē neq; superflūū iudicā singulorū euangelistarū
nudos textus historico ordine cōciliari, non quod
velim aut audeā ipsis sacro sãctis doctoribus aduer-
sari, seu eorū dictis quicquā repugnans proferre, sed
quæ breuissimo stilo & subtilissimo posuerūt pla-
niori quidē modo (omissis vocalibus siue dictionū
concordatiis quæ in canonibus euangeliorū facile
possunt inueniri) vera euāgeliorū verba integrosq;
textus sine mixtione variatione, aut diminutione
sub vna narratiōis serie curabo cōtexere. Sicq; stu-
diose lector cōfestim aperto codice si quatuor, tres
aut duo & qui illi cōcordēs sint, sed & singulorū pro-
pria facile poteris agnoscere, nec te offēdat quēdā

& aliquale in enarratiōis ordine repereris variatiō
nē. Nonnunquā enim euangelista vnus scribēdo
rei gestæ ordinem tenuit alius per anticipationē
alius vero per repetitionem oēs tamen veram cō-
cordemq; narrarunt historiam prout quidem spi-
ritus sanctus (qui sacre scripturæ author est principa-
lis) Ipsos scriptores edocuit. Non enim refert iux-
ta diui Augustini traditionem quibus verbis quoue
ordine veritas ipsa nota fiat. Quis enim spiritum
sanctum nesciat sub vno eodemq; penitus verbo-
rum contextu admirabiliū IESV CHRISTI ope-
rum & gestorum suēq; salutaris doctrinæ (potuisset
si voluisset) historiam tradidisse? At vero non sine
magno sacramenti mysterio sub quadam concor-
dissima (si ita dici possit) dissonantia placuit fide-
lium mentes ad humiliores vigilantioresq; nec
non multipliciorem veritatis inuestigationem
commouere. Palamq; fieret quattuor euangelistas
non humana affectione aut mutua conspiratione
sed diuina inspiratione fuisse locutos. Super his au-
tem omnibus glossæ doctorum & postillæ (si eas vi-
sere cupieris) ad plenum te illustrabunt. Præser-
tim eximius omnium diuus Augustinus in subtilissi-
mo de consensu euangelistarum libro suum legen-
tem abunde erudiet.

Præsens itaq; opus (quod Tetramonon euange-
liorum dici potest) de saluatoris IESV Ingressu in
hunc mundum progressu & regressu in tres partes
diuiditur quarum quælibet plures Rubricas secun-
dum historię qualitatem complectitur. Continentur

autem in totius operis ambitu Rubricæ. 176.

Prima itaq; pars principalis est de Christo IESV origine & ingressu in mundum per suam admirabilem de spiritu sancto conceptionem & gloriosâ eius de virgine natiuitatē cōtinet Rubricas. 12. vsq; Rubricam. 13. exclusiue. Secunda vero pars de progressu ipsius in mūdum per sanctissimam vocalem & salutarem eius doctrinam diuinorumq; operum manifestationem continet rubricas 129. à Rubrica. 13. vsq; rubricam 141. Includiue Tertia autē de illius egressu de mundo per dolorosam eius passionem & ad deum patrem (qui eum miserat) regressu per victoriosam resurrectionē & triūphalem ascensionem continet rubricas. 35. à Rubrica. 142. vsq; operis finem. Postremo autē si & ipsos euangeliorum textus secernere volueris breuissimum opus addidi (quod prioris nomine versò Monotetro aut ex vno quatuor nominari censui) quo vnicuique euangelistarum quod proprium est doceberis restituere. Vale piissime lector votorum compos tandemq; tibi sit merces illa quam increata sapientia charissimis amatoribus suis pollicetur inquiens, Qui me elucidant vitam æternam habebunt.

Tabula sequentis operis (quod vt dictum est partes rubricasq; centū & septuaginta sex cōplectitur) quæ quidē perse ad cognoscendā euangelistar ū consonātiā utilis esse potest.

- P** R I M A E autem partis principalis quæ est de christi IESV origine & ingressu in mundū per suā admirabilē de spiritu sancto conceptionē & gloriosā eius de virgine natiuitatē Rubri. 12.
Rubri. 1. de diuini verbi (qđ caro factum est & habitauit in nobis) æterna generatione Ioā. fo. fo. 1
Rub. 2. de Ioan. baptistæ diuini verbi præcursoris zachariæ sacerdoti ī tēplo sibi nascituri per Gabrielē annunciatiōē cuius nomē ipse prædixit & factitatē patriq; dubitatī taciturnitatē nūciauit. Et de ipsius miraculosa ex senibus parētibus steriliq; matre elizabeth conceptione Luc. fo. fo. 1
Rubrica. 3. de tēporali & humana IESV CHRISTI genealogia. Math. Luc. fo. 2. fa. 2
Rubrica. 4. de maria desponsata Ioseph quæ (nunciante angelo gabriele) ipsum filium dei, de spiritu sancto concepit Math. Luc. fo. 3. fa. 2
Rubrica. 5. de visitatione Elizabeth per mariam deiparam & eius cātico. Magnificat anima mea dominum Lucas solus. fo. 4. fa. 2
Rubrica. 6. de Ioannis baptistæ natiuitate, & circūcisione restitutoq; Zachariæ sermone, qui spiritu sancto repletus canticum edidit. Benedictus dominus deus Israel &c. Luc. solus. fo. 5. fa. 1
Rubrica. 7. de Ioseph super virgine grauida hesi-

tante per angelum in somnis certiorato & con-
solato Math. solus fo. 6. fa. 1

Rubrica. 8. de Augusti Cæsaris edicto ortuq; IESV
CHRISTI saluatoris in Bethleem quē festum
pastores angelo gaudium euangelizante in præ-
sepio pannis inuolutū visiterunt. Deq; eius cir-
cūcisiōe & nominis impositiōe Luc. fo. fo. 6. fa. 2

Rubri. 9. de magorū (famulāte stella) ad puerū ado-
rādū aduētū: quo Herodes rex turbatus est qui
puero oblati muneribus, responsoq; in somnis
accepto, p aliā viā reuersi sūt &c. Math. sol. f. 7

Rubri. 10. de pueri IESV in tēplo à parētibus præ-
sentatiōe secundum legē Moyſi quē iustus Sy-
meon inter vlnas suscepit benedicēs Canticūq;
Nūc dimittis seruū tuū domīe secūdū verbū tuū
in pace edidit, ipsūq; i ruinā & resurrectionē mul-
torū & in signū positū fore prædixit. Et de anna
prophetissa Phaniel filia. Luc. solus fo. 8. fa. 1

Rubrica. 11. de fuga IESV in Aegyptū occisionēq;
inocētū atq; ei9 reditu mortuo Herode ammo-
nito Ioseph i sōnis ab āgelo Math. sol. fo. 8. fa. 2

Rubrica. 12. de IESV duodecim annorum puero
in medio doctorum disputante, cum eis à paren-
tibus inuento. Lucas solus fo. 9. fa. 2.

SECVNDÆ partis principalis, quæ est de pro-
gressu Iesu in mūdū per sanctissimā vocalē & sa-
lutarē eius doctrinā diuinorūq; operū manifesta-
tionē. Rub. 129. Rubrica. 13. de Ioanne baptista
IESV christi præcurfore pœnitētiam in deserto
prædicāte & baptizante testimoniumq; de ipso

saluatore, tunc absente perhibente. Math. Mar.
Luc. fo. 10. fa. 1

Rubrica. 14. de I E S V à Galilæa in Iordanem, vt
à Ioanne baptizaretur veniente, atq; dei patris
in voce super eum, & spiritus sancti in columbe
specie exhibito testimonio. Math. Marc. Lucas,
Ioan. fo. 12. fa. 1

Rubrica. 15. de quadragesimali I E S V C H R I S
T I ieiunio, & ipsius in deserto triplici tētatio-
ne, cui triumphanti angeli ministrarunt. Math.
Marc. Luc. fo. 13. fa. 1

Rubri. 16. Testimonium Ioānis Baptistæ de I E S V
in Bethānia trans Iordanem sacerdotibus & le-
uitis à Hierosolymis ad eum missis Ioan. solus,
fo. 14. fa. 2

Rubric. 17. de duobus discipulis Ioannis qui audito
magistri testimonio de I E S V, secuti sunt I E S
V M. Quorum Andreas vnus qui fratrē suum
Simonem ad eū adduxit. Cui tūc CHRISTVS
nomen Cephas imposuit. In crastinūq; vocauit
CHRISTVS Philippū, per quē Nathanael
ad I E S V M venit, Ioan. solus fo. 15. fa. 1

Rubrica. 18. de aquæ in vinum mutatione in Cana
Galilææ, quod fuit initium signorū I E S V Ioā.
solus fo. 16. fa. 1

Rubri. 19. de aduentu I E S V ad Pascha in Hieru-
salem. Et vendentium & eementium facto flagel-
lo à templo eiectione petentibus Iudæis aucto-
ritatis signū, respondit. Soluite tēplum hoc, & in
tribus diebus excitabo illud, Ioā. sol. fo. 16. fa. 2

Rubrica. 20. de Nicodemo Phariseo Iudæorū prin-
cipe, qui nocte veniens ad I E S V M multiplici-
ter de spirituali regeneratione ab eo instructus
est, Ioan. solus, fo. 17. fa. 1

Rubri. 21. de discipulorū Ioannis contra I E S V M
quarela. Quibus respondens Ioannes testimo-
nium de I E S V dat superioritatis, dicens. Illum
oportet crescere, me autem minui, Ioan. solus, fo-
lio. 18. fa. 1

Rubri. 22. de Ioānis Baptiste incarceratione ab He-
rode, quem propter Herodiadē fratris vxorē re-
prehendebat, Math. Marc. Luc. fo. 19. fa. 1

Rubri. 23. I E S V S audita Ioannis, incarceratione
secessit in Galilæam relicta Iudæa, Math. Marc.
Luc. Ioan. fo. 19. fa. 2

Rub. 24. de colloctione I E S V cum Samaritana
muliere, Ioannes solus, fo. 22. fa. 1

Rubri. 25. de filio reguli in Capharnaum à I E S V
sanato cum esset in Cana Galilææ, Ioannes so-
lus, fo. 21. fa. 2

Rubri. 26. de I E S V in synagoga Nazareth docē-
te, cui traditus est liber quo reuoluto illud Esa.
6. Inuenit spūs domini super me &c. quod com-
pletum esse affirmātī omnes testimoniū dabāt.
Nonnullis dicētibus, Nōne hic est filius Ioseph.
Et cum eorū indignitatem duplici exemplo ma-
nifestasset ira repleti illum extra ciuitatem, vsq;
ad supercilium montis, vt præceperunt eiece-
runt, Lucas solus, fo. 22. fa. 1

Rub. 27. I E S V S relicta Nazareth, venit Caphar

naum ciuitatem maritimā, ibiq; prædicauit poenitentia agite &c. Math. Mar. Luc. fo. 22. fa. 2

Rub. 28. de apostolorū piscatorū uocatione à I E S V, qui Simonis nauiculam ascēdens (vt Lucas meminit) hisq; retia laxare præcipiēs copiosam piscium multitudinem concluderunt, & hominū postea facti piscatores relictis omnibus, secuti sunt eum. Math. Marc. Luc. fo. 23. fa. 1

Rubrica. 29. de I E S V in synagogis Galilææ euangelium prædicante, omnesq; languores sanante quiq; crescente eius fama spiritum immundum expulit. Math. Mar. Luc. fo. 24. fa. 1

Rub. 30. de Simonis socru febricitante sanata, multisq; aliis manuum impositione a variis languoribus curatis, deq; exeuntibus dæmoniis quæ clamantia, Quia tu es filius dei, nō sinebat I E S V S ea loqui. Math. Mar. Luc. fo. 25. fa. 1

Rub. 31. de Mathæi publicani in Theloneo sedētis ad apostolatū uocatione. Mat. Mar. Luc. fo. 26. f. 1

Rub. 32. de Ioannis Baptistæ discipulorum murmure, & Phariseorum contra I E S V M super discipulis suis non ieiunantibus. Math. Marc. Luc. fo. 27. fa. 1

Rubrica. 33. de duodecim apostolorum electione, & eorum nominibus. Mathæus, Marcus, Lucas, fo. 28. fa. 1

Rubri. 34. de sermone domini in monte, quæ propter doctrinarū multitudinem plures continet rubricellas. Math. Luc. fo. 29. fa. 1

Rubricella. 1. de beatitudinibus. Mathæus, Lucas,

fo. 28. fa. 1

Rubricel. 2. de apostolorum commendatione ex officii conditione. Math. solus, ibidem.

Rubricella. 3. de legis adimplentione per CHRISTUM qui aliis adimplendi exemplum præbuit. Math. Luc. fo. 30. fa. 1

Rubricel. 4. de multiplici conciliorum super legem veterem additione, aut verius de aliquorum moralium præceptorum declaratione de illo Exod. ca. 20. Non occides. Math. Luc. ibidem.

Rubricella. 5. de illo. Exod. ca. 20. Non mœchaberis. Math. solus, fo. 30. fa. 2

Rubricella. 6. de illo. Leuiti. ca. 19. Non periurabis. Math. solus, fo. 31. fa. 1

Rubricel. 7. de illo. Exod. cap. 21. Oculum pro oculo. Math. Luc. fo. eodem, fa. 2

Rubricel. 8. de illo. Leuiti. 19. Diliges proximum tuum &c. Math. Luc. ibidem.

Rubricella. 9. de multiplici hypocrisis detestatione in eleemosinarum largitione. Mathæus solus, folio. 32. fa. 2

Rubricel. 10. de hypocrisis detestatione in orationibus. Math. Luc. fo. 32. fa. 2

Rubricella. 11. Quod instanter sit orandum. Math. Luc. fo. 33. fa. 2

Rubricella. 12. de hypocrisi in ieiunio detestanda. Math. solus, fo. 34. fa. 1

Rubricella. 13. de affectione in temporalium thesauris non collocanda, & intentione debite regulanda. Math. Luc. ibidem.

Rubricella.14.de nimia sollicitudine tollenda & eiicienda,& spe in dei prouidentia ponenda, Math. Lucas,fo.35.f.a.1

Rubricel.15.qualiter miserandum nec improbe iudicandū,& de prius eiicienda trabe ab oculo suo vt de fratris oculo festuca eiiciatur,neq; dandum est canibus sanctū,neq; porcis margarite,Math. Lucas,fo.36.f.a.1

Rubricel.16.de vniuersali legis præcepto & salutis porte angustia,Math.Lucas fo.37.f.a.1

Rubricel.17.de falsorum prophetarum per fructus suos noticia,Math.Lucas ibidem

Rubricel.18.Quòd deus,non ore tantum, sed, operum efficacia sit colendus,Math.Luc.fo.37.f.a.2

Rubrica.35.de leproso sanato,cui vt nemini diceret iussit, sed vt sacerdotū principi se ostenderet Math.Mar.Luc.fo.38.f.a.2

Rubri.36.de Centurionis seruo paralytico sanato, Math.Luc.fo.39.f.a.2

Rub.37.de vnico filio viduæ in Naym ciuitate suscitato,Lucas solus,fo.40.f.a.2

Rub.38.de duobus sequi CHRISTVM volentibus quorū vni CHRISTVS dixit. Vulpes foveas habet &c. Alteri sequere me,& sine mortuos sepelire mortuos,Math.Luc.fo.41.f.a.1

Rub.39.de procellarū maris quietatione imperante IESV ventis & mari,Math.Marc.Luc.folio 41.f.a.2

Rub.40.de duobus demoniacis in monumētis latentibus à IESV in Gerasenorum regione eu-

ratis dæmonibus in porcorum gregem intrantibus. Math. Mar. Luc. fo. 42. fa. 2

Rubrica. 41. de paralytico in lecto I E S V oblato, cui dicit. Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. De quo murmurantibus Scribis sanauit eū, iussit surgere, & ferre grabatum in domū suam, Math. Marc. Luc. fo. 44. fa. 1

Rub. 42. de filiæ Iairi Archisynagogi suscitatione, emorroissēq; mulieris (ea vestimēti I E S V tāgēti fimbriā) sanatiōe, Math. Mar. Luc. fo. 45. fa. 2

Rubri. 43. de duobus cæcis dicente I E S V, Secundum fidem vestram, fiat vobis, statim illuminastis, Mathæus solus, fo. 47. fa. 2

Rub. 44. de præcepto dato apostolis messis domini rogare, vt in messem operarios mittat, Math. Luc. ibidem

Rubrica. 45. de duodecim apostolorū ad prædicandum missione, & eorum informatione, & sibi data auctoritate, deq; eos recipientium mercede, Math. Marc. Luc. fo. 48. fa. 1

Rubri. 46. de Ioannis in carcere ad I E S V M per discipulos interrogatione. Tu es qui vēturus es, an alium expectamus? deq; I E S V per miracula responsione, & ab eo Ioannis commendatione, Math. Luc. fo. 50. fa. 2

Rubri. 47. de Magdalene peccatricis lachrymis & pœnitētia, discumbente I E S V in domo Simonis Pharisei quē intra se murmurantem duorum debitorū exemplo corripuit. Et mulieri dixit. Remittuntur tibi peccata tua, Luc. solus, fo. 52. fa. 1

Rubrica.48.de Ioannis occisione Herodiadis filia
caput illius sibi in disco dari petēte. Math. Mar.
fo.52.f.a.z

Rub.49.de probatica pisonia,& de paralytico tri-
ginta octo annorū ibi sabbato à I E S V sanato
qui & murmurantes super hoc Iudæos conuicit,
dicēs eis. Pater meus vsq; modo operatur,& ego
operor &c. Ioannes solus. fo.53.f.a.z

Rubrica.50.de apostolorum ad I E S V M reditu
quacūq; egerant & docuerant nunciātium. Et
de quinq; panum,& duorum piscium in deserto
multiplicatione &c. Mat. Mar. Luc. Ioā. fo.55.

Rubri.51.de crescente I E S V fama, qua Herodes
Ioānem à mortuis surrexisse asserabat volens vi-
dere eum. Math. Mar. Luc. fo.55.f.a.1

Rub.52.de I E S V supra mare ambulante,& sub-
mergētis Petri liberatione,cui dixit. Modice fi-
dei,quare dubitasti. Math. Mar. Ioan. fo.57.f.a.z

Rub.53.de C H R I S T O inuitante ad spūalē ci-
bum quarendū, quiq; vinū de coelo panē se dixit
descēdisse,atq; panē vitæ esse,panēq; in eucharis-
tiæ sacramēto daturū,qui vere caro sua est,quod
nōnulla discipulorū audiētes murmurauerūt,dicē-
tes. Durus est hic sermo,& quis pōt eū audire, re-
troq; abierūt, remanentibus. 12. apostolis, quibus
ait. Ex vobis vnus diabolus ē. Ioan. fo. fo.58.f.a.z

Rubrica.54. de septuaginta duorum discipulorum
electione, quos erudiēs, binos & binos misit. Lu-
cas solus. fo.60.f.a.z

Rubrica.55. de exprobratione & maledictione ciuū

tatum, in quibus I E S V S prædicando virtutes
operatus est. Math. Luc. fo. 61. fa. 1

Rub. 56. de dæmoniaco, cæco, surdo, & muto, quem
curauit I E S V S, vnde miratibus turbis pharisæi
miraculū calūniātes dixerūt. In Beelzebub princi
pe dæmoniorū eiicit dæmonia &c. Mat. Lu. f. 61.

Rub. 57. de docta IESV respōsione infidiātī, cui dā
dicēti, Ecce mater tua & fratris tui foris stāt quæ
rētes te, quia qui vere mater & fratres sint, manife
stauit. Math. Mar. Luc. fo. 63. fa. 2

Rub. 58. de Iudæorum signū de cœlo petentiū con
futatione. Math. Mar. Luc. fo. 64. fa. 1

Rub. 59. de gratiarū ad deū patrē actiōe siue diuine
laudis I E S V confessione. Quia fidei mysteria
mundi sapientibus occulta, paruulis & simplici
bus manifestantur. Math. Luc. fo. 64. fa. 2

Rubri. 60. de reuertentibus cum gaudio discipulis,
Iesūq; dicentibus. Domine, dæmonia subiiciun
tur nobis, quos benigne corripiēs, dixit eis. Gati
dete potius, quia nomina vestra scripta sunt in
cœlis. Luc. solus, fo. eodem. fa. 2

Rub. 61. de legisperito Iesum tētāte qui se iustificās
quis esset suus p̄ximus ab eo quæsiuit qui per simi
litudinē respōdens de vulnerato à latronibus in
Hierico, cui samaritanus mīam fecit, sacerdote &
leuita eo intacto pertrāseūtibus. Luc. solus. fo. 65

Rubrica. 62. de ministrante Martha ociosam Ma
riam sororem accusante, quā excusans I E S V S
dixit. Maria optimam partem elegit. Lucas so
lus. fo. 65. fa. 2

Rubrica.63.de esuriētibus discipulis per sata tran-
seuntibus spicas sabbato cōfricantibus & man-
ducantibus quos Pharisei tanquā sabbati vio-
latores accusabant illos vero IESVS dauid exē-
plo excusauit qui panes propositionis in domo
dei manducauit Math. Marc. Luc. fo. 66. fa. 1

Rubrica.64.de Responſione IESV, ad calumpio-
sam Iudæorum questionem Si licet sabbatis cu-
rare cui satisfecit exemplo & miraculo arida ma-
nu hominis sanitati sabbato restituta. Math.
Marc. Luc. fo. 67. fa. 1

Rubrica.65.de quatuor parabolis à IESV populo
in mari prædicatis interrogātibus discipulis Qua-
re ī parabolis loqueretur &c. Math. Marc. Luc.
fo. 68. fa. 2

Rubrica.66.de tribus parabolis à IESV discipulis
in domo propositis exposita prius zizaniorum
parabola Math. solus. fo. 102

Rubrica.67.de turbarum super IESV doctrina ad-
miratione dicentibus illis nonne hic est fabri fi-
lius &c. Quibus respondens dixit. Non est pro-
pheta sine honore nisi ī patria sua. Math. Marc.
Lec. fa. 72. fa. 1

Rubrica.68.de discipulorum à scribis & Phariseis
reprehensione qui nō lotis manibus panem co-
medebant Quibus eorum traditiones corripiēs
IESVS dixit. Quare & vos transgredimini man-
datum dei propter traditionem vestram? Math.
Marc. Luc. fo. 73. fa. 1

Rubrica.69.de chananæa muliere quæ clamādo ad

IESVM filiæ obtinuit sanationem Cuiq; contĩ-
tinuāti dixit, fiat tibi sicut vis. Mathæus. Marc.
fo. eodem. fa. z

Rub. 70. de surdo & muto IESV oblato cui dixit
effeta quod est adaperire multisq; aliis à variis
languoribus secus mare Galilææ sanatis Math.
Marc. fo. 75. fa. i

Rub. 71. de hominum refectione in deserto multi-
plicationeq; septem panum & paucorum piscis-
culorum Math. Marc. fo. 76. fa. z

Rubrica. 72. de Iudæis iterum signum de cœlo pe-
tentibus à IESV quibus eos increpans dixit Ge-
neratio adultera signum quærit & non dabitur
ei nisi signū Ionæ &c. Et de cauendo Pharisæo-
rum fermento Math. Marc. Luc. fo. 77. fa. z

Rubrica. 73. de cæco in bethsaida illuminato qui
dicebat videre homines velut arbores ambulan-
tes Marc. solus fo. 78. fa. z

Rub. 74. de christi quæstione apostolis. Quem me-
dicunt homines qui Petro respondenti Tū es
CHRISTVS filius dei viui dixit Beatus es Si-
mon bariona &c, Sed exinde vt discipulis se mo-
riturum hierosolymis nūciauit dolentem super
hoc Petrum & dicentem absit à te domine. Nō
erit hoc tibi Increpans ait vade post me Sata-
na &c. Math. Marc. Luc. ibidem.

Rubri. 75. de baiulanda post IESVM cruce & con-
temnendis pro anime salute omnibus temporas-
libus Math. Marc. Luc. fo. 79. fa. z

Rubrica. 76. de IESV assumptis petro iacobo &

Ioanne in excelso monte transfiguratione præ-
sentibusq; Moysē & Elia. Mathæus. Marcus.
Lucas. fo. 80. fa. 2

Rub. 77. de lunatico qui se in ignem & aquam se-
pe præcipitabat (quem discipuli curare non po-
tuerunt à IESV sanato, quibus interrogantis-
bus quare illum eiicere non potuimus, dixit pro-
pter incredulitatem vestram &c. Mathæus. Mar-
cus. Lucas. fo. 82. fa. 1

Rubrica. 78. de discipulorum tristitia dicente eis
IESV in Galilæa. Quia filius hominis traden-
dus est in manus hominum qui occident eū &c.
Math. Marc. Luc. fo. 83. fa. 2

Rubrica. 79. de IESV in Galilæa ambulante qui
in Iudeam ambulare non volebat quia eum Iu-
dæi interficere quærebant ad quē increduli eius
cognati (proximo tabernaculorū festo) vane
laudis cupidi dixerunt Transi hinc & vade in
Iudeā &c. Quibus non acquiescēs ait & vos ascē-
dite ad diem festū hunc ego enim non ascēdā
supple vobiscū. Mediante vero die festo ascēdit
IESVS In templū & docebat vnde mirabātur
Iudæi dicētes. Quomodo scit literas cū non di-
dicerit? multūq; de illo murmur erat ī turba mul-
tis in eū credentibus. Missiq; à Pharisæis vt ca-
perent ministri testimoniū pro illo dederunt di-
centes. Nunquā sic locutus est homo &c. Si-
militer & Nicodemus Ioannes solus. fo. 84. fa. 1

Rubrica 80. de muliere in adulterio deprehensa
IESV docenti in templo oblata à Pharisæis &

scribis qui (IESV digito in terrā scribentē & dicentē Qui sine peccato est vestrū &c.) confusi exierunt &c. Ioannes solus fo. 86. fa. 1

Rub. 81. de verbis IESV in gazophylatio docētis ī tēplo & dicētis se lumē mūdi &c. Ioā fo. fo. eod.

Rubri. 82. de sermone IESV dicētis obstinatis iudeis in peccatis vestris moriemini, illis vero qui credebāt in eū qđ permanentes in sermone suo discipuli sui erūt & cognoscēt veritatē & veritas illos liberabit illos autē qui se patrē Abrahā habere gloriabātur Cū opera Abrahā nō facerent ex patre diabolo esse &c. Multaq; de diuinitate affirmantē & dicentē se filiū dei lapidare voluerūt Ioannes solus fo. 83. fa. 2

Rubrica. 83. de cæco nato à IESV sabbato illuminato quòd miraculū Pharisei calumniantes nec cæco nec eius parētibus quod cecus natus esset affirmatibus credere voluerunt Quā de re dixit IESVS ī iudiciū ego in hūc mūdū veni vt qui nō vidēt videāt & qui vidēt ceci fiāt &c. Io. fo. fo. 88

Rub. 84. de sermone IESV quō se bonū pastore affirmat discretionē pastoris à mercenario ostēdens qui dicit potestātē habere animā suā ponēdi & iterū assumendi Ioannes solus fo. 90. fa. 1

Rub. 85. de didrachmatis in capharnaū solutione iubente IESV Petro &c. Math. fo. fo. eodē. fa. 2

Rubrica. 86. de discipulorū contentione in capharnaum quis eorum maior esset quos paruuli exēplo ad humilitatē inducit prohibens scandalum &c. Math. Marc. Luc. fo. 91. fa. 1

Rubrica. 87. de fraternæ correctionis ordine & in
corrigibili vitando &c. Quodq; vsq; septuagies
septies proximo sit indulgendum Mathæus Luc.
fo. 92. fa. z

Rubrica. 88. de nequam seruo cui dominus omne
debitum dimisit & tamen conserui sui minime
misertus est Math. solus. fo. 93. fa. 1

Rubrica. 89. de illo qui in nomine IESV de mor-
nia eiiciens IESVM (Referente Ioanne) non
sequebatur. Marc. Luc. fo. eodem. fa. z

Rubrica. 90. de quodam à IESV petente vt frater
secum hereditatē diuidat cui Respondit IESVS
Qui me constituit iudicem &c. Luc. fo. fo. 94.

Rubrica. 91. de stulto diuite inaniter horrea am-
pliare cogitanti cui statim repentina mors nūn-
ciata est Lucas solus ibidem

Rubrica. 92. de Galilæorum occisione quorum san-
guinem Pilatus cum sacrificiis miscuit & de in-
fructuosa ficu sub quorū tipo monet IESVS
ad pœnitentiæ accelerationem Luc. solus ibidē.

Rubrica. 93. de muliere decem & octo annis curua
ta à IESV sabbato sanata vnde indignanti ar-
chisynagogo respondens IESVS Hypocrite
(ait) vnusquisq; vestrum sabbato soluit bouem
suū aut asinū à præsepio & ducit ad aquare &c.
Lucas solus fo. eodem fa. z

Rubrica. 94. de Pharisæorum interrogatione An
liceat vxorem dimittere &c. Et IESV CHRI-
STI Responsione quod non nisi propter for-
nicationem &c. Et quod multiplices sunt Eunu

chi &c. Mathæus. Marcus. Lucas. fo. 95. fa. 1.
Rubrica. 95. de paruulis IESV oblatis qui (prohibentibus discipulis) dixit Sinite paruulos venire ad me. Talum est regnum cœlorum Mathæus. Marcus. Lucas. fo. 96. fa. 1

Rubrica. 96. de Phariseorum & scribarum contra IESVM murmure quia cū peccatoribus. Manducabat. Quibus propositis tribus parabolis respondit scilicet de homine habente centum oues. De muliere quæ drachmam perdidit. Et de filio prodigo Lucas solus fo. eodem. fa. 2

Rubrica. 97. de quodam à IESV quærente quid faciēdo vitā æternā possidebit cui IESVS. Si vis ad vitā ingredi serua mādāta. Et si vis perfectus esse, vade, & vende omnia quæ habes. Qui & recessit tristis quia diues erat &c. Math. Marc. Lucas fo. 98. fa. 1

Rubrica. 98. de liberali IESV responsione ad Petri interrogationem. Ecce reliquimus omnia & secuti sumus te, Quid ergo erit nobis Mathæus Marcus. Lucas. fo. 99. fa. 2

Rubrica. 99. de maliciosa Phariseorum cautela qui IESVM terrere credentes & à suis fugare finibus dixerunt illi exi, & vade hinc quia Herodes te vult occidere Lucas solus fo. 100. fa. 1

Rubrica. 100. de Hydropico sanato in domo principis Phariseorum sabbato quærente IESV Phariseis. Si licet sabbato curare? Quibus tacentibus dixit. Cuius vestrū asinus aut bos in puteum cadet & non cōtinuo extrahet illū die sabbati

- Exhortanturq; ad humilitatē Luc. solus. ibidem.
 Rub. 101. de vocadis ad prandiū pauperibus qui nō
 possunt retribuere Luc. solus. fo. eodē. fa. z
 Rub. 102. de missis in vineam operariis conuentio
 ne facta ex denario diurno. Math. solus fo. 101.
 Rubrica. 103. de cana magna ad quā inuitati veni
 rē. excusauerunt &c. Math. Luc. fo. eodē. fa. z
 Rubric. 104. de duabus parabolis scilicet de volēte
 ædificare turrim. Et rege aduersus alium Regem
 bellū commissuro Luc. solus fo. 102. fa. z
 Rubrica. 105. de villico iniquitatis apud dominum
 diffamato &c. Lucas solus ibidem.
 Rubrica. 106. de diuite epulone & lazaro paupere
 & vtriusq; vita, & morte & post mortem disfe
 renti conditione Luc. solus fo. 103. fa. z
 Rubrica. 107. de discipulorū postulatōe vt augeat
 eorū fides quibus IESVS fidei vtilitatē cū serui
 cō exemplo proponit &c. Lucas solus fo. 104.
 Rub. 108. de decē leprosis quos IESVS ad sacra
 dotes sanatos misit. Et vnus gratias agēs deō re
 gressus est nouē igratis remanētibus Luc. fo. ibi.
 Rubrica. 109. de samaritanis nolentibus IESVM
 recipere & discipulorū reprehensione quāgnem
 de celo volebant præcari & cōsumare eos &c.
 Lucas solus fo. eodem fa. z
 Rub. 110. de euceniorum festo quando iudæi IES
 SVM ambulatē in pōrticu Salomonis cir
 cūcūderūt quibus cum dixisset opēra quæ ego
 facio testimonium perhibent de me lapides sus
 tulērunt in eū Ioannes solus fo. 105. fa. i.

Præambula dominice passionis hic
enim & deinceps ipsius accelerande capta est
ocasio.

Rubrica. 111. de Lazari Mariæ & Marthæ fratris in
firmitate morte & suscitatione Ioannes solus
fo. eodem fa. 2

Rub. 112. de Iudæorū cōtra IESVM cōcilio in quō
Caiphas prophetauit dicens expedit vobis vt
vnus moriatur pro populo. Et ab illo die cogi-
tauerunt eū interficere qui abiit in regionem
iuxta desertum &c. Ioannes solus fo. 107. fa. 1

Rubrica. 113. de ascendente IESV Hierusalē cum
discipulis quibus secreto futuram passionē &
Resurrectionem prædixit Mathæus. Marcus.
Lucas fo. 108. fa. 1

Rubri. 114. de filiorū Zebedæi per matrem pe-
titione vt vnus sedeat ad dextram & alius ad si-
nistram Quibus IESVS potestis (ait) bibere ca-
licem Math. Marc. fo. eodem fa. 2

Rub. 115. de cæcorū in hierico egressu illuminatiōe
clamantibus illis domine miserere nostri fili da-
uid Math. Marc. Luc. fo. 109. fa. 1

Rubrica. 116. de Zachæo IESVM vidēre cupien-
ti. Cui IESVS dixit. Zachææ festinans descen-
de &c. Lucas solus fo. 110. fa. 1

Rubrica. 117. de IESV in Bethaniam aduentu vbi
facta est sibi cœna & super eius caput effuso
vnguento indignati apostoli murmurauerunt
Mathæus. Marcus. Ioannes fo. eodem fa. 2

Rubri. 118. de sacerdotum principum peruersitate,
qui & Lazarum interficere meditati sunt. Ioan.
solus. fo. 111. fa. 1

Rub. 119. de sedentis I E S V super asinam aut pul-
lum in Hierusalem aduentu, honoréq; sibi impen-
so clamantibus turbis. Benedictus qui venit &c.
Math. Marcus, Lucas, Ioan. fo. eodem. fa. 2

Rubri. 120. de ipsius I E S V amaro super Hierusa-
lem fletu. Luc. solus. fo. 113. fa. 1

Rubrica. 121. de secunda vendentium & ementiũ
de templo eiectione, dicente illis I E S V. Scri-
ptum est, domus mea, domus orationis vocabi-
tur, vos autem fecistis illam speluncam latronũ
Math. Marc. Luc. ibidem.

Rub. 122. de gentilibus I E S V M videre volentib;
& de eius prædicatione qua se grano frumẽ-
ti comparauit, petiuitq; à patre clarificari &c.
Ioan. solus. fo. 114. fa. 1

Rub. 123. de fici arbore, in qua non inuento à I E S
V esuriente fructu, eãmq; coram discipulis ma-
ledicente, arefacta est. Math. Mar. fo. 115. fa. 1

Rub. 124. de duabus quæstionibus alia I E S V à sa-
cerdotum principibus in templo facta; alia vero
à I E S V ipsis sacerdotũ principibus. Mat. Mar.
Luc. fo. eodem. fa. 2

Rub. 125. de cuiusdam hominis duobus filiis, quibus
iubẽte patre, vt irent in vineam, quorum qui ire
promiserat, non iuit, & ille qui non promisit, iuit
&c. Math. solus. fo. 116. fa. 2

Rub. 126. de iudice iniquo, qui neq; deum timebat,

- neq; hominem reuerbatur viduam, tamen cum
obsecrantem exaudiuit, nec non de Phariseo &
Publicano orantibus &c. Luc. solus. fo. 117. fa. 1
- Rub. 127. de parabola locatæ vineæ agricolis, qui
patrifamilias seruos, imo filium hæredem occide
runt &c. Math. Marc. Luc. fo. eodem. fo. 2
- Rub. 128. de calumniosa Phariseorum cum Hero
dianis ad Iesum quæstione. Si licet tributum dari
Cæsari, an non? Math. Mar. Luc. fo. 119. fa. 1
- Rub. 129. de Sadduceorum ad IESVM quæstio
ne, de muliere septemvira. Cuius erit in resurre
ctione de septem vxor. Math. Mar. Luc. fo. 120
- Rubri. 130. de Pharisei dolosa ad IESVM quæ
stione. Quod est magnum mandatum in lege.
Math. Marc. fo. 121. fa. 1
- Rub. 131. de Phariseorum interrogatione. Quādo
venit regnum dei. Luc. solus. fo. eodem. fa. 2
- Rub. 132. de IESV ad Phariseos interrogatione
CHRISTVS, Cuius filius est. Math. Marc.
Luc. fo. 122. fa. 1
- Rub. 133. de imitanda Phariseorum doctrina, quo
rum tamen facta non sunt facienda. Math. Mar.
Luc. fo. eodem. fa. 2
- Rub. 134. de vā multiplici contra Scribas & Phari
seos. Math. Luc. fo. 123. fa. 1
- Rub. 135. de multis offerentibus in Gazophylacio,
inter quos vidua pauper, quæ duo munera obtulit
plus omnibus à IESV obtulisse laudata est.
Marc. Luc. fo. 125. fa. 1
- Rub. 136. de IESV euerfionem Hierusalem præ

dicente, discipulis ædificatiões templi sibi ostenditibus Quiq; finalis iudicii signa designauit
Math. Marc. Luc. fo. eodem fa. z

Rubrica. 137. de diligenti vigilantia fidelis serui exemplo. Math. Marc. Luc. fo. 129. fa. z

Rubrica. 138. de parabola decem virginum, quarū quinq; fatuæ erant, & quinq; prudentes, Math. solus fo. 131. fa. 1.

Rubrica. 139. de patre familiâs siue nobili homine qui vocatis seruis, dedit eis decem talenta, siue decem mnas, vnicuiq; secundum propriam virtutem Math. Luc. fo. eodem fa. z

Rubrica. 140. de generali iudicio, & malorum à bonis separatione, & finali vtrorumq; sententia. Mathæus solus, fo. 132. fa. z

Rubrica. 141. quomodo I E S V S sine ocio tempus occupabat, & de Iudæorum obstinatione. Luc. Ioannes, fo. 133. fa. z

Tertiæ partis principalis & vltimæ,
(de I E S V de mûdo egressu, per dolorosam eius passionem, & ad deum patrem (qui eum miserat) regressu, per victoriosam resurrectionem, & triumphalem ascensionem.) Rubrica. 35.

Rubrica. 142. de Iudæorum contra I E S V M iniquo concilio appropinquante azimorum festo, vbi Iudas magistrum suū, triginta argenteis vendidit. Mathæus, Marcus, Lucas, fo. 134. fa. 1

Rubrica. 143. de prima die azimorum; quando I E S V S Petrum & Ioannem, ad parádum Pascha misit, quod vespere factó cum discipulis manducauit, Math. Marc. Luc. Ioan. fo. eodem. fa. z

Rubrica. 144. de immensa I E S V humilitate in suorum discipulorum pedum lotione. Ioánes solus. fo. 135. fa. z

Rubrica. 145. Quomodo discumbentibus apostolis, dixit I E S V S. Vnus vestrum, me traditurus est. Mathæus, Marcus, Lucas, Ioanes. folio. 136. facie 1

Rubrica. 146. de sacrosancti Eucharistiæ sacramenti institutione. Mathæus, Marcus, Lucas, fo. 137. fa. 1

Rubri. 147. de proditoris Iudæ apostasia obstinatione & ingratitude cui I E S V S ait. Quod facis, fac citius. Ioan. solus. fo. 138. fa. 1

Rubri. 148. de sermone I E S V discipulis post coenam. Ioannes solus. cap. 14. 15. 16. 17. per totum. Et propter doctrinarum multitudinē, plures continet rubricellas. ibidem.

Rubrica. 149. exiens I E S V S in Oliuarum montem cum discipulis, dixit eis. Omnes vos scandalum patiemini in me &c. Petrum quoq; eum ternegaturum. Atq; illos de contentione (vt meminit Lucas.) Quis eorum maior esset corripuit. Math. Mar. Luc. Ioan. fo. 142. fa. z

Rubrica. 150. de ingressu I E S V in orto cum discipulis, cuiusque triplici oratione. Math. Marc. Luc. fo. 144. fa. 1

Rubrica.151.de inhumana I E S V captione dato
à proditore Iuda, signo déq; Petri reprehensione,
qui gladium exemit, & de apostolorum fuga. Mat.
Marc. Luc. Ioan. fo. 145. fa. 1

Rubrica.152. de I E S V, cui ad Annam primum
ducto. Cum ad pontificis de doctrina & discipu-
lis suis questionem responderet, ministrorum vnus
alapan dedit. Ioan. solus. fo. 114. fa. 1

Rubrica.153. de I E S V ad Caipham missione, et
ius per falsos testes accusatione, & multiplici il-
lusione, atque Petri negatione. Math. Mar. Luc.
Ioan. ibidem.

Rubrica.154. de matutino contra I E S V M con-
silio, & quomodo vinctum eum Pilato, tradide-
runt. Math. Marc. Luc. Ioan. fo. 149. fa. 2

Rubrica.155. de inutili Iudæ poenitentia, & agri
in peregrinorum sepulturam emptione. Math.
solus. fo. 150. fa. 1

Rubrica.156. de falsa I E S V coram Pilato, à Iu-
dæis accusatione. Qui cum sciret per inuidiam à
pontificibus fuisse traditum, voluit eum multipli-
citer liberari, sapientius iterando nullam in eo more-
tis causam inuenio. Mathæus, Marcus, Lucas, Io-
hannes. fo. 150. fa. 2

Rubrica.157. de I E S V ad Herodem missione, &
coram illo accusatione & illusione, & ad Pilatū
reductione. Lucas solus. fo. 152. fa. 2

Rubrica.158. de I E S V impia flagellatione, spinis
coronatione, illusione, & iniqua condemnatio-
ne. Math. Mar. Luc. Ioan. fo. 153. fa. 1

Rubrica. 159. de I E S V ad crucem ductione, & ipsius crudelissima inter duos latrones crucifixione, tituli super eum inscriptione, atque vestimentorum sorte per milites partitione. Math. Mar. Luc. Ioan. fo. 154. fa. 1

Rubrica. 160. de multiplici patientissimi I E S V in cruce illusione. Math. Mar. Luc. fo. 156. fa. 1

Rubrica. 161. de nouissimis I E S V verbis, patriq; sui spiritus commendatione, quem clamans emisit. Atque de signis post eius mortem, & de vero Centurionis testimonio, dicētis. Vere filius dei erat iste. Mathæus, Marc. Luc. Ioan. fo. eodem. facie. 2

Rubrica. 162. de fractis latronum cruribus, & mortui I E S V lateris lancea apertione, à quo exiuit sanguis & aqua. Ioan. solus. fo. 158. fa. 1

Rubrica. 163. de Ioseph ab Arimathæa & Nicodemmo, qui corpus I E S V à Pilato sibi datum, munda sindone in monumēto nouo sepelierunt grādi appposito ad ostium lapide. Math. Marc. Lucas Ioan. fo. eodem. fa. 2

Rubrica. 164. de custodibus monumento per sacerdotum principes signato lapide, consentiēte Pilato oppositis. Math. solus. fo. 159. fa. 2

Rubrica. 165. de gloriosa I E S V resurrectione perterritis custodibus, & de mulieribus ad sepulchrū venientibus, quibus apparens angelus, I E S V M surrexisse nunciauit, dicens. Euntes dicite discipulis eius, quia surrexit &c. Mathæus, Marcus, Lucas Ioan. fo. 159. fa. 2

Rubric. 166. de resurgente I E S V, sed deuotis mul-
lieribus manifestante, easque salutante, qui & di-
xit eis. Nolite timere, nunciate fratribus meis
&c. Math. Marc. Luc. fo. 160. fa. 2

Rubrica. 167. de Petro & Ioanne ad monumentū
currentibus. Nunciante eis Maria Magdalene.
Quia tulerunt dominum de monumento. Luc.
Ioan. fo. 161 fa. 1

Rubri. 168. de apparitiōe I E S V in hortolani ha-
bitu Mariæ Magdalene ploranti, quæ iubente
I E S V, dixit discipulis, vidi dominum &c. Mar.
Ioan. fo. eodem. fa. 2

Rubrica. 169. de vero custodum sepulchri resurre-
ctionis I E S V testimonio. Qui postea sacerdos
tum principibus copiosa, accepta pecunia à veri-
tate recesserunt. Math. solus, fo. 162. fa. 1

Rubrica. 170. de I E S V ipsa resurrectionis, die ap-
paritiōe. Eūtibz duobz discipulis in Emmaus,
quem cognouerunt in fractione panis, quod re-
uertentes in Hierusalem, nūciauerunt vndecim,
quos inuenerunt cōgregatos. Mar. Luc. ibidem.

Rubrica. 171. de I E S V sēro resurrectionis die ad
discipulos clausis ianuis intrante, & eis dicente.
Pax vobis, quibusque (absente tamen Thoma)
palpandos pedes, & manus ostendit cū illis quoz
que manducauit, sensumq; aperuit, vt scripturas
intelligerent. Luc. Ioan. fo. 163. fa. 1

Rubrica. 172. de I E S V octauo resurrectionis die
discipulis, præsente Thoma, cui dixit, ostensis sibi
vulnerum cicatricibus. Quia vidisti me Tho

ma, credidisti &c. Ioannes solus, fo. 164. fa. 1

Rubrica. 173. de I E S V piscantibus apostolis ad mare Tiberiadis apparitione. Qui iubente I E S V mittentes rēte in dexteram nauigii, multitudinem piscium prendiderunt &c. Ioan. solus. fo. eodem. fa. 2

Rub. 174. de trina I E S V ad Petrum, si eum diligeret interrogatione, cui diligenti, dixit. Pasce oues meas. Ioan. solus. fo. 165. fa. 1

Rubrica. 175. de I E S V gloriosa in cœlum ad deum patrem ascensione videntibus apostolis, quorum (vt Marcus refert) incredulitatē exprobrans, dixit eis. Euntes in mundum prædicate euangelium &c. Mathæus, Marcus, Lucas, folio eodem. fa. 2

Rubrica. 176. & vltima, de signorum & factorum I E S V incomprehensibilitate. Ioannes solus. fo. 166. fa. 2.

Explicit tabula partium operis, & 176.
rubricarum, in ipsis tribus partibus contentarum.

1875
The following is a list of the
names of the persons who
were present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
City of New York
on the 1st day of
January, 1875.
The names of the
persons who were
present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
City of New York
on the 1st day of
January, 1875.
The names of the
persons who were
present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
City of New York
on the 1st day of
January, 1875.

The following is a list of the
names of the persons who
were present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
City of New York
on the 1st day of
January, 1875.
The names of the
persons who were
present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
City of New York
on the 1st day of
January, 1875.
The names of the
persons who were
present at the
meeting of the
Board of Directors
of the
City of New York
on the 1st day of
January, 1875.

PRIME PARTIS PRIN

cipalis de christi Iesu origine & ingressu in mūdum per suam admirabilem de spiritu sancto conceptionem & gloriosam eius de virgine natiuitatem

Rubrice. 12

Rubrica prima de diuini verbi, quod caro factum est & habitauit in nobis, aeterna generatione

Ioannes solus cap. 1. A. B.

IN PRINCIPIO erat verbum, & verbū erat apud deū, & deus erat verbum. Hoc erat in principio apud deū. Omnia per ipsum facta sunt: & sine ipso factum est nihil, quod factum est in ipso, vita erat, & vita erat lux

hominum: et lux in tenebris lucet & tenebrae eam non comprehenderunt, fuit homo missus a deo, cui nomen erat Ioannes: hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illum, non erat ille lux: sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera quae illuminat omnē hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mūdus per ipsum factus est, et mundus eum non cognouit. In propria venit: et sui eum non receperunt. quotquot autem receperunt

Tetramonon.

runt cum, dedit eis potestatem filios dei fieri his qui credunt in nomine eius, qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex deo nati sunt. Et verbum caro factum est: et habitauit in nobis. Et vidimus gloriam eius, gloriam quasi unigeniti à patre) plenum gratia & veritatis.

Rubrica. ii. de Ioannis baptistæ diuini verbi precursoris Zachariæ sacerdoti in templo sibi nascituri per Gabrielem annunciatione cuius nomen ipse predixit & sanctitatem, patrique dubitanti taciturnitatem nuntiavit & de ipsius miraculosa ex senibus parentibus sterilique matre Elizabeth conceptione.

Lucas solus

Proœmium beati Lucæ in suum Euangelium.

QUONIAM QUIDEM multi conati sunt ordinare narrationem quæ in nobis cõpleta sunt rerum, sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt & ministri fuerunt sermonis: visum est & michi assequuto omnia a principio diligenter ex ordine tibi scribere optime Theophile, vt cognoscas eorum verborum de quibus conditus es, veritatem.

Lucas solus cap. primo A.B.C.

F V I T in diebus Herodis regis iudææ sacerdos quidā nomine Zacharias, de vice Abia, & vxor illius de filiabus Aaron, et nomen eius Elizabeth. Erant aut iusti ambo ante deū. Incedētes in omnibus mādatis & iustificationibus domini sine querela: et nō erat illis filius: eo quōd esset Elizabeth sterilis, et ambo processissēt in diebus suis. Factū est aut: cū sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suæ ante deum, secundum consuetudinem sacerdotii, forte exiit vt incensum poneret ingressus in templum domini & omnis multitudo populi erat orans foris hora incensi. Apparuit autem illi angelus domini, stās a dextris altaris incensi, et Zacharias turbatus est, videns: & timor irruit super eum. Ait autem ad illum angelus. Ne timeas Zacharia, quoniā exaudita ē deprecatio tua, & vxor tua Elizabeth pariet tibi filium & vocabis nomen eius Ioannē: et erit gaudium tibi & exultatio, et multi in natiuitate eius gaudebunt. Erit enim magnus corā domino: et vinū & sicerā nō bibet, et spū sctō replebitur adhuc ex vtero matris suæ: et multos filiorū Israel cōuertet ad dominum deū ipsorū & ipse præcedet ante illū in spū & virtute Eliæ vt cōuertat corda patrū in filios & incredulos ad prudentiam iustorum parare domino plebē perfectam. Et dixit Zacharias ad angelū. Vnde hoc sciā, ego enim sum senex & vxor mea processit in diebus suis. Et respōdēs angelus, dixit ei. Ego sū

Tetramonon.

Gabriel qui asto ante deum : et missus sum loqui ad te, & hac tibi euangelizare. Et ecce eris tacens & non poteris loqui vsque in diem quo hac fiant: pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur in tempore suo. Et erat plebs expectans Zachariam: et mirabantur quod tardaret ipse in templo. Egressus autem non poterat loqui ad illos: & cognouerant quod visionem vidisset in templo. Et ipse erat innuens illis & permansit mutus. Et factum est: vt impleti sunt dies officii eius abiit in domum suam. Post hos autem dies concepit Elizabeth vxor eius: et occultabat se mensibus quinque dicens. Quia sic fecit mihi dominus in diebus quibus respexit auferre opprobrium meum inter homines

Rubrica tertia de temporali & humana Iesu christi genealogia Math. Luc.

Matheus capitulo primo A.B.C.

A Liber generationis Iesu christi filii Dauid filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Iacob. Iacob autem genuit Iudam & fratres eius. Iudas autem genuit Phares & Zaram de Thamar. Phares autem genuit Esrom. Esrom autem genuit Aram. Aram autem genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Naasson. Naasson autem, genuit

Salmon. Salmon aut, genuit Booz de Raab. Booz autem, genuit Obed ex Ruth. Obed autem genuit B Iesse. Iesse autem genuit Dauid regem. Dauid autem rex genuit Salomonem ex eaque fuit Vrie. Salomon autem genuit Roboam. Roboam aut, genuit Abiam. Abia aut, genuit Afa. Afa aut, genuit Iosaphat. Iosaphat autem genuit Iorā. Ioram aut, genuit Oziam. Ozias aut, genuit Ioatham. Ioathā autem genuit Achar. Achar aut, genuit Ereciam. Ezenas aut, genuit Manassem. Manassēs aut, genuit Amon. Amon autem genuit Iosia. Iosias aut, genuit Iechoniam & fratres eius in transmigratio ne Babylonis. Et post transmigrationem Babylo nis Iechonias genuit Salathiel. Salathiel autem ge nuit zorobabel. zorobabel aut, genuit Abiud. A biud autem genuit Eliacim. Eliacim autem genuit Azor. Azor aut, genuit Sadoc. Sadoc autem genuit Acim. Acim autem genuit Eliud. Eliud aut, genuit Eleazar. Eleazar aut, genuit Matthā. Matthan au tem genuit Iacob. Iacob autem genuit Ioseph vi rum M A R I A E de qua natus est Iesus qui voca tur christus. Omnes Itaque generationes ab A braham vsque ad Dauid generationes quatuorde cim & à Dauid vsque ad transmigrationem Baby lonis, generationes quatuordēcim, et a transmigra tione Babylonis vsque ad Christum, generationes quatuordecim

Tetramonon.

E T I P S E Iesus erat incipiens quasi annorū
 triginta: vt putabatur fili⁹ Ioseph, qui fuit He
 li, qui fuit Matthat, qui fuit Leui, qui fuit Melchi,
 qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph, qui fuit Matthatiæ,
F qui fuit Amos, qui fuit Naum, qui fuit Hefli, qui fuit
 Nagga, qui fuit Maath, qui fuit mathathiæ, qui fuit
 Sener, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, qui fuit Iohāna,
 qui fuit refa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel,
 qui fuit Neri, qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit
 Cosan, qui fuit Helmadan, qui fuit Her, qui fuit Ie-
 fu, qui fuit Heliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Matthat,
 qui fuit Leui, qui fuit Symeon, qui fuit Iuda, qui fuit
 Ioseph, qui fuit Iona, qui fuit Heliachim, qui fuit mel
 cha, qui fuit Ména, qui fuit Matthattha, qui fuit Na
 than, qui fuit Dauid, qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui
 fuit Booz, qui fuit Salmō, qui fuit Naaffon, qui fuit
G Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Elfrom, qui fuit
 Phares, qui fuit Iudæ, qui fuit Iacob, qui fuit Isaac,
 qui fuit Abraham, qui fuit Thare, qui fuit Nachor,
 qui fuit Saruch, qui fuit Ragau, qui fuit Phalech, qui
 fuit Heber, qui fuit Salæ, qui fuit Chaimam, qui fuit
 Arphaxat, qui fuit Sē, qui fuit Noe, qui fuit Iamech,
 qui fuit Matufale, qui fuit Enoch, qui fuit Iareth, qui
 fuit Malaleel, qui fuit Chaiman, qui fuit Enos, qui
 fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei,

Rubrica. iiii. de M A R I A de spon-
 fata Ioseph quæ (nūciāte angelo Gabriele, iesum
 filium dei de spiritu scō concepit Math. Luc.

CHRISTI autē generatio sic erat
cum esset despōsata mater IESV C
M A R I A Ioseph, antequā cōuen-
iēt, inuēta est in utero habēs de spū
sancto.

Lucas cap. i. C. D.

I N mense autem sexto missus est angelus Ga-
briel à deo in ciuitatē Galilææ cui nomen Na-
zaret, ad virginem despōsatam viro cui nomē erat
Ioseph, de domo Dauid: & nomen virginis M A-
R I A : Et ingressus angelus ad eam, dixit. Aue gra-
tia plena, dominus tecum, benedicta tu in mulieri-
bus. Quæ cum audisset, turbata ē in sermone eius,
& cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait ange-
lus ei. Ne timeas maria, inuenisti enim gratiā apud
deū, ecce cōcipies in utero & paries filiū, & vocabis
nomē eius Iesum. Hic erit magnus: & filius altissimi
vocabitur, et dabit illi dominus deus sedē dauid pa-
tris eius: & regnabit in domo Iacob in æternū, & re-
gni eius nō erit finis, dixit autem maria ad angelū. D
Quō fiet istud, quoniā virum non cognosco? Et res-
pōdēs angelus, dixit ei. Spūs sanctus superueniet in
te, & virtus altissimi obūbrabit tibi. Ideōq; & quod
nascetur ex te sanctū: vocabitur filius dei. Et ecce
Elizabeth cognata tua, & ipsa concepit filiū in se-
nectute sua, & hic mensis sextus est illi quæ vocatur
sterilis: quia non erit impossibile apud deū omne

Tetramonon.

verbum. Dixit autem Maria. Ecce ancilla domini,
fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab il
la angelus.

Rubrica. v. de visitatione Elizabeth
per Mariam deiparam, & eius cantico Magni
ficat anima mea dominum.

Lucas solus cap. i. D. E.

p

EXVRGENS autē Maria in die
bus illis, abiit in montana cum festi
natione in ciuitatem Iuda: & intra
uit in domum Zachariae, & salutauit
Elizabeth. Et factum est: vt audiuit
salutationem Mariæ Elizabeth, exultauit infans in
vtero eius, & repleta est spiritu sancto Elizabeth,
& exclamauit voce magna, & dixit. Benedicta tu
inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui. Et
vnde hoc mihi, vt veniat mater domini mei ad me?
Ecce enim vt facta est vox salutationis tuæ in au
ribus meis, exultauit in gaudio infans in vtero meo,
& beata quæ credidisti: quoniam perficientur ea
quæ dicta sunt tibi à domino, Et ait Maria. Magni
ficat anima mea dominum, Et exultauit spiritus
meus in deo salutari meo. Quia respexit humilita
tem ancillæ suæ, ecce enim ex hoc beatam me dis
sent omnes generationes, Quia fecit mihi magna

qui potens est: & sanctum nomen eius, Et misericordia eius a progenie in progenies, timētibus eū, fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede & exaltauit humiles. Esurientes impleuit bonis: & diuites dimisit Inanes. Suscepit Israel puerum suū, memorari misericordie suae, sicut locutus est ad patres nostros, Abraham & semini eius in secula, Mansit autem Maria cū illa quasi mensibus tribus & reuersa est in domum suam.

Rubrica sexta de Ioannis baptistae
natiuitate, et circuncisione, Restitutoque zachariae sermone qui spiritu sancto Repletus Canticum edidit. Benedictus dominus deus Israel.

Lucas solus cap. primo. F. G.

LIZABETH autem impletū est tempus pariendi, & peperit filium. Et audierunt vicum & cognati eius quia magnificauit dominus misericordiam suam cum illa & cōgratulabantur ei. Et factum est in die octauo venerunt circuncidere puerum, et vocabant eum nomine patris sui zachariam. Et respondens mater eius dixit. Nequaquam sed vocabitur Ioannes. Et dixerunt ad illam. Quia

Tetramonon.

nemo est in cognatione tua qui vocetur hoc nomine. Innuiebant autem patri eius quem vellet vocari eum. Et postulans pugillarem, scripsit dicens. Ioannes est nomen eius. Et mirati sunt vniuersi. Apertum est autem illico os eius, & lingua eius & loquebatur benedicens deum. Et factus est timor super omnes vicinos eorum & super omnia verba hac, & posuerunt omnes qui audierant in corde suo, dicentes. Quis putas puer iste erit? Et enim manus domini erat cum illo. Et Zacharias pater eius repletus est spiritu sancto: & prophetauit, dicens. Benedictus dominus deus Israel: quia visitauit & fecit redemptionem plebi suæ. Et erexit cornu salutis nobis, in domo Dauid pueri sui. Sicut locutus est per os sanctorum, qui a seculo sunt prophetarum eius, Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos. Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris & memorari testamenti sui sancti. Iusiurandum quod iurauit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis. Vt sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, seruiamus illi. In sanctitate & iusticia coram ipso omnibus diebus nostris. Et tu puer propheta altissimi vocaberis: præbis enim ante faciem domini, parare vias eius. Addendam scientiam salutis plebi eius, in remissionem peccatorum eorum. Per viscera misericordiae dei nostri, in quibus visitauit nos oriens ex alto.

illuminare his qui in tenebris & in vmbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Rubrica septima de Ioseph super virgine grauida hesitante per angelum in somnis certiorato & consolato.

Matthæus solus
cap. i. C. D.

IOSEPH AVTEM VIR eius cum esset iustus & nollet eam traducere, voluit occulte dimittere eam. Hac autem cogitante, ecce angelus domini apparuit in somnis ei, dicens. Ioseph fili David, noli timere, accipe MARIAM coniugem tuam, quod enim in ea natum est, de spiritu sancto est, pariet autem filium, & vocabis nomen eius IESVM. Ipse enim saluum faciet populum suum, a peccatis eorum. Hoc autem totum factum est, ut adimpleretur quod dictum est à domino per prophetam dicentem. Ecce virgo in utero habebit & pariet

Tetramonon.

filium, & vocabunt nomen eius Emmanuel quod est interpretatum nobiscum deus. Exurgens autem Ioseph à somno fecit sicut præcepit ei angelus domini, & accepit coniugem suam. Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum: & vocauit nomen eius Iesum.

Rubrica. viii. de Augusti Cæsaris edito, ortuque Iesu Christi saluatoris in Bethleem quem festini pastores angelo gaudium euangelizante in præsepio pannis inuolutum uisitarunt, deque eius circuncisione & nominis impositione.

Lucas solus cap. z. A. B. C.

A

ACTVM est autem in diebus illis exiit edictum à Cæsare Augusto, ut describeretur vniuersus orbis. Hæc descriptio prima: facta est à præside Syriæ Cyrino, & ibant omnes ut profiterentur singuli in suam ciuitatem. Ascendit autem & Ioseph à Galilæa de ciuitate Nazareth, in Iudæam ciuitatem Dauid quæ vocatur Bethleem: eo quod esset de domo & familia Dauid, ut profiteretur cum Maria desponsata sibi uxore prægnantem, factum est autem cum essent ibi, impleti sunt dies ut pareret. Et peperit filium suum primogenitum, & pannis eum inuoluit, & reclinauit eum in præsepio: quia non erat

ei locus in diuerforio. Et pastores erant in regione **B**
eadem vigilantes & custodientes vigilias noctis su
per gregem suum. Et ecce, angelus domini stetit
iuxta illos, & claritas dei circumfulsit illos, & timue
runt timore magno, Et dixit illis angelus. Nolite
timere. Ecce enim euangelizo vobis gaudium ma
gnum quod erit omni populo: quia natus est vobis
hodie saluator, qui est Christus dominus, in ciuita
te David. Et hoc vobis signum, inuenietis infantem
pannis inuolutum & positum in praesepio. Et sub
ito facta est cū angelo multitudo militiae coelestis,
laudantium deum & dicentiū. Gloria in altissimis
deo: & in terra pax hominibus bonae voluntatis.
Et factum est, vt discesserunt ab eis angeli in coelū,
pastores loquebantur adinuicem. Transeamus vs
que Bethleem, & videamus hoc verbum quod fa
ctum est, quod fecit dominus & ostendit nobis. Et **C**
venerunt festinantes: & inuenerunt Mariam & Io
seph, & infantem positū in praesepio. Videntes au
tem cognouerunt de verbo quod dictum erat illis
de puero hoc, Et omnes qui audierant, mirati sunt:
& de his quae dicta erant a pastoribus ad ipsos. Ma
ria autem conseruabat omnia verba haec, cōferens
in corde suo. Et reuersi sunt pastores, glorificantes
& laudantes deum in omnibus quae audierant &
viderant: sicut dictum est ad illos. Et postquam cō
summati sunt dies octo, vt circumcideretur puer vo
catum est nomen eius I E S V S, quod vocatum est
ab angelo priusquam in verbo conciperetur.

Tetramonon.

Rubrica. ix. de Magorum (famulante stella) ad puerum adorandum aduentu: quo Herodes rex turbatus est qui puero oblati muneribus responsioque in somnis accepto per aliam viam reuersi sunt in regionem suam.

Mathaus solus cap. 2. A. B

A

B

Cum ergo natus esset IESVS in Bethleem Iudææ in diebus Herodis regis, ecce Magi ab oriente venerunt Hierosolymam, dicentes. Vbi est qui natus est rex Iudæorum? Vidimus enim stellam in oriente, & venimus adorare eum. Audiens autem Herodes rex, turbatus est, & omnis Hierosolyma cum illo. Et congregans omnes principes sacerdotum, & scribas populi, sciscitabatur ab eis vbi CHRISTVS nascere tur. At illi dixerunt ei. In Bethleem Iudææ, sic enim scriptum est per prophetam. Et tu Bethleem terra Iuda, nequaquam minima es in principibus Iuda, ex te enim exiet dux qui regat populum meum Israel. Tunc Herodes clam, vocatis Magis, diligenter didicit ab eis tempus stellæ quæ apparuit eis, & mittens eos in Bethleem, dixit. Ite & interrogate diligenter de puero: & cum inueneritis, renunciate mihi, vt & ego veniens adorem eum. Qui cum audisset regem, abierunt, & ecce stella quam viderant in oriente, antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra vbi erat puer. Videntes autem stellam, gausi sunt gau

dio magno valde. Et intrantes domum, inuenerūt puerum cum Maria matre eius, & procidentes adorauerunt eum: & apertis thesauris suis obtulerūt ei incensera, aurum, thus & myrram. Et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam.

Rubrica. x. de pueri I E S V in templo à parentibus præsentatione secundum legē Moyſi, quem iustus Symeon inter vlnas suscepit benedicēs, canticūq; Nunc dimittis seruum tuū domine, secundum verbum tuum in pace, edidit, ipsumq; in ruinam & resurrectionē multorum, & in signum positum fore prædixit. Et de Anna prophetissa Phanuel filia,

Lucas solus cap. 2. D. E. F.

Et postquā impleti sunt dies purgationis eius secundū legē Moyſi, tulerunt illum in Hierusalē, vt sisterent eū domino, sicut scriptū est in lege domini Quia omne masculū adaperiens vuluam, sanctū domino vocabitur, & vt darent hostiā secundū quod dictū est in lege domini, par turturū: aut duos pullos colūbarū. Et ecce: hō erat in Hierusalē, cui nomē Simeon, & hō iste iustus & timoratus, expectās cōsolationē Israel: & spūs sanctus erat in eo. Et respōsum acceperat à spū sancto, nō visurum se mortē, nisi prius videret **CHRISTVM** domini. Et venit in spiritu in templū. Et cum inducerent puerum **I E S V M** parentes eius, vt facerēt

D

Tetramonon.

secundum consuetudinem legis pro eo: & ipse accipit eum in vlnas suas, & benedixit deum, & dixit: Nunc dimittis seruum tuum domine, secundum verbum tuum in pace. Quia viderunt oculi mei, salutare tuum, Quod parasti ante faciem omnium populorum. Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tue Israel. Et erant pater eius & mater eius mirantes super his quæ dicebantur de illo. Et benedixit illis Symeon: & dixit ad Mariam matrem eius. Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israel, & in signum cui contradicetur. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius, ut reuelentur ex multis cordibus cogitationes. Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel de tribu Aser: hæc processerat in diebus multis, & vixerat cum viro suo annis septem à virginitate sua. Et hæc vidua usque ad annos octogintaquatuor: quæ non discebat de templo, ieiuniis & observationibus seruans nocte ac die. Et hæc ipsa hora superueniens, confitebatur domino, & loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem Israel. Et ut perfecerunt omnia secundum legem domini, Reuersi sunt in Galilæam in ciuitatem suam Nazareth.

Rubrica. xi. de fuga Iesu in Aegyptum
occisionemque innocentum, atque eius reditu mortuo Herode ammonito Ioseph in somnis ab angelo.

QVI CVM recessissent, ecce angelus domini apparuit in somnis Ioseph dicens, Surge, et accipe puerum & matrem eius, et fuge in Aegyptum: et esto ibi usquedum dicam tibi. futurum enim est ut Herodes querat puerum ad per dendum eum. Qui consurgens accepit puerum & matrem eius nocte: et secessit in Aegyptum. Et erat ibi usque ad obitum Herodis. ut adimpleretur quod dictum est à domino per prophetam dicentem ex Aegypto vocavi filium meum.

Tunc Herodes videns quoniam illusus esset à Magis, iratus est valde: et mittens occidit omnes pueros qui erant in Bethleem & in omnibus finibus eius, a bimatu & infra secundum tempus quod exquisierat à Magis. Tunc adimpletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem. Vox in Rama audita est, ploratus & ululatus multus. Rachel plorans filios suos, et noluit consolari quia non sunt. Defuncto autem Herode, ecce angelus domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto dicens. Surge, et accipe puerum & matrem eius, et vade in terram Israel, defuncti sunt enim qui querebant animam pueri: qui consurgens accepit puerum & matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quod Archelaus regnaret in Iu-

Tetramonon.

dæa pro Herode patre suo, timuit illò ire. & admonitus in somnis, secessit in partes Galilææ, Et veniens habitauit in ciuitate quæ vocatur Nazareth vt adimpleretur quod dictum est per prophetas. Quoniam Nazareus vocabitur.

Rubrica. xii. de I E S V duodecim annorum puero in medio doctorum disputante cum eis a parentibus inuento.

Lucas solus cap. z. F. G.

F

VERA VTEM crescebat & confortabatur: plenus sapientia: & gratia dei erat in illo. Et ibant parentes eius per omnes annos in Hierusalê. In die solenni pascha, Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Hierosolymam secundum consuetudinem diei festi, consummatiscue diebus cum redirent, remansit puer I E S V S in Hierusalem, & non cognouerunt parentes eius, Existimantes autem illum esse in comitatu, venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos & notos, Et non inuenientes regressi sunt in Hierusalem requirentes eum. Et factum est post triduum inuenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos & interrogantem eos. Stupebant autem omnes qui eum

G

audiebant, super prudentia & responsis eius. Et videntes admirati sunt, et dixit mater eius ad illum. Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus & ego dolentes quarebamus te. Et ait ad illos. Quid est quod me querebatis? nesciebatis quia in his quæ patris mei sunt, oportet me esse? Et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad eos. Et descendit cum eis, et venit Nazaret: & erat subditus illis, & mater eius cōseruabat omnia verba hæc in corde suo. Et I E S V S proficiebat sapientia, & ætate & gratia apud deum & hominēs.

S E C V N D A P A R S

Principalis de I E S V progressu in mundum per sanctissimam eius vocalem & salutarem doctrinā, diuinorūq; operum manifestationem. Cuius Rubricæ. C X X I X .

Rubrica. xiii. de Ioanne baptista I E S V C H R I S T I præcurfore, penitentiam in deserto predicante & baptizante, testimoniūq; de ipso saluatore tunc absente perhibente Math. Mar. Luc.

Mathæus cap. 3. A. B. C.

bū

Tetramonon.

A

B

C

N DIEBUS autem illis venit Ioannes baptista prædicans in deserto Iudææ, et dicens. Pœnitentiã agite: appropinquabit enim regnum cœlorum. Hic est enim de quo dictum est per Esaiam prophetam dicentem. vox clamantis in deserto, parate viam domini: rectas facite semitas eius. ipse autem Ioannes habebat vestimentum de pilis Camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos, esca aut̃ eius erat locustæ, et mel sylvestre. Tunc exibat ad eum Hierosolyma, & omnis Iudæa, et omnis regio circa Iordanem. et baptizabantur ab eo in Iordane confitētes peccata sua. Videns autem multos Phariseorum & Sadduceorum venientes ad baptismum suum, dixit eis Progenies viperarum quis demonstraui vobis fugere a ventura ira? facite ergo fructum dignum pœnitentiæ. Et ne velitis dicere intra vos, Patrem habemus Abraham, dico enim vobis, quoniam potens est deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. Iam enim securis ad radicem arborum posita est, Omnis ergo arbor quæ non facit fructum bonum excidetur, et in ignem mittetur. Ego quidem baptizo vos in aqua in pœnitentiam. qui autem post me venturus est, fortior me est, cuius non sum dignus calceamenta portare: ipse vos baptizabit in spiritu sancto & igni. Cuius ventilabrum in manu sua, et permūdabit aream suam, et congregabit triticum

in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili.

Marcus cap.i.A.B.

INITIVNM euāgelii IESV : **A**
CHRI **S**T **I** filii dei sicut scriptum
 est in Esaia propheta. Ecce mitto an
 gelum meum ante faciem tuam, qui
 preparabit viam tuā ante te. vox cla
 mantis in deserto, Parate viam domini: Rectas fa
 cite semitas eius. Euit Ioannes in deserto: baptizās
 & predicans baptismum poenitētie in remissionem
 peccatorum, Et egrediebatur ad eum omnis Iudæa
 regio, et Hierosolymitæ vniuersi, et baptizabantur
 ab illo in Iordanis flumine cōfidentes peccata sua,
 Et erat Ioannes vestitus pilis Cameli, et zona pelli
 cea circa lumbos eius, et locustas & mel syluestre
 edebat. Et predicabat, dicēs, venit fortior me post
 me: cuius non sum dignus procumbens soluere cor
 rigiam calceamentorum eius. ego baptizaui vos a
 qua: Ille vero baptizabit vos spiritu sancto.

Lucas cap.i.G

PVER autem crescebat & confortabatur spi **G**
 ritu & erat in desertis vsque in diem ostensio
 nis suæ ad Israel. Cap.3.A.B.C. Anno autem
 quintodecimo imperii Tiberii Cæsaris procurans

Tetramonon.

De pontio Pilato Iudæam, Tetrarcha autem Galilææ Herode. Philippo autem fratre eius tetrarcha Ituræ & Trachonitidis regionis, & Lysania Abilina Tetrarcha sub principibus sacerdotum Anna & Caypha: factum est verbum domini super Ioanem Zachariæ filium in deserto. Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum poenitentia in remissionem peccatorum sicut scriptum est in libro sermonum Esaia propheta, Vox clamantis in deserto parate viam domini, rectas facite semitas eius, omnis vallis implebitur, et omnis mons & collis humiliabitur, & erunt praua in directa: & aspera, In vias planas & videbit omnis caro salutare dei. Dicebat ergo ad turbas quæ exhibant ut baptizarentur ab ipso. Genimina viperarum, quis ostendit vobis fugere a ventura ira? facite ergo fructus dignos poenitentia, & ne cœperitis dicere. Patrem habemus Abraham. Dico enim vobis quia potens est deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. Iam enim securis ad radicem arboris posita est, Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Et interrogabant eum turbæ dicentes, Quid ergo faciemus? Respondens autem, dicebat illis, Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas similiter faciat. Venerunt autem & publicani ut baptizarentur: & dixerunt ad illum, Magister quid faciemus? At ille dixit ad eos, Nihil amplius quam constitutum est vo

bis, faciatis. Interrogabant autem eum & milites, dicentes, Quid faciemus & nos? Et ait illis. Neminem concutiatis, neque calumniam faciatis, & contenti estote stipendiis vestris. Existimante autem populo & agitantibus omnibus in cordibus suis de Ioanne ne forte ipse esset CHRISTVS. Respondit Ioannes dicens omnibus, Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me post me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: ipse vos baptizabit in spiritu sancto & igni, cuius ventilabrum in manu eius, & purgabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. Multa quidem & alia exhortans euangelizabat populo.

Rubrica. xiiii. de IESV a Galilæa in Iordanem ut à Ioanne baptizaretur veniente atque dei patris in voce super eum & spiritus sancti in columba specie exhibito testimonio.
Math. Marc. Luc. Ioan.

Mathæus cap. 3. D.

IUNC VENIT Iesus à Galilæa in Iordanem, ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo. Ioannes autem prohibebat eum dicens, Ego à te debeo baptizari. L.
b iiii

Tetramonon

zari, & tu venis ad me? Respondens autē I E S V S
dixit ei. Sine modo, sic enim decet nos implere om-
nem iustitiam. Tunc dimisit eum. Baptizatus au-
tem I E S V S, confestim ascendit de aqua, & ecce
aperti sunt ei cœli, & vidit spiritum dei descenden-
tem sicut columbam, & venientem super ipsum,
Et ecce vox de cœlis, dicens. Hic est filius meus di-
lectus, in quo mihi complacui.

Marcus cap. i. B.

B

T factum est in diebus illis, venit I E
S V S, à Nazareth Galilææ, & baptiz-
atus est à Ioanne in Iordane. Et sta-
tim ascendens de aqua, vidit cœlos a-
pertos & spiritum sanctum tanquam
columbam descendentem & manentem in ipso.
Et vox facta est de cœlis. Tu es filius meus dilectus
in te complacui.

Lucas cap. 3. E.

E

A C T V M est autem cum baptiz-
aretur omnis populus, & I E S V
baptizato & orante apertum est cœ-
lum: & descendit spiritus sanctus cor-
porali specie sicut columba in ipsum
& vox de cœlo facta est, Tu es filius meus dilectus
in te complacui mihi.

AL T E R A die vidit Ioannes Iesum **D**
 venientem ad se, et ait. Ecce agnus
 dei, ecce qui tollit peccata mundi, hic
 est de quo dixi. Post me venit vir, qui
 ante me factus est, quia prior me erat
 & ego nesciebam eum sed vt manifestetur in Is- **E**
 rael, propterea veni ego in aqua baptizans, Et testi-
 monium perhibuit Ioannes, dicens. Quia vidi spiri-
 tum descendantē quasi columbam de cœlo, & mā-
 sit super eum. Et ego nesciebam eum. sed qui misit
 me baptizare in aqua, ille mihi dixit. Super quem vi-
 deris spiritum descendantem & manentem super
 eum. Hic est qui baptizat in spiritu sancto. Et ego
 vidi: et testimonium perhibui quia hic est filius dei.

Rubrica. xv. de quadagesimali IE-
S V C H R I S T I Ieiunio & ipsius in deserto
 triplici tentatione cui triumphanti angeli mini-
 strarunt. Math. Marc. Luc.

Math. Cap. 4. A. B.

IV N C I E S V S ductus est in de **A**
 sertum a spiritu, vt tentaretur a dia-
 bolo, Et cum ieiunasset quadraginta
 diebus & quadraginta noctibus, pos-
 tea esuriit, Et accedēs tentator, dis-

Tetramonon

xit ei. Si filius dei es, dic vt lapides isti panes fiant. Qui respondens, dixit. Scriptum est. Non in solo pane viuit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam ciuitatem, & statuit eum super pinnaculum templi, & dixit ei. Si filius dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim. Quia angelis suis mandauit de te, & in manibus tolent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi I E S V S, rursum. Scriptum est. Non tentabis dominum deum tuum. Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde, & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dicit ei. Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me. Tunc dicit ei I E S V S. Vade satana, scriptum est enim. Dominum deum tuum adorabis: & illi soli serues. Tunc reliquit eum diabolus, & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei.

Marcus cap. i. B.

B E T statim spiritus expulit eum in desertum. Et erat in deserto quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & tentabatur à satana. Eratq; cum bestiis. Et angeli ministrabant illi.

IESVS AVTEM plenus spiritu sancto, regressus est à Iordane: & agebatur in spiritu in deserto, diebus quadraginta, & tentabatur à diabolo. Et nihil manducauit in diebus illis, & consummatis illis postea esurit. Dixit autem illi diabolus. Si filius dei es: dic lapidi huic ut panis fiat. Et respondit ad illum I E S V S. Scriptum est. Quia non in pane solo viuit homo, sed in omni verbo dei. Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terræ in momento temporis: & ait illi. Tibi dabo potestatem hanc vniuersam, & gloriam illorum: qua mihi tradita sunt, & cui volo do illa. Tu ergo procidens si adoraueris coram me: erunt tua omnia. Et respondens I E S V S, dixit illi, Scriptum est. Dominum deum tuum adorabis: & illi soli seruiues, Et duxit illum in Hierusalem, & statuit eum super pinnam templi, & dixit illi. Si filius dei es, mitte te hinc deorsum. Scriptum est enim quod angelis suis mandauit de te, ut cõseruent te, & quia in manibus tollét te, ne forte offendas ad lapidem.

Tetramonon

pedem tuum. Et respondens I E S V S, ait illi. Dictum est. Non tentabis dominum deum tuum. Et consummata omnium tentatione, diabolus recessit ab illo vsque ad tempus.

Rubrica. xvi. Testimoniũ Ioannis baptistæ de I E S V in Bethania trans Iordanem sacerdotibus & leuitis à Hierosolymis ad eum missis.

Ioannes solus cap. i. B. C. D.

B

VIT homo missus à deo, cui nomẽ erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine, vt omnes crederent per illũ. non erat ille lux: sed vt testimonium perhiberet de lumine. Et infra paucis positis Ioannes testimonium perhibet de ipso: & clamat, dicẽs, Hic erat quem dixi. Qui post me venturus est, ante me factus est: quia prior me erat. Et de plenitudine eius nos omnes, accepimus & gratiã pro gratia: quia lex per Moysen data est. gratia & veritas per IESVM CHRISTVM facta est, deũ nemo vidit vnquã. Vnigenitus filius qui est in sinu patris ipse enarrauit. Et hoc est testimoniũ Ioannis, quãdo miserũt Iudæi ab Hierosolymis sacerdotes & leuitas ad eum, vt interrogarent eum. Tu, quis es? Et

confessus est, & non negauit. Et confessus est, Quia non sum ego C H R I S T V S. Et interrogauerunt eum. Quid ergo? Elias es tu? Et dixit. Non sum. Propheta es tu? Et respondit. Non. Dixerunt ergo ei. Quis es, vt responsum demus his qui miserunt nos? quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamantis in deserto. Dirigite viam domini sicut dixit Esaias propheta. Et qui missi fuerant, erant ex pharisæis. Et interrogauerunt eum, & dixerunt ei. Quid ergo baptizas, si tu non es C H R I S T V S, neque Elias, neq; propheta? Respondit eis Ioannes, dicens. Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit quem vos nescitis. Ipse est qui post me venturus est, qui ante me factus est, cuius ego non sum dignus vt solam eius corrigiam calceamenti. Hæc in Bethabara facta sunt trans Iordanem, vbi erat Ioannes baptizans.

Rubrica.xvii.de duobus discipulis Ioannis qui audito magistri de I E S V testimonio secuti sunt I E S V M. Quorum Andreas vnus qui fratrem suum Simonem ad eum adduxit. Cui tunc C H R I S T V S nomen Cephas imposuit. In crastinumque vocauit C H R I S T V S Philippum per quem Nathanael ad I E S V M venit.

Ioannes solus cap.1.E.F.G.

Tetramonon

E

F

AL T'E R A, D I E iterum stabat Io-
 annes, & ex discipulis eius duo. Et re-
 spiciens I E S V M ambulantem, di-
 cit. Ecce agnus dei. Et audierunt
 eum duo discipuli loquentem, & se-
 cuti sunt I E S V M. Conuersus autem I E S V S,
 & videns eos sequentes se, dicit eis. Quid quaritis?
 Qui dixerunt ei. Rabbi (quod dicitur interpreta-
 tum Magister,) vbi habitas? Dicit eis. Venite, & vi-
 dete. Venerunt & viderunt vbi maneret, & apud
 eum manserunt die illo, hora autem erat quasi de-
 cima. Erat autem Andreas frater Simonis Petri
 vnus ex duobus qui audierant à Ioanne, & secuti
 fuerant eum. Inuenit hic primum, fratrem suum
 Simonem, & dicit ei. Inuenimus Messiam, quod
 est interpretatum C H R I S T V S. Et addu-
 xit eum ad I E S V M. Intuitus autem eum I E-
 S V S dixit. Tu es Simon filius Iona: tu vocabe-
 ris Cephas, quod interpretatur Petrus in crasti-
 num voluit exire in Galilæam: & inuenit Philip-
 pum. Et dicit ei I E S V S. Sequere me. Erat au-
 tem Philippus à Bethsaida ciuitate Andræ &
 Petri. Inuenit Philippus Nathanael, & dicit ei,
 Quem scripsit Moyses in lege, & propheta.
 Inuenimus I E S V M filium I O S E P H à Na-
 zareth: Et dixit ei Nathanael. A Nazareth po-
 test aliquid boni esse? Dicit ei Philippus, Ve-
 ni & vide. Vidit I E S V S Nathanael venientem

Euangeliorum. Fo.xvi.

tem ad se : & dicit de eo . Ecce vere Israelita in quo dolus non est . Dicit ei Nathanael . Vnde me nosti ? Respondit I E S V S , & dixit ei . Prius quam te Philippus vocaret , cum esses sub ficu , vidite . Respondit ei Nathanael , & ait , Rabbi , tu es filius dei , tu es rex Israel . Respondit I E S V S & dixit ei . Quia dixi tibi , vidite sub ficu , credis : maius his videbis . Et dicit ei . Amen amen dico vobis , videbitis cœlum apertum , & angelos dei ascendentes & descendentes supra filium hominis .

Rubrica decima octaua de aquæ in vinum mutatione in Cana Galilææ . Quod fuit initium signorum I E S V .

Ioannes solus
cap.z. A.B.

EST DIE TERTIA nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ : & erat mater I E S V ibi . Vocatus est autem & I E S V S & discipuli eius ad nuptias . Et deficiente vino , dicit mater I E S V ad eum . Vinum non habent . Et dicit eis I E S V S . Quid

A

Tetramonon.

mihi & tibi est mulier: nondum venit hora mea. Dicit mater eius ministris, Quodcumq; dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapidæ hydriæ sex positæ secundum purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas binas, vel ternas. Dixit eis I E S V S Implete hydrias aqua. Et impleuerunt eas usque ad summum. Et dicit eis I E S V S. Haurite nunc & ferte Architriclino. Et tulerūt. Vt autem gustauit Architriclinus aquam vinum factam, & nō sciebat unde esset, ministri autē sciebant qui hauserant aquā: vocat sponsum Architriclinus, & dicit ei. Omnis homo primum, bonum vinum ponit, & cū inebriati fuerint, tunc id quod deterius est. Tu autem seruasti bonum vinum usque adhuc. Hoc fecit initiū signorum I E S V S in Cana Galilææ, & manifesta uit gloriā suam, & crediderunt in eū discipuli eius.

Rubrica. xix, de aduentu I E S V ad pascha in Hierusalem. Et vendentium & ementium facto flagello à templo eiectione petentibus Iudæis auctoritatis signum. Respondit. Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud.

Ioannes solus cap. z. C. D.

C

O S T hac descēdit Capharnaū ipse & mater eius, & fratres eius, & discipuli eius, & ibi māserunt nō multis diebus. Et propè erat pascha Iudæorū & ascendit I E S V S Hierosolymā: &

inuenit in templo vendentes oues & boues & columbas, & immularios sedentes. Et cum fecisset quasi flagellum de funiculis, omnes eiecit de templo, oues quoque & boues, & immulariorum effudit æs, & mensas subuertit. Et his qui colúbas vendebát, dixit. Auferte ista hinc: & nolite facere domum patris mei domum negociationis. Recordati sunt vero discipuli eius, quia scriptum est. Zelus domus tuæ comedit me. Responderunt ergo Iudæi et dixerunt ei. Quod signum ostendis nobis; quia hæc facis? Respondit I E S V S, & dixit eis. Soluite templum hoc, & in tribus diebus excitabo illud. Dixerunt ergo Iudæi. Quadraginta & sex annis ædificatum est templum hoc: & tu in tribus diebus excitabis illud? Ille autē dicebat de tēplo corporis sui. Cum ergo resurrexisset à mortuis recordati sunt discipuli eius quia hoc dicebat, & crediderunt scripturæ, & sermoni quem dixit I E S V S. Cū autē esset Hierosolymis in Pascha in diē festo multi crediderunt in nomine eius videntes signa eius quæ faciebat. Ipse autem I E S V S non credebatur semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes & quia opus ei non erat vt quis testimonium perhiberet de homine, ipse enim sciebat quid esset in homine.

Rubrica. xii. de Nicodemo Phariseo

Iudæorum principe qui nocte veniens ad I E S V M multipliciter de spirituali regeneratione ab eo instructus est.

Tetramonon.

Io. solus cap. 3. A. B. C.

A

R A T A V T E M homo ex Phariſæis Nicodemus nomine, princeps Iudaorum. Hic venit ad I E S V M nocte & dixit ei Rabbi, ſcimus quia à deo veniſti magiſter. Nemo enim pōt hæc ſigna facere quæ tu facis, niſi fuerit deus cum eo. Reſpōdit I E S V S & dixit ei. Amen amē dico tibi, niſi quis renatus fuerit denuo, non poteſt videre regnum dei. Dicit ad eū Nicodemus. Quō poteſt hō naſci cum ſit ſenex? Nunquid poteſt in vētrem matris ſuæ iterato introire & renaſci? Reſpondit I E S V S. Amen amen dico tibi: niſi quis renatus fuerit ex aqua & ſpū ſancto non pōt introire in regnū dei: Quod natum eſt ex carne, caro eſt: & quod natum eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt. Non mireris quia dixi tibi oportet vos naſci denuo. Spūs vbi vult ſpirat: & vocem eius audis, ſed neſcis vnde veniat: aut quo vadat. ſic eſt omnis qui natus eſt ex ſpiritu: reſpondit Nicodemus & dixit ei. Quō poſſunt hæc fieri? Reſpondit ei I E S V S & dixit ei. Tu es magiſter in Iſrael & hæc ignoras? Amen amen dico tibi quia quod ſcimus loquimur, & quod vidimus teſtatur & teſtimoniū noſtrū non accipitis. Si terrena dixi vobis & nō creditis: quō ſi dixerō vobis ecceſtia, credetis? Et nemo aſcēdit in cælū niſi qui deſcēdit de cælo, filius hōis qui eſt in cælo. Et ſicut Moyſes exaltauit ſerpētē in deſerto ita exaltari oportet

B

filium hominis, vt omnis qui credit in ipso, non pereat, sed habeat vitam æternā. Sic enim deus dilexit mundum vt filium suum vnigenitum daret, vt omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam æternā. Nō enim misit deus filiū suū in mundum vt iudicet mundum: sed vt saluetur mundus per ipsum. Qui credit in eum, non iudicatur: qui autē non credit, iam iudicatus est, quia non credidit in nomine vnigeniti filii dei. Hoc est autem iudiciū quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras quam lucem. erant enim eorum mala opera. Omnis enim qui mala agit, odit lucem: & non venit ad lucem: vt non arguantur opera eius; qui autem facit veritatem, venit ad lucem, vt manifestetur opera eius, quia in deo sunt facta.

Rubrica. xxi. de discipulorum Ioannis
contra IESVM quarela, quibus respondens
Ioannes testimonium de IESV dat superioris
ritatis dicens. illum oportet crescere: me autem
minui.

Ioannes solus cap. 3. C. D.

OST hac VENIT IESVS & discipuli eius in iudæam terram & illic morabatur cum eis & baptizabat. Erat

Tetramonon.

autem & Ioannes baptizans in Aenon iuxta Salmis: quia aquarum multarum erant illic, & veniebant & baptizabantur. Nondum enim missus fuerat Ioannes in carcerem. Facta est autem questio ex discipulis Ioannis cum Iudæis de purificatione. Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei. Rabbi qui erat tecum trans Iordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum: Respondit Ioannes & dixit. Non potest homo accipere quicquam nisi fuerit ei datum de coelo, ipsi vos mihi testimonium perhibetis quod dixerim, Non sum ego CHRISTVS: sed quia missus sum ante illum. Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi qui stat & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est, illum oportet crescere: me autem minui. Qui de sursum venit: super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur: qui de coelo venit, super omnes est. Et quod vidit & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accepit. Qui autem accepit eius testimonium, signauit: quia DEVS VERBUM RAX EST, Quem enim misit deus, verba dei loquitur, non enim ad mensuram dat deus spiritum. Pater diligit filium: & omnia dedit in manu eius. Qui credit in filium, habet vitam æternam: qui autem incredulus est filio, non videbit vitam: sed ira dei manet super eum.

Rubrica. xxii. de Ioannis baptistæ In-
carceratione ab Herode quem propter Hero-
diadem fratris vxorem reprehendebat. Math.
Mar. Lucas.

Mathæus cap. 14. A.

HERODES enim tenuit Ioannem
& alligauit eum: & posuit in carcerē
propter Herodiam vxorem fratris
sui. Dicebat enim illi Ioannes, nō li-
cet tibi habere eā, & volēs illum oc-
cidere, timuit populum: quia sicut prophetam eum
habebant.

Marcus cap. 6 C.

IPSE enim Herodes misit ac tenuit Ioānem, &
inxit eum in carcere propter Herodiam vx-
orem Philippi fratris sui, quia duxerat eam, dicebat
enim Ioannes Herodi, Non licet tibi habere vxor-
em fratris tui. Herodias autē insidiabatur illi: & vo-
lebat occidere eum, nec poterat. Herodes autem
metuebat Ioannem, sciens eum virū iustum & san-
ctum: & custodiebat eum, & audito eo multa facie-
bat & libenter eum audiebat.

Lucas cap. 3. D.

HERODES autē tetrarcha cū corriperetur
ab illo de Herodiade vxore fratris sui, & de
c iii

Tetramonon.

omnibus malis quæ fecit Herodes: adiecit & hoc super omnia & inclusit Ioannem in carcerem.

Rubrica. xxiii. I E S V S audita Ioannis incarceratione secessit in Galilæam relicta Iudæa Math. Mar. Luc. Io.

Mathæus cap. 4. C.

B C V M autem audisset I E S V S quod Ioannes traditus esset, secessit in Galilæam.

Marcus cap. 1. B.

B P O S Q V A M autem traditus est Ioannes, venit I E S V S in Galilæam.

Lucas cap. 4. C.

C E T regressus est I E S V S in virtute spiritus in Galilæam.

Ioannes cap. 4. A.

A V T E R G O cognouit I E S V S quia audierunt Pharisei quod I E S V S plures discipulos facit & baptizat quam Ioannes (quanquam

I E S V S non baptizaret, sed discipuli eius) reliquit Iudæam & abiit iterum in Galilæam.

Rubrica.xxiiii. de collocutione I E -
S V cum Samaritana muliere.

Ioannes solus cap.quarto,
A.B.C.D.E.F.

QUONIAM AUTEM CUM transire per mediam Samariam. Venit ergo in ciuitatem Samariæ quæ dicitur Sychar, iuxta prædium quod dedit Iacob, Ioseph filio suo. Erat autem ibi fons Iacob. I E S V S aut fatigatus ex itinere sedebat sic supra fontem. Hora autem erat quasi sexta. venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei I E S V S. Da mihi bibere. Discipuli enim eius abierant in ciuitatem vt cibos emerent. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana. Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere à me poscis quæ sum mulier Samaritana. Non enim cōtinētur Iudæi Samaritanis, Respōdit I E S V S, & dixit ei. Si scires domum dei, & quis est qui dicit tibi. Da mihi bibere, tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. Dicit ei mulier. Domine neque in quo haurias habes, & puteus altus est, vnde ergo habes aquam

Tetramonon.

uiuam? Nunquid tu maior es patre nostro Iacob qui dedit nobis puteum: & ipse ex eo bibit, & filii eius, & pecora eius? Respondit I E S V S, & dixit ei. Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum, qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum, sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam. Dicit ad eum mulier. Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire. Dicit ei I E S V S

C Vade, voca virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit. Non habeo virum. Dicit ei I E S V S Bene dixisti, Quia non habeo virum, Quinque enim viros habuisti: & nunc quem habes, non est tuus vir, hoc vere dixisti. Dicit ei mulier. Domine, video quia propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adorauerunt: & vos dicitis quia Hierosolymis est locus ubi adorare oportet. Dicit ei I E S V S. Mulier, crede mihi quia veniet hora quando neque in monte hoc, neque in Hierosolymis adorabitis patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudaeis est. Sed venit hora & nunc est, quando veri adoratores adorabunt patrem in spiritu & veritate, nam & pater tales quaerit, qui adorent eum. Spiritus est deus: & eos qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio quia Messias venit, qui dicitur

P C H R I S T V S, cum ergo venerit, ille annuntiabit nobis omnia. Dicit ei I E S V S. Ego sum qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius:

& mirabantur quia cum muliere loquebatur. nemo
tamē dixit, Quid quæris, aut quid loqueris cum ea?
Reliquit ergo hydriam suam mulier: & abiit in ci-
uitatē & dixit illis hominibus, Venite, & videte ho-
minem qui dixit mihi omnia quæcunque feci, nun-
quid ipse est C H R I S T V S? Exierunt ergo de
ciuitate, & veniebant ad eum, interea rogabāt eum
discipuli, dicentes. Rabbi, manduca. Ille autem di-
xit eis. Ego cibum habeo manducare quem vos ne-
scitis. Dicebant ergo discipuli adinuicem. Nūquid
aliquis attulit ei māducare? dicit eis IESVS. Meus
cibus est, vt faciam voluntatem eius qui misit me
vt perficiam opus eius. Nonne vos dicitis quōd ad
huc quatuor menses sunt, & messis venit? Ecce di-
co vobis, leuate oculos vestros & videte regiones
quia albæ sunt lani ad messem. Et qui metit, merce-
dem accipit, & congregat fructum in vitam æter-
nam: vt & qui seminat, simul gaudeat & qui metit.
In hoc enim est verbū verū: quia alius est qui semi-
nat, & alius ē qui metit. Ego misi vos metere quod
vos nō laborastis, alii laborauerūt: & vos in labo-
res eorum introistis. Ex ciuitate aut illa multi cre-
diderunt in eum Samaritanorum, propter verbum
mulieris testimonium perhibentis. Quia dixit mihi
omnia quæcūq; feci. Cū venissent ergo ad illū Sa-
maritani rogauerūt eū vt ibi maneret. Et māsit ibi
duos dies. Et multo plures crediderūt propter ser-
monē eius. Et mulieri dicebāt. Quia iā nō propter
tuam loquelā credimus, Ipsi enim audiuiimus & se-

Tetramonon

mus quia hic est vere saluator mūdi. Post duos autē dies exiit Inde, & abiit in Galilæā. Ipse enim Iesus testimoniū perhibuit quia propheta in patria honorem non habet. Cum ergo venissent in Galilæam, exceperunt eum Galilæi, cum omnia vidissent quæ fecerat. Hierosolymis in die festo, & ipsi enim venerant ad diem festum.

Rubrica. xxv. de filio reguli ī Capharnaū à I E S V sancito cū esset in Cana Galilææ.

Ioannes solus cap. 4. G.

G

VENIT ergo iterū in cana Galilææ vbi fecit aquā vinū. Et erat quidā regulus cuius filius infirmabatur Capharnaū. Hic cū audisset quia IESVS adueniret à Iudæa, in Galilæā, abiit ad eum: & rogabat eum vt descēderet & sanaret filium eius: incipiebat enim mori. Dixit ergo IESVS ad eum. Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum regulus. Domine, descende priusquam moriatur filius meus Dicit ei IESVS. Vade, filius tuus viuit. Credidit homo sermoni quod dixit ei IESVS, & ibat. Iam autē eo descendente serui occurrerūt ei: & nūciauerūt dicētes, quia filius eius viueret, interrogabat ergo horā ab eis in qua melius habuerit. Et dixerūt ei, Quia heri hora septima reliquit eū febris. Cognouit ergo pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus, filius tuus viuit, & credidit ipse & domus eius tota. Hoc iterū secūdū signū fecit Iesus, cū venisset à Iudæa in Galilæam.

Rubrica.xxvi.de Iesu i synagoga Nazareth docete, cui traditus est liber quo reuoluto illud Esa.61.inuenit. Spūs domini super me &c. quod cōpletū esse affirmātī oēs testimoniū dabāt Nōnullis dicētibus, Nōne hic est filius Ioseph? Et cū eorū indignitatē duplici exēplo manifestasset ira repleti illū extra ciuitatem vsque ad supercilium montis vt prācipitarent eiecerunt.

Lucas solus cap.4.C.D.E.

ET fama exiit per vniuersam regionē de illo. Et ipse docebat in synagogis eorū: & magnificabatur ab omnib⁹. Et venit Nazareth vbi erat nutritus, & intrauit secūdū cōsuetudinē suā diē sabbati in synagogā, & surrexit legere. Et traditus est illi liber Esaie prophetæ, & vt reuoluit librū: inuenit locū vbi scriptū erat, Spūs domini super me, propter quod vnxit me, euāgelizare pauperibus: misit me sanare cōtritos corde, prādicare captiuis remissionē, & cæcis vīsum, dimittere cōfractos in remissionē, prādicare annū domini acceptū, & diē retributionis. Et cū plicuisset librū reddidit ministro & sedit. Et omniū in synagoga oculi erāt intēdētes in eū. Cœpit autem dicere ad illos. Quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris. Et omnes testimonium illi dabāt: et mirabantur in verbis gratiæ, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant. Nonne hic est filius Ioseph? Et ait illis, Vtique dicetis mihi hanc similitudinem, Medice, cura te ipsum, quanta audiuius facta in Capharnaum: fac

G

D

Tetramonon.

& hic in patria tua. Ait autem. Amen dico vobis: quia nemo propheta acceptus est in patria sua. In veritate dico vobis: multæ viduæ erant in diebus Eliæ in Israel, quando clausum est coelum annis tribus, & mensibus sex, cum facta esset fames magna in omni terra: & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidonis, ad mulierem viduam, Et multi leprosi erant in Israel sub Eliseo propheta: & nemo eorum mundatus est, nisi Naaman Syrus. Et repleti sunt omnes in synagoga, ira: hæc audientes. Et surrexerunt, & eiecerunt illum extra ciuitatem & duxerunt illum vsque ad supercilium montis super quem ciuitas illorum erat ædificata, vt præciperent eum. Ipse autem transiēs per medium illorum ibat.

Rubrica.xxvii. I E S V S relicta Nazareth venit Capharnaum ciuitatem maritimam ibique prædicauit. Poenitentiam agite &c. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap.4.G.

9

RELICTA ciuitate Nazareth venit & habitauit in ciuitate Capharnaum maritima, in finibus Zabulon & Neptalim, vt adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam. Terra Zabulon & terra Neptalim, via maris trans Iordanem.

danem Galilææ gentium: populus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. Exinde coepit I E S V S prædicare & dicere. Pœnitentiā agite: appropinquauit enim regnū cœlorum.

Marcus cap. i. B.

VENIT I E S V S in Galilæam, prædicās euāgelium regni dei, & dicens. Quoniam impletum est tempus, & appropinquauit regnū dei, pœnite mini, & credite euangelio. B

Lucas cap. 4. E.

ET descendit in Gapharnaum ciuitatem Galilææ, ibique docebat illos sabbatis. Et stupebant in doctrina eius: quia in potestate erat sermo ipsius. E

Rubrica. xxviii. de apostolorum piscatorum vocatione à I E S V qui Simonis nauiculam ascendens (vt Lucas meminit) hisque retia laxare præcipiens copiosam piscium multitudinem concluderunt. Et hominum postea facti piscatores relictis omnibus secuti sunt eū. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 4. D.

Tetramonon.

D

MBVLANS autē IESVS iux-
ta mare Galilææ, vidit duos fratres,
Simonem qui vocatur Petrus, & An-
dread fratrem eius, mittentes rete
in mare (erant enim piscatores) & ait
illis. Venite post me, & faciã vos fieri piscatores ho-
minum. At illi continuo relictis retibus, secuti sunt
eū. Et procedens Inde, vidit alios duos fratres, Ia-
cobum Zebedæi & Ioannem fratrem eius in naui
cum Zebedæo patre eorū reficientes retia sua: &
vocauit eos. Illi autem statim relictis retibus & pa-
tre secuti sunt eum.

Marcus cap. I. B.

B

ET præteriēs secus mare Galilææ, vidit Simo-
nem & Andream fratrem eius, mittētes retia in
mare (erant enim piscatores) & dixit eis IESVS.
Venite post me, & faciã vos fieri piscatores homi-
num. Et protinus relictis retibus secuti sunt eū. Et
progreſſus inde puſillum, vidit Iacobū Zebedæi &
Ioānem fratrem eius, & ipsos cōponentes retia in
naui: & statim vocauit illos: Et relicto patre suo
Zebedeo in naui cū mercenariis: secuti sunt eum.

Lucas qui ſolus loquitur de captura piſciū, ſic
quod præ piſcium multitudine rumpebatur
rete.

Cap. 5. A. B.

FActum eſt autē: cum turbæ irruerent in eum vt
audirent verbū dei: & ipſe ſtabat ſecus ſtagnū

Genesareth. Et vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descenderant, & lauabant retia. Ascendens autem in vnam nauim quæ erat Simonis, rogauit eum à terra reducere pusillū. Et sedēs, docebat de nauicula turbas: vt cessauit autē loqui, dixit ad Simonē. Duc in altū, & laxate retia vestra in capturā. Et respōdēs Simon, dixit illi. Præceptor, per totā noctē laborantes nihil cœpimus, in verbo autem tuo laxabo rete. Et cū hoc fecissent: cōcluserūt pisciū multitudinē copiosam. Rūpebatur autem rete eorū. Et annuerunt sociis qui erāt in alia nauī, vt venirēt & adunarēt eos. Et venerūt, & impleuerūt ambas nauiculas: ita vt panē mergerētur. Quod cū videret Simon Petrus, procidit ad genua I E S V dicēs. Exi à me domine: quia hō peccator sum. Stupor enim circūdederat eū & oēs qui cū illo erāt, in captura pisciū quā cœperāt. Similiter autem Iacobū & Ioannē filios Zebedæi, qui erant socii Simonis. Et ait ad Simonē I E S V S. Noli timere: ex hoc iam homines eris capiens. Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt eum.

Rubrica. xxix. de I E S V í synagogis

Galilææ euāgelium prædicante omnēsque linguos sanante quique crescente eius fama spiritum immundum expulit. Math. Mar. Luc.

Mathæus cap. 4. D.

Tetramonon.

D

ET CIRCVMBATIESVS
totam Galilæam docens in synago-
gis eorum, & prædicans euangelium
regni: & sanans omnem languorem
& omnem infirmitatem in populo.
Et abiit opinio eius in totam Syriam, & obtulerunt
ei omnes male habentes, variis languoribus & tor-
mentis comprehensos, & qui daemonia habebant,
& lunaticos, & paralyticos, & curauit eos: & secutæ
sunt eum turbæ multæ de Galilæa, & Decapoli, &
Hierosolymis, & de Iudæa, & trans Iordanem.

Marcus cap. i. C.

C

ET ingrediuntur Capharnaum: & statim sab-
batis ingressus in synagogam, docebat eos.
Et stupebant super doctrina eius, erat enim
docens eos quasi potestatem habens, & non sicut
scribæ. Et erat in synagoga eorum homo in spiri-
tu immundo: & exclamauit, dicens. Quid nobis &
tibi IESV Nazarene? venisti perdere nos? scio
quod sis sanctus dei. Et cõminatus est ei IESVS,
dicens. Obmutesce, & exi de homine. Et discerpēs
cum spiritus immundus, & exclamans voce magna,
exiit ab eo. Et mirati sunt omnes: ita vt conquire-
rent inter se, dicentes. Quidnam est hoc? quænam
doctrina hæc noua: quia in potestate spiritibus im-
mundus imperat, & obediunt ei? Et processit rumor
eius statim in omnem regionem Galilææ.

ET in synagoga erat homo habens dæmoniū F
 immundum:& exclamauit voce magna,dicēs.
 Sine, quid nobis & tibi I E S V Nazarene?
 venisti perdere nos,scio te quia sis sanctus dei. Et
 increpauit illum I E S V S,dicens. Obmutesce,&
 exi ab eo. Et cum proiecisset illum,dæmonium in
 medium exiit ab illo , nihilque illi nocuit. Et fa-
 ctus est pauor in omnibus,&colloquebantur ad in-
 uicem,dicentes,Quod est hoc verbum quia in po-
 testate & virtute imperat immundis spiritibus,&
 exeunt? Et diuulgabatur fama de illo in omnem
 locum regionis.

Rubrica. xxx. de Simonis focru febricitate fanata multisque aliis manuum impositione a variis languoribus curatis deque exeuntibus dæmoniis,quæ clamantia quia tu es filius dei nō Sinebat I E S V S ea loqui.Math.Mar.Luc.

Mathæus cap.8.B.

ET CUM VENISSET I E B
 S V S in domum Petri,vidit focrum
 eius iacentem & febricitantem:&te-
 rigit manum eius, & dimisit eam fe-
d

Tetramonon

bris, & surrexisset & ministrabat eis. Vespere autē facto obtulerunt ei multos daemonia habentes & eiiciebat spiritus verbo, & omnes male habentes curauit, vt adimpleretur quod dictum est per Esaiā prophetam dicentem, Ipse infirmitates nostras accepit: & agrotationes nostras portauit.

Marcus cap. 1. C. D

C **E**T protinus egredientes de synagoga, venerunt in domum Simonis & Andree cum Iacob & Ioanne. Decumbebat autē socrus Simonis febricitans: & statim dicunt ei de illa. Et accedens eleuauit eam apprehensa manu eius: & continuo dimisit eam febris, & ministrabat eis, Vespere autem
D facto, cum occidisset sol, afferebant ad eum omnes male habentes, & daemonia habentes: & erat omnis ciuitas congregata ad ianuam. Et curauit multos qui vexabantur variis languoribus: & daemonia multa eiiciebat, & non sinebat ea loqui quoniā sciebant eum.

Lucas cap. 4. G.

G **S**Vrgens autem IESVS de synagoga, introiit in domum Simonis. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: & rogauerunt illū pro ea. Et stans super illam imperauit feбри: & dimisit

Euangeliorum . Fo.xxvi.

illam. Et continuo surgens monstrabat illis. Cū autem sol occidisset, omnes qui habebant infirmos variis languoribus: ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponēs, curabat eos, Exibant autem dæmonia a multis: clamantia & dicētia. Quia tu es filius dei. Et increpās non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse CHRISTVM. facta autē die; egressus ibat in desertum locum: & turbæ requirebant eum, & venerunt vsque ad ipsum: & detinebant illum ne discederet ab eis. Quibus ille ait. Quia & aliis ciuitatibus oportet me euangelizare regnum dei: quia ideo missus sum. Et erat prædicans in synagogis Galilææ.

Rubrica.xiii.de Mathæi publicani in
Theloneo sedētis ad apostolatum vocatione.
Matheus. Marcus. Lucas.

Matheus cap. 9. B.

ET CVM TRANSIRET in
de ISVS, vidit hominem seden-
tem In Thelonio, Mattheum Nomi-
ne. Et ait Illi. Sequere me, Et surgēs,
secutus est eum. Et factum est: discum-
bente eo In domo: ecce multi publicani & pec-
catores venientes, Discumbebant cum IESV
Et discipulis eius. Et videntes pharisæi; dis-

Tetramonon.

cebāt discipulis eius. Quare cum publicanis & peccatoribus manducat magister vester. At I E S V S audiens, ait. Non est opus valentibus medico, sed male habentibus, Euntes autem discite, quid est, misericordiam volo, & non sacrificium, non enim veni vocare iustos: sed peccatores.

Marcus cap. 2. B. C.

B. **E**T C V M prateriret, vidit leui Alphæ seden
tem ad Teloniū: & ait illi. Sequere me. Et sur
gens secutus est eum. Et factum est cum accumbe
ret in domo illius, multi publicani & peccatores si
mul discumbebant cum I E S V & discipulis eius.
erant enim multi qui & sequebantur eum, & scri
bæ & Pharisei videntes quia manducaret cum pu
blicanis & peccatoribus, dixerunt discipulis eius.
Quare cum publicanis & peccatoribus manducat
& bibit Magister vester: Hoc audito I E S V S ait
illis. Non necesse habent sani, medico: sed qui ma
le habent. non enim veni vocare iustos, sed pecca
tores.

Lucas cap. 5. F

F. **E**T P O S T hæc exiit, & vidit publicanum
nomine Leui sedentem ad Telonium, & ait
illi. Sequere me. Et relictis omnibus, surgens
secutus est eum, & fecit ei conuiuium magnum. Le

Euangeliorum Fo.xxvii.

ui in domo sua: & erat turba multa publicanorum & aliorum qui cum illis erant discubentes, Et murmurabant Pharisei & scribæ eorum, dicentes ad discipulos eius. Quare cum publicanis & peccatoribus manducatis & bibitis? Et respondens IESVS dixit ad illos. Non egent qui sani sunt medico: sed qui male habent. Non veni vocare iustos, sed peccatores ad poenitentiam.

Rubrica. xxxii. de Ioannis baptistæ discipulorum murmure & phariseorum, contra IESVM super discipulis suis non ieiunantibus.
Math. Mar. Lucas.

Mathæus cap. 9. C.

TVNC accesserunt ad deum discipuli Ioannis, dicentes. Quare nos & Pharisei ieiunamus frequenter: discipuli autem tui non ieiunant? Et ait illis IESVS. Nunquid possunt filii sponsi lugere quâdiu cum illis est sponsus? Venient autem dies, cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt. Nemo autem immittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus, tollit enim plenitudinem eius à vestimento: & peior scissura fit. Neque mittunt vinum novum in vases veteres, alioquin rumpuntur vases & vinum effunditur, & vases perirent,

Tetramonon.

Sed vinum nouū in vtres novos mittunt, & ambo conseruantur.

Marcus cap. z. C. D.

ET erant discipuli Ioannis & Pharisaorum ieiunantes: & veniunt, & dicunt illi. Quare discipuli Ioannis & Pharisaorum ieiunant, tui autē discipuli non ieiunant? Et ait illis I E S V S. Nūquid possunt filii nuptiarum quandiu sponſus cum illis est ieiunare? Quanto tempore habent secum sponſum, non possunt ieiunare, Venient autem dies cū auferetur ab eis sponſus: & tunc ieiunabunt in diebus illis. Nemo assumentum panni rudis assuit vestimento veteri: alioquin aufert supplemētum novum à veteri, & maior scissura fit. Et nemo mittit vinum nouū in vtres veteres: alioquin, dirumpet vinum vtres, & vinum effundetur, & vtres peribunt, sed vinum novum in vtres novos mitti debet.

Lucas cap. 5. F. G

AT ILLI dixerunt ad eum quare discipuli Ioannis ieiunant frequenter, & obsecrationes faciunt, similiter & Pharisaorum: tui autem, edunt & bibunt? Quibus ipse ait, Nunquid potestis filios sponſi, dum cum illis est sponſus, facere ieiunare? Venient autem dies: & cum ablatuſ fuerit

ab illis sponſus tunc ieiunabunt in illis diebus, dicebat autem & ſimilitudinem ad illos. Quia nemo commiſſuram a veſtimento nouo immittit in veſtimentum vetus: alioquin & nouum rumpit, & veteri non cōuenit commiſſura a nouo. Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres: alioquin rumpeſſet vinum nouum vtres, & vinum effunderetur & vtres peribunt: ſed vinum nouum in vtres nouos mittendum eſt: & vtraque conſeruantur. Et nemo bibens vetus, ſt atim vult nouum. Dicit enim vetus melius eſt.

Rubrica. xxxiii. de duodecim apoſtolorū electione & eorum nominibus. Mathæus. Mar, Luc.

Mathæus cap. 10. A

ET CONVOCATIS duodecim diſci-
pulis ſuis, dedit illis poteſtatem ſpirituum im-
mundorum vt eiicerent eos, & curarent omnē lan-
guorem, & omnem infirmitatem duodecim autem
apoſtolorum nomina ſunt hæc. Primus, Simon qui
dicitur Petrus & Andræas frater eius, Philippus &
Bartholomeus, Iacobus Zebedæi, & Ioannes fra-
ter eius, Thomas & Matthæus publicanus, & Iaco-
bus Alphæi & Thaddæus, Simon Cananeus, & Iu-
das Iſcariotes qui & tradidit eum.

Tetramonon

Marcus cap.3.B.C.

B **E**T ascendens in montem, vocauit ad se quos
voluit ipse: & venerunt ad eum. Et fecit vt ef-
fent duodecim cum illo, & vt mitteret eos, prædi-
care. Et dedit illis potestatem curandi infirmitates,
& eiiciendi daemona. Et imposuit Simon nomen
Petrus, & Iacobum Zebedæi & Ioannem fratrem
C Iacobi: & imposuit eis nomina Boanerges quod
est filii tonitru, & Andream & Philippum & Bar-
tholomeum & Matthæum & Thomam & Iacobū
Alphæi & Thaddæum & Simonem Cananeum &
Iudam Iscariotem qui & tradidit illum.

Lucas cap.6.B.C.

B **E**Actum est autem: in illis diebus exiit in mon-
tem orare, & erat pernoctās in oratione dei.
Et cum dies factus esset, vocauit discipulos suos: &
elegit duodecim ex ipsis quos & apostolos nomi-
nauit. Simonem quem cognominauit Petrum, &
C Andream fratrem eius Iacobum & Ioannem, Phi-
lippum & Bartholomæum, Matthæum & Thomā
Iacobum Alphæi & Simonem qui vocatur Zelo-
tes, & Iudam Iacobi, & Iudam Iscariotem qui fuit
proditor.

Rubrica. xxxiiii. de sermone domini

in monte quæ propter doctrinarum multitudinem plures continet rubricellas. Math. Lucas.

Rubricella prima de beatitudinibus.

Math. Lucas.

Mathæus cap. 5. A. B.

VIDENS autem IESVS turbas, ascendit in montem: & cum sedisset accesserunt ad eum discipuli eius: & asperiens os suum docebat eos, dicens. Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Beati qui lugent, quoniam ipsi consolabuntur. Beati qui esuriunt, & sitiunt iustitiã, quoniam ipsi saturabuntur. Beati misericordes, quoniam ipsi misericordiam consequentur. Beati mundo corde, quoniam ipsi deum videbunt. Beati pacifici, quoniam filii dei vocabuntur. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cœlorum. Beati estis cum male dixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me. Gaudete & exultate: quoniam merces vestra copiosa est in cœlis, sic enim persecuti sunt prophetas qui fuerunt ante vos.

Lucas cap. 6. C. D.

ET descendens cum illis, stetit in loco campestri, & turba discipulorum eius, & multitu-

Tetramonon.

do copiosa plebis ab omni Iudaea & Hierusalem:
& maritima & Tyri & Sidonis, qui venerant ut au-
dirent eum, & sanarentur à languoribus suis. Et qui
vexabantur à spiritibus immundis, curabantur. Et
omnis turba querebat eum tangere: quia virtus de
illo exibat, & sanabat omnes. Et ipse eleuatis ocu-
lis in discipulos suos dicebat, Beati pauperes: quia
vestrum est regnum dei. Beati qui nunc esuritis, quia
saturabimini. Beati qui nunc fletis, quia ridebitis.
Beati eritis cum vos oderint homines, & cum se-
parauerint vos, & exprobrauerint, & eiecerint no-
men vestrum tanquam malum propter filium ho-
minis, Gaudete in illa die & exultate: ecce enim
merces vestra multa est in cœlo, secundum hæc e-
nim faciebant prophetis patres eorum. Verunta-
men vae vobis diuitibus, qui habetis consolationē
vestram. Vae vobis qui saturati estis: quia esurietis.
Vae vobis qui ridetis nunc: quia lugebitis & fle-
bitis. Vae cum benedixerint vobis omnes homines,
secundum hæc enim faciebant pseudoprophetis pa-
tres eorum.

Rubricella. ii. de apostolorum cōmen- tatione ex officii conditione.

Mathæus solus cap. 5. B.

B VOS estis sal terræ. Quod si sal euauerit:
in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, ni-
si ut mittatur foras, & conculcetur ab ho-

minibus. Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita, neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub modio, sed super candelabrum vt luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant opera vestra bona, & glorificent patrē vestrum qui in cœlis est.

Rubricella. iii. de legis adimptione
per CHRISTVM qui alius adimplendi exē-
plum præbuit. Math. Luc.

Mathæus cap. 5. C.

Nolite putare quoniam veni soluere legē aut prophetas, non veni soluere: sed adimplere. Amen quippe dico vobis, donec trāseat cœlum & terra, iota vnum aut vnus apex nō præteribit à lege, donec omnia fiāt. Qui ergo soluerit vnū de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno cœlorum, qui autem fecerit & docuerit: hic magnus vocabitur in regno cœlorum. Dico autē vobis, quia nisi abundauerit iustitia vestra plusquam Scribarum & Phariseorum, non intrabitis in regnum cœlorum.

Lucas cap. 16. D.

Facilius est autem cœlum & terram cadere, quā de lege vnum apicem præterire.

Rubricella. iiii. de multiplici concilio—

Tetramonon.

rum super legem veterem additione, aut verius
de aliquorum moralium præceptorum declara-
tiõe, de illo. Exo. ca. 20. Nō occides. Math. Luc.

Mathæus cap. 5. D.

D **A** Vdistis quia dictum est antiquis, Non occi-
des, qui autē, occiderit: reus erit iudicio. Ego
autē dico vobis, quia omnis qui irascitur fra-
tri suo, reus erit iudicio, qui autem dixerit fratri suo
Rhaca, reus erit concilio, qui autem dixerit fatue,
reus erit gehēne ignis. Si ergo offers munus tuum
ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus
habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuū
ante altare, & vade prius reconciliare fratri tuo: &
tunc veniens offer munus tuum. Esto consentiens
aduersario tuo cito dum es in via cum eo: ne forte
tradat te aduersarius iudici, & iudex tradat te mini-
stro, & in carcerem mittaris. Amen dico tibi, non
exies inde, donec reddas nouissimum quadrātem.

Lucas cap. 12. G.

G **C** Vm autem vadis cū aduersario tuo ad prin-
cipem, in via, da operā liberari ab illo: ne for-
te tradat te ad iudicem, & iudex tradat te, exactori,
& exactor mittat te in carcerē. Dico tibi, non exies
inde, donec etiam nouissimum minutum reddas.

Rubricella. v. de illo Exo. ca. xx. Non

mœchaberis.

Math. solus cap. 5. E.

A Vdistis quia dictum est antiquis. Nô mœcha beris. Ego autem dico vobis, quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est in corde suo. Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum & proiice abs te. Expedi enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum mittatur in gehēnam ignis. Et si dextera manus tua scādalizat te, abscide eam, & proiice abs te: expedi enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum, quàm totum corpus tuum eat in gehennā, dictum est autē, Quicumque dimiserit vxorem suam, det ei libellum re= pudii. Ego autem dico vobis, quia omnis qui dimiserit vxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eā mœchari: & qui dimissam duxerit adulterat.

Rubricella. vi. de illo Leuiti. cap. xix.

Non periurabis.

Mathæus solus cap. 5. F.

I Terum audistis quia dictū est antiquis, Non per iurabis. Reddes autem domino iuramenta tua. Ego autem dico vobis non iurare omnino, neq; per cœlum, quia thronus dei est, neque per terram: quia scabellum est pedum eius, neque per Hierosolymam: quia ciuitas est magni regis, neq; per caput tuum iuraueris: quia non potes vnum capillum ale

Tetramonon.

bum facere aut nigrum. Sit autem sermo vester est
est, non non; quod autem his abundantius est, à ma
lo est.

Rubricella. vii. de illo Exodi. cap. xxi.

Oculum pro oculo. Math. Luc.

Mathæus cap. 5. F.

F **A** Vdistis quia dictum est, Oculum pro oculo
& dentem pro dente. Ego autem dico vobis,
non resistere malo: sed si quis te percusserit in dex-
teram maxillam tuam, prabe illi & alteram, & ei
qui vult tecum in iudicio contendere, & tunicam
tuam tollere, dimitte ei & pallium, & quicunque te
angariauerit mille passus, vade cum illo & alia duo
Qui autem petit à te, da ei: & volenti mutuare à
te, ne auertaris.

Lucas cap. 6. D.

D **E** T qui te percutit in maxillam vnam, prabe
illi & alteram. Et ab eo qui aufert tibi vestimen-
tum, etiam tunicam noli prohibere. Omni autem
petenti te, tribue, & qui aufert quæ tua sunt, ne re-
petas.

Rubricella. viii. de illo Leuit. xix. Di-
liges proximum tuum &c. Math. Luc.

Mathæus cap. 5. G.

A Vdistis quia dictum est. Diliges proximum tuum & odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico vobis, diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, & orate pro persequentibus & calumniantibus vos: & sitis filii patris vestri qui in cœlis est, qui solem suum oriri facit super bonos & malos, & pluit super iustos & iniustos. Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habetis? nonne & publicani hoc faciunt? Et si saluaueritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonne & ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti, sicut & pater vester cœlestis perfectus est.

Lucas cap. 6. D. E.

S Ed vobis dico qui auditis. Diligite inimicos vestros, benefacite his qui vos oderunt. Benedicite maledicentibus vobis & orate pro calumniantibus vos. Et si diligitis eos qui vos diligunt, quæ vobis est gratia? nam & peccatores, diligentes se diligunt. Et si benefeceritis his qui vobis benefaciunt, quæ vobis est gratia? siquidem & peccatores hoc faciunt. Et si mutuum dederitis his à quibus speratis recipere, quæ gratia est vobis? nam & peccatores peccatoribus scenerantur, ut recipiant æqualia. Veruntamen diligite inimicos vestros, benefacite & mutuum date nihil inde sperantes. Et erit merces vestra multa, & eritis filii altissimi quia ipse se benignus est super ingratos & malos.

Tetramonon.

Rubricella. ix. de multiplici hypocrisis detestatione in eleemosynarum largitione.

Mathæus solus cap. 6. A

A T TENDITE ne iusticiam vestram faciatis corā hominibus vt videamini ab eis: alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum qui in cœlis est. Cum ergo facis eleemosynam, noli tuba canere ante te sicut hypocritæ faciunt in synagogis & in vicis, vt honorificentur ab hominibus. amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Te autem faciente eleemosynam, ne sciat sinistra tua quid faciat dextera tua: vt sit eleemosyna tua in abscondito, & pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi.

Rubricella .x. de hypocrisis detestatione in orationibus Math. Lucas.

Mathæus cap. 6. B

B E T CVM oratis, non eritis sicut hypocritæ qui amant in synagogis & in angulis platearum stantes, orare vt videantur ab hominibus. amen dico vobis receperunt mercedem suam. Tu autem cum oraueris, intra in cubiculum tuum, & clauso ostio ora patrem tuum in abscondito: & pater tuus qui videt in abscondito, Reddet tibi. Orāte

Euangeliorum Fo. xxxiii.

tes autem nolite multum loqui, sicut ethnici faciunt: putant enim quod in multiloquio suo exaudiantur. Nolite ergo assimilari eis. scit enim pater vester quid opus sit vobis, antequam petatis eum. Sic ergo vos orabitis. Pater noster qui es in celis, sanctificetur nomen tuum. Adueniat Regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo, & in terra. Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra: sicut & nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem, Sed libera nos a malo. Amen. Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis pater vester caelestis delicta vestra. Si autem non dimiseritis hominibus: nec pater vester dimittet vobis peccata vestra.

Lucas cap. 2. A

ET FACTUM est: cum esset in quodam loco orans, ut cessauit, dixit vnus ex discipulis eius ad eum. Domine, doce nos orare, sicut docuit Ioannes discipulos suos. Et ait illis. Cum oratis, dicite. Pater, sanctificetur nomen tuum, Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & nos dimittimus omnibus debenti nobis, Et ne nos inducas in tentationem,

Tetramonon.

Rubricella.ii. Quod instanter sit oran
dum Math.Luc.

Mathæus cap.7.B

B

Etite & dabitur vobis: quærite & in-
uenietis: pulsate & aperietur vobis.
Omnis enim qui petit, accipit: & qui
quærit, inuenit: & pulsanti aperietur,
aut quis est ex vobis homo, quem si
petierit filius suus panem, nūquid lapidem porriget
ei? Aut si piscem petierit nunquid serpentem porri-
get ei? Si ergo vos cum sitis mali, nostis bona data
dare filiis vestris: quanto magis pater vester qui in
cœlis est, dabit bona petentibus se?

Lucas cap.11.A.B

A

ET AIT ad illos. Quis vestrum habebit ami-
cum, & ibit ad illum media nocte, & dicet il-
li. Amice commoda mihi tres panes, quoniam ami-
cus meus venit de via ad me, & nō habeo quod po-
nam ante illum: & ille deintus respondens dicat.
Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, &
pueri mei mecum sunt in cubili: non possum surge-
re & dare tibi. Et si ille perseuerauerit pulsans: dico
vobis, & si non dabit illi surgens eo quod amicus
eius sit, propter improbitatem tamen eius surget, &
dabit illi quotquot habet necessarios. Et ego dico

vobis, Petite & dabitur vobis. querite: & inuenietis
pulsate: & aperietur vobis. Omnis enim qui petit:
accipit & qui quærit inuenit: & pulsanti: aperietur.
Quis autem ex vobis patrem petit panem, nūquid
lapidē dabit illi? Aut piscem nunquid pro pisce ser
pentem dabit illi? Aut si petierit ouum: nūquid por
rigit illi scorpionem? Si ergo vos cum sitis mali, no
stis bona dare filiis vestris: quanto magis pa
ter vester cœlestis dabit spiritum bonum petenti
bus se:

Rubricella. xii. de hyprocrisi in ieiun
nio detestanda Math. solus cap. 6. C

C V M A V T E M ieiunatis, nolite fieri si
cut hypocritæ tristes. extermināt enim facies
suas, vt pareant hominibus ieiunātes. Amen
dico vobis, quia receperūt mercedem suam. Tu au
tem cum ieiunas, vnge caput tuum, & faciem tuam
laua: ne videaris hominibus ieiunans, sed patri tuo
qui est in absconso: & pater tuus qui videt in ab
sconso reddet tibi.

Rubricella. xiii. de affectiōe in tēpō
raliū thesauris non collocanda & in tentione dē
bitē regulanda. Math. Luc:

Tetramonon.

Math.cap 6.C

C **N**OLITE thesaurizare vobis thesauros in terra: vbi erugo & tinea demolitur, & vbi fures effodiunt & furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cœlo: vbi neque erugo neque tinea demolitur, & vbi fures non effodiunt nec furantur, Vbi enim est thesaurus tuus: ibi est & cor tuum. Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totum corpus tuum lucidum erit. Si autem oculus tuus fuerit nequam: totum corpus tuum tenebrosum erit. Si ergo lumen quod in te est, tenebræ sunt: ipsæ tenebræ quantæ erunt.

Lucas cap. 12. D

D **V**ENDITE quæ possidetis, & date eleemosynam, facite vobis sacculos qui non veterascunt: thesaurum non deficientem in cœlis, quod fur non appropriat, neque tinea corrumpit. Vbi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. Et cap. 11. E. Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio: sed supra candelabrum, ut qui ingrediuntur, lumen videant. Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit. Si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosum erit. Vide ergo ne lumen quod in te est tenebræ fiat. Si ergo cor

pus tuum totum lucidum fuerit: non habens aliquā partem tenebrarum, erit lucidum totum, & sicut luccerna fulgoris illuminabit te.

Rubricella. xiiii. de nimia sollicitudine tollenda & eiicienda, & spe in dei prouidentia ponenda. Math. Luc.

Mathæus cap. 6. C. D

NEMO potest duobus dominis seruire. aut enim vnum odio habebit, & alterum diligit: aut vnum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis deo seruire, & mammonæ: ideo dico vobis, ne solliciti sitis animæ vestræ: quid manducetis, neque corpori vestro quid induamini. Nonne anima plus est quam esca: & corpus plusquam vestimentum? Respicite volatilia cœli quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea: & pater vester cœlestis pascit illa. Nonne vos magis pluris estis illis. Quis autem vestrum cogitans, potest adiungere ad staturam suam cubitum vnum? Et de vestimento quid solliciti estis? Cōsiderate lilia agri quomodo crescunt: non laborant neque nent. Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est, sicut vnum ex istis. Si enim scœnum agri quod hodie est, & cras in clibanū missū

Tetramonon.

titur, deus sic vestit: quāto magis vos modicæ fidei.
Nolite ergo solliciti esse, dicentes. Quid manduca-
bimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? Hæc
enim omnia gentes inquirunt. Scit enim pater ve-
ster quia his omnibus indigetis. Querite ergo pri-
mum regnum dei & iustitiam eius: & hæc omnia
adiicietur vobis. Nolite ergo solliciti esse in crasti-
num, crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi suffi-
cit dei malitia sua.

Lucas cap. 12. D

Dixitque ad discipulos suos. Ideo dico vobis,
nolite solliciti esse animæ vestræ quid man-
ducetis. Neque corpori, quid induamini. Anima
plus est quam esca: & corpus plus quàm vestimen-
tum. Considerate coruos, quia non seminant ne-
que metūt, quibus non est cellarium neque horreū,
& deus pascit illos. Quanto magis vos pluri estis
illis: Quis autem vestrum cogitando potest adice-
re ad staturam suam cubitum vnum? Si ergo neque
quod minimum est potestis: quid de cæteris sollici-
ti estis? Considerate lilia quomodo crescunt: non
laborant, neque nent. Dico autem vobis, neque Sa-
lomon in omni gloria sua vestiebatur sicut vnum
ex istis. Si autem fœnum quod hodie est in agro,
& cras in clibanum mittitur, deus sic vestit: quanto
magis vos pusillæ fidei. Et vos nolite quærere

quid manducetis aut quid bibatis: & nolite in sustinere tolli. Hæc autem omnia, gentes mundi querunt. Pater autem vester scit quoniam his indigetis. veruntamen querite primum regnum dei & iustitiam eius: & hæc omnia adicientur vobis. Nolite timere pusillus Grex quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. Et cap. decimo sexto. C. D. Nemo seruus potest duobus dominis seruire. aut enim vnum odiet, & alterum diliget: aut vni adhaerebit, & alterum contemnet. non potestis deo seruire & mammonæ. Audiebant autem omnia hæc Pharisei qui erant auari & deridebant illum. Et ait illis. Vos estis qui iustificatis vos coram hominibus: deus autem nouit corda vestra. Quia quod hominibus altum est: abominatio est ante deum.

Rubricella. xv. Qualiter miserandum nec improbe iudicandum. Et de prius eicienda trabe ab oculo suo vt de fratris oculo festuca eiciatur. Neque dandum est canibus sanctum. neque porcis Margaritæ. Math. Luc,

Mathæus cap. 7. A

Nolite iudicare, & non iudicabimini. Nolite condemnare, & non condemnabimini, In quo

Tetramonon.

enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini, & in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, & trabem in oculo tuo non vides? Aut quomodo dices fratri tuo, frater, sine eiiciam festucam de oculo tuo: & ecce trabs est in oculo tuo? Hypocrita, eue primū trabem de oculo tuo, & tunc videbis eiicere festucam de oculo fratris tui. Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos, ne forte cōculcent eas pedibus suis, & conuersi dirumpant vos.

Lucas cap. 6. F.

E Stote misericordes, sicut & pater vester misericors est. Nolite iudicare, & non iudicabimini, nolite condemnare, & non condemnabimini, dimittite, & dimittimini, date, & dabitur vobis. Mensuram bonam & confertam & coagitatam & supereffluentem dabunt in sinum vestrum. Eadem quippe mensura qua mensi fueritis, remetietur vobis, Dicebat autem illis & similitudinem. Nūquid potest cæcus cæcum ducere? nonne ambo in foueam cadunt? Non est discipulus super magistrum, perfectus autē omnis erit, si sit sicut magister eius. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: trabem autem quæ in oculo tuo est, non consideras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo, frater sine eiiciam festucam de oculo tuo, ipse in oculo tuo trabem non vides? Hypocrita, eue primū trabem de oculo tuo

& tunc perspicies, vt educas festucam de oculo fratris tui.

Rubricella. xvi. de vniuersali legis precepto, & salutis portæ angustia. Math. Luc.

Mathæus cap. 7. B.

M N I A ergo quæcunq; vultis vt faciant vobis homines, ita & vos facite illis. Hæc est enim lex & prophetarum, intrate per angustam portam, quia lata porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad perditionem, & multi sunt qui intrant per eam. Quam angusta porta & arcta via est quæ ducit ad vitam, & pauci sunt qui inueniunt eam

Lucas cap. 6. E.

E T prout vultis vt faciant vobis homines, & vos facite illis similiter. Et cap. 13. E. Et ibat per ciuitates & castella docens, & iter faciens in Hierusalem. Ait autem illi quidam. Domine, si pauci sunt qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos. Contendite intrare per angustam portam: quia multi, dico vobis, quarent intrare, & non poterunt.

Rubricella. xvii. de falsorum prophetarum per fructus suos notitia. Math. Luc.

Mathæus cap. 7. C.

Tetramonon

E Trendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimētis ouium: intrinsecus autem sunt lupi rapaces, à fructibus eorū cognoscetis eos. Nunquid colligunt de spinis vuas, aut de tribulis ficus? Sic omnis arbor bona, fructus bonos facit, mala autem arbor, malos fructus facit. Non potest arbor bona, malos fructus facere: neque arbor mala, bonos fructus facere. Omnis arbor quæ non facit fructum bonū, excidetur, & in ignem mittetur. Igitur ex fructibus eorum, cognoscetis eos.

Lucas cap. 6. G.

G Non est enim arbor bona, quæ facit fructus malos, neq; arbor mala, faciens fructū bonū. Vnaquæq; enim arbor, à fructu suo cognoscitur, neq; enim de spinis colligūt ficus, neq; de rubo vinum demiat. Viam bonus homo, de bono thesauro cordis sui profert bonum, & malus homo de malo thesauro profert malum. Ex abundantia enim cordis, os loquitur.

Rubricella. xviii. Quòd deus nō ore tantum, sed operum efficacia sit colendus. Mathæus Lucas.

Mathæus cap. 7. C. D.

E Non omnis qui dicit mihi, Domine domine: intrabit in regnum cœlorum, sed qui facit vo-

luntatem patris mei qui in cœlis est, ipse intrabit in regnum cœlorum. Multi dicent mihi in illa die, Domine domine, nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo dæmonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis, quia nunquā noui vos, discedite à me omnes qui operamini iniquitatem. Omnis ergo qui audit hæc verba mea, & facit ea: assimilabitur viro sapienti, qui ædificauit domum suam super petram, et descendit pluuia: & venerunt flumina & flauerunt venti, & irruerunt in domum illam, & non cecidit, fundata enim erat super petram. Et omnis qui audit hæc verba mea, & non facit ea: similis erit viro stulto, qui ædificauit domum suam super arenam, & descendit pluuia & venerunt flumina, & flauerunt venti, & irruerunt in domum illam, & cecidit, & fuit ruina illius magna. Et factum est cum cōsummasset I E S V S verba hæc, admirabantur turbæ super doctrina eius. Erat enim docens eos, sicut potestatem habens, & non sicut Scribæ eorum & Pharisei.

Lucas cap. 6. G.

Q Vid autē vocatis me, domine domine, & nō facitis quæ dico? Omnis qui venit ad me, & audit sermones meos, & facit eos: ostēdā vobis cui similis sit. similis est hoī ædificāti domū, qui fodit in altū, & posuit fūdamētū supra petrā. Inūdatiōe autē

G

Tetramonon.

facta, illis in est flumen domui illi, & non potuit eam mouere, fundata enim erat supra petram.

Qui autem audit & non facit, similis est homini ædificanti domum suam supra terram sine fundamento, in quam illisus est fluuius, & continuo cecidit, & facta est ruina domus illius, magna. Et cap.

E 13. E. F. Cum autem intrauerit paterfamilias & clausit ostium, & incipietis foris stare, & pulsare ostium dicentes. Domine aperi nobis, & respondens dicet vobis. Nescio vos vnde sitis, tunc incipietis dicere.

F Manducauimus coram te & bibimus, & in plateis nostris docuisti. Et dicet vobis. Nescio vos vnde sitis, Discedite à me omnes operarii iniquitatis, ibi erit fletus & stridor dentium, cum videritis Abraham, & Isaac, & Iacob, & omnes prophetas in regno dei, vos autem expelli foras. Et venient ab oriente & occidente, & aquilone, & austro, & accumbent in regno dei. Et ecce, sunt nouissimi, qui erant primi: & sunt primi, qui erant nouissimi.

Rubrica. xxxv. de leproso sanato, cui vt nemini diceret, iussit, sed vt sacerdotum principi se ostenderet. Math. Mar. Luc.

Mathæus cap. 8. A.

A

VM autem descendisset de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ, & ecce leprosus veniens, adorabat eum, dicēs. Domine, si vis, potes me mundare. Et extendens IESVS manū

Euangeliorum. Fo. xxxix.

tetigit eum, dicens. Volo mundare. Et confestim mūdāta est lepra eius. Et ait illi I E S V S. Vide ne-
mini dixeris: sed vade, ostende te sacerdoti, & offer
munus tuum, quod præcepit Moyses in testimoniū
illis.

Marcus cap. i. D.

ET diluculo valde surgēs, egressus abiit in de- D
sertum locum, ibiq; orabat. Et persecutus est
eum Simon, & qui cum illo erant. Et cum inuenis-
sent eum, dixerunt ei, Quia omnes quærunt te. Et
ait illis, Eamus in proximos vicos & ciuitates, vt &
ibi prædicem: ad hoc enim veni. Et erat prædicans
in synagogis eorum, in omni Galilæa, & dæmonia
eiiciens. Et venit ad eum leprosus deprecans eum,
& genu flexo, dixit. Si vis, potes me mundare. I E-
S V S autem misertus eius, extendit manum suam,
et tangens eum, ait illi. Volo mundare. Et cum dis-
cessisset: statim discessit ab eo lepra, et mundatus est,
Et comminatus est ei, statimq; eiecit illum, et dicit
ei. Vide nemini dixeris, sed vade, ostende te princi-
pi sacerdotū, et offer pro mundatione tua quæ præ-
cepit Moyses in testimonium illis. Et egressus cœ-
pit prædicare et diffamare sermonem: ita vt iam
non posset manifeste introire in ciuitatem, sed for-
is in desertis locis esse, et conueniebant ad eum
vndique.

Lucas cap. 5. C.

Tetramonon.

C **E**T factum est: cum esset in vna ciuitatū, & ecce vir plenus lepra, & videns I E S V M, & procidens in faciem suam, rogauit eum, dicens. Domine, si vis, potes me mūdare. Et extendens manū, tetigit eū, dicens. Volo mūdare. Et cōfestim lepra discessit ab illo, Et ipse præcepit illi, vt nemini diceret: sed vade, ostēde te sacerdoti, & offer pro emūsdatione tua, sicut præcepit Moyses in testimoniū illis. Perambulabat autem magis sermo de illo: & conueniebant turbæ multæ, vt audirēt, & curarentur ab infirmitatibus suis. Ipse autem secedebat in desertum, & orabat.

Rubrica. xxxvi. de centurionis seruo
paralytico sanato. Math. Luc.

Mathæus cap. 8. A. B.

A

VM autem introisset Gapharnaum, accessit ad eum Centurio, rogans eū & dicēs. Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & male torquetur. Et ait illi I E S V S. Ego veniam & curabo eum. Et respōdens Centurio, ait. Domine, non sum dignus vt intres sub tectum meū: sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: & dico huic vade, & vadit: & alio

veni & venit : & seruo meo fac hoc , & facit .
 Audiens autem hæc I E S V S , miratus est : & se-
 quentibus se , dixit . Amen dico vobis , non inueni
 tantam fidem in Israel . Dico autem vobis , quod
 multi ab oriente & occidente venient , & recum-
 bent cum Abraham , et Isaac , et Iacob in regno coe-
 lorum , filii autem regni eiicientur in tenebras ex-
 teriores , ibi erit fletus & stridor dentium . Et di-
 xit I E S V S Centurioni . Vade , et sicut credidi-
 sti fiat tibi . Et sanatus est puer ex illa hora .

Lucas cap.7.A.B.

CUm autem impleffet omnia verba sua in au-
 res plebis , intrauit Capharnaum Centurio-
 nis autem cuiusdam seruus male habens , erat mor-
 riturus : qui illi erat preciosus . Et cum audisset de
 I E S V , misit ad eum seniores Iudæorum , rogans
 eum vt veniret , et sanaret seruum eius . At illi
 cum venissent ad I E S V M , rogabant eum sol-
 licite dicentes ei . Quia dignus est vt hoc illi præ-
 stes , diligit enim gentem nostram , et synago-
 gam , ipse ædificauit nobis . I E S V S autem ibat
 cum illis , Et cum iam non longe esset à domo ,
 misit ad eum Centurio amicos , dicens . Domi-
 ne , noli vexari . Non enim sum dignus vt sub
 tecum meum intres . propter quod et meip-
 sum , non sum dignum arbitratus , vt venirem
 ad te : sed dic verbo , & sanabitur puer meus ,

Tetramonon.

Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites: & dico huic: vade, & vadit: & alio, veni, & venit: & seruo meo, fac hoc, & facit. Quo audito, I E S V S miratus est: & conuersus, sequētibz se turbis dixit, Amen dico vobis nec in Israel tantam fidem inueni. Et reuersi qui missi fuerant domum: Inuenerunt seruum qui lāguerat, sanum.

Rubrica. xxxvii. de vnico filio viduæ
in Naym ciuitate suscitato.

Lucas solus cap. 7. B. C

B

FACTVM EST: deinceps ibat I E S V S in ciuitatem quā vocatur Naym: & ibant cum eo discipuli eius & turba copiosa. Cum autem appropinquaret portæ ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matri suæ. Et hæc vidua erat, & turba ciuitatis multa cum illa. Quam cum vidisset dominus, misericordia motus super eā, dixit illi. Noli flere. Et accessit, & tetigit loculum. Hi autem qui portabāt, steterunt, Et ait, Adolescēs tibi dico, surge, & resedit qui erat mortuus, & coepit loqui. Et dedit illum matri suæ. Accepit autē omnes timor: & magnificabant deum, dicentes. Quia propheta magnus surregit in nobis, & quia deus vi-

sitauit plebem suam. Et exiit hic sermo in vniuersam Iudæam, de eo & omnem circa regionem.

Rubrica. xxxviii. de duobus sequi christum volentibus quorum vni CHRISTVS dixit vulpes foueas habent &c. Alteri sequere me & sine mortuos sepelire mortuos. Math. Luc.

Mathæus cap. 8. C

VIDENTS autem IESVS turbas multas circum se, iussit discipulo ire trans fretum. Et accedens vnus scriba ait illi. Magister, sequar te quocumque ieris. Et dicit ei IESVS, Vulpes foueas habent, & volucres cœli nidos. filius autem hominis non habet vbi caput suum reclinet. Alius autem de discipulis eius, ait illi. Domine permitte me primum ire & sepelire patrem meum. IESVS autem ait illi. Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos.

Lucas cap. 9. G

FACTVM EST AVTEM: ambulantibus illis in via, dixit quidam ad illum. Sequar te quocumque ieris. Dicit illi IESVS. Vulpes foueas habent, & volucres cœli nidos: filius autem

Tetramonon.

homnis non habet vbi caput suum reclinat. Ait autem ad alterum. Sequere me. Ille autem dixit. Domine permitte mihi primum ire & sepelire patrem meum. Dixitque ei I E S V S. Sine vt mortui sepe-
liant mortuos suos: tu autem vade, & annuncia regnum dei et ait alter. Sequar te domine: sed permitte mihi primum renunciare his qui domi sunt. Ait ad illum I E S V S. Nemo mittens manum suam ad aratrum & aspiciens retro, aptus est regno dei.

Rubrica. xxxix. de procellarum maris
quietatione imperante IESV ventis & mari.
Math. Marc. Lucas.

Mathæus cap. 8. D

D

Discipuli T ascendente eo in nauiculam, secuti sunt eum discipuli eius: Et ecce motus magnus factus est in mari, ita vt nauicula operiretur fluctibus, ipse vero dormiebat. Et accesserunt ad eum discipuli eius: & suscitauerunt eum dicentes. Domine, salua nos, perimus. Et dicit eis IESVS. Quid timidi estis modicæ fidei? Tunc surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt dicentes. Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei.

Marcus cap. 4. D.

ET ait illis in illa die, cum sero esset factum. D
 Transeamus contra. Et dimittentes turbam,
 assumunt eum ita ut erat in nauis. & alia naues erant
 cum illo. Et facta est procella magna venti: & flus-
 ctus mittebat in nauim: ita ut impleteretur nauis. Et
 erat ipse in puppi super ceruical dormiens: & exci-
 tant eum, & dicunt illi. Magister, non ad te perti-
 net quia perimus? Et exurgens comminatus est ven-
 to, & dixit mari. Tacet, obmutesce. Et cessauit ven-
 tus: & facta est tranquillitas magna. Et ait illis quid
 timidi estis? necdum habetis fidem? Et timuerunt ti-
 more magno, & dicebant ad alterutrum. Quis pu-
 tas est iste, quia & ventus & mare obediunt ei?

Lucas cap. 8. D.

IActum est autem in vna dierum: & ip- D
 se ascendit in nauiculam, & discipu-
 li eius, & ait ad illos, Transfretemus
 tras fluuium. Et ascenderunt. Et na-
 uigantibus illis, obdormiuit: & descen-
 dit procella venti in stagnum, & complebantur &
 periclitabantur. Accedentes autem suscitauerunt eum
 dicentes. Præceptor perimus. At ille surgens incre-
 pauit ventum & tempestatem aquæ: & cessauit: &
 facta est tranquillitas. Dixit autem illis ubi est fi-
 des vestra? Qui timētes mirati sunt, adinuicem di-
 centes. Quis putas hic est, quia & ventis & mari im-
 perat, & obediunt ei?

Tetramonon

Rubrica .xl. de duobus dæmoniacis
in monumentis latentibus à I E S V in gerafe-
norum regione curatis dæmonibus in porcorū
gregem intrantibus. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 8. D

D **E** T C V M venisset I E S V S trans
fretum in regionem Gerasenorum,
occurrerunt ei duo habentes dæmo-
nia, de monumentis exeuntes seni ni-
mis, ita ut nemo posset transire per
viam illam. Et ecce clamauerunt dicentes. Quid
nobis & tibi I E S V fili dei? Venisti huc ante tēpus
torquere nos? Erat autem non longe ab illis Grex
multorum porcorum pascens. Dæmones rogabāt
eum dicentes. Si eiicis nos hinc, mitte nos in gregē
porcorū. Et ait illis. Ite. At illi exeuntes, abierūt in
porcos. & ecce, magno impetu abiit totus grex per
præceps in mare: & mortui sunt in aquis. Pastores
autē fugerunt: & venientes in ciuitatem, nunciaue-
runt hæc omnia, & de iis qui dæmonia habuerant.
Et ecce tota ciuitas exiit obuiam I E S V. Et viso eo,
rogabant eum ut transiret a finibus eorum.

Marcus cap. 5. A. B.

A **E** T venerunt trans fretum maris in regionem
Gerasenorum. Et exeunti ei de Nam statim

occurrit de monumētis homo in spiritu immundo,
qui domicilium habebat in monumentis, & neque
cathenis iam quisquam poterat eum ligare: quoniā
sape compedibus & cathenis vinctus, dirupisset ca-
thenas, & compedes comminuisset, & nemo pote-
rat eum domare, & semper die ac nocte in monu-
mentis & in montibus erat clamans & concidens
se lapidibus. Videns autē I E S V M a longe, cucur-
rit & adorauit eum: & clamans voce magna dixit.
Quid mihi & tibi I E S V fili dei altissimi? adiuro
te per deum ne me torqueas. Dicebat enim illi. Exi
spiritus immunde ab homine isto. Et interrogabat
eum. Quod tibi nomen est? Et dicit ei. Legio mihi
nomē est: quia multi sumus. Et deprecabatur eum
multum, ne se expelleret extra regionem. Erat autē
ibi circa montem grex porcorum magnus, pascens
in agris. Et deprecabantur eum spiritus dicentes.
Mitte nos in porcos, vt in eos introeamus. Et con-
cessit eis statim IESVS. Et exeuntes spiritus immū-
di, Introierūt in porcos: & magno impetu grex præ-
cipitatus est in mare, ad duo millia, & suffocati sūt
in mari. Qui autem pascebant eos, fugerunt, &
nunciauerunt in ciuitatem & in agros. Et egressi
sunt videre quid esset factum: & venerunt ad I E-
S V M. & vident illum qui à dæmonio vexabatur,
sedentem vestitum, & sanæ mentis: & timuerūt. Et
narrauerunt illis, qui viderant, qualiter factum esset
ei qui dæmonium habuerat: & de porcis. Et rogare

Tetramonon.

cœperunt eum vt discederet de finibus eorum. Cū
que ascenderet nauim, cœpit illum deprecari qui a
dæmonio vexatus fuerat vt esset cum illo & non
admisit eum, sed ait illi. Vade in domum tuam ad
tuos, & annuncia illis quanta tibi dominus fecerit,
& misertus sit tui. Et abiit & cœpit prædicare in
Decapoli quāta sibi fecisset I E S V S, & omnes mi
rabantur,

Lucas cap. 8. D. E. F

D E T nauigauerunt ad regionem Gerasenorū,
quæ est contra Galilæam. Et cum de nauī
egressus esset ad terram: occurrit illi vir quidā qui
habebat dæmonium iam temporibus multis, & ve
stimento non induebatur, neque in domo mane
bat, sed in monumentis. Is vt vidit I E S V M. proci
dit ante illū, & exclamās voce magna dixit. Quid
mihi & tibi est I E S V fili dei altissimi: obsecro te
ne me torqueas: Præcipiebat enim spiritui immū
do, vt exiret ab homine. Multis enim temporibus
arripiebat illum, & vinciebat cathenis, & compe
dibus custodiens: & ruptis vinculis agebatur a dæ
monio in deserto. Interrogauit autem illū I E S V S
dicens. Quod tibi nomen est? At ille dixit. Legio:
quia intrauerant dæmonia multa in eum. Et roga
uerunt illum ne imperaret illis vt in abyssum irent.
Erat autem ibi grex porcorum multorum pascen
tium in monte: & rogabant eum vt permitteret eis

in illos ingredi. Et permisit illis. Exierunt ergo dæmonia ab homine, & intrauerunt in porcos: & impetu abiit grex per præcep̃s in stagnū, & suffocatus est. Quod vt viderunt factum qui pascebant, fugerunt: & nunciauerunt in ciuitatem & in villas. Exierunt autem videre quod factum est; & venerunt ad IESVM. & inuenerunt hominem sedentem à quo dæmonia exierant, vestitum, ac sana mente ad pedes eius, & timuerunt. Nunciauerunt aut̃ illis & qui viderant, quomodo sanus factus fuisset à Legionē: Et rogauerunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorū, vt discederet ab ipsis: quia magno timore tenebantur. Ipse aut̃ ascendens nauem reuersus est. Et rogauit illum vir, à quo dæmonia exierant vt cum eo esset. dimisit autem eum IESVS dicens. Redi in domū tuā, & narra quanta tibi fecit deus, Et abiit per vniuersam ciuitatē prædicans quanta illi fecisset IESVS.

Rubrica. xliii. de paralytico in lecto

IESV oblato. Cui dicit confide fili remittuntur tibi peccata tua de quo murmurantibus scribis sanauit eum iussit surgere & ferre grabatum in domum suam. Math. Marc. Luc.

Math. cap. 9. A

ET ASCENDENS IESVS in nauiculā, A
transfretauit & venit in ciuitatem suam. Et
ecce offerebant ei paralyticū iacentem in lecto,

Tetramonon

Et vidēs I E S V S fidem illorum, dixit paralytico. Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidā de scribis dixerunt intra se. Hic blasphematur. Et cum vidisset I E S V S cogitationes eorum, dixit. Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius dicere, dimittuntur tibi peccata tua, an dicere. Surge & ambula? vt autē sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata. Tūc ait paralytico. Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et surrexit, & abiit in domum suam. Videntes autem turbæ, timuerūt & glorificauerunt deum, qui dedit potestatem talem hominibus.

Marcus cap. 2. A. B.

A **E** T iterum intrauit Capharnaum post dies, & auditum est quod in domo esset, & confestim conuenerunt multi, ita vt non caperent neque ad ianuam, & loquebatur eis verbum. Et venerunt ad eum ferentes paralyticum, qui à quatuor portabatur. Et cum non possent offerre eum illi præ turba, prouiderunt tectum vbi erat, & patefacientes submisserunt grabatū in quo paralyticus iacebat. Cum autem vidisset I E S V S fidem illorum, ait paralytico. Fili, dimittuntur tibi peccata tua. Erant autem illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis. Quid hic sic loquitur? blasphematur. Quis potest dimittere peccata, nisi solus deus? Quo tūc cognito I E S V S spiritu suo, quia sic cogi-

tarēt intra se, dixit illis. Quid ista cogitatis in cordibus vestris? Quid est facilius dicere paralytico. Dimittuntur tibi peccata tua, an dicere. Surge, tolle grabatum tuum & ambula? Vt autem sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata (ait paralytico.) Tibi dico surge, tolle grabatum tuum, & vade in domum tuam. Et statim surrexit ille: & sublato grabato, abiit inde coram omnibus, ita vt mirarentur omnes, & honorificarent deum, dicentes. Quia nunquam sic vidimus. Et egressus est rursus ad mare, omnisq; turba veniebat ad eum, & docebat eos.

Lucas cap. 5. D. E.

ET factum est in vna dierum, & ipse sedebat docens. Et erant Pharisei sedentes & legis doctores qui venerāt ex omni castello Galilææ, & Iudææ, & Hierusalem, & virtus domini erat ad sanandum eos. Et ecce viri portantes in lecto hominem, qui erat paralyticus, & quærebant eum inferre, & ponere ante eum. Et non inuenientes, quā parte illum inferrent præ turba, ascenderunt supra tectum & per tegulas submiserunt eum cum lecto in medium ante I E S V M. Quorum fidem vt vidit, dixit. Homo, remittuntur tibi peccata tua. Et coeperunt cogitare Scribæ & Pharisei, dicentes. Quis est hic qui loquitur blasphemias? quis potest dimittere peccata nisi solus deus? Vt cognouit autem I E S V S cogitationes eorum. Respondens dixit ad illos. Quid cogitatis in cordibus vestris?

Tetramonon.

E Quid est facilius dicere, dimittuntur tibi peccata, an dicere. Surge, & ambula? Ut autem sciatis quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata (ait paralytico.) Tibi dico surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Et confestim cōsurgens coram illis, tulit lectum in quo iacebat, & abiit in domum suam magnificans deum. Et stuor apprehendit omnes, & magnificabant deum. Et repleti sunt timore, dicentes. Quia vidimus mirabilia hodie.

Rubrica. xlii. de filiæ Iairi archisynagogi suscitatione, Emorroissæque mulieris (ea vestimenti I E S V tangente fimbriam) sanatione.
Math. Mar. Luc.

Mathæus cap. 9. C.

C

MATHÆUS loquente ad eos, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum, dicens. Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum super eam, & viuet. Et surgens **I E S V S**, sequebatur eum, & discipuli eius. Et ecce mulier quæ sanguinis fluxū patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit fimbriam vestimenti eius. Dicebat enim intra se. Si tetigero tantum vestimentum eius, salua ero. At **I E S V S** conuersus & videns eam, dixit. Confide filia, Fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. Et

cum venisset I E S V S in domum principis, & vidisset tibicines & turbam tumultuantem, dicit illis. Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et deridebant eum, Et cum eiecta esset turba, intravit: & tenuit manum eius, & dixit. Puella surge. Et surrexit puella. Et exiit fama hec in vniuersam terram.

Marcus cap. 5 C.D.

ET cum transcendisset I E S V S in nauem, & sum trans fretum, conuenit turba multa ad eum, & erat circa mare. Et venit quidam de archisynagogis, nomine Iairus, & videns eum procidit ad pedes eius, & deprecabatur eum multum dicens. Quoniam filia mea in extremis est. Veni, impone manum tuam super eam, & salua sit & viuat. Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & conprimebant eum. Et mulier quæ erat in profluvio sanguinis annis xii, & fuerat multa perpeffa à copluribus medicis, & erogauerat omnia sua, nec quicquam profecerat, sed magis deterius habebat. Cumque audisset de I E S V, venit in turba retro, & tetigit vestimentum eius, dicebat enim. Quia si vel vestimentum eius tetigero, salua ero. Et confestim factus est fons sanguinis eius & sensit in corpore quia sanata esset à plaga. Et statim Iesus in semetipso cognoscens virtutem quæ exierat à se. conuersus ad turbam agebat. Quis tetigit vestimenta mea?

Tetramonon.

D Et dicebant ei discipuli sui. Vides turbam comprimentem te, & dicis. Quis me tetigit? Et circumspiciebat videre eam quæ hoc fecerat. Mulier vero timens & tremens, sciens quod factum esset in se: venit & procidit ante eum, & dixit ei omnem veritatem. Ille autem dixit ei. Filia, fides tua te saluam fecit: vade in pace, & esto sana à plaga tua. Adhuc eo loquente veniunt nuncii ab archisynagogo, dicentes. Quia filia tua mortua est, quid ultra vexas magistrum? **I E S V S** autem audito verbo quod dicebatur, ait archisynagogo. Noli timere, tantummodo crede. Et non admittit quenquam se sequi, nisi Petrum & Iacobum, & Ioannem fratrem Iacobi. Et veniunt in domum Archisynagogi, & vidit tumultum, & flentes, & eiulantes multum. Et ingressus ait illis. Quid turbamini & ploratis? puella non est mortua, sed dormit. Et irridebant eum, ipse vero eiecit omnibus, assumit patrem & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingrediuntur ubi puella erat iacens. Et tenens manum puellæ, ait illi. Talitha Cumi, quod est interpretatum, Puella (tibi dico) surge. Et confestim surrexit puella, & ambulabat. erat autem annorum duodecim. Et obstupuerunt stupore magno, & præcepit illis vehementer, ut nemo id sciret, & iussit dari illi manducare.

Lucas cap. 8. F. G.

F Actum est autem, cum redisset **I E S V S**, excepit illum turba, erant autem omnes expectantes eum. Et ecce venit vir cui nomen Iairus, & ipse

princeps synagogæ erat, & cecidit ad pedes IESV
 rogans cum vt intraret in domum eius, quia vnica
 filia erat ei ferè annorum duodecim, & hæc morie
 batur. Et contigit dum iret, à turbis comprimeba-
 tur. Et mulier quædã erat in fluxu sanguinis ab an-
 nis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnem
 substantiam suam, nec ab vlllo potuit curari, acce-
 sit retro & tetigit fimbriam vestimenti eius: & con-
 festim stetit fluxus sanguinis eius, Et ait I E S V S.
 Quis est qui me tetigit? Negantibus autem omni-
 bus, dixit Petrus, & qui cum illo erant. Præceptor,
 turbæ te cõprimunt et affligunt: et dicis, Quis me
 tetigit? Et dixit I E S V S. Tetigit me aliquis, nam
 et ego noui virtutem de me exiisse. Videns autem
 mulier quia non latuit: tremens venit, et procidit
 ante pedes eius, et ob quam causam tetigerit eum
 Iudicauit coram omni populo, et quemadmodum
 confestim sanata sit. At ipse dixit ei. Filia, fides tua
 te saluam fecit. Vade in pace. Adhuc illo loquen-
 te, venit quidã à principe synagogæ, dicēs ei. Quia
 mortua est filia tua, noli vexare illum. I E S V S au-
 tem audito hoc verbo, Respõdit patri puellæ. No-
 li timere crede tantum, et salua erit. Et cum venis-
 sent domum, non permisit intrare secum quenquã,
 nisi Petrum et Iacobum et Ioannem, et patrem et
 matrem puellæ, flebant autem omnes et plange-
 bant illam. At ille dixit, Nolite flere, non est mor-
 tua puella, sed dormit. Et deridebant eum, scientes
 quod mortua esset. Ipse autem tenens manum eius

Tetramonon.

Eclamauit, dicens. Puella surge. Et reuersus est spiritus eius, & surrexit continuo, & iussit illi dare manducare. Et stupuerunt parentes eius: quibus præcepit ne alicui dicerent quod factum erat.

Rubrica. xliiii. de duobus cæcis dicente I E S V, Secundum fidem vestram fiat vobis statim illuminatio.

Mathæus solus cap. 9. D.

D**E** T transeunte inde I E S V, secuti sunt eum duo cæci clamantes & dicentes. Miserere nostri fili David. Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis I E S V S. Creditis quia hoc possim facere vobis? Dixerunt ei. Vtique domine. Tunc tetigit oculos eorum, dicens. Secundum fidem vestram fiat vobis. Et aperti sunt oculi eorum, & comminatus est illis I E S V S, dicens. Videte ne quis sciat. Illi autem exeuntes diffamauerunt eum in tota terra illa.

Rubrica. xliiii. de præcepto dato apostolis missis dominum rogare, vt in messem operarios mittat. Math. Luc.

Mathæus cap. 9. D.

VIDENS autem turbas, misertus est eis, quia erant vexati & iacentes, sicut oves non habentes pastorem. Tunc dicit discipulis suis. Messis quidem multa: operarii autem pauci. Rogate ergo dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

Lucas cap. 10. A.

ET dicebat illis. Messis quidem multa, operarii autem, pauci. Rogate ergo dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

Rubrica. xlv. de duodecim apostolorum ad prædicandum missione, & eorum informatione, & sibi data autoritate, deq; eos recipientium mercede. Math. Mar. Luc.

Mathæus cap. 10. A. B. C. D.

HOS duodecim misit IESVS præcipiens eis, dicens. In viâ gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorû ne intraueritis, sed potius ad oves quæ perierunt domus Israel. Eûtes autem prædicate, dicentes. Quia appropinquauit regnû coelorum. Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mûdate, dæmões eiicite. gratis accepistis, gratis date. Nolite possidere aurû, neq; argêtû, neq; pecuniâ in zonis vestris, nō perâ in via, neq; duas tunicas, neq; calceamêta, neq; virgâ. dignus enim est operarius cibo suo. In quâcûq; aut ciuitatē aut castellum intra-

Tetramonon.

ueritis. Interrogate quis in ea dignus sit: & ibi manete, donec exeatis. Intrantes autem in domum salute eam dicentes. Pax huic domui. Et siquidem fuerit domus digna, veniet pax vestra super eam, si autem non fuerit digna: pax vestra reuertetur ad vos. Et quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros: exeuntes foras de domo vel ciuitate, excutite puluerem de pedibus vestris. Amen dico vobis. tolerabilius erit terrae Sodomorum & Gomorreorum in die iudicii, quam illi ciuitati. Ecce ego mitto vos, sicut oves in medio Luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbae. Cauete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos: & ad praesides & reges ducemini propter me, in testimonium illis & gentibus. Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. Non enim vos estis qui loquimini sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & insurgent filii in parentes: & morte eos afficient, & eritis odio omnibus hominibus propter nomen meum, qui autem perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit. Cum autem persequentur vos in ciuitate ista, fugite in aliam. Amen dico vobis, non consummabitis ciuitates Israel donec veniat filius hominis. Non est discipulus super magistrum, nec seruus super dominum suum. Sufficit discipulo ut sit sicut

magister eius: & seruo, sicut dominus eius. Si patrē familiās Beelzebub vocauerunt: quanto magis domesticos eius? Ne ergo timueritis eos. Nihil enim est opertum, quod nō reueletur: & occultum quod non sciatur. Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine, & quod in aure auditis, prædicate super terrā. Et nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius time te cum qui potest & animam & corpus perdere in gehennam. Nonne duo passerēs asse vaneunt & vnus ex illis non cadet super terram sine patre vestro? Vestri autem & capilli capitis omnes numerati sunt. Nolite ergo timere, multis passeribus meliores estis vos. Omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus: confitebor & ego eum coram patre meo qui in cœlis est, qui autem negauerit me coram hominibus: negabo & ego eum coram patre meo qui in cœlis est. Nolite arbitrari quia pacem venerim mittere in terram. non veni pacem mittere: sed gladiū: veni enim separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem suam, & nurum aduersus socrum suam: & inimici hominis domestici eius. Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: & qui amat filium aut filiam super me: non est me dignus. Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me non est me dignus. Qui inuenit animam suam, perdet illam, & qui perdiderit animam suam propter me, Inueniet eam. Qui recipit vos, me recipit;

Tetramonon.

& qui me recipit, recipit eum qui me misit. Qui recipit prophetam in nomine prophetæ: mercedem prophetæ accipiet. & qui recipit iustum in nomine iusti mercedem iusti accipiet. Et quicumque potum dederit vni ex minimis istis calicē aquæ frigidæ, tãtum in nomine discipuli: amen dico vobis non perdet mercedem suam: Et cap. secundo A. Et factū est: cum consummasset IESVS præcipiens duodecim discipulis suis, transiit inde, vt doceret & prædicaret in ciuitatibus eorum.

Marcus cap. 6. B.

B **E**T vocauit duodecim: & cœpit eos mittere binos, & dabit illis potestatem spirituum immūdorū. Et præcepit eis nequid tollerēt in via, nisi virgam tantum: non peram, non panem, neque in zona es, sed calceatos sandaliis, & ne induerētur duabus tunicis. Et dicebat eis. Quocumque introieritis in domum, illic manete donec exeatis inde, & quicumque non receperint vos, nec audierunt exeuntes Inde, excutite puluerem de pedibus vestris in testimonium illis. Et exeuntes prædicabant vt poenitentiam agerent: & dæmonia multa eiiciebant, & ungebant oleo multos agros & sanabantur.

Lucas cap. 9. A.

A **C**ONVOCATIS AVTEM IESVS duodecim apostolis, dedit illis virtutē

tem & potestatem super omnia daemonia, & ut lā-
guores curarent. Et misit illos predicare regnum
dei, & sanare infirmos. Et ait ad illos. Nihil tuleris
in via, neque virgam, neque peram, neque pa-
nem, neque pecuniam: neque duas tunicas habeas-
tis. Et in quancunque domum intraueritis, ibi ma-
nete: & Inde exeatis. Et quicunque non recepe-
runt vos, exeuntes de ciuitate illa, etiam pulue-
rem pedum vestrorum excutite in testimonium su-
pra illos. Egressi autem circumibant per castella:
euangelizantes & curantes vbique. Et Cap. duos
decimo. B. Nihil enim opertum est quod non
reueletur: neque absconditum quod non sciatur.
Quoniam quae in tenebris dixistis, In lumine di-
centur, & quod in aure locuti estis in cubiculis,
pradicabitur in tectis. Dico autem vobis ami-
cis meis, Ne timeamini ab his qui occidunt cor-
pus, & post haec non habent amplius quid faciant.
Ostendam autem vobis quem timeatis. Time-
te eum qui postquam occiderit, habet potestatem mit-
tere in gehennam. Ita dico vobis, hunc time-
te. Nonne quinque passeret vaneunt dipondio: & ve-
nus ex illis non est in obliuione coram deo? Sed
& capilli capitis vestri omnes numerati sunt. No-
lite ergo timere: multis passeribus pluris estis.
Dico autem vobis, omnis quicunque confessus
fuerit me coram hominibus, & filius ho-
minis confitebitur illum coram angelis dei:

Tetramonon.

qui autem negauerit me coram hominibus negabitur coram angelis dei. Et omnis qui dicit verbum in filium hominis, remittetur illi: Ei autem qui in spiritum sanctum blasphemauerit, non remittetur. Cum autem inducent vos in synagogas, & ad magistratus & potestates, nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis, aut quid dicatis. Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere.

Rubrica. xlv. de Ioannis in carcere ad IESVM per discipulos interrogatione. Tu es qui venturus es, an alium expectamus? deque IESV per miracula responsione & ab eo Ioannis commendatione Math. Luc.

Matheus cap. 11. A. B. C

A

IOANNES AVTEM cum audisset in vinculis opera CHRISTI: mittens duos de discipulis suis, ait illi. Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Et respondens IESVS ait illis. Euntes, Renunciate Ioanni quæ audistis & vidistis. cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt mortui resurgunt, pauperes euangelizantur. & beatus est qui non fuerit scandalizatus in me. illis autem abeuntibus cepit IESVS dicere ad turbas de Ioanne. Quid existis in desertum videra? arundinem vento agitatam? Sed quid exis

stis videre hominem mollibus vestitum? Ecce qui mollibus vestiuntur, in domibus regum sunt. Sed quid existis videre prophetam? Etiam dico vobis & plusquam prophetam: Hic est enim de quo scriptum est. Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. Amen dico vobis, non surrexit inter natos mulierum maior Ioanne baptista qui autem minor est in regno cælorum, maior est illo. A diebus autem Ioannis baptistæ usque nunc regnum cælorum vim patitur, & violenter rapiunt illud. Omnes enim prophetæ & lex usque ad Ioannem prophetauerunt. Et si vultis recipere, Ipse est Elias qui venturus est. Qui habet aures audiendi, audiat. Cui autem similem aestimabo generationem istam? Similis est pueris sedentibus in foro, qui clamantes cœqualibus suis dicunt. Cecinimus vobis & non saltastis: lamentauimus, & non planxistis. Venit enim Ioannes neque manducans neque bibens, & dicunt. Dæmonium habet. Venit filius hominis manducans & bibens: & dicunt. Ecce homo vorax & potator vini, publicanorum & peccatorum amicus. Et iustificata est sapientia a filiis suis.

Lucas cap. 7. C. D. E.

ET NVNCIAVERVNT Ioanni discipuli eius de omnibus his, & conuocauit duos de discipulis suis Ioannes: & mi-

Tetramonon

fit ad IESVM, dicens. Tu es qui venturus es, an alium expectamus? Cum autem venissent ad eum viri, dixerunt: Ioannes baptista misit nos ad te, dicens. Tu es qui venturus es: an alium expectamus? In ipsa autem hora multos curauit à languoribus suis & plagis, & spiritibus malis: & cæcis multis donauit visum. Et respondens, dixit illis. Euntes renūciate Ioanni quæ audistis & vidistis, Quia cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur: & beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in me. Et cum discessissent nuncii Ioannis, coepit de Ioanne dicere ad turbas. Quid existis in deserto videre? arundinem vento agitatam? Sed quid existis videre? hominem mollibus vestimentis indutum? Ecce qui in veste preciosa sunt & deliciis in domibus regum sunt. Sed quid existis videre? prophetam? Vtique dico vobis & plusquam prophetam. Hic est de quo scriptum est. Ecce mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te, Dico enim vobis, maior inter natos mulierum propheta Ioanne baptista nemo est, qui autem minor est in regno dei, maior est illo. Et omnis populus audiens & publicani **B.** iustificauerunt deum, baptizati baptismo Ioannis. Pharisei autem & legis periti, consilium dei spreuerunt in semetipsos, nō baptizati ab eo. Ait autem dominus. Cui ergo similes dicam homines gene-

rationis huius:& cui similes sunt? Similes sunt pueris sedentibus in foro, & loquentibus adinuicem, & dicentibus. Cantauimus vobis tibis, & non saltastis, lamentauimus & non plorastis, Venit autem Ioannes baptista neque manducans panem, neque bibens vinum, & dicitis. Dæmonium habet. Venit filius hominis manducans & bibens & dicitis. Ecce homo deuorator & bibens vinum, amicus publicanorum & peccatorum. Et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis. Et cap. 16. D. Lex & prophetæ, vsque ad Ioannem. ex eo regnum dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit.

Rubrica. xlvii. de Magdalenæ peccatricis lachrimis & pœnitentia: discubente I E S V in domo Simonis Pharisei quæ intra se murmurantē duorum debitorū exemplo corripuit. Et mulieri dixit remittuntur tibi peccata &c.

Lucas solus cap. 7. F. G

ROGABAT A V T E M illum quidā de phariseis vt manducaret cū illo. Et ingressus domū Pharisei discubuit. Et ecce mulier quæ erat in ciuitate peccatrix. vt cognouit quod I E

S V S accubuit in domo Pharisei, attulit alabastrum vnguenti: & stans retro, secus pedes eius lachrymis coepit rigare pedes eius, & capillis capitis sui tergebat, & osculabatur pedes eius, &

Tetramonon.

unguento ungebat. Videns autem Phariseus qui
vocauerat eum, ait intra se, dicens. Hic si esset pro-
pheta, sciret utiq; quæ & qualis est mulier quæ tan-
git eum, quia peccatrix est. Et respondens IESVS,
dixit ad illum. Simon, habeo tibi aliquid dicere. At
ille ait. Magister, dic. Duo debitores erant cuidam
fœneratori: vnus debebat denarios quingentos, &
alius quinquaginta. Non habētibus illis vnde red-
derent: donauit vtrisque. Quis ergo eum plus dili-
git? Et respondens Simon, dixit. Aestimo quia is cui
plus donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti? Et con-
uersus ad mulierem, dixit Simoni. Vides hanc mu-
lierem? intraui in domum tuam, aquā pedibus meis
non dedisti: hæc aut lachrymis rigauit pedes meos
& capillis suis terxit. Osculum mihi nō dedisti, hæc
autem ex quo intraui, non cessauit osculari pedes
meos. Oleo caput meum non vnxi, hæc autē vn-
guento vnxit pedes meos. Propter quod dico tibi,
remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit mul-
tum. Cui autem minus dimittitur, minus diligit. Di-
xit autem ad illam. Remittuntur tibi peccata. Et cœ-
perunt qui simul accūbebant dicere intra se. Quis
est hic qui etiam peccata dimittit? Dixit autem ad
mulierem. Fides tua, te saluam fecit, vade in pace.

Rubrica. xlviii. de Ioannis occisione,
Herodiadis filia caput illius sibi in disco dari pe-
tente. Math. Marc.

Mathæus cap. 14. B.

DI E autem natalis Herodis, saltauit filia Herodiadis in medio, & placuit Herodi. Vnde cum iuramento pollicitus est ei dare quodcumq; postulasset ab eo. At illa pramonita à matre sua. Da mihi (inquit) hic in disco caput Ioannis Baptistæ. Et contristatus est rex. Propter iuramentum autem & eos qui pariter recumbebant, iussit dari. Misitq; & decollauit Ioannem in carcere. Et allatum est caput eius in disco, & datum est puella, & illa attulit matri suæ. Et accedentes discipuli eius, tulerunt corpus eius, & sepelierunt illud, & venientes nunciauerunt I E S V. Quod cum audisset I E S V S, secessit inde in nauicula, in locum desertum seorsum.

Marcus cap. 6. C. D.

ET cum dies oportunus accidisset, Herodes natalis sui coenam fecit principibus & tribunis, & primis Galilææ. Cumq; introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simulque recumbentibus, rex ait puellæ. Pete à me quod vis & dabo tibi, & iurauit illi. Quia quicquid petieris dabo tibi, licet dimidiū regni mei. Quæ cū exiisset, dixit matri suæ. Quid petas? At illa dixit. Caput Ioannis Baptistæ. Cumq; introisset, statim cum festinatione ad regē petiuit, dicens, Volo vt protinus des mihi in disco, caput Ioannis Baptistæ. Et contristatus est rex, Propter iusurandum, & propter simul discumbētes, noluit eam contristare, sed misso spicue

B

C

Tetramonon

latore præcepit afferri caput eius in disco, & decolauit eum in carcere. Et attulit caput eius in disco, & dedit illud puellæ, & puella dedit matri suæ. Quo audito, discipuli eius venerunt & tulerunt corpus eius, & posuerunt illud in monumento.

Rubrica. xlix. de probatica piscina, & de paralytico triginta octo annorū ibi sabbato à I E S V sanato, qui & murmurantes super hoc Iudæos cōuicit, dicens eis, pater meus, vsque modo operatur & ego operor &c. Ioannes solus cap. 5. A. B. C. D. E. F. G.

A

POST hæc erat dies festus Iudæorū, & ascendit I E S V S Hierosolymā. Est autem Hierosolymis in Probatica piscina, quæ cognominatur Hebraicè, Bethesda quinque porticus habens. In his iacebat multitudo magna languentiū, cæcorū, claudorū, aridorū expectantiū aquæ motū. Angelus autem domini descēdebat secundū tēpus in piscinā, & mouebatur aqua. Et qui primus descēdisset in piscinā post motionē aquæ sanus fiebat à qua cūq; detinebatur infirmitate. Erat autem quidā homo ibi triginta & octo annos habēs in infirmitate sua: Hūc cum vidisset I E S V S iacentē, & cognouisset quia iam multū tēpus haberet, dicit ei. Vis sanus fieri. Respōdit ei lāguidus. Domine hominē non habeo, ut cū turbata fuerit aqua mittat me in piscinā, dū venio enim ego, alius ante me descēdit. Dicit ei

B

I E S V S. Surge, tolle grabatū tuum & ambula. Et statim sanus factus est hō ille, & sustulit grabatū suū & ambulabat. Erat autē sabbatū in die illo, dicebāt ergo Iudæ ulli, qui sanatus fuerat. Sabbatū est, nō licet tibi tollere grabatū tuū. Respōdit eis. Qui me sanū fecit, ille mihi dixit, Tolle grabatū tuū & ambula. Interrogauerunt ergo eū. Quis est ille hō qui dixit tibi, tolle grabatū tuū & ambula? Is autē qui sanus fuerat effectus, nesciebat quis esset. I E S V S enim declinauit à turba cōstituta in loco. Postea inuenit eū I E S V S, & dixit illi. Ecce sanus factus es, itā noli peccare, ne deterius aliquid tibi cōtingat. Abiit ille hō, & nūciauit Iudæis quia I E S V S esset qui fecit eū sanum. Propterea persequēbantur Iudæi I E S V M, quia hæc faciebat in sabbato. I E S V S autē respōdit eis. Pater meus usq; modo operatur, & ego operor. Propterea ergo magis quærebant eū Iudæi interficere, quia nō solū soluebat sabbatū, sed & patrē suū dicebat deū, & qualem se faciēs deo. Respōdit itaq; I E S V S, & dixit eis. Amē amen dico vobis, nō pōt filius à se facere quicquā, nisi quod viderit patrē faciētē, quæcūq; enim ille facit. Hæc & filius similiter facit. Pater eum diligit filiū, et omnia demonstrat ei quæ ipse facit, & maiora his demonstrabit ei opera, vt vos miremini. Sicut enim pater suscitāt mortuos & viuificat, sic & filius quos vult viuificat. neq; enim pater iudicat quēquā. sed omne iudiciū dedit filio, vt oēs honorificent filiū, sicut honorificant patrē, qui nō honorificat filiū, nō honorificat patrē qui

C

D

Tetramonon

misit illum. Amen amen dico vobis, quia qui verbū
meū audit & credit ei qui misit me, habet vitā æter-
nam, & in iudiciū non venit, sed transiit à morte in
vitam. Amen amen dico vobis, quia venit hora, &
nunc est, quando mortui audient vocem filii dei, &
qui audierint viuent. Sicut enim pater habet vitam
in semetipso, sic dedit & filio habere vitam in se-
metipso, & potestatem dedit ei iudicium facere. Quia
E filius hominis est, nolite mirari hoc: quia venit ho-
ra in qua omnes qui in monumentis sunt, audient
vocem filii dei, & procedent qui bona fecerunt, in
resurrectionē vitæ: qui vero mala egerunt, in re-
surrectionem iudicii. Non possum ego à meipso fa-
cere quicquā. Sicut audio, iudico, & iudicium meū
iustum est, quia non quæro voluntatem meam, sed
voluntatem eius qui misit me. Si ego testimonium
perhibeo de me, testimonium meum non est verū.
Alius est qui testimonium perhibet de me, & scio
quia verum est testimonium eius quod perhibet de
me. Vos misistis ad Ioannem, & testimonium per-
hibuit veritati. Ego autē non ab homine testimo-
nium accipio, sed hæc dico, vt vos salui sitis, ille es-
F rat lucerna ardens & lucens. Vos autem voluistis
ad horam exultare in luce eius. Ego autem habeo
testimonium maius Ioannis. Opera enim quæ de-
dit mihi pater, vt perficiam ea, ipsa opera quæ ego
facio, testimonium perhibēt de me, quia pater misit
me, & qui misit me pater, ipse testimonium perhi-
buit de me, neq; vocem eius vnquam audistis, neq;

speciem eius vidistis, & verbum eius non habetis in vobis manens: quia quē misit ille, huic vos non creditis. Scrutamini scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam æternam habere. Et ille sunt quæ testimonium perhibent de me, & non vultis venire ad me vt vitam habeatis. Claritatem ab hominibus non accipio, Sed cognoui vos, quia dilectionem dei nō habetis in vobis. Ego veni in nomine patris mei, & non accepistis me, si alius venerit in nomine suo, illum accipietis. Quomodo vos potestis credere, qui gloriam abinuicem accipitis, & gloriam quæ à solo deo est: nō queritis? Nolite putare quia ego accusaturus sum vos apud patrē, est qui accusat vos, Moyses in quo vos speratis. Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan & mihi, de me enim ille scripsit. Si autem illius literis nō ceditis: quomodo verbis meis credetis?

Rubrica. I. de apostolorū ad IESVM

reditu quæcūq; egerant & docuerant nūciantium, & de quinq; panum & duorum piscium in deserto multiplicatione &c. Mathæus, Marcus, Lucas, Ioannes.

Mathæus cap. 14. B. C.

ET CVM audissent turbæ, secutæ sunt eum pedestres de ciuitatibus. Et exiens vidit turbam multam, & misertus est eis, & curauit languidos eorum. Vespere autem facto, accesserunt

B

Tetramonon.

runt ad eum discipuli eius, dicentes. Desertus est locus, & hora iam præterit, dimitte turbas, ut euntes in castella, emant sibi escam. I E S V S autē dixit eis. Non habent necesse ire, date illis vos manducare. Responderunt ei. Non habemus hic nisi quinq; panes & duos pisces. Qui ait eis. Afferte mihi illos huc. Et cum iussisset turbā discumbere super fœnum: acceptis quinq; panibus & duobus piscibus, aspiciens in cœlum, benedixit, & fregit, & dedit discipulis panes, discipuli autē, turbis, & manducauerunt omnes & saturati sunt. Et tulerunt reliquias, duodecim cophinos fragmentorū, plenos. Manducantium autē, fuit numerus quinq; milia virorū, exceptis mulieribus & paruulis. Et statim cōpulit I E S V S discipulos ascendere in nauculam & præcedere eum trans fretum, donec dimitteret turbas. Et dimissa turba, ascendit in montem solus orare.

Marcus cap. 6. D. E. F.

D E T cōuenientes apostoli ad I E S V M, renunciauerunt ei omnia quæ egerant & docuerāt. Et ait illis. Venite seorsum in desertum locū, & requiescite pusillum. Erāt enim qui veniebant & redibant multi, & nec spaciū manducandi habebāt. Et ascendentes in nauim, abierunt in desertū locū seorsum. Et viderunt eos abeuntes, & cognouerūt multi, & pedestres de omnibus ciuitatibus cucurrerunt illuc, & præuenerunt eos. Et exiens vidit turbam multam I E S V S & misertus est super eos, quia erāt sicut oues non habentes pastorem, & cœ

pit illos docere multa. Et cum iam hora multa fieret, accesserunt discipuli eius dicentes. Desertus est locus hic, & iam hora præterit dimitte illos, ut eûtes in proximas villas & vicos, emant sibi cibos quos manducant. Et respondens ait illis. Date illis manducare. Et dixerunt ei. Euntes emamus ducentis denariis panes, & dabimus illis manducare. Et dicit eis. Quot panes habetis? Ite & videte. Et cum cognouissent, dicunt. Quinq; & duos pisces. Et præcepit illis, ut accumbere facerent omnes secundum cõtubernia super viride fœnum. Et discubuerunt in partes, per centenos & quinquagenos. Et acceptis quinq; panibus, & duobus piscibus, intuens in cœlũ benedixit, & fregit panes, & dedit discipulis suis, ut ponerent ante eos, & duos pisces diuisit omnibus. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et sustulerunt reliquias, fragmentorum duodecim cophinos plenos, & de piscibus. Erant autẽ qui manducauerant, quinq; milia virorum. Et statim coegit discipulos suos ascendere nauim, ut præcederent cum trans fretum ad Bethsaidam, dum ipse dimitteret populũ. Et cum dimississet eos, abiit in montẽ orare.

Lucas cap. 9. B.

ET reuersi apostoli, narrauerunt illi quacũq; fecerunt, & assumptis illis secessit seorsum in locũ desertũ, qui est Bethsaide. Quod cum cognouissent turbæ, secutæ sunt illũ, & excepit eos, & loquebatur illis de regno dei, & eos qui cura indigebat, sanabat. Dies autẽ cœperat declinare. Et accedentes

Tetramonon.

duodecim, dixerūt illi. Dimitte turbas vt euntes in castellavillasq; quæ circa sunt. Diuertāt & inueniāt escas, quia hic in loco deserto sumus. Ait autē ad illos. Vos date illis mādūcare. At illi dixerunt. Non sunt nobis plusquā quinq; panes & duo pisces: nisi forte nos damus & emamus in omnē hāc turbam, escas. Erant autem ferē viri quinque milia. Ait autem ad discipulos suos. Facite illos discumbere per communia quinquagenos. Et ita fecerunt, & discubuerunt omnes. Acceptis autem quinque panibus & duobus piscibus, suspexit in calum & benedixit illis: & fregit & distribuit discipulis suis vt ponerent ante turbas. Et manducauerunt omnes, & saturati sunt. Et sublatum est quod superfuit illis, fragmentorum cophini duodecim.

Ioannes cap. 6. A. P.

A **P**OST hac abiit IESVS trans mare Galilææ quod est Tiberiadis: & sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa quæ faciebat super his cui infirmabantur. Subiit ergo in montem IESVS. & ibi sedebat cum discipulis suis. Erat autem proximum pascha, dies festus Iudaorum. Cum subleuassēt ergo oculos IESVS, & vidisset quia multitudo maxima venit ad eum, dicit ad Philippum. Vnde ememus panes vt mādūcent hi? Hoc autem dicebat tentans eum. Ipse enim sciebat quid esset factururus. Respondit ei Philippus. Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, vt vnusquisque modicum quid accipiat: Dicit ei vnus ex discipulis

eius Andræas frater Simonis Petri. Est puer vnus hic qui habet quinque panes ordeaceos & duos pisces: sed hæc quid sunt inter tantos? Dicit ergo IESVS facite homines discumbere. Erat autem fœnum multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinq; milia. Accepit ergo IESVS panes: & cum gratias egisset, distribuit discumbentibus, similiter & ex piscibus quantum volebant. Vt autem impleti sunt, dixit discipulis suis. Colligite quæ superauerunt fragmenta, ne pereant. Collegerunt ergo & impleuerunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus ordeaceis quæ super fuerunt his qui mâducauerât. Illi ergo homines cū vidissent quod IESVS fecerat signum, dicebant. Quia hic est verè propheta, qui venturus est in mūdū. IESVS ergo cum cognouisset quia venturi essent vt raperent eum, & facerent eum regem, fugit iterum in montē ipse solus.

Rubrica. li. de crescente IESV fama qua Herodes Ioannē à mortuis surrexisse assererat volēs videre eum. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 14. A

NILLO tempore audiuit Herodes tetrarcha famā IESV & ait pueris suis, hic est Ioannes Baptista. Ipse surrexit à mortuis: & ideo virtutes operantur in eo.

Marcus cap. 6. B. C.

Tetramonon.

ET audiuit rex Herodes (manifestum enim factum est nomen eius) & dicebat. Quia Ioannes baptista resurrexit à mortuis, & propterea virtutes operantur in illo. Alii autē dicebant. Quia Elias est. Alii vero dicebāt. Quia propheta est, quasi vnus ex prophetis. Quo audito, herodes ait. Quē ego decollaui Ioannem hic à mortuis surrexit.

Lucas cap. 9. A. B.

- A** **A**. Vdiuit autē Herodes tetrarcha omnia quæ fiebant ab eo: & hæsitabat eo quod diceretur à quibusdam. Quia Ioannes surrexit à mortuis. à quibusdā vero. Quia Elias apparuit. ab alijs autē.
- B** Quia propheta vnus de antiquis surrexit. Et ait herodes. Ioannem ego decollaui, quis est autē iste de quo ego talia audio? Et quarebat videre eum.

Rubrica. lii. de IESV supra mare ambulante. Et submergentis Petri liberatione cui dixit Modicæ fidei quare dubitasti. Mathæus. Marc. Ioan.

Math. cap. 14. C. D

C

Vespere autem factō solus erat ibi, nauicula autem in medio mari lactabatur fluctibus. erat enim cōtrarius ventus. Quarta autem vigilia noctis venit ad cos ambulans super mare. Et vidētes eum super mare ambulantem, turbati sunt, dicentes. quia phantasma est. Et pre timore

clamauerunt, Statimque IESVS locutus est eis dicens. Habete fiduciam: ego sum, nolite timere. Respondens autem petrus dixit. Domine si tu es, Iube me ad te venire super aquas. At ipse ait. Veni. Et descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aquam vt veniret ad IESVM. Videns vero ventum validum, timuit, & cum coepisset mergi, clamauit dicens. Domine, saluum me fac. Et continuo IESVS extendens manũ, apprehendit eum: & ait illi. Modicæ fidei, quare dubitasti? Et cum ascendisset in nauiculam, cessauit ventus. Qui autem in nauicula erant, venerunt & adorauerunt eum dicentes. Vere filius dei es. Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesar. Et cum cognouissent eum viri loci illius, miserunt in vniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes male habentes: & rogabāt eum vt vel simbriam vestimenti eius tangerent, Et quicumque tetigerunt, salui facti sunt.

Marcus cap. 6. G

ET CVM sero esset, erat nauis in medio mari, & ipse solus in terra. Et vidēs eos laborantes in remigando (erat enim vētus contrarius eis) & circa quartā vigiliam noctis venit ad eos ambulans supra mare & volebat præterire eos. At illi vt viderunt eũ ambulantē supra mare: putauerūt phantasma esse: & exclamauerūt. Omnes enim viderunt eum: & conturbati sunt. Et statim locutus est cum eis, & dicit eis. Confidite, ego sum, nolite

Tetramonon.

timere. Et ascēdit ad illos in nauim: & cessauit ventus. Et plus magis intra se stupebāt. Non enim intellexerunt de panibus, erat enim cor eorum obcæcatum. Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesareth: & applicuerunt. Cūq; egressi essent de nauis: continuo cognouerunt eum: & percurrentes vniuersam regionem illam, cœperunt in grabatis eos qui se male habebant circūferre vbi audiebāt eum esse. Et quocūque introibat in vicos, vel in villas, aut ciuitates, in plateis ponebant infirmos & decubabant eum vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent & quotquot tangebant eum, salui fiebant.

Ioannes cap. 6. B. C.

B **V**T autem sero factum est, descenderunt discipuli eius ad mare. Et cum ascēdisent nauim, venerunt trans mare in Capharnaum. & tenebræ iam factæ erant: & nō venerat ad eos IESVS. Mare autem, vento magno flante exurgebat. Cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta, vident IESVM ambulante supra mare, & proximum nauis fieri, & timuerunt. ille autē dicit eis. Ego sum, nolite timere, voluerunt ego accipere eum in nauim: Et statim nauis fuit ad terram in quam ibant.

Rubrica. liii. de CHRISTO inuitante ad spiritualē cibum querēdū, quique se viuum de cœlo panē dixit descēdisse atq; panē vitæ esse

panemque in eucharistiæ sacramento daturum
qui vere caro sua est, quod nonnulli discipulorū
audientes murmurauerūt dicentes. Durus est hic
sermo & quis potest eum audire retroque abie-
runt remanentibus duodecim apostolis quibus
ait, ex vobis vnus diabolus est.

Ioannes solus cap. 6. C. D. E. F. G

AL T E R A die turba quæ stabat trās C
mare, vidit quia naucula alia nō erat
ibi, nisi vna, & quia non introisset cū
discipulis suis IESVS in nauim, sed so-
li discipuli eius abiissent. aliæ vero su-
peruenerūt naues a Tiberiade iuxta locū vbi man-
ducauerāt panē, gratias agentes deo. Cū ergo vidis-
set turba quia IESVS non esset ibi neque discipuli
eius ascēderūt in nauculas & venerūt Cepharnāū
quærētes IESVM. Et cū inuenissent eū trans mare
dixerūt ei. Rabbi, quādo huc venisti? Respōdit eis
IESVS, & dixit. Amē amē dico vobis, quæritis me
nō quia vidistis signa s; quia māducastis ex panibus,
& saturati estis, Operamini nō cibum qui perit: sed
qui permanet in vitam æternam quem filius homi-
ni dabit vobis. hunc enim pater signauit deus. di-
xerunt ergo ad eum. Quid faciemus vt opere-
mur opera dei? Respondit IESVS, & dixit eis. Hoc
est opus dei, vt credatis in eū quē misit ille. Dixerūt
ergo ei, quod ergo tu facis signum, vt videamus &
credamus tibi? quid operaris? Patres nostri mandue-
cauerūt manna in deserto, sicut scriptū est. Panē de

Tetramonon.

coelo dedit eis māducare. Dixit ergo eis I E S V S.
Amen amen dico vobis, non Moyſes dedit vobis
panem de coelo, ſed pater meus dat vobis panem
de coelo verum. Panis enim verus eſt qui de coelo
deſcendit, & dat vitam mundo. Dixerunt ergo ad
eum. Domine, ſemper da nobis panem hunc. Dixit
autem eis I E S V S. Ego ſum panis vitæ. qui venit
ad me, non eſuriet, & qui credit in me, non ſitiet in
æternum. Sed dixi vobis quia & vidiftis me, & non
credidiſtis. Omne quod dat mihi pater, ad me ve-
niet: & eum qui venit ad me, nō eiiciam foras. quia
deſcendi de coelo, non vt faciam voluntatem meā,
ſed volūtatem eius qui miſit me. hæc eſt enim vo-
luntas eius qui miſit me, patris: vt omne quod dedit
mihi non perdam ex eo, ſed reſuscitem illud in no-
uiſſimo die. Hæc eſt autē voluntas patris mei qui mi-
ſit me: vt omnis qui videt filium & credit in eū, ha-
beat vitam æternam, & ego reſuscitabo eum in no-
uiſſimo die. murmurabant ergo Iudæi de illo, quia
dixiſſet. Ego ſum panis viuus qui de coelo deſcēdi:
& dicebant. Nonne hic eſt filius Ioseph, cuius non
nouimus patrē & matrē? Quomodo ergo dicit hic,
quia de coelo deſcēdi? Reſpondit ergo I E S V S, & di-
xit eis. Nolite murmurare in inuicē, nemo pōt ve-
nire ad me, niſi pater qui miſit me traxerit eum, &
ego reſuscitabo eum in nouiſſimo die. Eſt ſcriptum
in prophetis. Et erunt omnes docibiles dei. Omnis
qui audiuit a patre & didicit: venit ad me. Nō quia
patrē vidit quiſquam, niſi is qui eſt à deo, hic vidit

patrē. Amen amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam æternam. Ego sum panis vitæ, Patres vestri māducauerūt māna in deserto: & mortui sunt. hic est panis de cœlo descēdēs: vt si quis ex ipso māducauerit, non moriatur. Ego sum panis viuus, qui de cœlo descēdi. Si quis māducauerit ex hoc pane, viuet in æternum, Et panis quē ego dabo, caro mea est: pro mūdi vita. litigabant ergo Iudæi adinuicē, dicētes. Quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum? Dixit ergo eis IESVS. Amen amen dico vobis, nisi manducaueritis carnē fili hominis & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnē & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam, & ego resuscitabo eū in nouissimo die. Caro enim mea, verē est cibus: & sanguis meus, verē est potus, qui manducat meam carnem & bibit meum sanguinē, in me manet, & ego in illo. Sicut misit me uiēs pater, & ego uiuo propter patrē: & qui manducat me: & ipse viuet propter me. Hic est panis, qui de cœlo descendit. Non sicut manducauerunt patres vestri manna: & mortui sunt. Qui manducat hūc panē viuet in æternum, hæc dixit in synagoga, docēs in Capharnaum. Multi ergo audiētes ex discipulis eius, dixerunt. Durus est hic sermo, & quis potest eū audire? Sciens autem IESVS apud semetipsum quia murmurarent de hoc discipuli eius dixit eis. Hoc vos scandalizat? Si ergo videritis filium hominis ascendentem,

Tetramonon.

ubi erat prius: Spiritus est qui viuificat, caro nō prodest quicquam, verba quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. Sed sunt quidam ex vobis qui non credunt. Sciebat enim ab initio IESVS qui essent credētes, & quis traditurus esset eū. Et dicebat. Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum à patre meo. Ex hoc, multi discipulorum eius abierunt retro, & iam non cum illo ambulabant. Dixit ergo IESVS ad duodecim. Nunquid & vos vultis abire? Respondit ergo ei Simon Petrus. Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes, & nos credimus & cognouimus quia tu es CHRISTVS filius dei, Respondit ei IESVS. Nonne ego vos duodecim elegi, & ex vobis vnus diabolus est. Dicebat autem de Iuda Simonis Iscariote. Hic enim erat traditurus eū cum esset vnus ex duodecim.

Rubrica. liiii. de septuaginta duorum
discipulorum electione, quos erudiens binos &
binos misit. Lucas solus cap. 10. A. B.

A

OST hæc autem designauit dominus, & alios septuaginta duos, & misit illos binos ante faciē suam, in omnem ciuitatem, & locum quo erat ipse venturus. Et dicebat illis. Messis quidem multa, operarii autem pauci. Rogate ergo dominū messis, vt mittat operarios in messem suā. Ite, ecce ego mitto vos, sicut agnos inter lupos, Nō

lite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta, & neminem per viam salutaueritis. In quacumq; domum intraueritis, primum dicite. Pax huic domui, & si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra, sin autem, ad vos reuertetur, in eadem autē domo manete, edentes & bibentes quæ apud illos sunt. Dignus est enim operarius mercede sua. Nolite transire de domo in domum. Et in quancumq; ciuitatē intraueritis, & susceperint vos, manducate quæ apponuntur vobis, & curate infirmos qui in illa sunt, & dicite illis. Appropinquabit in vos regnum dei, in quancumq; autem ciuitatem intraueritis, & non susceperint vos, exeuntes in plateas eius, dicite. Etiam puluerem quæ adhæsit nobis de ciuitate vestra, extergimus in vos, tamē hoc scitote, quia appropinquauit regnum dei. Dico vobis quia Sodomis in die illa remissius erit, quā illi ciuitati.

B

Rubrica. lv. de exprobratione & maledictione ciuitatum, in quibus I E S V S prædicando virtutes operatus est. Math. Luc.

Mathæus cap. II. C. D.

V N C cœpit exprobrare ciuitatibus, in quibus factæ sunt plurimæ virtutes eius, quia nō egissent poenitentiam. Væ tibi Chorozaïm, væ tibi Bethsaïda, quia si in Tyro & Sidone factæ essent virtutes quæ factæ sunt in vobis, oporteret

C

Tetramonon.

D in cilicio & cinere poenitentiam egissent. Verunta-
mé dico vobis, Tyro & Sidoni remissius erit in die
iudicii, quàm vobis. Et tu Capharnaû, nunquid vsq;
in cœlum exaltaberis? vsq; in infernum descendes,
quia si in Sodomis factæ fuissent virtutes quæ fa-
ctæ sunt in te, forte mansissent vsque in hâc diem.
Veruntamen dico vobis, quia terræ Sodomorum
remissius erit in die iudicii, quàm tibi.

Lucas cap. 10. C.

C **V** Ae tibi Chorozaïm, vae tibi Bethsaida, quia
si in Tyro & Sidone factæ fuissent virtutes
quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio & cinere se-
dentes poeniteret. Veruntamen Tyro & Sidoni re-
missius erit in iudicio, quàm vobis. Et tu Gaphar-
naum, vsq; ad cœlû exaltata, vsq; ad infernû demer-
geris. Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit,
me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum qui
misit me.

**Rubrica. lvi. de dæmoniacò, cæco, sur-
do, & muto, quē curauit I E S V S. Vnde miran-
tibus turbis Pharisei miraculū calūniantes dixe-
rūt, In Beelzebub principe dæmoniorū, eicit dæ-
monia &c. Math. Marc. Luc. Math. cap. 9. D.**

D **G**RESSIS autem illis, ecce obtu-
lerunt ei hominē mutum, dæmoniū
habentē, & eiecto dæmonio, locutus
est mutus. Et miratæ sūt turbæ, dicē-
tes. Nunquam apparuit sic in Israël.

Pharisæi aut dicebant, in principe dæmoniorū, eiicit dæmones. Et circuibat I E S V S oēs ciuitates & castella, docens in synagogis eorū, & prædicās, euāgelium regni, & curans omnē languorē, & omnem infirmitatē. Et cap. 12. B. C. D. Tunc oblatuſ est ei dæmoniū habens, cæcus & mutus, & curauit eū, ita ut loqueretur & videret, & stupebāt oēs turbæ, & dicebāt. Nunquid hic est filius Dauid? Pharisei aut audiētes, dixerūt. Hic nō eiicit dæmones, nisi in Beelzebub principe dæmoniorū. IESVS aut sciēs cogitationes eorū, dixit eis. Omne regnū diuisum cōtra se, desolabitur, & omnis ciuitas, vel domus diuisa cōtra se, nō stabit. Et si satanas satanā eiicit, aduersus se diuisus est, quō ergo stabit regnū eius? Et si ego in Beelzebub eiicio dæmones, filii dei in quo eiiciūt? Ideo ipsi, iudices vestri erūt. Si aut ego in spū dei eiicio dæmones, Igitur peruēnit in vos regnum dei. Aut quō pōt quisquā intrare in domū fortis, & vasa eius diripere, nisi prius alligauerit fortē, & tūc domū illius diripiet. Qui nō est mecū, cōtra me est, & qui nō cōgregat mecū, spargit. Ideo dico vobis, omne peccatum & blasphemia remittetur hoībus, spūs aut blasphemia nō remittetur. Et quicūq; dixerit verbū cōtra filiū hominis, remittatur ei: qui autē dixerit cōtra spiritū sanctum, nō remittetur ei, neq; in hoc seculo, neq; in futuro, Aut facite arborē bonam, & fructū eius bonū, aut facite arborē malā, & fructum eius malū, siquidem ex fructu arbor agnoscitur. Progenies viperarum, quomodo potestis bo

Terramonon

na loqui cum sitis mali: ex abundantia enim cordis os loquit. Bonus homo de bono thesauro profert bona, & malus homo de malo thesauro profert mala. Dico autem vobis, quoniam omne verbum ociosum quod locuti fuerunt homines, reddet rationem de eo, in die iudicii. Ex verbis enim tuis, iustificaberis, & ex verbis tuis, condemnaberis. Cū autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quæres requiem, & non inuenit. Tunc dicit. Reuertar in domum meam vnde exiui. Et veniens, inuenit eam vacantē, scopis mundatam, & ornatam. Tunc vadit & assumit septē alios spiritus secum nequiores se, & intrātes habitāt ibi, & fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Sic erit & generationi huic pessima

Marcus cap. 3. C. D.

C **E**T veniunt ad dominum, & conuenit iterum turba, ita vt non possent, neque panem manducare. Et cum audissent sui, exierūt tenere eum, dicebant enim. Quoniam in furorem versus est. Et Scribæ qui ab Hierosolymis descēderant, dicebāt, Quoniam Beelzebub habet, & quia in principe dæmoniorum, eiicit dæmonia. Et conuocatis eis in parabolis, dicebat illis. Quomodo potest satanas, satanam eiicere? Et si regnum in se diuidatur non potest regnum illud stare. Et si domus super semetipsam dispartiat, non potest domus illa stare. Et si satanas cōsurrexerit in semetipsum dispartitus est, & nō poterit stare, sed finem habet. Nemo potest

vasa fortis ingressus in domum diripere, nisi prius fortem alliget, & tunc domum eius diripiet. Amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur filiis hominum peccata & blasphemiae quibus blasphemauerint, qui autem blasphemauerit in spiritum sanctum, non habebit remissionem in aeternum, sed reus erit aeterni delicti, quoniam dicebant. Spiritum immundum habet.

Lucas cap. ii. C. D.

ET erat eiiciens daemonium, & illud erat mutum, Et cum eiecisset daemonium, locutus est mutus, & admiratae sunt turbae. Quidam autem ex eis dixerunt, in Beelzebub principe daemoniorum, eicit daemonia. Et alii tentantes, signum de caelo quaerebant ab eo. Ipse autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis. Omne regnum in se diuisum, desolabitur, & domus supra domum cadet. Si autem & satanas in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius, quia dicitis, in Beelzebub me eicere daemonia? Si autem ego in Beelzebub eiicio daemonia, filii vestri in quo eiiciunt? Ideo ipsi, iudices vestri erunt. Porro si in digito dei eiicio daemonia, profecto peruenit in vos regnum dei. Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea quae possidet. Si autem fortior illo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. Qui non est mecum, contra me est, & qui non colligit mecum, dispergit. Cum immundus spiritus exierit de homine, perambulat per loca iniqua, quaerens re-

Tetramonon

quem. Et non inueniēs, dicit. Reuertar in domum
meam vnde exiui, & cum veniret, inuenit eam sco-
pis mundatam. Tunc vadit, & assumit septem alios
spiritus secum nequiores se, & ingressi habitant ibi,
Et sunt nouissima hominis illius, peiora prioribus.
Factū est aut cum hac diceret, extollēs vocē quæ-
dā mulier de turba, dixit illi. Beatus vēter qui te por-
tauit, & vbera quæ suxisti. At ille dixit. Quinimmo
Beati qui audiunt verbum dei, & custodiunt illud.

Rubrica. lvii. de docta I E S V respō-
sione insidianti cuidam, dicenti. Ecce mater tua
& fratres tui, foris stant quærentes te, quæ qui
vere mater & fratres sint manifestauit. Math.
Marc. Luc. Mathæus cap. 12. D.

D

D H V C eo loquēte ad turbas, ecce
mater eius & fratres stabāt foris, quæ-
rentes loqui ei. Dixit aut ei quidā. Ec-
ce mater tua & fratres tui foris stāt,
quæretes te alloqui. At ipse respōdēs
dicenti sibi, ait. Quæ est mater mea, & qui sunt fra-
tres mei? Et extēdēs manū in discipulos suos, dixit.
Ecce mater mea & fratres mei. Quicūq; enim fece-
rit volūtatē patris mei qui in cœlis est, ipse meus fra-
ter, soror, & mater est. Marcus cap. 3. D.

D

E T veniūt mater eius & fratres, & foris stātes
miserūt ad eū vocātes eū. Et sedebat circa eū
turba, & dicūt ei. Ecce mater tua & fratres tui foris
quærūt te, & respondēs eis, ait. Quæ est mater mea

& fratres mei? Et circumspectiens eos qui in circuitu eius sedebant, ait. Ecce mater mea & fratres mei. Qui enim fecerit voluntatē dei, hic frater meus & soror mea & mater est.

Lucas cap. 8. C. D.

Venerunt autē ad illum mater & frater eius, & nō poterant adire eū prae turba. Et nūciatū est illi. Mater tua & fratres tui stāt foris, volētes te videre. Qui respōdēs dixit ad eos. Mater mea & fratres mei, hi sunt qui verbū dei audiūt & faciūt.

Rubrica. lxxiii. de Iudeorū signū de cōlo petentium confutatione. Math. Marc. Luc:

Mathæus cap. 12. D.

TUNC responderunt ei quidam de Scribis & Phariseis, dicentes. Magister, volumus à te signū videre. Qui respondēs, ait illis. Generatio mala & adultera signum quærit, & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophetæ. Sicut enim fuit Ionas in ventre cæti tribus diebus, & tribus noctibus. Sic erit filius hominis in corde terræ tribus diebus, & tribus noctibus. Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam, quia pœnitentiā egerunt in prædicatione Ionæ, & ecce plusquam Iona hæc. Regina Austri surget in iudicio cum generatione ista, & cōdemnabit eam, quia venit à finibus terræ audire sapientiā Salomonis, et ecce plusquā Salomon hæc.

Tetramonon.

Marcus cap. 8. B.

ET exierunt Pharisei, & ceperunt conquire e cum eo, quarentes ab illo signum de cœlo, tē tantes eum. Et ingemiscēs spiritu, ait. Quid genera tio ista signum quarit? Amen dico vobis, si dabitur generationi isti signum.

Lucas cap. 11. D. E

B **T** Urbis autem cōcurrētibus, cœpit dicere. Ge neratio hac, generatio nequam est, signum quarit & signum nō dabitur ei, nisi signū Ionæ. Nā sicut fuit Ionas signum Niniuitis: ita erit & filius hominis generationi isti: regina austri surget in iu dicio cum uiris generationis huius, & condemna bit illos, quia uenit à finibus terræ audire sapiētiam Salomonis, & ecce plusquā Salomō hic. Viri Nini uitæ surgent in iudicio cum generatione hac, & cō demnabūt illam: quia pœnitētiam egerunt in præ dicatione Ionæ: & ecce plusquā Iona hic.

Rubrica. lix. de gratiarum ad deū pa trē actione sine diuinæ laudis IESV confessione
Quia fidei mysteria mūdi sapiētibus occulta: paruulis & simplicibus manifestantur. Math. Lucas.

Mathæus cap. 2. D

D **I** N illo tempore respondens IESVS dixit. Confi teor tibi pater domine cœli & terræ quia abs cō disti hac a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Ita pater quoniam sic fuit placitum an:

te te. Omnia mihi tradita sunt à patre meo. Et nemo nouit filium, nisi pater: neque patrem quis nouit, nisi filius, & cui voluerit filius reuelare. Venite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis: & ego reficiam vos. Tollite iugum meum super vos, & discite à me quia mitis sum & humilis corde: & inuenietis requiem animabus vestris iugum enim meum, suave est: & onus meum leue.

Lucas cap. 10. D

IN ipsa hora exultauit in spiritu sancto, & dixit. **D** Cōfiteor tibi pater, domine cœli & terræ quod abscondisti hæc a sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam pater, quoniam sic placuit ante te. Omnia mihi tradita sunt à patre meo. Et nemo scit quis sit filius, nisi pater: & quis sit pater, nisi filius, & cui voluerit filius reuelare. Et conuersus ad discipulos suos, dixit. Beati oculi qui vident quæ vos videtis. Dico enim vobis quod multi prophætæ & reges voluerunt videre quæ vos videtis & non viderunt, & audire quæ auditis, & non audierunt.

Rubrica. lx. de reuertētibus cum gaudio discipulis: IESVQVE dicētibus. Domine dæmonia subiiciuntur nobis. Quos benigne corripiciens, dixit eis. Gaudete potius quia nomina vestra scripta sunt in cœlis.

Lucas solus cap. 10. C

Reuersi sunt autem septuagintaduo cum gaudio, dicētes. Domine, etiam dæmonia subiiciuntur

Tetramonon.

ciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis. Videbā san-
tanam sicut fulgur de cœlo cadentem. Ecce dedivo
bis potestatem calcandi supra serpentes & scorio-
nes, & super omnem virtutem inimici & nihil vos
bis nocebit. Verūtāmē in hoc nolite gaudere quia
spiritus vobis subiiciuntur: gaudete autem quod nos-
mina vestra scripta sunt in cœlis.

1 Rubrica. lxi. de legisperito IESV M

tētate qui se iustificans quis esset suus proximus
ab eo quæ sunt. Qui per similitudinem respon-
dēs de vulnerato à latronibus in Hierico. Cui Sa-
maritanus misericordiā fecit, sacerdote & leui-
ta eo intacto pertranseuntibus.

Lucas solus cap. 10. E. F

E T E C C E quidam legis peritus surrexit,
tentans illum, & dicens. Magister, quid faciē-
do vitam æternam possidebo? At ille dixit
ad eum. In lege quid scriptum est? quomodo legis?
Ille respondens dixit, diliges dominū deum tuū ex
toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omni-
bus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximū
tuum sicut teipsum. Dixitq; illi. Recte respōdisti ad
hoc. fac, & viues. Ille autem volēs iustificare seipsum,
dixit ad IESV M. Et quis est meus proximus? Susci-
piens autem IESVS, dixit. Homo quidam descen-
debat ad Hierusalem in Hierico, & incidit in latro-
nes, qui etiā despoliauerūt eum: & plagis impositis
abierūt seminino relicto. Accidit aut vt quidam sa-

cerdos descēderet eadē via: & viso illo preteriuit. Similiter & leuita, cum esset secus locum & videret eum, pertrāsīt. Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, misericordia motus est. Et appropriās, alligauit vulnera eius, infundens oleum & vinum: & imponens illum in iumētū suū duxit in stabulū, & curā eius egit. Et altera die protulit duos denarios: & dedit stabulario, & ait. Curam illius habe & quodcūque supereroga ueris, ego cū rediero reddam tibi. Quis horū trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit misericordiā in illum. Et ait illi IESVS. Vade, & tu fac similiter.

Rubrica. lxii. de ministrante Martha

ociosam Mariam sororem accusante quam exuans IESVS dixit Maria optimam partē elegit.

Lucas solus cap. 10. G

FActū est autē dum irēt & ipse intrauit in quoddā castellum: & mulier quædam Martha nomine excepit illum in domum suā, & huic erat soror nomine MARIA, quæ etiam sedēs secus pedes domini audiebat verbum illius. Martha autē satagebat circa frequēs ministerium, quæ stetit, & ait domine, non est tibi curæ quod soror mea reliquit me sola ministrare? dic ergo illi vt me adiuuet. Et respondens dixit illi dominus. Martha Martha sollicita es, & turbaris erga plurima. Porro vnum est necessarium. MARIA optimam partem

Tetramonon

elegit: quæ non auferetur ab ea.

Rurbica. lxiij. de esurientibus discipu-
lis per sata transeuntibus spicas sabbato confri-
cantibus & manducantibus quos Pharisei tãquã
sabbati violatores accusabãt. illos vero IESVS
Dauid exẽplo excusauit qui panes propositionis
in domo dei mãducauit Math. Mar. Luc.

Mathæus cap. 12. A

A N illo tempore abiit IESVS per sa-
ta sabbato: discipuli autem eius esu-
rientes cœperũt vellere spicas, & mã-
ducare. Pharisei autem videntes, di-
xerunt ei. Ecce, discipuli tui faciunt
quod non licet eis facere sabbatis. At ille dixit eis.
Non legistis quid fecerit dauid quando esuriit, &
qui cum eo erant: quomodo intrauit in domũ dei,
& panes propositionis comedit, quos non licebat
ei edere, neque his qui cum eo erant, nisi solis sacer-
dotibus? Aut non legistis in lege quia sabbatis sa-
cerdotes in templo sabbatum violant, & sine cri-
mine sunt? Dico autem vobis quia templo maior
est hæc. Si autem sciretis quid est? Misericordiam
volo & non sacrificium, nunquam condemnassetis
innocentes. dominus enim est filius hominis, etiam
sabbati.

Marcus cap. 2. D

D E T factum est iterum cum sabbatis ambula-
ret per sata: & discipuli eius cœperunt progred-

di & vellere spicas. Pharisei autem dicebant ei. Ecce, quid faciunt discipuli tui sabbatis quod non licet? Et ait illis nunquam legistis quid fecerit Dauid, quando necessitatem habuit & esuriit ipse & qui cum eo erant? quomodo introiuit in domum dei sub Abiathar principe sacerdotum, & panes propositionis manducauit quos non licebat manducare nisi solis sacerdotibus, & dedit eis & qui cum eo erant? & dicebat eis. Sabbatum propter hominem factum est: & non homo propter sabbatum. Itaque dominus est filius hominis etiam sabbati.

Lucas cap. 6. A

F Actum est autem in sabbato secundo primo, cum transiret per fata, vellebant discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus. Quidam autem Phariseorum dicebant illis. Quid facitis quod non licet in sabbatis? Et respondens Iesus ad eos dixit. Nec hoc legistis quod fecit Dauid cum esurisset ipse, & qui cum illo erant: quomodo intrauit in domum dei & panes propositionis sumpsit & manducauit & dedit his qui cum ipso erant quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus? Et dicebat illis, quia dominus est filius hominis etiam sabbati. A

Rubrica. lxxiii. de responsione IESU ad calumniosam Iudaeorum questionem. Scilicet sabbatis curare? Cui satisfecit exemplo & mira-

Tetramonon.

culo arida manu hominis sanitati sabbato restituta. Mathæus. Marc. Lucas.

Mathæus cap. 12. B

E

T cum inde transisset venit in synagogam eorum. Et ecce homo manū habens aridam, & interrogabant eū dicentes. Si licet sabbatis curare? vt accusarent eum. Ipse autem dixit illis.

Quis erit ex vobis homo qui habeat ouem vnā: & si ceciderit hæc sabbatis in foueam nonne tenebit & leuabit eam? Quanto magis melior est homo oue? Itaque licet sabbatis benefacere. Tūc ait homini. Extende manum tuam. Et extendit: & restituta est sanitati, sicut altera. Exeūtes autem pharisæi consilium faciebant aduersus eum quomodo perderent eum. IESVS autem sciens, secessit Inde: & secuti sunt eum multi, & curauit eos omnes. & præcepit eis ne manifestum eum facerent vt adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetā dicentem. Ecce puer meus quem elegi, dilectus meus in quo bene complacuit animæ meæ. Ponam spiritum meum super eum, & indicium gentibus minorabit. Non contendet neque clamabit: neque audiet aliquis in plateis vocē eius. arūdinem quasi satam non confringet, & linū fumigans non extinguet, donec eiciat ad victoriam iudicium: & in nomine eius gentes sperabunt.

Marcus cap. 3. A. B

ET introiuit Iterum in synagogam: & erat ibi A
homo habens Manum aridam. Et obserua-
bant eum si sabbatis curaret, vt accusarent illum.
Et ait homini habēti manum aridam. Surge in me-
diū. Et dicit eis. Licet sabbatis bene facere an ma-
le? animā saluam facere, an perdere? At illi tacebāt
Et circumspecti eos cum ira, contristatus super cæ-
citate cordis eorum, dicit homini. Extende manum
tuam. Et extendit & restituta est manus illi. Exeu-
tes autem pharisæi, statim cum Herodianis consi-
lium faciebant aduersus eum quomodo eum pers-
derent. IESVS autē cum discipulis suis secessit ad-
iuuare: & multa turba à Galilæa & iudæa secuta est
eum, & ab Hierosolymis & ab Idumæa & trās Ior-
danem. & qui circa Tyrum & Sidonem multitudo
magna audientes quæ faciebat venerunt ad eum.
Et dixit IESVS discipulis suis vt naucula sibi deser-
uiret propter turbam, ne comprimerent eum, mul-
tos enim sanabat, ita vt irruerent in eum vt illum
tangerent quotquot habebant plagas. Et spiritus
immundi cum illum videbāt procidebant ei, & cla-
mabant dicentes. Tu es filius dei. Et vehementer
comminabatur eis ne manifestarent illum.

Lucas cap. 6. B.

FActum est autem & in alio sabbato vt intras- B
set in synagogam, & doceret. Et erat ibi homo
& manus eius dextera erat arida. Obseruabant autē

Tetramonon.

Scribæ & Pharifæi, si in sabbato curaret, vt inuenirent vnde accusarent eum. Ipse vero sciebat cogitationes eorum, & ait homini qui habebat manum aridam. Surge, & sta in medium. Et surgens, stetit. Ait autem ad illos I E S V S. Interrogo vos, si licet sabbatis benefacere, an male, animam saluam facere, an perdere? Et circûspectis omnibus, dixit hominibus. Extende manum tuam. Et extendit, & restituta est manus eius. Ipsi aut repleti sunt insipiētia & colloquebantur adinuicem quidnam facerent I E S V.

Rubrica. lxxv. de quatuor parabolis à I E S V populo in mari prædicatis, interrogantibus discipulis. Quare in parabolis loqueretur &c. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 13. A. B. C. D. E.

A

1.
pa.

N I L L O die exiens I E S V S de domo, sedebat secus mare. Et cōgregatæ sunt ad eum turbæ multæ, ita vt in nauiculā ascendens federet, & omnis turba stabat in littore, & locutus est eis multa in parabolis, dicens. Ecce exiit qui seminat, seminare. Et dum seminat, quædam ceciderunt secus viam, & venerunt volucres cœli, & comederunt ea. Alia autem ceciderūt in petrosa, vbi non habebant terram multam & continuo exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ, sole autem orto arsuauerunt, & quia non habebant radicem, aruerunt. Alia autem ceciderunt in spinas: &

creuerunt spinæ & suffocauerunt ea. Alia autē ceci-
derunt in terram bonam, & dabant fructum aliud
centesimum, aliud sexagesimum, aliud tricesimum.
Qui habet aures, audiendi, audiat. Et accedētes di-
scipuli dixerūt ei. Quare in parabolis loqueris eis?
Qui respondēs, ait illis. Quia vobis datum est nos-
se mysteria regni cœlorum, illis autem non est da-
tum. Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit, qui
autem non habet, & quod habet auferetur ab eo.
Ideo in parabolis loquor eis, quia videntes non vi-
dent, & audientes non audiunt, neq; intelligunt, vt
adimpleatur in eis prophetia Esai adicentis. Audis-
tu audiepis, & non intelligetis, & vidētes videbitis,
& non videbitis. Incaassatum est enim cor populi
huius, & auribus grauitè audierunt, & oculos suos
clausuerunt: ne quando videant oculis, & auribus au-
diant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanē
eos. Vestri autem beati oculi, quia vident & aures
vestræ, quia audiunt. Amen quippe dico vobis, quia
multi prophetæ & iusti cupierunt videre quæ vide-
tis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & nō au-
dierūt. Vos ergo audite parabolā seminantis. Om-
nis qui audit verbum regni, & non intelligit, venit
malus & rapit quod seminatum est in corde eius,
hic est qui secus viam seminatus est. Qui autem su-
per petrosa seminatus est, hic est qui verbum audit,
& continuo cum gaudio accipit illud, non autē ha-
bet in se radicem, sed est temporalis, facta autē tri-
bulatione & persecutione propter verbum, conti-

B.

C.

Tétramonon.

nuo scandalizatur. Qui autem seminatus est in spinis, hic est qui verbum dei audit, et sollicitudo seculi istius et fallacia diuitiarum suffocat verbum, et sine fructu efficitur. Qui vero in terram bonam seminatus est, hic est qui audit verbum, & intelligit, & fructum affert, & facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud vero tricesimum. Aliam parabolam proposuit illis, dicens. Simile factum est regnum cœlorum homini qui seminauit bonum semen in agro suo, cum autem dormirent homines, venit inimicus eius & superseminauit zizania in medio tritici, & abiit. Cum autem creuisset herba, & fructum fecisset: tunc apparuerunt & zizania. Accedentes autem serui patrifamiliâs, dixerunt ei. Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania? Et ait illis. Inimicus homo hoc fecit. Serui autem dixerunt ei. Vis imus & colligimus ea? Et ait, Non, ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis & triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, & in tempore messis, dicam messoribus. Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum nienni.

3. para. Aliam parabolam proposuit eis, dicens. Simile est regnum cœlorum grano sinapis, quod accipiens homo seminauit in agro suo, quod minus quidem est omnibus seminibus, cum autem

creuerit, maius est omnibus oleribus, & fit arbor
ita vt volucres cœli veniant & habitent in ramis
eius. Aliam parabolam locutus est eis. Simile
est regnum cœlorum fermento, quod accip-
tum mulier abscondit in farinae satis tribus do-
sibus, nec fermentatum est totum. Hæc omnia locus-
tus est I E S V S in parabolis ad turbas, & si-
ne parabolis non loquebatur eis, vt impleretur
quod dictum est per prophetam, dicentem. Ape-
riam in parabolis os meum, eructabo abscondi-
ta à constitutione mundi.

4. parabo
E

Marcus cap. 4. A. B. C.

ET iterum cœpit docere ad mare, & con-
gregata est ad eum turba multa, ita vt na-
uium ascendens sederet in mari, & omnis
turba circa mare super terram erat, & docebat
eos in parabolis multa, & dicebat illis in doctri-
na sua, audite. Ecce exiit seminans ad seminans-
dum. Et dum seminat, aliud cecidit circa viam,
& venerunt volucres cœli & comederunt illud.
Aliud vero cecidit super petrosa, vbi non habuit
terram multam, & statim exortum est, quoniam
non habebat altitudinem terræ, & quādo exortus
est sol, exarsit, & eo quod non habebat radicē,
exaruit. Et aliud cecidit in spinas, & ascenderunt
spinæ & suffocauerunt illud, & fructū non dedit. Et
aliud cecidit in terram bonam, & dabat fructum

A

Tetramonon

ascendentem & crescentem, & afferbat vnum tri-
gesimum, & vnum sexagesimum, & vnum centesi-
mum. Et dicebat. Qui habet aures audiēdi, audiat.
Et cum esset singularis, interrogauerūt eum hi qui
cum eo erāt duodecim, parabolam. Et dicebat eis:
Vobis datum est nosse mysterium regni dei, illis au-
tem qui foris sunt, in parabolis omnia fiunt, vt vidē-
tes, videant, & non videant, & audientes audiant,
& non intelligant, ne quando conuertantur, & di-
mittantur eis peccata. Et ait illis. Nescitis parabo-
lam hāc? & quomodo omnes parabolas cognosce-
tis? Qui seminat, verbum seminat. Hi aut sunt qui
circa viam, vbi seminatur verbū, et cum audierint,
confestim venit satanas, et auert verbum quod se-
minatum est in cordibus eorū. Et hi sunt similiter
qui super petrosa seminantur, qui cū audierint, ver-
bum, statim cum gaudio accipiunt illud, et non ha-
bent radicem in se, sed temporales sunt, Deinde or-
ta tribulatione, vel persecutione propter verbū, cō-
festim scandalizantur. Et alii sunt qui in spinis se-
minantur, hi sunt qui verbum audiunt, et erūna se-
culi et deceptio diuitiarum, et circa reliqua concu-
piscētiæ introeuntēs suffocant verbum, et sine fru-
ctu efficitur. Et hi sunt qui super terram bonam se-
minati sunt, qui audiūt verbum et suscipiunt, et fru-
ctificant, vnum tricesimum, vnum sexagesimum, et
vnum centesimum. Et dicebat illis. Nunquid venit
lucerna, vt sub modio ponatur, aut sub lecto? Nō
ne vt super candelabrum ponatur? Non est enim

aliquid absconditum, quod non manifestetur, nec factum est occultum, quod non veniat in palam. Si quis habet aures audiendi, audiat. Et dicebat illis. Videte quid audiatis, in qua mensura mensi fueritis, remittetur vobis. Qui enim habet, dabitur illi, & qui non habet, etiam quod habet auferetur ab eo. Et dicebat. Sic est regnum dei quemadmodum si homo iaciat sementem in terram, & dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increascit dum nescit ille. Vltro enim terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica. Et cum ex se produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adest messis. Et dicebat. Cui assimilabimus regnum dei? aut cui parabolæ comparabimus illud? Sicut granum sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus seminibus, quæ sunt in terra, & cum natum fuerit, ascendit in arborem, & fit maius omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita ut possint sub umbra eius aves cœli habitare. Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum, prout poterant audire, sine parabola autem non loquebatur eis, seorsum autem, discipulis differebat omnia.

Lucas cap. 8. A. B. C.

ET factum est deinceps, & ipse iter faciebat per ciuitates et castella prædicans et euangelizans regnum dei, et duodecim cum illo, et mulieres aliquæ quæ erant curatæ à spiritibus malignis et infirmitatibus, Maria quæ vocatur Magdalene,

Tetramonon.

de qua septem Dæmonia exierant, & Ioanna vxor
Chusæ procuratoris Herodis, & Susanna, & alia
multæ quæ ministrabant ei de facultatibus suis.
Cum autem turba plurima conueniret, & de ciui-
tatibus properarent ad eum, dixit per similitudi-
nem. Exiit qui seminat seminare semen suum, &
dum seminat, aliud cecidit secus viam & conculca-
tum est, et volucres cœli comederunt illud. Et al-
liud cecidit supra petram, et natum aruit, quia non
habebat humorem. Et aliud cecidit inter spinas,
et simul exortæ spinæ suffocauerunt illud. Et al-
liud cecidit in terram bonam, et ortum fecit fru-
Bctum centuplum. Hæc dicens clamabat. Qui ha-
bet aures audiendi, audiat. Interrogabant autem
eum discipuli eius quæ esset hæc parabola. Quibus
ipse dixit. Vobis datum est nosse mysterium re-
gni dei, cæteris autem in parabolis, vt videntes,
non videant, et audientes non intelligant. Est au-
tem hæc parabola. Semen, est verbum dei. Qui
autem secus viam, hi sunt qui audiunt. Deinde
venit diabolus et tollit verbum de corde eorum,
ne credentes salui fiant. Nam qui supra petram
qui cum audierint, cum gaudio suscipiunt ver-
bum, et hi radices non habent, quia ad tempus
credunt, et in tempore tentationis recedunt.
Quod autem in spinis cecidit, hi sunt qui audie-
runt, et à solitudinibus et diuitiis et volupta-
tibus vitæ. euntes suffocantur, non referunt fru-
Cctum. Quod autem in bonam terram, hi sunt qui

in corde bono & optimo audientes verbum retinent, & fructum afferunt in patientia. Nemo autem lucernam accendens operit eam vase, aut sub tus lectum ponit, sed supra candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen. Non est enim occultum, quod non manifestetur, nec absconditum, quod non cognoscatur, & in palam veniat. Videte ergo quod audiatis. Qui enim habet dabitur illi, & quicumque non habet, etiam quod putat se habere auferetur ab illo. Et cap. 13. D. Dicebat ergo. Cui simile est regnum dei, & cui simile æstimabo illud? Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in ortum suum, & crevit, & factum est in arborem magnam, & volucres cœli requieverunt in ramis eius. Et iterum dixit. Cui simile æstimabo regnum dei? Simile est fermento quod acceptum mulier abscondit in farinæ sata tria, donec fermentaretur totum.

D

Rubrica. lxxvi. de tribus parabolis à I E
S V discipulis in domo propositis. Exposita prius zizaniorum parabola.

Mathæus solus cap. 13. E. F. G.

VNC dimissis turbis venit in domum & accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes. Ediffere nobis parabolam zizaniorum agri. Qui respondens, ait. Qui seminat bonum semen, est filius

E

Tetramonon.

hominis, Ager autem, est mundus. Bonum vero semen: hi sunt filii regni. Zizania autem: filii sunt nequam. inimicus autem qui seminat ea: est diabolus. Messis vero, consummatio seculi est. Messores autem: angeli sunt. Sicut ergo colliguntur Zizania, & igni comburuntur: sic erit in consummatione seculi, Mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno eius omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem: & mittet eos in caminum ignis ibi erit fletus & stridor dentium. Tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum, qui habet aures audiendi, audiat. Simile est regnum coelorum thesauro abscondito in agro, quem qui inuenit homo abscondit, & pro gaudio illius vadit & vendit vniuersa quae habet: & emit agrum illum. Iterum simile est regnum coelorum homini negotiatri, quarenti bonas margaritas. Inuenta autem una preciosa margarita, abiit, & vendidit omnia quae habuit, & emit eam. Iterum simile est regnum coelorum saganæ missæ in mare, & ex omni genere piscium congreganti, quam, cum impleta esset, educeret, & secus littus sedentes, elegerunt bonos in vas, malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione seculi. exhibunt angeli, & separabunt malos de medio iustorum & mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus & stridor dentium. Intellexistis hæc omnia? Dicunt ei. Etiam ait illis. Ideo omnis scriba doctus in regnum coelorum similis est homini patrifamilias, qui profert de thesauro suo noua & vetera:

1. para.

2. para.

3. para.

Rubrica. lxxvii. de turbarum super I E.

SV doctrina admiratione dicentibus illis. Nōne hic est fabri filius &c? Quibus respondens dixit. Non est propheta sine honore nisi in patria sua. Math. Mar. Luc.

Matheus cap. 13. G

T factum est: cum consummasset IESVS parabolas istas, transiit inde. Et veniens in patriam suam, docebat eos in synagogis eorum. ita ut mirarentur & dicerent, unde huic sapientia hæc & virtutes? Nonne hic est fabri filius? Nonne mater eius dicitur MARIA: & fratres eius Iacobus & Ioseph, & Simon & Iudas? & sorores eius nō ne omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic omnia ista? Et scandalizabantur in eo. IESVS autem dixit eis. Non est propheta sine honore nisi in patria sua & in domo sua. Et nō fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum.

Marcus cap. 6. A

E T egressus inde, abiit in patriam suam: & Iesquebantur eum discipuli sui. Et facto sabbato cepit in synagoga docere, & multi audientes admirabantur in doctrina eius, dicentes. Vnde huic hæc omnia: & quæ est sapientia quæ data est illi, & virtutes tales quæ per manus eius efficiuntur? Nonne hic est faber filius MARIAE frater Iacobi & Io-

Tetramonon.

seph & Iudæ & Simonis: Nonne & sorores eius hic nobiscum sunt: Et scandalizabantur in illo: Et dicebat illis IESVS. Quia non est propheta sine honore, nisi in patria sua, & in domo sua, & in cognatione sua. Et non poterat ibi virtutē vllam facere, nisi paucos infimos impositis manibus curauit & mirabatur propter incredulitatem eorum & circūbat castella in circuitu, docens.

Lucas cap. 4. D.

ET omnes testimonium illi dabāt & mirabantur in verbis gratiæ, quæ procedebāt de ore ipsius, & dicebant. Nonne hic est filius Ioseph.

Rubrica. lxxviii. de discipulorum à scribis & Phariseis reprehensione qui non lotis manibus panem comedebant. Quibus eorum traditiones corripit. IESVS dixit. Quare & vos transgredimini mandatum dei propter traditionem vestram: Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 15. A. B.

A

VNc accesserunt ad eum ab Hierosolymis scribæ & pharisei, dicentes.

T Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum: non enim lavant manus suas cum panem manducant.

Ipse autem respondens, ait illis. Quare & vos transgredimini mandatum dei propter traditionem vestram: Nam deus dixit. Honora patrem & matrem, & qui maledixit patri vel matri morte mor-

riatur. Vos autem dicitis. Quicumque dixerit patri vel matri. Munus quodcumque est ex me tibi proderit. & non honorificabit patrem suum aut matrem suam & irritum fecistis mādātum dei propter traditionem vestram. Hypocritæ, bene prophetauit de vobis Esaias, dicens. Populus hic, labiis me honorat: cor autem eorum longe est à me. Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas & mandata hominum. Et conuocatis ad se turbis, dixit eis Audite & intelligite. non quod intrat in os, coinquinat hominem: sed quod procedit ex ore: hoc coinquinat hominem. Tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei. Scis quia Pharisei, audito verbo hoc scandalizati sunt. At ille respondens, ait. Omnis plantatio quam non plantauit pater meus cœlestis, eradicabitur. Sinite illos cæci sunt, & duces cæcorum, cæcus autem si cæco ducatum prestat, ambo in foueam cadunt. Respondens autem Petrus dixit ei. Ediffere nobis parabolam istam. At ille dixit. Adhuc & vos sine intellectu estis? Non intelligitis quia omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secessum emittitur: Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt: & ea coinquinant hominem. de corde enim exeunt cogitationes malæ, Homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemia, hæc sunt, quæ coinquinant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquinat hominem.

Tetramonon.

Marcus cap. 7. A. B. C

A **E**T conueniunt ad eum pharisei & quidam de scribis, venientes ab Hierosolymis. Et cum vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus. Id est non lotis, manducare panes: vituperauerunt. Pharisei enim & omnes Iudaei, nisi crebro lauerint manus non manducant, tenentes traditionem seniorum, & a foro, nisi baptizentur, non comedunt, & alia multa sunt, quae tradita sunt illis seruare baptismata calicum & vrceorum & aramentorum & leclorum Et interrogabant eum Pharisei & scribae. Quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum, sed communibus manibus manducant panem? At ille respondens, dixit eis. Bene prophetauit Esaias de vobis hypocritis, sicut scriptum est populus hic labiis me honorat, cor autem eorum longe est a me. In vanum autem me colunt, docentes doctrinas & praecepta hominum, relinquentes enim mandatum dei, tenetis traditiones hominum baptismata vrceorum & calicum: & alia similia his facitis multa. Et dicebat illis. Bene irritum fecistis preceptum dei, ut traditionem vestram seruetis. Moyses enim dixit, honora patrem tuum & matrem tuam. & qui maledixerit patri vel matri, morte moriatur. Vos autem dicitis. Si dixerit homo patri vel matri Corban, quod est domum, quodcumque ex me, tibi pro fuerit: & ultra non dimittis eum quicquam facere. patri suo aut matri rescindentes verbum dei per traditionem vestram

quam tradidistis. Et similia huiusmodi multa facitis. Et aduocans iterum turbam dicebat illis. Audite me omnes, & intelligite. Nichil est extra hominem introiens in eum, quod possit eum coinquinare, sed quæ de homine procedunt, illa sunt quæ communicant hominem. Si quis habet aures audiendi, audiat. Et cum introisset in domum à turba interrogabāt eum discipuli eius parabolam, & ait Illis. Sic & vos imprudentes estis: Non intelligitis quia omne extrinsecus introiens in hominem, non potest eum cōmunicare: quia non intrat in cor eius, sed in ventrē vadit, & in secessum exit, purgans omnes escas: dicebat autem quoniam quæ de homine exeunt illa communicant hominem, Abintus enim de corde hominum malæ cogitationes procedunt, adulteria, fornicationes, homicidia, furti, auariciæ, nequiciæ, Dolus, impudicitia, oculus malus, blasphemia, superbia, stulticia. Omnia hæc mala abintus procedunt: & communicant hominem.

Lucas cap. z. F.

ET cum loqueretur, rogauit illum quidam phariseus vt pranderet apud se. IESVS autē ingressus, recubuit. Phariseus autem cœpit intra se reputans dicere. Quare nō baptizatus esset ante prādium. Et ait dominus ad illum. Nunc vos Pharisei quod de foris est calicis et catini mundatis: quod autem intus est vestrum, plēnū est rapina & iniquis

Tetramonon

gate. Stulti. Nonne qui fecit quod foris est, etiam id quod deintus est, fecit? Veruntamen quod superest, date Eleemosynam: & ecce omnia munda sunt vobis.

Rubrica. lxxix. de Chananæa muliere quæ clamando ad IESVM filiæ obtinuit sanationem. Cuique continuanti dixit. Fiat tibi sicut vis. Math. Marc.

Mathæus cap. 15. G

C

TEGRESSVS inde IESVS cessit in ptes Tyri & Sydonis. Et ecce mulier chananæa à finibus illis egressa clamauit, dicens ei. Miserere mei domine fili Dauid: filia mea male à dæmonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius, Rogabant eum dicens. Dimitte eam: quia clamat post nos. ipse autem respondens, ait. Non sum missus nisi ad oues quæ perierunt domus Israel. At illa venit, & adorauit eum dicens. Domine adiuua me. Qui respondens, ait. Nō est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit. Etiam domine, nā & canes edunt de micis quæ cadunt de mensa domorum suorum. Tunc respondens IESVS, ait illi. O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et facta est filia eius ex illa hora.

Marcus cap. 7. C. D

ET inde surgens, abiit in fines Tyri & Sidonis: C
& ingressus domū, neminem voluit scire, & nō
potuit latere. Mulier enim statim vt audiuit de eo
cuius filia habebat spiritum immundum, intrauit &
procidit ad pedes eius. Erat enim mulier gentilis,
Syrophœnissa genere. Et rogabat eum vt dæmo-
nium eiiceret de filia eius. Qui dixit illi. Sine prius
saturari filios, non est enim bonum sumere panem
filiorum, & mittere canibus. At illa respondit, & di-
cit illi. Vtique domine, nam & catelli comedunt D
sub mensa de micis puerorum. Et ait illi. Propter
hunc sermonem, vade, exiit dæmonium à filia tua.
Et cum abiisset domum, inuenit puellam iacens-
tem supra lectum, & dæmonium exiisse.

Rubrica. lxx. de furdo & muto I E-

SV oblato cui dixit. Effeta quod est adaperire
multisque aliis a variis languoribus secus mare
Galilææ sanatis Math. Marc.

Matheus cap. 15. D

ET CVM transisset inde IESVS, venit se- D
cus mare Galilææ: & ascendens in mōtē, sede-
bat ibi, & accesserunt ad eum turbæ multæ habentes
secum mutos, cæcos, claudos, debiles, & alios
multos: & proiecerunt eos ad pedes eius, & cura-
uit eos, ita vt turbæ mirarentur videntes mutos lo-
quentes, claudos ambulantes, cæcos videntes, & ma-
gnificabant deum Israel.

Tetramonon.

Marcus cap. 7. D.

D E T iterum exiens de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ inter medios fines Decapoleos. Et adducunt ei surdum & mutum, & deprecabantur eum, ut imponat illi manum. Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas eius, & expuens, tetigit linguam eius, & suspiciens in cælum, ingemuit, & ait illi. Epheta, quod est adaperire. Et statim aperte sunt aures eius, & solutum est vinculum linguæ eius, & loquebatur recte. Et præcepit illis, ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabāt, & eo amplius admirabantur, dicētes. Bene omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.

Rubrica. lxxi. de hominum refectiōe
in deserto multiplicationēq; septem panum &
paucorum pisciculorum. Math. Marc.

Mathæus cap. 15. D.

D E S V S AVTEM conuocatis discipulis suis, dixit. Misereor turbæ, quia triduo iam perseuerant mecum, & non habēt quod manducent, & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficient in via. Et dicunt ei discipuli. Vnde ergo nobis in deserto panes tantos, ut saturemus turbam tantam? Et ait illis I E S V S. Quot habetis panes? At illi dixerūt. Septem, & paucos pisciculos. Et præcepit turbæ, ut

discumberent super terram. Et accipiens septē panes & pisces, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo, & comederūt omnes & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas plenas. Erant autem qui manducauerunt quatuor milia hominum extra paruulos & mulieres. Et dimissa turba, ascendit in nauculam, & venit in fines Magedan.

Marcus cap. 8. A.

IN diebus illis, iterum cum turba multa esset, nec haberent quod manducarent, cōuocatis discipulis, ait illis. Misereor super turbā, quia ecce iam tria duo sustinent me, nec habent quod manducent, & si dimisero eos ieiunos in domum suam, deficiēt in via, quidam enim ex eis de longe venerunt. Et responderunt ei discipuli sui. Vnde istos quis poterit hic saturare panibus in solitudine? Et interrogauit eos. Quot panes habetis? Qui dixerunt. Septem. Et præcepit turbæ discumbere super terram. Et accipiens septem panes, gratias agēs, fregit, & dabat discipulis suis, ut apponerēt, & apposuerunt turbæ. Et habebant piscipulos paucos, & ipsos benedixit, & iussit apponi. Et manducauerūt & saturati sunt: & sustulerunt quod suprauerat de fragmentis septem sportas. Erant autē qui manducauerant, quasi quatuor milia, & dimisit eos. Et statim ascēdēs nauim cū discipulis suis, venit in partes Dalmanutha.

Rubrica. lxxii. de Iudeis iterum signū

Terramonon

de cœlo petētibus à I E S V. Quibus eos incre-
pās, dixit. Generatio adultera signum quærit, &
non dabitur ei, nisi signum Ionæ &c. Et de ca-
uendo Ppharisaorum fermento. Math. Marc.
Lucas. Mathæus cap. 16. A. B.

A

T accesserunt ad eum Pharisei &
Sadducæi ten: antes, & rogauerūt eū,
vt signum de cœlo ostenderet eis.
At ille respondens, ait illis. Facto ve-
spere dicitis, serenum erit, rubicundū
est enim cœlum. Et mane, Hodie tempestas, rutilat
enim triste cœlum, faciem ergo cœli diiudicare no-
stis, signa autem temporum non potestis? Genera-
tio mala & adultera signū quærit, & signum nō da-
bitur ei, nisi signum Ionæ prophetæ. Et relictis illis
abiit. Et cum venissent discipuli eius trans fretum,
obliti sunt panes accipere. Qui dixit illis, Intuemis-
ni & cauete à fermento Pharisaorū & Sadducæo-
rum. At illi cogitabāt inter se, dicētes. Quia panes
nō accepimus. Sciens aut I E S V S, dixit. Quid co-
gitatis inter vos, modicæ fidei, quia panes nō habe-
tis? Nondū intelligitis, neq; recordamini quinq; pa-
num, & quinq; milium hominum, & quot cophinos
sumpsistis? neq; septem panum & quatuor miliū ho-
minum, & quot sportas sumpsistis? Quare nō intel-
ligitis, quia nō de pane dixi vobis, cauete à fermēto
Pharisaorum & Sadducæorum. Tunc intellexerūt
quia non dixerit cauēdum à fermento panum, sed
à doctrina Pharisaorum & Sadducæorum.

B

Marcus cap. 8. B.

ET exierunt Pharisei & coeperunt conquirere cum eo, quarētes ab illo signum de cœlo, tentantes eum. Et ingemiscens spiritu, ait. Quid generatio ista signū quarit? Amen dico vobis, si dabitur generationi isti signū. Et dimittēs eos, ascēdit iterū nauim, & abiit trās fretū. Et obliuī sūt panē sumere & nisi vnū panē nō habebāt secū in nauī. Et præcipiebat eis, dicēs. Videte & caute a fermēto phariseorū, & fermēto Herodis. Et cogitabāt ad alterutrum, dicētes, quia panes nō habem⁹. Quo cognito, ait illis Iesus. Quid cogitatis quia panes nō habetis nōdū cognoscitis? nec intelligitis: adhuc cæcatū habetis cor vestrū: oculos habētes nō videtis: & aures habētes nō auditis? Nec recordamini quādo. v. panes fregi in. v. milia, & quot eophinos fragmētōrū plenos sustulistis: dicūt ei duodecim. Quādo & septē panes in quatuor milia, quot sportas fragmētōrum tulistis: Et dicūt ei. Septē. Et dicebat eis. Quo modo nondum intelligitis? Lucas cap. 12. A. G.

MULTIS autē turbis cōcurrētibus, ita ut se inuicē cōculcarēt, coepit dicere ad discipulos suos. Attēdite a fermēto Phariseorū, quod est hypocrisis. Et circa finē cap. G. Dicebat autē ad turbas. Cū videritis nubē oriētē ab occasu statidicitis nimbus veniet, & ita fit. Et cū austrū flātē dicitis, quia estus erit & fit. Hypocritæ faciē cœli & terræ nostis probare hoc autē tēpus quomodo nō probatis? Quid autem & a vobis ipsis non iudicatis quod iustum est?

Tetramonon

Rubrica. lxxiii. de cæco in Bethsaida
illuminato qui dicebat videre homines velut ar-
bores ambulantes. Marcus solus cap. 8. C.

C

T veniunt Bethsaidam, & adducunt
ei cæcum, & rogabant eum, vt illum
tangeret. Et apprehensa manu cæci
eduxit eum extra vicum, & expuens
in oculos eius impositis manibus
suis, interrogabant eum si quid videret. Et aspiciens
ait. Video homines velut arbores ambulantes, de-
inde iterum imposuit manus super oculos eius, &
cepit videre, & restitutus est ita vt clare videret
omnia. Et misit eum in domum suam, dicens. Vade in do-
mum tuam, & si in vicum introieris, nemini dixeris.

Rubrica. lxxiiii. de CHRISTI que-
stione apostolis. Quem me dicunt homines, qui
Petro respondenti. Tu es CHRISTVS fi-
lius dei viui, dixit. Beatus es Simon Bariona &c.
Sed exinde, vt discipulis se moriturum Hieroso-
lymis nunciauit dolentem super hoc Petrum, &
dicentem. Absit à te domine. Non erit hoc tibi
increpans, ait. Vade post me satana &c. Math,
Marc. Luc. Mathæus cap. 16. C.

C

ENIT autē IESVS in partes Cæ-
sarææ Philippi, & interrogabat disci-
pulos suos, dicens. Quem dicunt ho-
mines esse filium hominis? At illi di-
xerunt. Alii Ioannem Baptistam, alii au-

tem Eliam, alii vero Hieremiam, aut vnum ex prophetis, dicit illis I E S V S. Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus dixit. Tu es C H R I S T V S filius dei viui. Respondens autem I E S V S dixit ei. Beatus es Simō Bariona, quia caro & sanguis nō reuelauit tibi, sed pater meus qui in cœlis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meā, & portæ inferi non præualebūt aduersus eam. Et tibi dabo clauēs regni cœlorū. Et quodcunq; ligaueris super terram, erit ligatum & in cœlis, & quodcunq; solueris super terram, erit solutum & in cœlis. Tūc præcepit discipulis suis, vt nemini dicerēt: quia ipse esset IESVS CHRISTVS. Exinde cœpit IESVS ostendere discipulis suis, quia oporteret eū ire Hierosolymam, & multa pati à senioribus & scribis & principibus sacerdotū & occidi, & tertia die resurgere. Et assumens eum Petrus, cœpit increpare illū dicens. Abstī à te domine, nō erit tibi hoc. Qui cōuersus, dixit Petro. Vade post me satana, scādalum es mihi: quia non sapiſ ea quæ dei sunt, sed ea quæ hominum.

Marcus cap. 8. C. D.

ET egressus est I E S V S & discipuli eius in castella Cæsarææ Philippi, et in via interrogabat discipulos suos, dicens eis. Quem me dicunt esse homines? Qui responderunt illi, dicentes. Ioannem Baptistam, alii Eliam, alii vero quasi vnum de prophetis. Tunc dicit illis. Vos vero, quem me

Tetramonoh

D esse dicitis. Respōdens Petrus, ait ei. Tu es CHR I
S T V S. Et comminatus est eis, ne cui dicerent de
illo. Et cœpit docere eos, quoniam oportet filium
hominis pati multa, & reprobari à senioribus & à
sumis sacerdotibus & scribis, & occidi, & post tres
dies resurgere. Et palàm verbū loquebatur. Et ap-
prehēdens eum Petrus, cœpit increpare eum. Qui
conuersus & videns discipulos suos, comminatus
est Petro, dicens. Vade retro me satana, quonia m
non sapis quæ dei sunt, sed quæ sunt hominum.

Lucas cap. 9. C.

G E T factum est, cum solus esset orans, erant
cum illo & discipuli, & interrogauit illos
dicens. Quem me dicunt esse turbæ? At illi respon-
derunt & dixerunt. Ioannem Baptistam, alii autem
Eliam, alia vero quia vnus propheta de prioribus
surrexit, dixit autem illis. Vos autem quem me esse
dicitis? Respondens Simon Petrus, dixit. CHR I-
S T V M dei. At ille increpans illos, præcepit ne
cui dicerent hoc, dicens. Quia oportet filium homi-
nis multa pati, & reprobari à senioribus & principi-
bus sacerdotum & scribis, & occidi, & tertia die re-
surgere.

Rubrica. lxxv. de baiulanda post I E-
sum cruce & contēendis pro animæ salute om-
nibus temporalibus. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 16. D.

TUNC IESVS dixit discipulis suis
Si quis vult post me venire, abneget
semetipsum, & tollat crucē suam, &
sequatur me. Qui enim voluerit ani-
mam suam saluā facere, perdet eam,
qui autē perdidit animam suam propter me, inue-
niet eam. Quid enim prodest homini, si vniuersum
mundū lucretur, animæ vero suæ detrimentū patia-
tur? Aut quā dabit homo cōmutationē pro anima
suā? Filius enim hominis vēturus est in gloria patris
sui cum angelis suis, & tunc reddet vnicuiq; secun-
dum opera eius. Amē dico vobis, sunt quidā de hic
stantibus qui non gustabunt mortem, donec vi-
deant filium hominis venientem in regno suo.

Marcus cap. 8. D.

ET conuocata turba cum discipulis suis, dixit
eis. Si quis vult me sequi, denegat semetipsum
& tollat crucē suā, & sequatur me. Qui enim volue-
rit animā suam saluā facere, perdet eā, qui autē perdi-
derit animā suā propter me & euangeliū, saluam fa-
ciet eā. Quid enim proderit homini, si lucretur mū-
dum totū, & detrimentū animæ suæ faciat? Aut quid
dabit hō commutationis pro anima suā? Qui enim
me cōfessus fuerit & verba in generatione ista adul-
tera & peccatrice, & filius hominis confitebitur eū
cū venerit in gloriā patris sui cū angelis sanctis. Et
cap. 9. A. Et dicebat illis. Amē dico vobis, quia sunt
quidam de hic stantibus qui non gustabunt mortē,
donec videant regnum dei veniens in virtute.

Tetramonon.

Lucas cap. 9. C.

C Dicebat autem ad omnes. Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucē suam quotidie, & sequatur me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet illam. nam qui perdiderit animam suam propter me: saluam faciet illā. quid enim proficit homo, si lucretur vniuersum mundum, seipsum autem perdat & detrimētū sui faciat? Nam qui me erubuerit & meos sermones, hunc filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua & patris & sanctorū angelorum. dico autem vobis vere, sunt aliqui hic stantes, qui non gustabunt mortem donec videant regnum dei.

Et cap. 14. F. Ibant autem turbæ multæ cum eo: & conuersus dixit ad illos. Si quis venit ad me, & non odit patrem suum & matrem & uxorem & filios & patres & sorores adhuc autem & animam suam. nō potest meus esse discipulus: & qui non baiulat crucem suam & venit post me: non potest meus esse discipulus.

Rubrica. lxxvi. de IESV assumptis

Petro Iacôbo & Ioanne in excelsō monte transfiguratione presentibûsq; Moyse & Elia Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 17. A. B

A ET post dies sex, assumpsit IESVS Petrum & Iacôbum & Ioannem fratrem eius, & ducit illos in montem excelsū scorsum: & transfigura

tus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias cum eo loquentes respondens autem Petrus, dixit ad IESVM. Domine, bonum est nos hic esse. Si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum: & Moyfi vnum: & Elie vnum. Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. Et ecce vox de nube, dicens. Hic est filius meus dilectus in quo mihi bene complacui: Ipsum audite. Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. Et accessit IESVS, & tetigit eos: dixitque eis. Surgite: & nolite timere. Leuantes autem oculos suos, neminem viderunt, nisi solum IESVM. Et descendentibus illis de monte, præcepit illis IESVS, dicens. Nemini dixeritis visionem: donec filius hominis à mortuis resurgat. Et interrogauerunt eum discipuli, dicētes. Quid ergo scribæ dicunt quòd Eliã oporteat primum venire? At ille respondens, ait eis. Elias quidem venturus est, & restituet omnia. Dico autem vobis quia Elias iam venit, & non cognouerunt eum, sed fecerūt in eo quæcunque voluerūt. Sic & filius hominis passurus est ab eis. Tunc intellexerunt discipuli quia de Ioanne baptista dixisset eis.

Marcus cap. 9. A. B

ET post dies sex assumpsit IESVS Petrũ & Iacobũ & Ioannẽ: & ducit illos in montem excelsum seorsum solos, & transfiguratus est coram

Tetramonon

IESVS. Et vestimenta eius facta sunt splendentia & candida nimis velut nix, qualia fullo non potest super terram candida facere. Et apparuit illis Elias cum Moyse: & erant loquentes cū IESV. Et respondens Petrus, ait IESV. Rabbi, bonū est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, tibi vnū, & Moyſi vnum, & Eliæ vnum, Non enim sciebat quid diceret, erant enim timore exterriti. Et facta est nubes obumbrans eos: & venit vox de nube, B Dicens. Hic est filius meus charissimus: audite illū. Et statim circumspectientes, neminem amplius viderunt nisi IESVM tantū secum. Et descendentibus illis de monte, præcepit illis ne cuiquā quod viderissent, narrarent: nisi cū filius hominis à mortuis surrexerit. Et verbū cōtinuerūt apud se cōquirentes quid esset cū à mortuis surrexerit. Et interrogabant eum, Dicētes Quid ergo dicūt Pharisei & scribæ quia etiam oporteat venire primum. Qui respondens, ait illis. Elias cum venerit primo, restituet omnia: & quomodo scriptū est in filium hominis, vt multa patiatur & cō temnatur, Sed dico vobis quia & Elias venit (& fecerunt illi quæcūq; voluerunt) sicut scriptum est de eo.

Lucas cap. 9. D.

D F Actum est autē post hæc verba fere dies octo, & assumpsit Petrum & Iacōbū & Ioannem, & ascendit In montē vt oraret. Et facta est dum oras

ret, species vultus eius, altera: & vestitus eius, albus
 refulgens. Et ecce duo viri loquebantur cum illo.
 Erant autē Moyſes & Elias, viſi In maiestate: & di
 cebant exceſſum eius, quē cōpleturus erat in Hie
 ruſalem. Petrus vero & qui cum illo erant, grauati
 erant ſomno. Et euigilantes, viderunt maiestatem
 eius: & duos viros qui ſtabant cum illo. Et factū
 eſt: cum diſcederēt ab illo, ait Petrus ad IESVM.
 Præceptor, bonū eſt nos hic eſſe: & faciamus tria
 tabernacula, vnū tibi, & vnū Moyſi, & vnum Eliæ.
 neſciens quid diceret. Hæc autē illo loquente, facta
 eſt nubes, & obumbravit eos: & timuerunt intrans
 ſibus illis in nubē. Et vox, facta eſt de nube, dicens.
 Hic eſt filius meus dilectus. Ipſum audite: Et Dum
 fieret vox, Inuentus eſt IESVS ſolus. Et Ipſi tacue
 runt & nemini dixerunt In diebus illis quicquā
 ex hiſ quæ viderant.

Rubrica. lxxvii. de lunatico qui ſe In

Ignem, & aquā ſæpe præcipitabat (quē diſcipuli
 curare nō potuerūt) à IESV ſanato. Quibus iter
 rogātibus quare illū deicere non potuimus: dixit.
 Propter Incredulitatē veſtrā &c. Ma. Mar. Luc.

Matheus cap. 17, C,

T cum veniſſet ad turbā,
 acceſſit ad eū homo genibus prouolu
 tus ante eū, dicēs. Domine miſerere fi
 lio meo, quia lunaticus eſt, & male pa
 titur. Nā ſæpe cadit in ignē, & crebro

Tetramonon.

in aquam. & obtuli eum discipulis tuis: & non potuerunt curare eum. Respondens autem IESVS, ait. O generatio incredula & peruersa quousq; ero vobiscū: vsquequo patiar vos? Afferte huc illum ad me. Et increpauit illum IESVS: & exiit ab eo dæmonium & curatus est puer ex illa hora. Tunc accesserunt discipuli ad IESVM secreto, & dixerunt. Quare nos nō potuimus eiicere illum? Dixit illis IESVS. Propter incredulitatem vestram. Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti hinc, transi huic: & trāsbibit, & nihil impossibile erit vobis. Hoc autem genus non eiicitur nisi per orationem & ieiunium.

Marcus cap. 9. C. D

C **E**T veniens ad discipulos suos, vidit turbam magnam circa eos, & scribas conquirentes cum illis. Et confestim omnis populus vidēs IESVM, stupefactus est, & expauerunt: & accurrētes salutabant eum. Et interrogauit eos. Quid inter vos conquiritis? Et respondens vnus de turba, dixit. Magister, attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum: qui vbicunque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat & stridet dentibus & arefcit. & dixi discipulis tuis vt eiicerent illum: & non potuerunt. Qui respondens eis, dixit. O generatio incredula, quamdiu apud vos ero? quandiu vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cū vidisset eum, statim spiritus conturbauit illum. & elusus in terram, volutabatur spumans. Et interro-

gavit patrem eius. Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit? At ille ait. Ab infantia: & frequenter cum in ignem & in aquam misit ut eum perderet, sed si quid potes, adiuua nos, misertus nostri. IESVS autem ait illi. Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri, cum lachrymis aiebat. Credo domine: adiuua incredulitatem meam. Et cum vidisset IESVS concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi. Surde & mute spiritus, ego precipio tibi exi ab eo, & amplius ne introeas in eum. Et exclamans & multum discerpens eum, exiit ab eo: & factus est sicut mortuus, ita ut multi dicerent, Quia mortuus est. IESVS autem tenens manum eius, eleuauit eum: & surrexit. Et cum introisset in domum, discipuli eius secreto interrogabant eum. Quare nos non potuimus eiicere eum? Et dixit illis. Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione & ieiunio.

Lucas cap. 9. E

FACTVM est autem: in sequenti die, descendit illis de monte, occurrit illi turba multa. Et ecce vir de turba exclamauit, dicens. Magister obsecro te respice in filium meum quia vnicus est mihi. & ecce spiritus apprehendit eum, & subito clamat: & elidit & dissipat eum cum spuma, & vix discedit dilanians eum. & rogauit discipulos tuos

Tetramonon.

vt eiicerent illud & non potuerunt. Respondens autem IESVS dixit. O generatio infidelis & peruersa, vsquequo ero apud vos & patiar vos. Adduc huc filium tuum. et cum accederet, elisit illum dæmonium & dissipauit et increpauit IESVS spiritū immundum, & sanauit puerū: & reddidit illū patri eius. Stupebant autem omnes in magnitudine dei.

Rubrica. lxxviii. de discipulorum tristitia dicente eis IESV In Galilæa. Quia filius hominis tradendus est in manus hominum qui occident eum &c. Math. Marc. Luc.

Matheus cap. 17. D.

D Onuersantibus autem eis In Galilæa Dixit Illis IESVS. Filius hominis tradendus est in manus hominum: & occident eum: & tertia die resurget, et contristati sunt vehementer.

Matheus cap. 9. E.

E **T** Inde profecti progrediebantur Galilæam: nec volebat quenquam scire. Ducebat autem discipulos suos: & dicebat illis Quoniam filius hominis tradetur in manus hominum, & occident eū, & occisus, tertia die resurget. At illi ignorabant verbum: & timebant interrogare eum.

Lucas cap. 9. E.

E **O** Mnibusq; mirantibus in omnibus quæ faciebat, Dixit ad discipulos suos. Ponite vos in cordibus vestris sermones istos. filius enim hominis

turā est vt tradatur in manus hominū. At illi ignorabāt verbū istud, & erat velatū ante eos vt nō sēti rēt illud & timebāt eū Interrogare de hoc verbo.

Rubrica. lxxix. de Iesu In Galilea am-
bulante qui in Iudæam ambulare non volebat quia eum Iudæi Interficere querebant ad quem increduli eius cognati (proximo tabernaculorū festo) vanæ laudis cupidi dixerunt. Transi hinc & vade in Iudæā &c. Quibus nō acquiescens ait. Vos ascēdite ad diem festum hunc, ego enim non ascēdā supple, vobiscum. Mediante vero die festo ascēdit IESVS In tēplum & docebat. vnde mirabātur iudæi dicentes. Quomodo scit literas cum non didicerit? multūq; de illo murmur erat in turba multis in eum credentibus; missiq; à Phariseis vt caperent ministri, testimonium pro illo dederunt dicentes. Nunquā sic locutus est homo &c. Similiter & Nicodemus.

Ioannes solus cap. 7. per totum.

A. B. C. D. E. F. G.

Post hæc autem ambulabat IESVS In Galilæā. nō enim volebat in iudæā ambulare: quia querebāt eū Iudæi Interficere. Erat aut in proximo dies festus Iudeorū, Scenopegia. Dixerunt autem ad eum fratres eius. Transi hinc & vade in iudæam, vt & discipuli tui videant opera tua quæ facis. Nemo quippe in occulto

Tetramonon.

quid facit, & querit ipse in palàm esse. si hæc facis manifesta te ipsum mundo. Neq; enim fratres eius credebant in eum. Dixit ergo eis I E S V S. Tēpus meum nondum aduenit, tempus autem vestrū semper est paratum. Non potest mūdus odisse vos, me autem odit, quia ego testimoniū perhibeo de illo quòd opera eius mala sunt. Vos ascēdite ad diem festum hunc, ego enim non ascendam ad diem festum istum, quia meum tempus nondum impletum est. Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifeste, sed quasi in occulto. Iudæi ergo quærebant eum in die festo, & dicebant. Vbi est ille? Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant, quia bonus est. Alii autem dicebant. Non, sed seducit turbas. Nemo tamen palàm loquebatur de illo, propter metum Iudæorum. Iam autē die festo mediante, ascendit I E S V S in templum, Et docebat. Et mirabantur Iudæi, dicentes. Quomodo hic literas scit, cum non didicerit? Respōdit eis I E S V S, & dixit. Mea doctrina, non est mea, sed eius qui misit me. Si quis voluerit voluntatem eius facere, cognoscet de doctrina, utrū ex deo sit, an ego à meipso loquar. Qui à semetipso loquitur, gloriam propriam querit, qui autem querit gloriam eius qui misit eum, hic verax est, & iniustitia in illo non est. Nonne Moyses dedit vobis legem, & nemo ex vobis facit legē? Quid me queritis interficere? Respondit turba, & dixit.

Dæmonium habes, quis te quatit interficere? Res-
pondit I E S V S, & dixit eis. Vnū opus feci, & om-
nes miramini. Propterea Moyſes dedit vobis circū-
cisionem, non quia ex Moyſe eſt, ſed ex patribus, &
in ſabbato circūciditis hominem. Si circūciſionē
accipit homo in ſabbato, vt nō ſoluatur lex Moyſi,
mihi indignamini, quia totum hominem ſanum fe-
ci in ſabbato? Nolite iudicare ſecundum faciē, ſed
iuſtum iudicium iudicate. Dicebant ergo quidā ex
Hieroſolymitis. Nonne hic eſt quem quærunt in-
terficere? Ecce palā loquitur, & nihil ei dicunt. Nū-
quid vere cognouerūt principes, quia hic eſt CHRI-
STVS? Sed hūc ſcimus vnde ſit. CHRIſTVS
autem cum venerit, nemo ſcit vnde ſit. Clamabat
ergo I E S V S in templo docens, & dicens. Et me
ſcitis, & vnde ſim ſcitis, & à meipſo non veni, ſed eſt
verus qui miſit me quē vos nescitis. Ego ſcio eum
& ſi dixero quia nescio eum, ero ſimilis vobis men-
dax, ſed ſcio eū: quia ab ipſo ſum, & ipſe me miſit.
Quærebant ergo eum apprehēdere, & nemo miſit
in illum manus, quia nondū venerat hora eius. De
turba autem multi crediderunt in eum, & dicebat.
CHRIſTVS cum venerit, nūquid plura ſigna
faciet quā quæ hic facit? Audierūt Pharīſæi turbā
murmurantem de illo hac, & miſerunt principes &
Pharīſæi miniſtros, vt apprehenderent I E S V M.
Dixit ergo eis I E S V S. Adhuc modicum tempus
vobiſcum ſum, & vado ad eum qui me miſit. Quæ-
retis me, & non inuenietis, & vbi ego ſum, vos non

D.

E.

Tetramonon

potestis venire. Dixerunt ergo Iudæi ad semetip-
sos. Quo hic iturus est, quia non inueniemus eum?
Nūquid in dispersionem gentium iturus est, & do-
cturus gentes? Quis est hic sermo quē dixit, Quare
tis me, & nō inuenietis, & vbi sum ego, vos non po-
testis venire? In nouissimo autem die magno fe-
stiuitatis stabat I E S V S & clamabat, dicens. Si
quis sitit, veniat ad me, & bibat. Qui credit in me
(sicut dicit scriptura) flumina de ventre eius fluent
aquæ viuæ. Hoc autem dixit de spiritu quem ac-
cepturi erant credentes in eum, nondum enim e-
rat spiritus datus, quia I E S V S nondum erat glo-
rificatus. Ex illa ergo turba, cum audissent hos ser-
mones eius, dicebant. Hic est vere propheta. Alii
dicebant. Hic est C H R I S T V S. Quidam autē
dicebant. Nunquid à Galilæa venit C H R I S-
T V S? Nonne scriptura dicit, quia ex semine
Dauid, & de Bethleem castello vbi erat Dauid,
venit C H R I S T V S? Dissentio itaque facta est
in turba, propter eum. Quidam autem ex ipsis
volebant apprehendere eum, sed nemo misit su-
per eum manus. Venerunt ergo ministri ad pon-
tices & Phariseos. Et dixerunt eis illi. Quare
non adduxistis illum? Responderunt ministri.
Nunquam sic locutus est homo, sicut hic homo.
Responderunt ergo eis, Pharisei. Nunquid & vos
seducti estis? nunquid ex principibus aliquis cre-
didit in eum, aut ex Phariseis? Sed turba hæ-
c quæ non nouit legem, maledicti sunt. Dixit Ni-

codemus ad eos, ille qui venit ad eum nocte, qui vnus erat ex ipsis. Nunquid lex nostra iudicat hominem, nisi prius audierit ab ipso, & cognouerit quid faciat? Responderunt & dixerunt ei. Nunquid & tu Galilæus es? Scrutare scripturas, & vide, quia à Galilæa propheta non surgit. Et reuersi sunt vnusquisque in domum suam.

Rubrica.lxxx.de muliere in adulterio

deprehenſa I E S V docenti in templo, oblecta à Phariſæis & Scribis qui(I E S V digito in terra ſcribente, & dicente. Qui ſine peccato eſt veſtrū &c.) conſuſi exierunt &c. Ioan. ſolus ca. 8. A.

I E S V S autem perrexit in montem Oliueti, & diluculo iterum venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos. Adducunt autem Scribæ & Phariſæi mulierem in adulterio deprehensam, & statuerunt eam in medio, & dicunt ei. Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. In lege autem Moyses mandauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tētares eū, vt possent accusare eū. I E S V S autem inclinās se deorsū, digito scribebat in terrā. Cū ergo perseveraret interrogātes eū, crexit se, & dixit eis. Qui sine peccato est veſtrū, primus in illā lapidē mittat. Et iterum se inclinās scribebat in terram. Audientes autem hæc, vnus post vnum exierunt, incipientes à senioribus, & remansit solus

Tetramonon.

I E S V S, & mulier in medio stans. Erigēs autem se I E S V S, dixit ei. Mulier, vbi sūt qui te accusabāt? Nemo te condēnauit? Quæ dixit: Nemo domine. Dixit autē I E S V S. Nec ego te condēnabo. Vas de & iam amplius noli peccare.

Rubrica. lxxxi. de verbis I E S V in gazophylatio docentis in templo, & dicentis se lumen mundi &c. Ioannes solus cap. 8. B.C.

B

T E R V M ergo locutus est eis I E S V S, dicens. Ego sum lux mundi, qui sequitur me, nō ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. Dixerunt ergo ei Pharisei. Tu de teipso testimonium perhibes, testimonium tuum non est verum. Respondit I E S V S, & dixit eis. Et si ego testimonium perhibeo de meipso, verum est testimonium meum, quia scio vnde veni, & quo vado, vos autem nescitis vnde venio, aut quo vado, vos secundum carnem iudicatis. Ego non iudico quenquam, & si iudico ego, iudicium meū verum est, quia solus nō sum, sed ego & qui misit me pater. Et in lege vestra scriptum est. Quia duorum hominum testimoniū verum est. Ego sum qui testimonium perhibeo de meipso, & testimoniū perhibet de me, qui misit me, pater. Dicebant ergo ei. Vbi est pater tuus? Respondit I E S V S. Neq; me scitis, neq; patrem meum, si me sciretis, forsitan & patrē meum sciretis. Hæc verba locutus est I E S V S in gazophylatio, docēs

C

in templo, & nemo apprehēdit eum, quia necdum venerat hora eius.

Rubrica. lxxxii. de sermone I E S V

dicētis obstinatis Iudæis, In peccatis vestris moriemini, illis vero qui credebāt in eū quod permanētes in sermone suo, discipuli sui erūt & cognoscent veritatē, & veritas eos liberabit. Illos autem qui se patrem Abraham habere gloriabantur, cum opera Abraham non facerent ex patre diabolo esse &c. Multaque de diuinitate assermantem & dicentē se filium dei lapidare voluerunt. Ioannes solus cap. 8. C. D. E. F. G.

DIXIT ergo iterū eis Iesus. Ego vado, & quæretis me, & in peccato vestro moriemini. Quo ego vado, vos non potestis venire. Dicebāt ergo Iudæi, Nūquid interficiet semetipsum, quia dicit. Quo ego vado, vos non potestis venire? Et dicebat eis. Vos deorsum estis, ego de superius sū. Vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo. Dixi ergo vobis, quia moriemini in peccatis vestris, si enim non credideritis, quia ego sum, moriemini in peccato vestro. Dicebant ergo ei. Tu quis es? Dixit eis I E S V S. Principium qui & loquor vobis. Multa habeo de vobis loqui & iudicare, sed qui me misit, verax est, & ego quæ audiui ab eo, hæc loquor in mundo. Et non cognouerunt quia patrē eius dicebat deum. Dixit ergo eis I E S V S. Cum

C

D

Tetramonon.

exaltaueritis filium hominis, tūc cognoscetis quia
ego sum, & à meipso facio nihil, sed sicut docuit me
pater hac loquor. Et qui me misit, mecum est, & nō
reliquit me solū, quia ego quæ placita sunt ei, facio
semper. Hac illo loquēte multi crediderunt in eū.
Dicebat ergo I E S V S ad eos qui crediderunt ei
Iudæos. Si vos manseritis in sermone meo, vere di
scipuli mei eritis, & cognoscetis veritatē, & veritas
liberabit vos. Responderūt ei. Semen Abrahæ su
mus, & nemini seruiimus vnquam, quō tu dicis. Li
beri eritis? Respōdit eis I E S V S, Amen amē dico
vobis, quia omnis qui facit peccatū, seruus est pec
cati, seruus aut nō manet in domo in æternū, filius
manet in æternū, si ergo vos filius liberauerit, vere
E liberi eritis. Scio quia filii Abrahæ estis, sed quæ
ritis me interficere, quia sermo meus nō capit in vo
bis. Ego quod vidi apud patrē, loquor, & vos quæ vī
distis apud patrē vestrum, facitis. Respōderunt & di
xerūt ei. Pater noster Abrahā est. Dicit eis I E S V S.
Si filii Abrahæ estis, opera Abrahæ facite. Nūc au
tem quæritis me interficere hominē, qui veritatem
vobis locutus sum, quam audiui à deo. Hoc Abra
ham nō fecit. Vos facitis opera patris vestri. Dixe
runt itaq; ei. Nos ex fornicatione non sumus nati,
vnum patrem habemus deum. Dixit ergo eis I E
S V S. Si deus pater vester esset, diligeretis vtique
me, ego enim ex deo processi, & veni, neque enim
F à meipso veni, sed ille me misit. Quare loquelam
meam non cognoscitis? Quia non potestis audire

sermonem meum. Vos ex patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio, & in veritate non stetit, quia non est veritas in eo, cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax est, & pater eius. Ego autem si veritatem dico, non creditis mihi. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico, quare non creditis mihi? Qui ex deo est, verba dei audit. Propterea vos non auditis, quia ex deo non estis. Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt ei. Nonne benedicimus nos, quia samaritanus es tu, & dæmonium habes? Respondit IESVS. Ego dæmonium non habeo, sed honorifico patrem meum, & vos inhonorastis me. Ego autem non quero gloriam meam, est qui quærat & iudicet. Amen amen dico vobis, si quis sermonem meum seruauerit, mortem non videbit in æternum. Dixerunt ergo Iudæi. Nunc cognouimus quia dæmonium habes. Abraham mortuus est & propheta, & tu dicis. Si quis sermonem meum seruauerit, non gustabit mortem in æternum. Nunquid tu maior es patre nostro Abraham, qui mortuus est, & propheta mortui sunt? Quem teipsum facis? Respondit Iesus. Si ego glorifico meipsum, gloria mea nihil est, est pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, Quia deus noster est, & non cognouistis eum, ego autem noui eum. Et si dixero quia non scio eum, ero similis vobis, mendax. Sed scio eum, & sermonem eius seruo. Abraham pater vester exultauit ut

Tetramonon.

videret diem meum:& vidit & gauisus est. Dixerunt ergo Iudæi ad eum. Quinquaginta annos nondum habes,& Abraham vidisti:dixit eis I E S V S. Amen amen dico vobis,antequam abraham fieret ego sum. Tulerunt ergo lapides vt iacerent in eum. I E S V S autem abscondit se,& exiuit de templo.

Rubrica. lxxxiii. de cæco nato à I E S V sabbato illuminato quod miraculum Pharisæi calumniantes nec cæco nec eius parentibus quod cæcus natus esset affirmatibus credere voluerunt. Qua de re dixit IESVS in iudiciũ. Ego in hunc mundum veni vt qui non vident videat & qui vident cæci fiant &c.

Ioannes solus cap. 9. per
totũ. A.B.C.D.E.F.G

A **E**T præteriens IESVS, vidit hominem cæcum à natiuitate.& interrogauerunt eum discipuli eius. Rabbi, quid peccauit hic, aut parentes eius, vt cæcus nasceretur? Respondit IESVS. Neque hic peccauit, neq; parentes eius: sed vt manifestentur opera dei in illo. Me oportet operari opera eius qui misit me, donec dies est, venit nox, quando nemo potest operari, quamdiu sum in mudo, lux sum mundi. Hoc cū dixisset expuit in terram & fecit lutum ex sputo, & liniuit lutum super oculos eius, & dixit ei. Vade, laua in natatoria Siloe, quod interpretatur missus. Abiit ergo & lauit:& venit videns. Itaque vicini & qui viderant eum prius quia men-

B

dicus erat, dicebant. Nonne hic est qui sedebat & mendicabat? Alii dicebant. Quia hic est. Alii autē, Nequaquam, sed similis est ei. Ille vero dicebat. Quia ego sum. Dicebant ergo ei. Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit. Ille homo qui dicitur IESVS, lutum fecit: & unxit oculos meos, & Dixit michi, Vade ad natatoriā Siloe, & laua. Et abiit, & laui, & video. Et dixerunt ei. Vbi est ille? Ait. Nescio. Adducūt ad Phariseos eum qui cœcus fuerat. Erat autem sabbatum, quādo lutum fecit IESVS, & aperuit oculos eius. Iterum ergo interrogant eū pharisei quomodo vidisset. Ille autem dixit eis. Lutum mihi posuit super oculos, & laui: & video. Dicebant ergo ex phariseis quidam. Non est hic homo à deo, qui sabbatum non custodit. Alii autem dicebant. Quomodo potest homo peccator hæc signa facere? Et schisma erat inter eos. Dicūt ergo cœco iterū. Tu quid dicis, Quia propheta est? Nō crediderunt ergo Iudæi de illo quia cœcus fuisset & vidisset: donec vocauerunt parentes eius qui viderat, & interrogauerunt eos, dicentes hic est filius vester quem vos dicitis quia cœcus natus est? Quomodo ergo nunc videt? Responderunt eis parentes eius, & dixerunt. Scimus quia hic est filius noster, & quia cœcus natus est: quomodo autem nunc videat, nescimus, aut quis aperuit oculos, nos nescimus. Ipsum interrogate: ætatem habet, ipse de se loquatur. Hæc dixerunt parentes eius, quoniam timebant Iudæos. Iā enim conspirauerāt Iudæi ut

Tetramonon

si quis eū confiteretur esse CHRISTVM, extra
synagogam fieret. Propterea parētes eius dixerūt.
Quia aetate habet, ipsum interrogate. Vocauerunt
ergo rursū hominē qui fuerat cecus & dixerunt
ei. Da gloriam deo, nos scimus quia hic homo pec-
cator est. Dixit ergo eis ille. Si peccator est, nescio.
vnū scio, quia cecus cum essem, modo video. Dixe-
rūt ergo illi. Quid fecit tibi? quomodo aperuit tibi
oculos? Respondit eis. Dixi vobis iam, & audistis.
quid iterum vultis audire? nūquid & vos vultis dis-
cipuli eius fieri? Maledixerunt ergo ei, & dixerunt.
Tu discipulus illius sis: nos autem Moyſi discipuli
sumus. Nos scimus quia Moyſi locutus est deus:
F hunc autem nescimus vnde sit. Respondit ille ho-
mo, & dixit eis. In hoc enim mirabile est, quia vos
nescitis vnde sit: & aperuit meos oculos. scimus au-
tem quia peccatores deus non audit: sed si quis dei
cultor est & voluntatem eius facit, hunc ex audit.
A seculo non est auditum, quia quis aperuit oculos
cæci nati. Nisi esset hic à deo, non poterat facere
quicquā. Responderunt & dixerunt ei. In pecca-
tis natus es totus: & tu doces nos? Et eiecerūt eum
G feras. Audiuit, IESVS quia duxerunt eum foras: &
cum inuenisset eum, dixit ei. Tu credis in filiū dei?
Respondit ille, & dixit. Quis est domine, vt credā
in eum? Et dixit ei IESVS. Et vidisti eum: & qui lo-
quitur tecum, ipse est. At ille ait. Credo domine.
Et prociēdens adorauit eum. Et dixit ei IESVS. In
iudicium ego in hunc mundum veni vt qui non vi-

deant, & qui vident cœci fiant. Et audierunt quidā ex Phariseis, qui cū Ipso erant: & Dixerunt ei, Nunquid & nos cœci sumus? Dixit eis IESVS. Si cœci essetis, non haberetis peccatum nunc vero dicitis, Quia videmus. Peccatum ergo vestrum manet.

Rubrica. lxxxiiii. de sermone Iesu quo

se bonum pastorem affirmat Discretionem pastoris a mercenario ostendens qui dixit potestatem habere animam suam ponendi & iterum assumendi. Ioānes solus cap. 10. A. B. C. D.

Amen dico vobis, qui non intrat per ostium in ouile ouium, sed ascendit aliunde: ille fur est & latro. Qui autē intrat per ostiū, pastor est ouium. Huic ostiarius aperit: & oues vocem eius audiunt, & proprias oues vocat nominatim, & educit eas. Et cū proprias oues emisserit, ante eas vadit: & oues illum sequuntur, quia sciunt vocem eius. Alienum autem nō sequuntur, sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt vocem alienorū. hoc prouerbiū dixit eis IESVS. Illi autē non cognouerūt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum IESVS. Amen amen dico vobis, quia ego sum ostium ouium. Omnes quotquot venerunt, fures sunt & latrones: sed non audierunt eos oues. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, saluabitur: & ingredietur & egredietur, & pascua inueniet: fur nō venit, nisi vt furetur & mactet & perdat: Ego veni

Tetramonon.

- et vitam habeant, & abundantius habeant. Ego sum pastor bonus. Bonus pastor, animam suam dat pro ouibus suis. Mercenarius autem & qui non est pastor, cuius non sunt oues propriæ videt luxum venientem, & dimittit oues & fugit: & lupus rapit & dispergit oues, mercenarius autem fugit, quia mercenarius est & non pertinet ad eum de ouibus. Ego sum pastor bonus: & cognosco meas, & cognoscunt me meæ. Sicur nouit me pater, & ego cognosco patrem: & animam meam pono pro ouibus meis. Et alias oues habeo quæ nō sunt ex hoc ouili: & illas oportet me adducere, & vocē meā audient, & fiet vnum ouile & vnus pastor. Propterea me diligit pater: quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam: nemo tollit eam a me: sed ego ponam eam à me ipso: potestatem habeo ponendi eam: & potestatem habeo iterū sumendi eam: hoc mandatum accepi à patre meo. Dissensio iterum facta est inter Iudæos propter sermones hos. Dicebant autem multi ex ipsis. Dæmonium habet & insanit: quid eū auditis? Alii dicebāt, Hæc verba non sunt dæmonium habētis: nunquid dæmonium potest cæcerum oculos aperire.
- C**
- D**

Rubrica .lxxxv. de didrachmatis in Capharnaum solutione iubente IESV Petro. &c.
Matheus solus cap. 17. D.

- D** **E**T cum venissent capharnaum: accesserunt qui didrachma accipiebant, ad

Petrum, & dixerunt ei. Magister vester non soluit didrachma? Ait. Etiam. Et cū intrasset in domum, præuenit eum IESVS, dicēs. Quid tibi videtur Simon? Reges terræ a quibus accipiūt tributū vel censum? a filiis suis, an ab alienis? Et ille dixit. Ab alienis. Dixit illi IESVS. Ergo liberi sunt filii. Vt autē non scandalizemus eos: vade ad mare, & mitte hamum. Et eum piscem qui primus ascēderit, tolle: & aperto ore eius, inuenies stateram. Illum sumes, da eis pro me & te.

Rubrica.lxxxvi.de discipulorum con-
tentione In Capharnaū quis eorum maior esset
quos paruuli exemplo ad humilitatem inducit
prohibens scandalum &c. Math. Marc. Luc.

Matheus cap.18.A.B.

IN Illa hora accesserunt di-
scipuli ad IESVM, dicētes Quispu-
tas maior est in Regno cœlorum?
Et aduocans IESVS paruulū, statuit
eum in medio eorum, & dixit. Amen

A

dico vobis, nisi conuersi fueritis & efficiamini sicut paruuli, nō intrabitis in regnum cœlorum. Quicunq; ergo humiliauerit se sicut paruulus iste: hic est maior in regno cœlorū. Et qui suscepit vnū paruulū talem in nomine meo: me suscipit. Qui autē scandalizauerit vnū de pusillis istis qui in me credūt expedit ei vt suspēdatur molla asinaria in collo eius, & demergatur in profūdū maris. Væ mūdo ab

Tetramonon.

scandalis. Necessè est enim veniant scandala vt
runtamè vā homini illi per quē scandalū venit. Si
aut manus tua, vel pes tuus scandalizat te: abscede
eū, & proiice abs te. Bonū tibi ē ad vitā ingredi de
bile vel claudū quā duās manus vel duos pedes
habentē mitti in ignē æternū. Et si oculus tuus scā
dalizat te, erue eū, & proiice abs te. Bonū tibi est
vnū oculū habētē in vitā intrare, quā duos oculos
habentē mitti in gehennā ignis. Videte ne cōtem
natis vnū ex his pusillis, dico enim vobis quia ange
li eorū in cœlis semper vident faciē patris mei qui
in cœlis est, Venit enim filius hominis saluare quod
perierat. Quid vobis videtur si fuerint alicui centū
dues, & errauerit vna ex eis: nōne relinquit nona
ginta nouē in montibus & vadit quærere eā quæ
errauit: & si cōtigerit vt inueniat eā. Amen dico vo
bis quia gaudet super eā magis quā super nonagin
ta nouē quæ nō errauerūt. Sic nō est volūtas ante
patrē vestrū qui in cœlis est vt pereat vnus de pu
sillis istis. Marcus cap. 9. F. G.

F T venerūt Capharnaū. Qui cū domi esset, in
terrogabat eos. Quid ī via tractabatis? At illi
racebāt siquidē in via inter se disputauerāt quis eo
rū maior esset, et residēs vocauit duodecim: & ait
illis. Si quis vult primus esse, erit omniū nouissim⁹,
& omniū minister. Et accipiens puerū, statuit eū in
medio eorū quē cum complexus esset, ait illis. Quis
quis vnū ex huiusmodi pueris receperit in nomine
meo: me recipit & quicūq; me suscepit: nō me sū

scipit, sed eū qui misit me. Et quisquis scādalizauerit
vnū ex his putillis credētibz in me bonū est ei ma
gis si circūdaretur molla asinaria collo eius, & in ma
re mittatur. Et si scādalizauerit te man⁹ tua, absce
de illā. Bonū est tibi debile introire in vitā, quā dur
as manus habentē ire in gehennā in ignē inextin
guibile, vbi vermis eorū nō moritur, & ignis nō ex
tinguitur. Et si pes tuus scādalizat, amputa illū. Bon
ū est tibi claudū introire ī vitā aeternā, quā duos
pedes habentē mitti in gehennā ignis inextinguibi
lis, vbi vermis eorū non moritur, & ignis nō extin
guitur. Quod si oculus tuus scādalizat te, eice eū.
Bonū est tibi luscū introire in regnū dei, quā duos
oculos habentē, mitti in gehennā ignis, vbi vermis
eorū non moritur, & ignis non extinguitur. Omnis
enim igne salietur: & omnis victima sale salietur.
Bonū est sal quod si sal Insulsum fuerit: in quo il
lud condietis: Habete In vobis sal, & patē habete
inter vos.

Lucas cap. 9. F.

INtrauit autem cogitatio in eos quis eorum ma
ior esset. At IESVS videns cogitationes cordis
illorum, apprehendit puerum: & statuit illum secus
se, & ait illis. Quicūq; susceperit puerū istū. in no
mine meo, me recipit: & quicūq; me receperit, reci
pit eū qui me misit. Nā qui minor est inter vos oēs,
hic maior est. Et ca. 17. A. Et ait ad discipulos suos.
Impossibile est vt nō veniāt scādala: vā aut illi p
quē veniūt, vtilius ē illi, si lapis mollaris Imponatur

Tetramonon

circa collum eius, & proiiciatur in mare, quàm ve
scandalizet vnum de pusillis istis.

Rubrica. lxxxvii. de fraternæ corre-
ctiōis ordine & incorrigibili vitādo &c. Quod-
que vsq; septuagies septies proximo sit indulgē-
dum. Math. Lucas.

Mathæus' cap. 18. C.

C

I autem peccaverit in te frater tuus,
vade & corripe eū inter te & ipsum
solum. Si te audierit, lucratus eris fra-
trem tuum. Si autem te nō audierit,
adhibe tecum adhuc vnum vel duos,
vt in ore duorum vel trium testium stet omne ver-
bum. Quod si non audierit eos, dic Ecclesiæ. Si autē
Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & pu-
blicanus. Amen dico vobis, quacūq; alligaueritis su-
per terram, erunt ligata & in cœlo, & quacūq; sol-
ueritis super terram, erūt soluta & in cœlo. Iterum
dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super
terram, de omni re quamcūq; petierint, fiet illis à
patre meo qui in cœlis est, vbi enim sunt duo vel
tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio
eorum. Tunc accedens Petrus ad eum, dixit. Domi-
ne. quoties peccabit in me frater meus, & dimittā
ei vsque septies? Dixit illi I E S V S. Non dico tibi
vsq; septies, sed vsq; septuagies septies.

Lucas cap. 17. B.

Attendite vobis. Si peccauerit in te frater tuus, increpa illum, & si poenitentia egerit, dimitte illi. Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fuerit ad te, dicens. Poenite me. dimitte illi. B

Rubrica. lxxxviii. de nequa seruo cui dominus omne debitum dimisit, & tamen conserui sui minime misertus est.

Mathæus solus cap. 18. D.

DE O assimilatum est regnum celorum homini regi, qui voluit rationem ponere cum seruis suis. Et cum coepisset rationem ponere, oblatus est ei vnus qui debebat ei decem milia talenta. Cum autem non haberet unde redderet, iussit eum dominus eius vendari & uxorem eius & filios & omnia quæ habebat, & reddi. Procidens autem seruus ille orabat eum, dicens. Patientiam habeam in me, & omnia reddam tibi. Misertus autem dominus serui illius, dimisit eum, & debitum dimisit ei. Egredius autem seruus ille, inuenit vnum de conseruis suis, qui debebat ei centum denarios, & tenens suffocabat eum, dicens. Redde quod debes. Et procidens conseruus eius, rogabat eum, dicens. Patientiam habeam in me, & omnia reddam tibi. Ille autem noluit, sed abiit, & misit eum in carcerem, donec redderet debitum. Videntes autem conserui eius quæ fiebant, contristati sunt valde, & venerunt & narrauerunt D

Tetramonon

domino suo omnia quæ facta fuerant. Tunc vocauit illum dominus suus, & ait illi. Serue nequā, omne debitum dimisi tibi, quoniā rogasti me. Nonne ergo oportuit & te misereri conserui tui, sicut & ego tui misertus sum? Et iratus dominus eius tradidit eū tortoribus, quoadusque redderet vniuersum debitū. Sic & pater meus cœlestis faciet vobis, si nō remiseritis vnusquisq; fratri suo de cordibus vestris.

Rubrica. lxxxix. de illo qui in nomine

IESV dæmonia eiiciens IESVM (referente Ioanne) non sequebatur. Marc. Luc.

F

Marcus cap. 9. F.

ESPONDIT illi Ioannes, dicens.

R Magister, vidimus quendam in nomine tuo eiicientē dæmonia qui nō sequitur nos, & prohibuimus eū. IESVS autē ait. Nolite prohibere eū,

nemo est enim qui faciat virtutē in nomine meo, & possit cito male loqui de me, qui enim nō est aduersum vos, pro vobis est. Quisquis enim potū dederit vobis calicē aquæ in nomine meo, quia Christi estis, Amen dico vobis, nō perdet mercedē suā.

Lucas cap. 9. F

F

R Espōdēs autē Iōānes, dixit. Præceptor, vidimus quendam in nomine tuo eiicientē dæmonia, & prohibuimus eū, quia nō sequitur nobiscū. Et ait ad illos IESVS. Nolite prohibere, qui enim nō est aduersum vos, pro vobis est

Rubrica. xc. de quodā à I E S V petē
te vt frater secum hāreditatem diuidat, cui re-
spondit IESVS. Quis me cōstituit iudicem &c.

Lucas solus cap. 12. G.

AUTEM ei quidā de turba. Ma-
gister, dic fratri meo vt diuidat mecū
hāreditatem. At ille dixit ei, Homo,
quis me cōstituit iudicē, aut diuisorē
supra vos? Dixitq; ad illos. Videte &
cauete ab omni auaritia, quia nō in abundantia cu-
iusquam vita eius est ex his quā possidet.

Rubrica. xci. de stulto diuite inaniter

horrea ampliare cogitanti, cui statim repentina
mors nunciata est &c. Lucas solus cap. 12. C.

DIXIT autē similitudinē ad illos, dicens. Ho-
minis cuiusdā diuitis yberes fructus ager at-
tulit, & cogitabat intra se, dicēs. Quid faciam, quia
nō habeo quo cōgregē fructus meos? Et dixit. Hoc
faciā, destruā horrea mea, & maiora faciā, & illuc
congregabo oīa quā nata sunt mihi, & bona mea,
& dicā animæ meæ. Anima habes multa bona posi-
ta in ānos plurimos, requiesce, cōcede, bibe, epulare,
Dixit autē illi deus. Stulte, hac nocte animā tuā repe-
tūt à te, quā autē parasti, cuius erunt? Sic est qui sibi
thesaurizat, & non est in deum diues.

Rubrica. xcii. de Galilæorū occisione

quorū sanguinē Pilatus cum sacrificiis miscuit, &
de infructuosa ficu sub quorū typo monet IESVS
ad pœnitentiæ accelerationē. Luc. 13. c. 13. A. B.

Tetramonon.

A

DERANT autem quidam ipsorum in tēpore, nunciantes illi de Galilæis, quorū sanguinem Pilatus misceuit cū sacrificiis eorū. Et respōdēs dixit illis. Putatis quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? Nō, Dico vobis, sed nisi poenitentiā habueritis, omnes similiter peribitis. Sicut illi decē & octo supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos, putatis quia & ipsi debitores fuerint præter oēs homines habitantes in Hierusalem? Non, dico vobis, sed si non poenitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. Dicebat autem & hanc similitudinē. Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non inuenit. Dixit autem ad cultorem vineæ. Ecce annis tres sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & nō inuenio. Succide ergo illam, vt quid etiam terram occupat? At ille respondēs dicit illi. Domine, dimitte illam & hoc anno vsquedum fodiam circa illam & mittam stercora, & siquidem fecerit fructum, sin autem, in futurum succides eam.

B

Rubrica . xciii. de muliere decem & octo annis curuata à I E S V sabbato sanata, vnde indignanti Archisynagogo respondens I E S V S. Hypocrite (ait) vnusquisq; vestrum sabbato soluit bouem suum, aut asinum à præseprio & ducit ad aquare &c.

Euangeliorum Fo.xcv.

Lucas solus cap.13.C.D.

ERAT autē docens in synagoga eorū sabbatis. Et ecce mulier quæ habebat spiritum infirmitatis annis decē & octo, & erat inclinata, nec omnino poterat rursū respicere. Quā cum videret IESVS, vocauit eam ad se, & ait illi. Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat deum. Respondens autem Archisynagogus, indignans quia sabbato curasset IESVS, dicebat turbæ. Sex dies sunt in quibus oportet operari, in his ergo venite & curamini, & non in die sabbati. Respondens autem ad illum dominus, dixit. Hypocrite, vnusquisq; vestrum sabbato non soluit bouem suum aut asinū à præsepio, & ducit ad aquare? Hæc autem filiam Abraham quam alligauit satanas ecce decem & octo annis, non oportuit solui à vinculo isto die sabbati? Et cum hæc diceret, erubescabant omnes aduersarii eius, & omnis populus gaudebat in vniuersis quæ gloriose fiebant ab eo. C

Rubrica. xciiii. de Phariseorum interrogatione, An liceat vxorem dimittere &c. Et IESV CHRISTI responsione quod nõ nisi propter fornicationem &c. Et quod multiplices sunt eunuchi &c. Math. Marc. Luc. D

Mathæus cap.19.A.B.

Tetramonon.

A

ET factum est cum cōsummasset I E:
S V S sermones istos, migravit à Ga:
lilæa, & venit in fines Iudææ trans Ior:
danem, & secutæ sunt eū turbæ mul:
tæ, & curauit eos ibi. Et accesserūt ad
eum Pharisei tentantes eum, & dicentes. Si licet
homini dimittere vxorem suam quacūq; ex causa?
Qui respondens, ait eis. Non legistis quia qui fecit
ab initio, masculū & foeminā fecit eos? & dixit. Pro
pter hoc, dimittet homo patrē & matrē, & adhære
bit vxori suæ, & erunt duo in carne vna. Itaq; iam
nō sunt duo, sed vna caro. Quod ergo deus cōiun:
xit, homo nō separet. Dicunt illi. Quid ergo Moy:
ses mādauit dari libellum repudiū, & dimittere? Ait
illis. Quoniā Moyses ad dūritiam cordis vestri per
misit vobis dimittere vxores vestras, ab initio au:
tem non fuit sic. Dico autem vobis, quia quicūq;
dimiserit vxorem suam, nisi ob fornicationē, & aliā
duxerit, mœchatur, & qui dimissam duxerit mœcha
tur. Dicunt ei discipuli eius. Si ita est causa hominis
cum vxore, non expedit nubere. Qui dixit illis. Nō
omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est.
Sūt enim eunuchi, qui de matris vtero sic nati sunt,
& sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus, & sunt
eunuchi, qui seipsos castrauerunt propter regnum
cœlorum. Qui potest capere capiat.

Marcus cap. 10. A. B.

A

ET inde exurgens, venit in fines Iudææ vltra
Iordanem, & conueniūt iterum turbæ ad eū;

& sicut consueuerat, iterum docebat illos. Et accedentes Pharisei, interrogabant eum. Si licet viro uxorem dimittere? tentantes eum. At ille respondens, dixit eis. Quid vobis præcepit Moyses? Qui dixerunt. Moyses permisit libellum repudii scribere, & dimittere. Quibus respondens IESVS, ait. Ad duritiam cordis vestri scripsit vobis præceptum istud, ab initio autem creaturæ masculum & feminam fecit eos deus. Propter hoc, relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne vna. Itaque iam non sunt duo, sed vna caro. Quod ergo deus coniunxit, homo non separet. Et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogauerunt eum. Et ait illis. Quicumque dimiserit uxorem suam, & aliam duxerit, adulterum committit super eam. Et si uxor dimiserit virum suum, & alii nupserit, moechatur.

B

Lucas cap. i6. D.

Omnis qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, moechatur, & qui dimissam à viro, ducit, moechatur.

D

Rubrica. xcvi. de paruulis IESV ob-
latis qui (prohibentibus discipulis) dixit. Sinite paruulos venire ad me. Talium est regnum cœlorum. Math. Marc. Lucas.

Mathæus cap. 19. B.

Tetramonon.

B

Vnc oblati sunt ei paruuli, vt manus eis imponeret, & oraret. Discipuli autem increpabant eos. IESVS vero ait eis. Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire, talium est enim Regnum cœlorum Et cum im-
posuisset eis manus, abiit Inde.

Marcus cap. 10. B.

B

ET offerebant illi paruulos, vt tangeret illos. Discipuli autem comminabantur offerentibus. Quos, cum videret IESVS. Indigne tulit, & ait illis. Sinite paruulos venire ad me: & ne prohibueritis eos: talium enim est regnum dei. Amen dico vobis: quisquis non receperit regnum dei velut paruulus, non intrabit in illud. Et amplexans eos, & imponēs manū super illos, benedicebat eos.

Lucas cap. 18. C.

C

Afferebant autē ad illum & Infantes, vt eos tangeret. Quod cum viderent discipuli, increpabant illos. IESVS autem conuocans illos, dixit. Sinite pueros venire ad me: & nolite vetare eos: talium est enim regnum dei. Amen dico vobis, quicumq; non acceperit regnum dei sicut puer, non intrabit in illud.

Rubrica. lxxxvi. de Phariseorum & scribarum contra IESVM murmure, quia cum peccatoribus manducabat. Quibus propositis tribus parabolis respondit. Scilicet de homine

habente centum oues. De muliere quæ drachmā perdidit. Et de filio prodigo.

Luc. solus cap. 15. per totum.

A. B. C. D. E. F. G.

ERANT autem appropinquantēs ei publicani & peccatores, ut audirent illum. Et murmurabant Pharisæi & scribæ dicentes, Quia hic peccatores recipit & manducat cum illis. Et ait ad illos parabolā istā, dicens. Quis ex vobis homo qui habet centum oues: & si perdidit vnā ex illis, nonne dimittit nonaginta nouem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inueniat eam? Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens, & veniens domum conuocat amicos & vicinos, dicens illis. Congratulamini mihi, quia inueni ouem meam quæ perierat. Dico vobis quod ita gaudiū erit in cœlo super vno peccatore pœnitentiam agente, quàm super nonaginta nouen iustis qui non indigēt pœnitentia. Aut quæ mulier habēs drachmas decem: si perdidit drachmam vnā, nonne accendit lucernā & euertit domū & quærīt diligenter donec inueniat eam? Et cum inuenerit: conuocat amicas, & vicinas, dicens. Congratulamini mihi, quia inueni drachmā quam perdideram. Ita dico vobis: gaudium erit coram angelis dei super vno peccatore pœnitentiā agēte. Ait autē. Homo quidā habuit duos filios: & dixit ad olescētior ex illis, patri. Pater, da mihi portionē sub-

Tetramonon.

stantiam. Et post nō multos dies cōgregatis omnibus, adolescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam: & iste dissipauit substantiam suam viuendo luxuriose. Et postquā omnia consummasset, facta est fames valida in regione illa, & ipse cœpit egere. Et abiit, & adha sit vni ciuium regionis illius, Et misit illum in villam suam vt pasceret porcos. Et cupiebat implere vētrem suum de siliquis quas porci manducabāt: & nemo illi dabat. **D** in se autē reuersus, vixit. Quanti mercenarii in domo patris mei abundant dapibus: ego autē hic fame perco: Surgam, & ibo ad patrē meum, & dicam ei. Pater, peccaui in cœlum & coram te. Iam non sum dignus vocari filius tuus: fac me sicut vnū de mercenariis tuis. Et surgens venit ad patrem suū. Cum autem adhuc longe esset, vidit illum pater ipsius, & misericordia motus est, & accurrens cecidit super collum eius, & osculatus est eum. Dixitq; ei filius. Pater peccaui in cœlum, & coram te, Iam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autē pater ad seruos suos. Cito proferte stolam primam, & induite illū, & date anulū in manum eius, & calceamenta in pedes eius: & adducite vitulum saginatum & occidite, & manducemus & epulemur, quia hic filius meus mortuus erat & reuixit, perierat, & inuentus est. Et cœperunt epulari. Erat autem filius eius senior in agro & cum veniret & appropinquaret domui audiuit symphoniā & chorum, & vocauit vnū de seruis, & interrogauit quid essent. Isq; dixit illi,

F

Frater tuus venit: & occidit pater tuus vitulum saginatum, quia saluum illum recepit. Indignatus est autem: & nolebat introire. Pater ergo illius egressus cœpit rogare illum. At ille respondens, dixit patri suo. Ecce tot annis seruius tibi, & nunquā mandatum tuum praterui: & nunquā dedisti mihi hoc dum ut cum amicis meis epularer: sed postquam filius tuus hic qui deuorauit substantiā suam cum meretricibus, venit, occidisti illi vitulum saginatum. At ipse dixit illi. fili, tu semper mecum es, & omnia mea, tua sunt: epulari autem & gaudere oportebat: quia frater tuus hic, mortuus erat & reuixit, perierat & inuentus est.

Rubrica. xcvi. de quodā a Iesu querente quid faciendo vitam æternam possidebit Cui IESVS. Si vis ad vitam ingredi serua mandata, Et si vis perfectus esse vade & vende omnia quæ habes. qui & recessit tristis quia diues erat &c. Math. Marc. Luc. Matheus ca. 19. B. C.

T E C C E vnus accedens, ait illi. Magister bone, quid boni faciam ut habeā vitam æternam? Qui dixit ei. Quid me iterrogas de bono? Vnus est bonus, deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serua mandata, dicit illi. Quæ? IESVS autem dixit. Non homicidiū facies, Non adulterabis. Non facies furtū. Non falsum testimoniū dices, honora patrem tuum & matrem: Diliges proximū

Tetramonon.

tuum sicut teipsum. Dicit illi adolescens. Omnia hæc custodiui à iuuentute mea : quid adhuc mihi deest? Ait illi IESVS. Si vis perfectus esse, vade, vnde omnia quæ habes & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo & veni sequere me. Cum audisset autem adolescens verbum : abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. IESVS autem dixit discipulis suis. Amen dico vobis quia diues difficile intrabit in regnum cælorum. Et iterum dico vobis: facilius est camelum per foramen acus transire quam diuitem intrare in regnum cælorum. Auditis autem his, discipuli mirabantur valde, dicentes. Quis ergo poterit saluus esse? Aspiciens autem IESVS, dixit illis. Apud homines hoc impossibile est: apud deum autem, omniaabilia sunt. Marcus cap. 10. C.

C **E**T cum egressus esset in viam procurrens quidam genu flexo ante eum, rogabat eum dicens. Magister bone, quid faciam ut vitam eternam percipiam? IESVS autem dixit ei. Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi, vnus deus. Præcepta nosti? Ne adulteres, Ne occidas, Ne fureris, Ne falsum testimonium dixeris. Ne fraudem feceris, honora patrem tuum & matrem. At ille respondens, ait illi. Magister hæc omnia obseruaui à iuuentute mea. IESVS, autem intuitus eum: dilexit eum, & dixit ei. Vnum tibi deest, vade, quæcunque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cælo, & veni sequere me. Qui contristatus in verbo: abiit moerens. Erat enim habens multas possessiones.

Et circumspectiens IESVS, ait discipulis suis. Quam difficile qui pecunias habent, in regnum dei introibunt. Discipuli autem obstupescabant in verbis eius. At IESVS rursus respondens ait illis. Filioli, quàm difficile est confidentes in pecuniis, in regnũ dei introire facilius est camelum per foramen acus transire, quàm diuitẽ intrare in regnũ dei. Qui magis admirabantur: dicentes ad semetipsos. Et quis potest saluus fieri. Et intueus illos IESVS, ait. Apud homines impossibile est: sed non apud deũ. Omnia enim possibilia sunt apud deum.

Lucas cap. 18. D. E.

ET interrogauit eum quidam princeps dicens. D
Magister bone, quid faciens vitam æternam possidebo? Dixit autem ei IESVS. Quid me dicis bonum? Nemo bonus nisi solus deus. Mandata nosti? Non occides, Non mœchaberis, Non furtum facies, Non falsum testimonium dices, Honora patrem tuum & matrem. Qui ait. Hæc omnia custodiui à iuuentute mea. Quo audito, IESVS ait illi. Adhuc vnum tibi deest. omnia quæcunq; habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in cœlo: & veni sequere me. His ille auditis contristatus est: quia diues erat valde. Videns autẽ IESVS illum tristem factũ, dixit. Quàm difficile qui pecunias habent, in regnum dei intrabunt. facilius est enim, camelum per foramen acus transire, quàm

Tetramonon.

diuitem intrare in regnum dei. Et dixerunt qui au-
diebant. Et quis potest saluus fieri? Ait illis. Que
impossibilia sūt apud hoīes, possibilia sūt apud deū.

Rubrica. xcviij. de liberali Iesu Re-
sponsione ad Petri interrogationem Ecce reli-
quimus omnia & secuti sumus te. Quid ergo erit
nobis? Math. Marc. Luc. Math. cap. 19. D.

P VNC Respondens Petrus, dixit ei.
Ecce, nos reliquimus omnia, & secu-
ti sumus te: quid ergo erit nobis?
IESVS autem dixit illis. Amen dico
vobis quod vos qui secuti estis me
in regeneratione, cum sederit filius hominis in se-
de maiestatis suæ sedebitis & vos super sedes duo-
decim, iudicātes duodecim tribus Israel. Et omnis
qui reliquerit domū, vel fratres, aut sorores, aut pa-
trem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros
propter nomen meum: centuplum accipiet, & vi-
tam æternam possidebit. Multi autem erunt primi,
nouissimi: & nouissimi primi.

Marcus cap. 10. D.

P E T post hæc cœpit ei petrus dicere. Ecce nos
dimisimus omnia & secuti sumus te. Respon-
dens IESVS ait. Amen dico vobis: nemo est qui
reliquerit domū, aut fratres, aut sorores, aut patrē,
aut matrē, aut filios, aut agros propter me & pro-
pter euangelium: qui non accipiat centies tantum
nunc in tēpore hoc, domos, & fratres, & sorores, &

matres, & filios, & agros cū persecutiōibus, & in se-
culo futuro vitā aeternā. Multi autem primi, erunt
nouissimi, & nouissimi primi. Lucas cap. 18. E.

A It autē Petrus, Ecce, nos dimisimus omnia, &
secuti sumus te. Qui dixit eis. Amē dico vo-
bis, nemo est qui relinquit domum aut parentes aut
fratres aut uxorem aut filios propter regnū dei, &
non recipiat multo plura in hoc tempore, & in se-
culo futuro vitam aeternam.

**Rubrica. xcix. de maliciosa Phariseo-
rū cautela qui IESVM terrere credētes & a suis
fugare finibus dixerūt illi. Exi & vade hinc quia
Herodes te vult occidere.**

Lucas solus cap. 13. G.

IN I P S A die accesserūt quidā Pha-
risaeorū, dicētes illi. Exi & vade hinc:
quia Herodes vult te occidere. Et ait
illis. Ite, & dicite vulpi illi, Ecce eiicio
dæmonia & sanitates perficio hodie & cras, & ter-
tiadie consummor. Veruntamen oportet me ho-
die & cras & sequenti die ambulare: quia non ca-
pit prophetam perire extra Hierusalem.

**Rubrica. cx. de hydropico sanato in
domo principis Phariseorū sabbato querente
IESV Phariseis sicut sabbato curare? Quibus
tacētibus dixit. Cuius vestrū asinus aut bos in pu-
teum cadet & non continuo extrahet illū die
sabbati? Exhortanturq; ad humilitatem.**

Tetramonon

Lucas solus cap. 14. A.B.

A

factum est cū introisset I E S V S in domū cuiusdā principis Phariseorū sabbato manducare panem. Et ipsi obseruabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illū. Et respondens I E S V S, dixit ad legisperitos & Phariseos, dicens. Si licet sabbato curare? At illi tacerunt. Ipse vero apprehensum sanauit eū, ac dimisit. Et respondens ad illos, dixit. Cuius vestrū asinus aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illū die sabbati? Et non poterant ad hæc respondere illi. Dicebat autē & ad imitatos parabolam. Intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos. Cum inuitatus fueris ad nuptias, non discūbas, in primo loco, ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo, & veniens is qui te & illū vocauit, dicat tibi. Da huic locū, & tunc incipias cum rubore nouissimū locum tenere, sed cum vocatus fueris vade recūbe in nouissimo loco, vt cum venerit qui te inuitauit, dicat tibi. Amice, ascēde superius. Tūc erit tibi gloria coram simul discūbentibus, quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

B

Rubrica. ci. de vocandis ad prandium
pauperibus qui non possunt retribuere.

Lucas solus cap. 14. C.

DICEBAT autem & ei qui se inuitauerat. Cum facis prandium aut coenam, noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque vicinos diuites, ne forte te & ipsi reuident, & fiat tibi retributio, sed cum facis conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos, & beatus eris, quia non habent retribuere tibi, retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum. Hæc cum audisset quidam de simul discubentibus, dixit illi. Beatus qui manducabit panem in regno dei.

Rubrica.cii.de missis in vineam operariis conuentione facta ex denario diurno.

Mathæus solus cap. 20. A.B.

SIMILE est regnum coelorum hominibus patrifamiliis qui exiit primo mane conducere operarios in vineam suam. Conuentione autem facta cum operariis ex denario diurno, misit eos in vineam suam. Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro ociosos, & dixit illis. Ite & vos in vineam meam, & quod iustum fuerit, dabo vobis. Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam & nonam horam, & fecit similiter. Circa undecimam vero exiit, & inuenit alios stantes, & dixit illis. Quid hic statis tota die ociosi? Dicunt ei. Quia nemo nos conduxit. Dicit illis. Ite & vos in vineam meam. Cum sero autem factum esset, dicit dominus vineæ procura

Tetramonon.

B

tori suo. Voca operarios & redde illis mercedem, incipien^s à nouissimis vsque ad primos. Cum venissent ergo qui circa horam vndecimā venerant, acceperunt singulos denarios. Venientes autē & primi, arbitrati sunt quòd plus essent accepturi, acceperunt autem & ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabant aduersus patrē familiās, dicentes. Hi nouissimi vna hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti qui portauimus pòdus diei & æstus? At ille respondens, vni eorum, dixit. Amice, nō facio tibi iniuriam, nonne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est, & vade: volo autem & huic nouissimo dare, sicut & tibi. Aut non licet mihi quod volo facere? an oculus tuus nequā est, quia ego bonus sum? Sic erunt nouissimi, primi: & primi, nouissimi, multi enim sunt vocati, pauci vero electi.

Rubrica. ciii. de cœna magna ad quā inuitati venire excusauerunt &c. Math. Luc.

Mathæus cap. 22. A.

A

SIMILE factum est regnum cœlorum homini regi, quoniam fecit nuptias filio suo. Et misit seruos suos vocare inuitatos ad nuptias, & volebāt venire. Iterum misit alios seruos, dicens. Dicit te inuitatis. Ecce prandium meū parauit, tauri mei & altilia occisa sunt, & omnia parata, cernite ad nuptias. Illi autem neglexerunt, & abierūt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem

suam. Reliqui vero tenuerunt seruos eius, & contumeliosos affectos occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est, & missis exercitibus suis perdidit homicidas illos, & ciuitatem illorum succendit. Tunc ait seruis suis. Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui inuitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inueneritis, vocate ad nuptias. Et egressi serui eius in vias, congregauerunt omnes quos inuenerunt, malos & bonos, & impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intrauit autem rex ut videret discumbentes, & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi. Amice, quomodo huc intraisti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dixit rex ministris. Ligatis manibus & pedibus eius, mittite eum in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. Lucas cap. 14. D. E.

Homo quidam fecit coenam magnam, & vocauit multos. Et misit seruum suum hora coenæ dicere inuitatis ut veniret, quia iam paratæ sunt omnia. Et coeperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei. Villam emi, & necesse habeo exire & videre illam. Rogo te, habe me excusatum. Et alter dixit. Iuga bouem emi quinque & eo probare illa. Rogo te, habe me excusatum. Et alius dixit. Vxorem duxi, & ideo non possum venire. Et reuersus seruus, nuntiavit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo. Exi cito in plateas & vicinos ciuitatis, & pauperes, ac debiles, & cæcos, &

D

E

Euangeliorum Fo.ciii.

Lucas solus cap.16.A.B.C.

Dicebat autē & ad discipulos suos. Homo qui-
dam erat diues, qui habebat villicū, & hic dif-
fatus est apud illū, quasi dissipasset bona ipsius.
Et vocauit illum, & ait illi. Quid hoc audio de te?
Redde rationem villicationis tuæ, iam enim non
poteris villicare. Ait autē villicus intra se. Quid fa-
ciam, quia dominus aufert à me villicationem? fo-
dere non valeo, mendicare erubescō, scio quid fa-
ciam, vt cū amotus fuero à villicatione, recipiant
me in domos suas. Conuocatis itaque singulis de-
bitoribus domini sui, dicebat primo. Quantū de-
bes domino meo? At ille dixit. Centum cados o-
lei. Dixitque illi. Accipe cautionem tuam, & se-
de cito, scribe quinquaginta. Deinde alio dixit.
Tu vero quantum debes? Qui ait. Centum co-
ros tritici. Ait illi. Accipe literas tuas, & scribe o-
ctoginta. Et laudauit dominus villicum iniquita-
tis, quia prudenter fecisset, quia filii huius seculi,
prudentiores filiis lucis in generatione sua sunt.
Et ego vobis dico, facite vobis amicos de mam-
mona iniquitatis: vt cum defeceritis, recipiant
vos in æterna tabernacula. Qui fidelis est in mi-
nimo, & in maiori fidelis est, & qui in modico
iniquus est, & in maiori iniquus est. Si ergo in ini-
quo mammona fideles non fuistis, quod verum est
quis credet vobis? Et si in alieno fideles non fuistis,
quod vestrum est, quis dabit vobis?

A

B

C

Tetramemon

Rubrica.cvi.de diuite epulone & Lazaro paupere & vtriusq; in vita, & morte, & post mortem differenti conditione.

Lucas solus cap. 16. E. F. G.

B

F

G

OMO quidā erat diues, qui induēbatur purpura & bysso, & epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam IESV, vlceribus plenus, cupiens saturari de micis quæ cadebāt de mensa diuitis, & nemo illi dabat. Sed & canes veniebant, & lingeabant vlcera eius. Factum est autē vt moreretur mendicus, & portaretur ab angelis in sinum Abraham. Mortuus est autem diues, & sepultus est in inferno. Eleuans autem oculos suos cum esset in tormentis, vidit Abraham a longe, & Lazarum in sinu eius, & ipse clamans, dixit. Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum, vt intingat extremum digiti sui in aquam, vt refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham. Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua, & Lazarus similiter mala, nūc autē hic cōsolatur, tu vero cruciaris: & in his omnibus, inter nos & vos chaos magnū firmatum est, vt hi qui volunt hinc, ad vos transire nō possint, neq; inde huc transire. Et ait. Rogo ergo te pater, vt mittas eum in domum patris mei, habeo enim quinque fratres, vt testetur illis, ne & ipsi veniant in hūc locū tormen-

rorum. Et ait illi Abraham. Habēt Moysen & prophetas, audiant illos. At ille dixit. Non, pater Abraham, sed si quis ex mortuis ierit ad eos, poenitentia agēt. Ait autem illi. Si Moysen & prophetas nō audiunt. Neq; si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

Rubrica. cvii. de discipulorū postulatione, vt augeatur eorum fides quibus I E S V S fidei vtilitatem cū serui exemplo proponit &c.
Lucas solus cap. 17. C.

ET dixerūt apostoli domino. Adauge nobis fidem. Dixit autē dominus. Si habueritis fidē sicut granū sinapis, dicetis huic arbori moro, Eradicare & transplantare in mare, & obediet vobis. Quis autē vestrū habens seruū arantē aut pascētem boues, qui regresso de agro dicat illi. Statim transi & recumbe, & nō dicit. Para quod cœnem, & præcinge te & ministra mihi, donec manducem & bibam, & post hæc tu māducabis & bibes? Nūquid gratiā habet seruo illi, quia fecit, quæ ei increpauerat? Non puto. Sic & vos cum feceritis omnia quæ præcepta sunt vobis, dicite. Serui inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus.

Rubrica. cviii. de decē leprosis, quos I E S V S ad sacerdotes sanatos misit. Et vnus gratias agens deo, egressus est nouem ingratissimis remanentibus.

Lucas solus cap. 17. D.

Tetramonon.

[D] ET FACTVM est dum iret in Hierusalem, transibat per mediam Samariam & Galileam, Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe & leuauerunt vocem, Dicentes. IESV præceptor, miserere nostri. Quos vt vidit, dixit. Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est cum irēt mundati sunt. Vnus autē ex illis vt vidit quia mundatus est: regressus est cum magna voce magnificans deum, & cecidit in faciē ante pedes eius: gratias agens & hic erat Samaritanus. Respondēs autem IESVS dixit, Nonne decem mundati sunt: & nouē vbi sunt. Non est inuentus qui rediret, & daret gloriam deo nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge, vade: quia fides tua te saluum fecit.

Rubrica. cix. de Samaritanis nolentibus IESVM recipere & discipulorum reprehensione qui ignem de cœlo volebant precari & cōsummare eos &c.

Lucas solus cap. 9. F. G.

ACTVM est autem dum compleretur dies assumptionis eius, & ipse faciē suam firmatit vt iret in Hierusalem. Et misit nuncios ante cōspectum suum: & euntes intrauerunt in ciuitatem Samaritanorum vt pararent illi. Et non

receperunt eum: quia facies eius erat euntis in Hierusalem. Cum vidissent autem discipuli eius, Iacobus & Ioannes, Dixerunt. Domine, vis dicamus, ut ignis descendat de cœlo, & consumat illos? Et conuersus increpauit illos, dicens. Nescitis cuius spiritus estis: Filius hominis non venit animas perdere, sed saluare. Et abierunt in aliud castellum.

Rubrica. cx. de Eucœmorum festo

quando Iudæi IESVM ambulanti in porticu Salomonis circundederunt, quibus cum dixisset: Opera quæ ego facio testimoniū perhibent de me. lapides sustulerunt in eum.

Ioannes solus cap. io. E. F. G.

ACTA sunt autem Eucema in Hierosolymis: & hiems erat. Et ambulabat IESVS in templo, in porticu Salomonis. Circūdederunt ergo eum Iudæi, & dicebant ei. Quousque animam nostram tollis: si tu es CHRISTVS, Dic nobis palam. Respondit eis IESVS. Loquor vobis & non creditis opera quæ ego facio in nomine patris mei, hæc testimonium perhibet de me: sed vos non creditis, quia non estis ex ouibus meis. Oves meæ vocē meam audiunt: & ego cognosco eas, & sequuntur me & ego vitam æternā do eis: & non peribunt in æternum, & non sapiet eas quisquam de

Tetramonon.

F manu mea. Pater meus quod dedit mihi, manus omnibus est: & nemo potest rapere de manu patris mei. Ego & pater vnum sumus. Sustulerunt ergo lapides iudei, ut lapidarent eum. Respondit, eis IESVS. Multa bona opera ostendi vobis ex patre meo: propter quod eorum opus me lapidatis? Responderunt ei iudei. De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia, & quia tu homo cum sis, facis te ipsum deum: Respondit eis IESVS. Nonne scriptum est in lege vestra, Ego dixi, dii estis? Si illos dixit deos ad quos sermo dei factus est, & non potest solui scriptura: quem pater sanctificauit & misit in mundum, vos dicitis. Quia blasphemias: quia dixi. Filius dei sum. Si non facio opera patris mei: nolite credere mihi. si autem facio: & si michi non vultis credere, operibus credite, ut cognoscatis & credatis quia pater in me est & ego in patre. Querebant ergo eum apprehendere: & exiit de manibus eorum & abiit iterum trans Iordanem in eum locum ubi erat Ioannes baptizans primum: & mansit illic. Et multi venerunt ad eum, & dicebant Quia Ioannes quidem signum fecit nullum. Omnia autem quaecunque dixit Ioannes de hoc si vera erat, Et multi crediderunt in eum.

Preambula dominice passionis hic enim & deinceps spiritus accelerande capta est occasio.

Rubrica. iiii. de Lazari marie & marthæ fratris, infirmitate, morte, & suscitatione.

Ioannes solus cap. 11. A. B. C. D. E. F.

R A T autem quidam languens Lazareus à Bethania, de castello Mariæ & Marthæ sororum eius. Maria autem erat quæ unxit dominum unguento & extersit pedes eius capillis suis: cuius frater Lazarus infirmabatur. Miserunt ergo sorores eius ad eum, dicentes. Domine, ecce quem amas, infirmatur. Audiens autem IESVS, dixit eis. Infirmitas hæc non est ad mortem, sed pro gloria dei: ut glorificetur filius dei per eam. Diligebat autem IESVS Martham, & sororem eius Mariam, & Lazarum. Ut ergo audiuit quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus, deinde post hæc dicit discipulis suis. Eamus in iudæam iterum. Dicunt ei discipuli. Rabbi, nunc querant te iudæi lapidare: & iterum vadis illuc? Respondit IESVS. Nonne duo decim sunt hore diei? Siquis ambulauerit in die, non offendit: quia, lucem huius mundi videt. si autem ambulauerit in nocte, offendit: quia lux non est in eo. Hæc ait: & post hæc dicit eis. Lazarus amicus noster dormit: sed vado ut à somno excitem eum. Dixerunt ergo discipuli eius. Domine, si dormit saluus erit, Dixerat autem IESVS de morte eius: illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo IESVS dixit eis manifeste. Lazarus mortuus est: & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non erā ibi, sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas qui dicitur Didymus, ad cōdiscipulos,

Tetramonon.

Eamus & nos, & moriamur cum eo. Venit itaq;
IESVS:& inuenit eum quatuor dies iam in moni
mento habentem. Erat autem Bethania iuxta Hie
rosolymam quasi stadiis quindecim. Multi autē ex
C iudæis venerant ad Martham & Mariam, vt confo
larentur eas de fratre suo. Martha ergo vt audiuit
quia IESVS venit: occurrit illi. Maria autem domi
sedebat. Dixit ergo Martha ad IESVM. Domine
si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus sed &
nunc scio quia quæcunq; poposceris à deo, dabit tibi
deus. Dicit illi IESVS. Resurget frater tuus, Dis
cit ei martha. Scio' quia resurget in resurrectione
in nouissimo die. Dixit ei IESVS. Ego sum resurre
ctio' & vita: qui credit in me: etiam si mortuus fue
rit, uiuet. & omnis qui uiuit & credit in me: nō mor
D rietur in æternum. Credis hoc ait illi. Vtiq; domi
ne ego credidi quia tu es CHRISTVS filius dei
uiui qui in hunc mūdum venisti. Et cum hæc dixisset,
abiit & vocauit Mariam sororem suam silen
tio, dicens. Magister adest, & vocat te. Illa vt au
diuit, surgit cito, & venit ad eum: nondum enim ve
nerat IESVS in castellum: sed erat adhuc in illo
loco ubi occurrerat ei Martha. Iudæi ergo qui erāt
cum ea in domo, & consolabantur eam, cum vis
dissent Mariam quia cito surrexit & exiit, secuti
sunt eam dicentes. Quia vadit ad monumentum
vt ploret ibi. Maria ergo cum venisset ubi erat
IESVS, vidēs eum, cecidit ad pedes eius, & dixit ei.
Domine, si fuisses hic non esset mortuus frater me

us. IESVS ergo vt vidit eam plorantem & Iudæos
qui venerant cum ea plorantes, infremuit spiritu,
& turbauit seipsum, & dixit. Vbi posuistis eum? Dis-
cunt ei. Domine, veni & vide. Et lachrymatus est
IESVS. Dixerunt ergo iudæi. Ecce quomodo ama-
bat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt. Non
poterat hic qui aperuit oculos cæci nati, facere vt
hic nō moreretur? IESVS ergo rursū fremens in
semetipso venit ad monumentū. Erat autem spe-
lunca: & lapis superpositus erat ei. Ait IESVS. Tol-
lite lapidem. Dicit ei martha, soror eius qui mor-
tuus fuerat. Domine, iam fœtet, quatruiduanus est
enim. Dicit ei IESVS. Nonne dixi tibi quoniam si
credideris, videbis gloriam dei? Tulerunt ergo la-
pidē. IESVS autem eleuatis sursum oculis dixit. Pa-
ter, gratias ago tibi quoniam audisti me: ego autem
sciebam quia semper me audis, sed propter populum
qui circumstat dixi vt credant quia tu me misisti.
Hæc cum dixisset, voce magna clamat. Lazare,
veni foras. Et statim prodiit qui fuerat mortuus, li-
gatus manus & pedes institis, & facies illius sudario
erat ligata. Dixit eis IESVS. Soluite eum, & sinite
abire. Multi ergo ex iudæis qui venerant ad Mar-
riam & Martham, & viderant quæ fecit: credide-
runt in eum quidam autē ex ipsis abierunt ad Phari-
sæos: & dixerunt eis quæ fecit IESVS.

Rubrica. cxii. de Iudæorū contra Iesū
concilio in quo Caiphas prophetauit dicens expe-

Tetramonon.

dit vobis vt vnus moriatur pro populo. Et ab illo die cogitauerunt eum interficere qui abiit in regionem iuxta desertum &c.

Ioannes solus cap. 11. G.

G

OLLEGERVNT ergo pontifices & Pharisei concilium, & dicebant,

C

Quid facimus: quia hic homo multa signa facit. Si dimittimus eum sic omnes credent in eum & venient Romani: &

collent nostrum locum & gentem. Vnus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset pontifex anni illius, dixit eis. Vos nescitis quicquam nec agitis: quia expedit nobis vt vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit: sed cum esset pontifex anni illius, prophetauit quod IESVS moriturus erat pro gente: & non tantum pro gente sed vt filios dei qui erant dispersi congregaret in vnum. Ab illo ergo die, cogitauerunt vt interficerent eum. IESVS ergo iam non in palam ambulabat apud Iudaeos, sed abiit in regionem iuxta desertum in ciuitatem quae dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis. Proximum autem erat pascha Iudaeorum: & ascenderunt multi Hierosolymam de regione ante pascha vt sanctificaret seipso. Quarebant ergo IESVM: & colloquebantur ad inuicem, in templo stantes. Quid putatis quia non venit ad diem festum istum? Deceperunt autem pontifices & Pharisei mandatum, Vt si quis cognouerit vbi sit, indicet, vt apprehendant eum.

Rubrica. cxii. de ascendente Iesu Hierusalem cum discipulis quibus secreto futuram passionem & resurrectionem prädixit Math. Marc. Lu. . Matheus cap. 20. C.

ET ASCENDENS IESVS Hierosolymam, assumpsit duodecim discipulos secreto, & ait illis. Ecce ascēdim⁹ Hierosolymā, & filius hominis tradetur principibus sacerdotum & scribis, & condemnabit eum morte & ad tradendū eū gētibus ad illudendū & flagellandū & crucifigēdum, & tertia die resurget. Marc. cap. 10. E.

ERant autem in via ascendentes Hierosolymam, & præcedebat illos IESVS. & stupebat & sequentes timebant. Et assumēs iterum duodecim, cœpit illis dicere que essent ei ventura. Quia ecce ascendimus Hierosolymam & filius hominis tradetur principibus sacerdotū & scribis & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus, & illudent ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum, & tertia die resurget. Lucas cap. 18. F.

Assumpsit autē IESVS duodecim, & ait illis. Ecce ascendimus Hierosolymā, & cōsummabūtur oīa que scripta sunt per prophetas De filio hoīs. tradetur enim gētibus, & illudetur, & flagellabitur, & cōspuetur, & postquā flagellauerint, occidēt eum die & tertia resurget. Et ipsi, nihil horum intellexerunt, & erat verbum istud absconditum ab

Tetramonon

ei, & non intelligebant quæ dicebantur.

Rubrica. cxiii. de filiorum Zebedæi,
per matrem petitione, vt vnus sedeat ad dexte-
ram, & alius ad sinistram. Quibus I E S V S. Po-
testis (ait) bibere calicem &c. Math. Marc.

Mathæus cap. 20. D.

D

TUNC accessit ad eum mater filio-
rum Zebedæi cum filiis suis, adorās
& petēs aliquid ab eo. Qui dixit eis
Quid vis? Ait illi. Dic vt ledeant hi
duo filii mei, vnus ad dexteram tuā,
alius ad sinistram in regno tuo. Respondens autē
I E S V S, dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibe-
re calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei. Pos-
sumus. Ait illis. Calicem quidem meū bibetis, sede-
re autem ad dexteram meam & sinistram, non est
meum dare vobis, sed quibus paratum est à patre
meo. Et audientes decem, indignati sunt de duo-
bus fratribus. I E S V S autem vocauit eos ad se, &
ait. Scitis quia principes gentium dominantur eo-
rum, & qui maiores sunt, potestatem exercent in eos
Non ita erit inter vos, sed quicunq; voluerit inter
vos maior fieri, sit vester minister, & qui voluerit
inter vos primus esse, erit vester seruus, sicut filius
hominis non venit ministrari, sed ministrare, & da-
re animam suam in redemptionem pro multis.

F

Marcus cap. 10. F.

ET accedunt ad eum Iacôbus & Ioannes filii

Zebedæi, dicentes. Magister, volumus vt quodcūque petierimus facias nobis. At ille dixit eis. Quid vultis, vt faciā vobis? Et dixerūt. Da nobis vt vōus ad dexteram tuam, & alius ad sinistrā tuam, sedeamus in gloria tua. I E S V S autem ait eis. Nescitis quid petatis, potestis bibere calicem quem ego bibo, aut baptismo quo ego baptizor, baptizari? At illi dixerūt ei. Possumus. I E S V S autem ait eis. Calicem quidem quem ego bibo bibetis, & baptismo quo ego baptizor baptizabimini, sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meū dare vobis, sed quibus paratum est. Et audientes decem, indignati sunt de Iacôbo & Ioanne. I E S V S autem vocans eos, ait illis. Scitis quia hi qui videntur principari gentibus, dominātur eis, & principes eorum, potestatem habent ipsorum. Non ita est autem in vobis, sed quicūq; voluerit fieri maior, erit vester minister, & quicūq; voluerit in vobis primus esse, erit omni seruus. Nam & filius hominis non venit vt ministraretur ei, sed vt ministraret, & daret animam suam in redemptionem pro multis.

Rubrica. cxv. de cæcorum in Hiericho egressu illuminatione clamātibus illis. Domine miserere nostri fili David. Mat. Mar. Luc.

Mathæus cap. 10. D.

ET egredientibus illis ab Hiericho, secuta est eum turba multa, & ecce duo cæci sedentes secus viam, audierunt quia I E S V S transiret

Tetramonon.

ret, & clamauerūt, dicentes. Domine, miserere nostri, fili David. Turba autē increpabat eos vt tacerēt. At illi magis clamabāt, dicentes. Domine miserere nostri, fili David. Et stetit I E S V S, & vocauit eos, & ait. Quid vultis vt faciam vobis? Dicunt illi. Domine, vt aperiātur oculi nostri. Misertus autē eorum I E S V S, tetigit oculos eorū. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum. Marc. cap. 10. G.

G **E**T veniūt Hiericho, & proficiscēte eo de Hierico, & discipulis eius & plurima multitudine, filius Timæi Bartimæus cæcus, sedebat iuxta viam medicans. Qui cū audisset, quia I E S V S Nazareus est, coepit clamare & dicere. I E S V fili David, miserere mei. Et cōminabātur ei multi, vt taceret. At ille multo magis clamabat. Fili David, miserere mei. Et stans I E S V S, præcepit illum vocari. Et vocant cœcum, dicentes ei. Anima quior esto, surge vocat te. Qui proiecto vestimēto suo exiliēs, venit ad eū. Et respondēs I E S V S, dixit illi. Quid tibi vis faciā. Cœcus autē dixit ei. Rabboni vt videā. I E S V S ait illi. Vade, fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

Lucas cap. 18. G.

G **E**Actum est autē, cū appropinquaret Hiericho, cœcus quidā sedebat secus viam, mendicans. Et cū audiret turbā prætereūtē, interrogabat quid hoc esset. Dixerunt autē ei, quod I E S V S Nazareus trāsiret. Et clamauit, dicēs. I E S V, fili David miserere mei. Et qui præibāt, increpabat eū, vt tace

Euangeliorum. Fo, cx.

ret. Ipse vero multo magis clamabat. Fili David, miserere mei. Stans aut I E S V S, iussit illū adduci ad se. Et cū appropinquasset, interrogauit illum, dicens. Quid tibi vis faciā? At ille dixit. Domine, vt videam. Et I E S V S dixit illi. Respice, Fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur illū, magnificans deum. Et omnis plebs vt vidit, dedit laudem deo.

Rubrica. cxvi. de Zachæo Iesum videre cupienti, Cui I E S V S dixit Zachæe, festinās descende &c. Lucas solus cap. 19. A. B.

ET ingressus perambulabat giericho & ecce vir nomine zachæus, & hic princeps erat publicanorū, & ipse diues, & quærebat videre IESVM quis esset, & nō poterat præ turba, quia statura pusillus erat. Et præcurrēs, ascēdit in ardorē sycomorū, vt videret eū, quia inde erat trāsiturus. Et cū venisset ad locū, suspiciēs IESVS vidit illū, & dixit ad eū. Zachæa, festinās descēde, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinās descēdit & excepit illū gaudēs. Et cū viderēt oēs murmurbāt, dicētes, quōdā hominē pētōrē diuertisset. Stās aut zachæus, dixit ad dominū. Ecce, dimidiū bonorū meorū domine dō pauperibus, & si quid aliquē de fraudauī, reddo quadruplū. Ait Iesus ad eū. Quia hodie salus domui huic facta est, eo quōd & ipse filius sit Abrahæ. Venit enim filius hominis querere & saluum facere quod perierat.

Tetramonon

Rubrica.cxvii.de Iesu in Bethaniam

aduētu, vbi facta est sibi cœna & super eius caput
effuso vngueto indignati apostoli murmurabūt.

Math. Marc. Ioan. Mathæus cap. 26. A.

V M autē I E S V S esset in Betha-
nia in domo Simonis leprosi, access-
sit ad eum mulier habens alabastrū
vnguenti preciosi, & effudit super ca-
put ipsius recubentis. Videntes autē
discipuli, indignati sunt, dicentes. Vt quid perditio
hæc? potuit enim istud venūdari multo, & dari pau-
peribus. Sciens autem I E S V S, ait illis. Quid mo-
lesti estis huic mulieri? opus enim bonū operata est
in me, nam semper pauperes habetis vobiscum, me
autem non semper habetis. Mittens enim hæc vn-
guentum hoc in corpus meum, ad sepeliēdum me,
fecit. Amen dico vobis, vbicunq; prædicatū fuerit
hoc euangeliū in toto mundo, dicetur quod & hæc
fecit in memoriam eius.

Marchus cap. 14. A.

^ E T cum esset Bethaniæ in domo Simonis le-
prosi, & recumberet, venit mulier habens ala-
bastrū vnguēti nardi pisticæ preciosi, & fracto ala-
bastro, effudit super caput eius. Erant autem qui-
dam indigne ferentes intra semetipsos, & dicētes.
Vt quid perditio ista vnguenti facta est? Poterat e-
nim vnguentum istud venundari plusquam trecen-
tis denariis, & dari pauperibus. Et fremebant in eā.
I E S V S autem dixit. Sinite eam, quid illi molest

estis: Bonum opus operata est in me, semper enim
pauperes habetis vobiscum, & cum volueritis pote
stis illis benefacere, me autem non semper habes
tis. Quod habuit hæc, fecit, præuenit vugere cor
pus meum in sepulturam. Amen dico vobis, vbi
que prædicatum fuerit euangelium istud in vniuer
so mundo, & quod fecit hæc, narrabitur in memos
riam eius. Ioannes cap. 12. A.C.

I E S V S ergo, ante sex dies paschæ venit Betha
niam, vbi Lazarus fuerat mortuus quem susci
tauit **I E S V S**, fecerunt autem ei coram ibi, &
Martha ministrabat. Lazarus vero vnus erat ex di
scumbentibus cum eo. Maria ergo accepit libram
vnguenti nardi pisticæ preciosi, & vnxit pedes **I E**
S V, & extersit pedes eius capillis suis, & domus im
pleta est ex odore vnguenti. Dixit ergo vnus ex
discipulis eius Iudas Iscariotes, qui erat eum tradis
turus. Quare hoc vnguentum non vñit trecens
tis denariis, & datum est egenis? Dixit autem hoc
non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia
fur erat, & loculos habes ea quæ mittebantur por
tabat. Dixit ergo **I E S V S**. Sine illam, in diem
sepulturæ meæ seruauit illud. Pauperes enim sem
per habetis vobiscum, me autem non semper has
betis. C

**Rubrica. cxviii. de sacerdotum princi
pum peruersitate, qui & Lazarum interficere
meditati sunt. Ioannes solus cap. 12. B**

Tetramonon.

B

COGNOVIT ergo turba multa ex Iudæis, quia illic est, & venerunt non propter IESVM tantum, sed ut Lazarum videret quem suscitavit à mortuis. Cogitauerunt autem principes sacerdotum, ut & Lazarum interficerent quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in IESVM.

Rubrica. cxix. de sedentis IESV super asinam aut pullum in Hierusalem aduentum, honorèq; sibi impenso clamantibus turbis. Benedictus qui venit &c. Math. Marc. Luc. Ioan. Mathæus cap. 21. A.

A

ET cum appropinquassent Hierosolymis, & venissent Bethphage ad montem Oliveti, tunc IESVS misit duos discipulos, dicens eis. Ite in castellum quod contravos est, & statim invenietis asinam alligatam & pullum cum ea, soluite, & adducite mihi, & si quis vobis aliquid dixerit, dicite quia dominus his opus habet, & confestim dimittet eos. Hoc autem factum est, ut adimpleretur quod dictum est per prophetam, dicentem. Dicite filie syon. Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam & pullum filium subingalis. Euntes autem discipuli, fecerunt sicut præcepit illis Iesus. Et adduxerunt asinam & pullum, & imposuerunt super eos vestimenta sua, & eum desuper sedere fecerunt. Plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via, alii autem erant ramos de arboribus, & sternerant in via. Tur

bæ aut quæ præcedebāt, & quæ sequebātur, clama-
bāt, dicētes. Hosanna filio Dauid, Benedictus qui ve-
nit in nomine domini, osanna in altissimis.

Marc. ca. 11. A.

ET cum appropinquaret Hierosolymæ & Be-
thaniæ ad montē oliuarū mittit duos discipu-
lis suis, & ait illis. Ite in castellū quod cōtra vos est,
& statim introeūtes illū, inuenietis pullū ligatū,
super quēmo adhuc homini sedit, soluite illū, & ad-
ducite. Et si quis vobis dixerit. Quid facitis? Dicite
quia domino necessarius est, & cōtinuo illū dimittet
hnc. Et abeūtes, inuenerūt pullū ligatū ante ian-
nuam foris in biuio, & soluūt eum. Et quidam de il-
lic stantibus, dicebāt illis. Quid facitis, soluētes pul-
lum. Qui dixerūt eis, sicut præceperat illis IESVS,
& dimiserūt eos. Et duxerunt pullū ad IESVM, &
imponūt illi vestimēta sua & sedit super eū. Multi
aut vestimēta sua strauerūt in via, alii aut froades
exdebāt de arboribus, & sternebant in via. Et qui
præibant & qui sequebātur clamabant, dicētes. Ho-
sanna, benedictus qui venit in nomine domini. Be-
nedictum quod venit regnum patris nostri Dauid,
hosanna in excelsis. Lucas cap. 19. E. F.

ET factum est cum appropinquasset ad Beth-
phage & Bethaniam, ad montem qui voca-
tur Oliueti, misit duos discipulos suos, dicens. Ite
in castellum quod contra vos est, in quod intro-
euntēs inuenietis pullum asinæ alligatum, cui ne-
mo vnquam hominum sedit, soluite illum, & ad-
ducite. Et si quis vos interrogauerit, quare soluitis?

Tetramonon

fic dicetis ei. Quia dominus opera in eius desyderat. Abierunt autem qui missierant : & inuenerunt sicut dixit illis, stantem pullum. Soluentibus autem illis pullum, dixerunt domini eius ad illos. Quid soluitis pullum? At illi dixerunt. Quia dominus eum necessarium habet. Et duxerunt illum ad IESVM. Et iactantes vestimenta sua supra pullum, imposuerunt IESVM. Eunte autem illo substernebant vestimenta sua in via. Et cum appropinquaret iam ad descensum montis Oliueti: coeperunt omnes turbæ descendentium gaudentes laudare deum voce magna super omnibus quas viderant virtutibus, dicentes. Benedictus qui venit rex in nomine domini, pax in cælo & gloria in excelsis. Et quidam Pharisæorum de turbis Dixerunt ad illum. Magister, increpa discipulos tuos. Quibus ipse ait. Dico vobis quia si hi tacuerint, lapides clamabunt.

Ioannes cap. 12. C.

IN crastinum autem turba multa quæ venerat addit in festum, cum audisset. Quia venit IESVS Hierosolymam: acceperunt ramos palmarum, & processerunt obuiam ei, & clamabant. Hosanna benedictus qui venit in nomine domini, rex Israel Et inuenit IESVS asellum: & sedit super eum, sicut scriptum est. Noli timere filia Syon: ecce rex tuus venit sedens super pullum asinæ. Hæc non cognouerunt discipuli eius primum: sed quando glorifica-

tus est IESVS, tunc recordati sunt quia hæc erant scripta de eo, & hæc fecerunt ei. Testimonium ergo perhibebat turba quæ erat cum eo quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum à mortuis. Propterea & obuiam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos. Videtis quia nihil proficimus: ecce mundus totus post eum abiit.

Rubrica. cxx. de Iesu fletu super Hierusalem.

Lucas solus cap. 19. G.

Et ut appropinquauit, videns ciuitatem, fleuit super illam dicens. Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua quæ ad pacem tibi nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis.

Quia uenient dies in te: & circundabunt te inimici tui vallo, & circundabunt te; & coangustabunt te undiq; & terra prosternent te, & filios tuos qui in te sunt, & non relinquent in te lapidem super lapidem: eo quod non cognoueris temptus uisitationis tuæ.

Rubrica. cxxi. de secunda uendentium & ementium de templo eiectione dicente illo: Scriptum est. Domus mea domus orationis vocabitur. Vos autem fecistis illam speluncam latronum. Matheus. Marcus. Lucas:

Tetramonon

Math. cap. zi. B.

B

T cum intrasset Hierosolymam, cōmota est vniuersa ciuitas, dicens. Quis est hic? populi autem, dicebāt. Hic est IESVS propheta à Nazaret Galilææ. Et intrauit IESVS In templum dei: & eiiciebat omnes vendentes & ementes in templo, & mensas numulariorum & cathedras vendentium: columbas euertit, & dicit eis. Scriptum est. Domus mea, Domus orationis vocabitur: vos autem fecistis illam, speluncam latronū. Et accesserunt ad eum cœci, & claudi in templo: & sanauit eos. Videntes autem principes sacerdotum & scribæ mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo & dicentes. Hosanna filio David: indignati sunt, & dixerunt ei. Audis quid isti dicunt? IESVS autem dicit eis. Vtq; nunquā legistis, Quia ex ore infantium & lactantium perfecisti laudem. Et relictis illis, abiit foras extra ciuitatem in Bethaniam ibiq; mansit.

Marcus cap. ii. B. C.

B

ET introiuit Hierosolymam in tēplū: & circūspectis omnibus cum iam vesp̄ra esset hora, exiit in Bethaniam cum duodecim. Et aliquibus in terpositis. Et veniūt Hierosolymā. Et cū introisset in templum, cœpit eiicere vendentes & ementes

C

in templo, & mensas numulariorum & cathedras vendentium columbas euertit, & non sinebat vt quisquā transferret vas per templum: & docet

bat, Dicens eis. Nonne scriptum est. Quia domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus: Vos autem fecistis eam speluncam latronum quo audito, principes sacerdotum & scribæ quærebant quomodo eum perderent. timēbant enim eū: quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrina eius. Et cum vespera facta esset, egrediebatur de ciuitate.

Lucas cap. 19. G.

ET egressus in templum, cepit euicere vendentes & ementes dicēs illis. Scriptum est. Quia domus mea, domus orationis est, vos autem fecistis illam speluncam latronum. Et erat docēs quotiē die in templo. Principes autem sacerdotum & scribæ & principes plebis quærebant illum perdere: & non inueniebant quid facerent illi. Omnis enim populus suspensus, erat, audiens illum. G

Rubrica. cxxii. de gentilibus Iesum videre volentibus & de eius prædicatione quæ se grano frumenti comparauit, petuntq; à patre clarificari &c.

Ioannes solus cap. 12. D. E.

RANT autē quidā gentiles ex his qui ascēderāt vt adorarēt in die festo. D

E Hi ergo accesserunt ad Philippū qui erat à Bethsaida Galilææ: & Rogabāt eū, dicētes. Domine, volumus IESVM videre. Venit Philippus, & dicit Andrææ. Andræas

Tetramonon.

Rursum & Philippus dixerunt IESV. IESVS autem Respondit eis, dicens. Venit hora vt clarificetur filius hominis. Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit: ipsum solum manet. si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur: & vbi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum pater meus. Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Peter, saluifica me ex hac hora. Sed propterea ueni in horam hanc. Pater clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cœlo dicens, Et clarificaui & iterum clarificabo. Turba ergo quæ stabat & audierat, dicebat tonitruum esse factum, Alii autem dicebant.

E Angelus ei locutus est. Respondit IESVS, & dixit. Non propter me hæc vox venit sed propter vos. Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eiicitur foras. Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum hoc autem dicebat significans qua morte esset moriturus. Respondit ei turba. Nos audiuius ex lege quia CHRISTVS manet in æternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari filium hominis? & quis est iste filius hominis? Dixit ergo eis IESVS. Adhuc modicum lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, vt non vos tenebræ compræhendat & qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. Dum lucem habetis, cre-

dite in lucem, vt filii lucis sitis. Hæc locutus est
IESVS: & abiit & abscondit se ab eis.

Rubrica.cxxiii. de fici arbore in qua
non inueto à IESV esuriente fructu eamq; coram
discipulis maledicente arefacta est Math.Marc.

Matheus cap.zi.B.C.

MENE autem reuertens in ciuitate
tem, esuriit. Et videns fici arborem
vnā secus viam, venit ad eam: & ni
hil inuenit in ea nisi folia tantum, &
ait illi. Nunquā ex te fructus nasca
tur in sempiternum. Et arefacta est continuo ficul
nea. Et videntes discipuli, mirati sunt dicētes. Quo
modo continuo aruit? Respondens autem IESVS,
ait eis. Amen dico vobis, si habueritis fidem &
non hesitaueritis, non solum de ficulnea facietis,
sed & si monti huic dixeritis. Tolle & iacta te in
mare: fiet. Et omnia quæcūq; petieritis in oratio
ne credentes accipietis.

Marcus cap.ii.B.C.

ET alia die cum exirent à Bethania, esuriit.
Cumq; vidisset à longe ficū habentem folia:
venit, si quid forte inueniret in ea. Et cum venisset
ad eam, nihil inuenit præter folia non enim erat
tempus ficorum. Et respondens, dixit ei. Iā nō am
plius in æternū ex te fructum quispiam manducet.

Tetramonon.

Et audiebant discipuli eius. Et aliquibus interpositis. Et cum mane transirent: viderunt ficum aridam factam à radicibus. Et recordatus Petrus, dixit ei: Rabbi, ecce ficus cui maledixisti, aruit. Et respondens IESVS, ait illis. Habete fidem dei. Amen dico vobis quia quicumque dixerit huic monti, Tollere & mittere in mare, & non hesitauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcumque dixerit, fiat: fiet ei. Propterea dico vobis omnia quaecumque orantes petitis, credite quia accipietis, & euenient vobis. Et cum stabitis ad orandum Dimittite si. quid habetis aduersus aliquem: ut & pater vester qui in cœlis est dimittat vobis peccata vestra.

Rubrica. cxxiiii. de duabus questionibus: alia IESV à sacerdotum principibus in templo facta alia vero à IESV Iplis sacerdotum principibus. Matheus. Marcus. Lucas.

Matheus cap. zi. C. 3

C

T cum venisset in templum, accesserunt ad eum docentes, principes sacerdotum & seniores populi, dicentes. In qua potestate hec facis? & quis tibi dedit hanc potestatem? respondens autem IESVS, dixit eis. Interrogabo vos & ego vnum sermonem: quem si dixeritis mihi, & ego vobis dicam in qua potestate hæc facio. Baptismus oar nis vnde erat: è cœlo, an ex hominibus? At illi cogitabant inter se, dicentes. Si dixerimus è cœlo

Euangeliorum Fo. cxvi.

dicet nobis. Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus ex hominibus: timeamus turbam. Omne enim habent Ioannem sicut prophetam. Et respondentes IESV dixerunt. Nescimus. Ait illis & ipse. Nec ego dico vobis in qua potestate hæc facio.

Marcus cap. 11. D.

ET veniunt rursus Hierosolimam. Et cum ambularet in templo, accedunt ad eum summi sacerdotes & scribæ & seniores, & dicunt ei. In qua potestate hæc facis? & quis dedit tibi hanc potestatem ut ista facias? IESVS autem respondens, ait illis. Interrogabo vos & ego vnum verbum & respondete mihi: & dicam vobis in qua potestate hæc faciam. Baptismus Ioannis, de cælo erat an ex hominibus? Respondete mihi. At illi cogitabant secum, dicentes. Si dixerimus de cælo, dicet nobis Quare ergo non credidistis ei? Si dixerimus ex hominibus: timeamus populum: omnes enim habebant Ioannem quia vere propheta esset. Et respondentes Dicunt IESV. Nescimus. Et respondens IESVS, ait illis. Neque ego dico vobis in qua potestate hæc faciam.

Lucas cap. 20. A.

ET factum est: in vna dierum docente illo populum in templo & euangelizante, conueenerunt principes sacerdotum & scribæ cum senioribus, & aiunt dicentes ad illum. Dic nobis, in qua potestate hæc facis? aut quis est qui dedit

Tetramonon.

tibi hanc potestatem? Respondens autē I E S V S, dixit ad illos. Interrogabo vos & ego vnum verbū respondete mihi. Baptismus Ioannis de cœlo erat, an ex hominibus? At illi cogitabant intra se, dicentes. Quia si dixerimus de cœlo, dicet. Quare ergo non credidistis illi? Si autem dixerimus ex hominibus, plebs vniuersa lapidabit nos, certi sunt enim, Ioannem prophetam esse. Et responderunt se nescire vnde esset. Et I E S V S ait illis. Neq; ego dico vobis, in qua potestate hæc facio.

Rubrica.cxxv. de cuiusdam hoīs duobus filiis, quibus iubente patre vt irent in vineā quorum qui ire promisit non iuit, & ille qui non promisit, iuit &c.

Mathæus solus cap.zi.C.

C

V I D autem vobis videtur? Homo quidam habebat duos filios, & accedens ad primum dixit. Fili, vade hodie operari in vinea mea. Ille autem respondēs, ait. Nolo. Postea autem poenitētia motus, abiit. Accedens autem ad alterū, dixit similiter. At ille respondens, ait. Eo domine, Et non iuit. Quis ex duobus fecit voluntatem patris? Dicunt ei. Primus. Dicit illis I E S V S. Amen dico vobis, quia Publicani & meretrices, præcedūt vos in regno dei. Venit enim ad vos Ioānes in via iustitiæ, & non credidistis ei, Publicani autē & meretrices crediderunt ei, vos autē vidētes, nec poeniten

etiam habuistis, postea ut crederetis ei.

Rubrica. cxxvi. de iudice iniquo qui
neq; deū timebat, neq; hominē reuerbatur vi-
dūam tamen eum obsecrantem exaudiuit. Nec
non de Phariseo & Publicano orantibus &c.

Lucas solus cap. 18. A. B. C.

DICEBAT autē & parabolam ad
illos, quoniam oportet semper orare
& non deficere, dicēs. Iudex quidam
erat in quadam ciuitate, qui deū non
timebat, & hominem non reuerba-
tur. Vidua autē quādam erat in ciuitate illa, & ve-
niebat ad eū, dicēs. Vidica me de aduersario meo.
Et nolebat per multum tempus. Post hæc autem di-
xit intra se. Et si deum non timeo, nec hominē re-
uereor, tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vin-
dicabo illam, ne in nouissimo veniens sugillet me.
Ait autem dominus. Audite quid iudex iniquitatis
dicit. Deus autem non faciet vindictam electorum
suorum clamātium ad se die ac nocte, & patiētiam
habebit in illis. Dico vobis, quia cito faciet vindic-
tam illorum. Veruntamen filius hominis veniens,
putas inueniet fidem in terra? Dixit autē & ad quos-
dam qui in se confidebant tanquam iusti, & asper-
nabantur ceteros, parabolam istam, dicens. Duo
homines ascendebant in tēplum ut orarent, vnus
Phariseus, & alter Publicanus. Phariseus stans, hæc
apud se orabat. Deus gratias ago tibi, quia nō sum

A

B

Tetramonon

C sicut ceteri hominum, raptores, iniusti, adulteri, velut etiam hic Publicanus, ieiuno bis in sabbato, decimas de omniū quæ possideo. Et Publicanus à lōge stans, nolebat nec oculos ad cælum leuare, sed percutiebat pectus suum, dicens. Deus, propicius esto mihi peccatori. Dico vobis, descendit hic iustificatus in domū suam ab illo, quia omnis qui se exaltat, humiliabitur, & qui se humiliat, exaltabitur.

Rubrica. cxxvii. de parabola locatæ vineæ agricolis, qui patrī familiās seruos, imo filiū hæredem occiderunt &c. Mathæus, Marcus, Lucas.

Mathæus cap. zi. D.

D

LIAM parabolā audite. Homo erat pater familiās qui plantauit vineā, & sepem circūdedit ei, & fodit in ea torcular, & ædificauit turrim, & locauit eā agricolis, & peregre profectus est. Cum autem tēpus fructuum appropinquasset, misit seruos suos ad agricolas, vt acciperent fructus eius. Et agricolæ apprahēsis seruis eius, alium ceciderunt, alium occiderunt, alium vero lapidauerūt. Iterum misit alios seruos plures prioribus, & fecerunt illis similiter. Nouissime autem, misit ad eos filium suum, dicens. Verebūtur filium meum. Agricola autem videntes filium, dixerunt intra se. Hic

est hæres, venite, occidamus eum, & habebimus hæreditatem eius. Et apprehensum eum eiecerunt extra vineam, & occiderunt. Cum ergo venerit dominus vineæ, quid faciet agricolis illis? Aiunt illi. Malos male perdet, & vineam suam locabit aliis agricolis, qui reddent ei fructum temporibus suis. Dicit illis I E S V S. Nunquam legistis in scripturis. Lapidem quem reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli. A domino factum est istud & est mirabile in oculis nostris. Ideo dico vobis, quia auferetur à vobis regnum dei, & dabitur genti facienti fructus eius. Et qui ceciderit super lapidē istum, confringetur, super quem vero ceciderit, conteretur. Et cum audissent principes sacerdotum & Pharisei parabolas eius, cognouerunt quod de ipsis diceret. Et quærentes eum tenere, timuerunt, turbas, quoniam sicut prophetam eum habebant.

Marcus cap. 12. A.

ET cœpit illis in parabolis loqui. Vineam parastinauit homo, Et circumdedit sepem, & fossit lacum, & ædificauit turrim, & locauit eam agricolis & peregre profectus est. Et misit ad agricolas in tempore seruum, vt ab agricolis acciperet de fructu vineæ. Qui apprehensum eum ceciderunt, & dimiserunt vacuum. Et iterum misit ad illos alium seruum, & illum in capite vulnerauerunt, & contumeliis affecerunt. Et rursus alium misit, & illum occiderunt, & plures alios quosdam cedentes, alios vero occidentes. Adhuc ergo

Tetramonon

habens vnum filium charissimum, & illum misit ad eos nouissimum, dicens. Quia reuerentur filium meum. Coloni autem dixerunt adinuicem. Hic est hæres, venite occidamus eum, & nostra erit hæreditas. Et apprehendentes eum occiderunt, & eiecerunt extra vineam. Quid ergo faciet dominus vineæ? Veniet & perdet colonos, & dabit vineam aliis. Nec scripturam hanc legistis. Lapidem quē reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? A domino factum est istud, & est mirabile in oculis nostris? Et quærebant eum tenere, & timuerunt turbam cognouerunt enim, quoniam ad eos parabolam hanc direxit. Et relicto eo abierunt.

Lucas cap. 20. B. C.

- B** **C**œpit autē dicere ad plebem, parabolam hanc. Homo quidam plantauit vineam, & locauit eam colonis, & ipse peregre fuit multis temporibus. Et in tempore misit ad cultores seruum, ut de fructu vineæ darent illi. Qui casum dimiserunt eum inanem. Et addidit alterum seruum mittere. Illi autem hunc quoque cadentes & afficientes contumelia, dimiserunt inanem. Et addidit tertium mittere, qui & illum vulnerantes eiecerunt. Dixit autem dominus vineæ. Quid faciam? mittam filium meum dilectum, forsitan cum hunc viderint, verebuntur. Quē cum vidissent coloni cogitauerunt intra se, dicentes. Hic est hæres, occidamus illū, ut nostra fiat hæreditas. Et eiecimus illum extra vineam, occiderunt. Quid ergo faciet illis dominus vineæ? veniet &

perdet colonos istos, & dabit vineā aliis. Quo audito dixerunt illi. Absit. Ille autem aspiciens eos, ait. Quid est ergo hoc quod scriptum est. Lapidē quē reprobauerunt ædificantes, hic factus est in caput anguli? Omnis qui ceciderit super illum lapidē, conuassabitur: supra quem autē ceciderit, comminuet illum. Et quærebant principes sacerdotum & Scribæ mittere in illum manus illa hora, & timuerunt populum, cognouerunt enim quod ad hos dixerit similitudinem hanc.

Rubrica.cxxviii.de calumniosa Pharisæorum cum Herodianis ad I E S V M quæstione. Si licet tributum dari Cæsari, an non? Math. Marc. Luc. Mathæus cap. zz. B.

VNC abeuntes Pharisei, cōsiliū inierunt, vt caperēt eum in sermone. Et mittunt ei discipulos suos cū Herodianis, dicentes. Magister, scimus quia verax es, & viam dei in veritate doces, & nō est tibi cura de aliquo, non enim respicis personam hominum, dic ergo nobis quid tibi videtur, licet cēsum dare Cæsari, an non? Cognita autē I E S V S nequitia eorū, ait. Quid me tētatis hypocrite? ostēdite mihi numisma cēsus. At illi obtulerūt ei denarium. Et ait illis I E S V S. Cuius est imago hæc, & superscriptio? Dicūt ei. Cæsaris, Tūc ait illis. Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt dei, deo. Et audientes mirati sunt, & relis-

Tetramonon

Et eo abierunt.

Marcus cap. 12. B.

B

ET mittunt ad eum quosdam ex Phariseis & Herodianis, vt eū caperent in verbo. Qui venientes, dicunt ei. Magister, scimus quia verax es, & non curas quenquam, nec enim vides in faciem hominum, sed in veritate viam dei doces. Licet dare tributum Cæsari, an non dabimus? Qui sciens veritatem illorum, ait illis. Quid me tentatis? afferte mihi denarium, vt videam. At illi obtulerunt ei. Et ait illis. Cuius est imago hæc, & inscriptio? Dicunt ei. Cæsaris. Respondens autem IESVS, dixit illis. Reddite igitur quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt dei deo. Et mirabantur super eo.

Lucas cap. 20. D.

D

ET obseruant es miserunt insidiatores qui se iustos simularent, vt caperent eum in sermone, vt traderent illum principatui & potestati præsidis. Et interrogauerunt eum, dicentes. Magister, scimus quia recte dicis & doces, & non accipis personam, sed viam dei in veritate doces. Licet nobis tributum dare Cæsari, an non? Cōsiderans autem dolum illorū, dixit ad eos. Quid me tentatis? ostendite mihi denarium. Cuius habet imaginem & inscriptionem? Respondentes, dixerunt ei. Cæsaris. Et ait illis. Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari, & quæ sunt dei, deo. Et non potuerunt verbum eius reprehendere coram plebe, & mirati in responso eius, tacuerunt.

Rubrica.cxxix.de Sadduceorū ad IE

S V M quæstione, de muliere septēuira, cuius erit in resurrectione de septem vxor. Math. Mar.

Lucas. Mathæus cap. zz. C.

L L O die accesserūt ad eum Sadducæi, qui dicūt non esse resurrectionē, & interrogauerūt eū, dicētes. Magister, Moyles dixit. Si quis mortu⁹ fuerit nō habēs filiū, vt ducat frater eius vxorē illius, & suscitēt semē fratri suo. Erant autē apud nos septē fratres, & primus vxore ducta defunctus est, & nō habēs semē. Reliquit vxorē suā fratri suo. Similiter secūdus & tertius, vsq; ad septimū. Nouissime autē omniū & mulier defuncta est. In resurrectione ergo, cuius erit de septē vxor? oēs enim habuerūt eā. Respōdēs autē I E S V S, ait illis. Erratis nesciētes scripturas, neq; virtutē dei. In resurrectione enim neq; nubēt, neq; nubētur, sed sunt sicut angeli dei in cōlo. De resurrectione autē mortuorū non legistis quod dictū est à deo, dicēte vobis. Ego sum deus Abraham, & deus Isaac, & deus Iacob? Nō est deus mortuorum, sed viuentium. Et audientes turbæ, mirabantur in doctrina eius.

Marcus cap. 12. B.

E T venerunt ad eum Sadducæi, qui dicunt resurrectionem non esse, & interrogabant eū, dicētes. Magister, Moyles nobis scripsit, vt si cuius frater mortuus fuerit & dimiserit vxorē,

Tetramonon.

& filios reliquerit: accipiat frater eius uxorem ipsius, & resuscitet semē fratri suo. Septem ergo fratres erant: & primus accepit uxorem, & mortuus est non relicto semine. Et secundus accepit eam, & mortuus est: & nec iste reliquit semen. Et tertius similiter. Et acceperunt eam similiter septem: & nō reliquerunt semen. Nouissima omnium defuncta est & mulier. In resurrectione ergo cum resurrexerint, cuius de his erit uxor: septem enim habuerunt eam uxorem: Et respondens IESVS, ait illis. Nonne ideo erratis, non scientes scripturas neq; virtutem dei? Cum enim à mortuis resurrexerint, neq; nubent, neq; nubentur, sed sunt sicut angeli dei in cœlis. De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moysis, super Rubū quomodo dixerit illi deus, in quiens. 'Ego sum deus Abraham, & deus Isaac, & deus Iacob. Non est deus mortuorum, sed uiuorum. Vos ergo multum erratis.

Lucas cap. 20. E. F.

E Accesserunt autē quidam Sadducæorum qui negant esse resurrectionem, & interrogauerunt eum, dicentes. Magister, Moyses scripsit nobis. Si frater alicuius mortuus fuerit habens uxorem, & hic sine liberis fuerit, ut accipiat eam frater eius uxorem, & suscitetur semen fratri suo. Septem ergo fratres erāt: & primus accepit uxorem, & mortuus est sine filiis. Et sequens accepit illam: & ipse mor-

tuus est sine filio. Et tertius accepit illam. Similiter
& omnes septem: & nō reliquerunt semen, & mor-
tui sunt. Nouissime omnium, mortua est & mulier.
In resurrectione ergo, cuius eorum erit vxor? si quis-
dem septem habuerunt eam vxorem? Et ait illis IESVS.
filii huius seculi nubunt, & traduntur ad nup-
tias: illi vero qui digni habebūtur seculo illo & re-
surrectione ex mortuis, neque nubent, neq; ducent
vxores, neq; vltra mori poterunt æquales enim an-
gelis sunt, & filii sunt dei, cum sint filii resurrectionis.
Quod vero resurgant mortui, & Moyses ostēdit
secus Rubum, sicut dicit dominum deum Abra-
hā, & deum Isaac, & deum Iacob. Deus autem nō
est mortuorum, sed viuorum omnes enim viuunt
ei. Respondentes autem quidam scribarum, dixe-
runt ei. Magister, bene dixisti. Et amplius non au-
debant eum quicquā interrogare.

Rubrica. cxxx. de Pharisei dolosa ad
IESVM quæstione quod est magnum manda-
datum in lege Matheus. Marcus.

Matheus cap. 20. D.

Pharisei autem audientes quod silentium im-
posuisset Sadduceis: conuenerunt in vnum: &
interrogauit eum vnus ex eis legis doctor, tentans
eum. Magister, quod est mandatum magnum in le-
ge? Ait illi IESVS. Diliges dominum deum tuum
ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota

Tetramonon.

mente tua. Hoc est maximum & primum mandatu
tū, Secundum autem simile est huic. Diliges proximi
um tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis
vniuersa lex pendet & prophetæ.

Marcus cap. 12. C.

G **E**T accessit vnus de scribis qui audierat illos
conquirentes, & videns quoniam bene illis
responderit, interrogauit eū quod esset pri
mum omnium mandatum. IESVS autē respondit
ei quia primum omnium mandatum est. Audi Is
rael, Dominus deus tuus, deus vnus est. Et diliges
dominum deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota
anima tua, & ex tota mente tua: & ex tota virtute
tua. Hoc est primum mandatum. Secundum autem
simile est illi. Diliges proximū tuum tanquam teip
sum. Maius horum aliud mandatum non est. Et
ait illi scriba. Bene, magister, in veritate dixisti, quia
vnus est deus, & nō est alius præter eum. Et vt dili
gatur ex toto corde, & ex toto intellectu, & ex to
ta anima, & ex tota fortitudine, & diligere proximi
um tanquā seipsum: maius est omnibus holo
caustomatibus & sacrificiis. IESVS autem videns
quod sapienter respondisset: dixit illi. Non es lon
ge à regno dei. Et nemo iam audebat eum inter
rogare.

Rubrica. cxxxi. de Phariseorum inter
rogatione. Quando venit regnum dei.

Lucas solus cap.17.E.

INTERROGATVS autem à
Phariseis quando venit regnum dei.
Respondens eis dixit. Non veniet
regnum dei cum obseruatione: neq;
dicent. Ecce hic aut ecce illic, Ecce
enim regnum dei intra vos est,

Rubrica.cxxxii.de Iesu ad Phariseos
interrogatione. CHRISTVS cuius filius
est: Mathæus. Marcus. Lucas.

Mathæus cap.22.D.

CONGREGATIS autem Pha-
riseis, interrogauit eos IESVS, di-
cens. Quid vobis videtur de CHRI-
STO? Cuius filius est? Dicunt ei.
Dauid. Ait illis. Quomodo ergo Da-
uid in spiritu vocat eum dominum? Dicens. Dixit
Dominus domino meo, sede à dextris meis, donec
ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.
Si ergo dauid vocat eum dominum: quomodo fis-
lius eius est? Et nemo poterat ei respondere ver-
bum: neq; ausus fuit quisquam ex illa die eum am-
plius interrogare.

Marcus cap.12.D.

ET respondens IESVS dicebat, docens in
templo. Quomodo dicunt scribæ CHRI-
STVM filium esse Dauid? Ipse enim Da-
uid dicit in spiritu sancto. Dixit dominus domino
meo, sede à dextris meis. Donec ponam inimicos

Tetramonon.

tuos, scabellum pedum tuorum. Ipse ergo Dauid dicit eum dominum: & vnde est filius eius? Et multa turba eum libenter audiuit.

Lucas cap. 20. G.

G Dicit autē ad illos. Quomodo dicunt CHRI-
STVM, filium esse Dauid? Et ipse Dauid di-
cit in libro Psalmorū, Dixit dominus domino meo,
sede à dextris meis. Donec ponam inimicos tuos
scabellum pedum tuorum. Dauid ergo dominum
illum vocat: & quomodo filius eius est?

Rubrica. cxxxiii. de Imitanda Phari-
sæorum doctrina quorum tamen facta non sunt
facienda. Matheus. Marcus. Lucas.

Matheus cap. 23. A.

A

VNC IESVS locutus est ad tur-
bas & ad discipulos suos, dicens sus-
per cathedram Moysis sederūt scri-
bæ & Pharisei. Omnia ergo quæcū-
que dixerint vobis, seruate & facite:
secundum opera vero eorum nolite facere. Dicūt
enim & non faciunt. Alligant autem onera gra-
uia & importabilia imponunt in humeros homi-
num: digito autem suo nolunt ea mouere. Omnia
vero opera sua faciunt vt videantur ab hominibus.
dilatant enim philateria sua, & magnificant fim-
brias. Amant autem primos recubitus in cœnis, &
primas cathedras in synagogis, & salutationes in

foro, & vocari ab hominibus rabbi. Vos autem nolite vocari rabbi, vnus est enim magister vester: omnes autem vos fratres estis. Et patrem nolite vocare vobis super terram: vnus est enim pater vester qui in cœlis est. Nec vocemini magistri quia magister vester, vnus est CHRISTVS. Qui maior est vestrum, erit minister vester. Qui autem se exaltauerit, humiliabitur: & qui se humiliauerit, exaltabitur.

Marcus cap. 12. D.

ET dicebat eis in doctrina sua. Cauete à scribis, qui volunt in stolis ambulare, & salutarī in foro, & ī primis cathedris sedere in synagogis, & primos discubitus in cœnis, qui deuorant domos viduarum sub obtentu prolixe orationis: hi accipiunt prolixius iudicium. D

Lucas cap. 20. G.

AVdiente autem omni populo, dixit discipulis suis. Attendite à scribis volunt ambulare in stolis. & amant salutationes in foro, & primas cathedras in synagogis, & primos discubitus in cœniis: qui deuorant domos viduarum: simulantes longam orationem. Hi accipient damnationem maiorem. G

Rubrica. cxxxiiii. de vā multiplici cōtra scribas & Phariseos. Mathæus. Lucas.

Tetramonon.

Mathæus cap. 23. B. C. D.

B

AE autem vobis scribe & Pharisei hypocrite: quia clauditis regnū cœlorum ante homines. Vos enim nō intratis, nec introeuntes finitis intrare. Væ vobis scribe & Pharisei hypocrite: qui comeditis domos viduarum, oratione longa orantes propter hoc amplius accipietis iudiciū. Væ vobis scribe & Pharisei hypocrite: quia circuitis mare & aridam, vt faciatis vnum pro: selytum, & cum fuerit factus, facitis eum filium gehennæ duplo quā vos. Væ vobis duces cœci, qui dicitis. Quicumque iurauerit per templum, nihil est: qui autem iurauerit in auro templi, debitor est. Stulti & cœci, quod enim maius est aurum, an templum quod sanctificat aurum? Et quicumq; iurauerit altari, nihil est: quicumq; autem iurauerit in dono quod est sup illud, debet. Cœci, quod enim maius est donum, an altare quod sanctificat donum? Qui ergo iurat in altari: iurat in eo & in omnibus quæ super illud sunt. Et quicumq; iurauerit in templo: iurat in illo & in eo qui habitat in ipso & qui iurat in cœlo: iurat in throno dei & in eo qui sedet super eum. Væ vobis scribe & Pharisei hypocrite: quia decimatis mentam & anethum & cyminiū & reliquistis quæ grauiora sunt legis, iudiciū & misericordiam, & fidem. Hæc oportuit facere, & illa nō

C

omittere. Duces cæci excolantes culicem, cames-
lum autem glutientes. Væ vobis scribe & pharis-
sæi hypocrite: quia mundatis quod de foris est ca-
licis & paropsidis, intus autem pleni estis rapina &
immunditie. Pharissæ cœce, munda prius quod
intus est calicis & paropsidis vt fiat & id quod de-
foris est, mundum. Væ vobis scribe & Pharissæi hy-
pocrite quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ
à foris patent hominibus speciosa, intus vero ple-
na sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia: sic
& vos à foris quidem paretis hominibus iusti: in-
tus autem pleni estis hypocrisi & iniquitate. Væ
vobis scribe & Pharissæi hypocrite: quia ædifica-
tis sepulchra prophetarum, & ornatis monumen-
ta iustorum, & dicitis. Si fuissetus in diebus pa-
trum nostrorum, non essemus socii eorum in san-
guine prophetarum. Itaq; testimonio estis vobis
metipsis quia filii estis eorum qui prophetas occi-
derunt. Et vos implete mensuram patrum ves-
trorum. Serpentes, genimina viperarum: quomodo
fugietis à iudicio gehennæ? Ideo dico vobis.
Ecce ego mitto ad vos prophetas & sapientes
& scribas, & ex illis occidetis & crucifigetis, &
ex eis flagellabitis in synagogis vestris, & persequi
quemini de ciuitate in ciuitatem: & veniat super
omnis sanguis iustus qui effusus est super terram,
à sanguine Abel iusti vsque ad sanguinē Zachariæ
filii Barachiz quem occidistis inter templum &

Tetramonon.

altare. Amen dico vobis, venient hæc omnia super generationem istam. Hierusalem Hierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sūt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas, & non luisti? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico enim vobis, non me videbitis à modo donec dicatis. Benedictus qui venit in nomine domini.

Lucas cap. 11. G.

G **S** Ed væ vobis Phariseis, qui decimatis mentam & rutam & omne olus, præteritis iudiciū & charitatem dei, hæc autem oportuit facere, & illa non omittere. Væ vobis Phariseis, quia diligitis primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro, Væ vobis, quia estis vt monumēta quæ nō parēt, & homines ambulantes supra nesciūt. Respondens autē quidam ex legisperitis, ait illi. Magister, hæc dicens etiam contumeliam nobis facis. At ille ait. Et vobis legisperitis væ, quia oneratis homines oneribus quæ portare non possunt, & ipsi vno digito vestro non tangitis sarcinas. Væ vobis qui ædificatis monumenta prophetarum, patres autem vestri occiderunt illos, profecto testificamini quod consentitis operibus patrum vestrorum, quoniam ipsi quidem eos occiderunt, vos autem ædificatis eorum sepulchra. Propterea & sapientia dei dixit. Mittam ad illos prophetas & apostolos, & ex illis occidēt & persequentur, vt inquiratur sanguis omnium prophetarum, qui effusus est à constitutione mundi, à genera

tionē istā, à sanguine Abel vsq; ad sanguinem Zacharię, qui perit inter altare & ædem. Ita dico vobis, requiretur ab hac generatione. Vx vobis legis peritis qui tulistis clauē scientiæ, ipsi non introistis, & eos qui introibant prohibuistis. Cum hæc ad illos diceret, coeperunt Pharisei & legisperiti grauius insistere, & os eius opprimere de multis, insidiantes ei & querētes aliquid capere ex ore eius, vt accusarent eum. Et cap. 13. G. Hierusalem Hierusalem quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum auis nidum suum sub pennis, & noluit? Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico autē vobis, quia nō videbitis me, donec veniat cum dicetis, Benedictus qui venit, in nomine domini.

Rubrica.cxxxv. de multis offerētibus

in Gazophylacio, inter quos vidua pauper quæ duo minuta obtulit plus omnibus à I E S V obtulisse laudata est. Marc. Luc.

Marcus cap. 12. D.

EST sedens I E S V S contra Gazophylacium, aspiciebat quomodo turba iactaret eos in Gazophylaciū, & multi diuites iactabant multa. Cū venisset autē vidua vna pauper, misit duo minuta, quod est quadrans. Et cōuocans discipulos suos, ait illis. Amen dico vobis, quoniam vidua hæc

Tetramonon.

pauper plus omnibus misit, qui miserunt in Gazophylacium. Omnes enim ex eo quod abundabat illis, miserunt: hæc vero de penuria sua omnia quæ habuit misit, totum victum suum.

Lucas cap. 12. A.

A **R** Espiciens autem, vidit eos qui mittebant munera sua in Gazophylacium diuites. Vidit autem & quandam viduam pauperculam, mittentem ara minuta duo. Et dixit. Vere dico vobis, quia vix dua hæc pauper, plus quam omnes misit. nam omnes hi, ex abundanti sibi miserunt in munera dei, hæc autem ex eo quod deest illi, omnem victum suum, quem habuit misit.

Rubrica. cxxxvi. de IESV euerfionem Hierusalem prædicente, discipulis ædificationes templi sibi ostendentibus. Quiq; finalis iudicii signa designat. Math. Marc. Lucas.

Mathæus cap. 24. A. B. C. D.

A

Egressus IESVS de tēplo, ibat. Et accesserunt discipuli eius vt ostenderēt ei ædificationes templi. Ipse autem respondēs, dixit illis. Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem qui non destruat. Sedente autem eo super montem oliueti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes. Dic nobis, quando hæc erūt? & quod signū aduentus tui, & cōsummationis seculi? Respondēs IESVS, dixit eis.

Videte ne quis vos seducat, multi enim venient in nomine meo, dicentes. Ego sum CHRISTVS, & multos seducent. Audituri enim estis praelia & opiniones praeliorum. Videte ne turbemini, oportet enim hac fieri, sed nondum est finis. Consurget enim gens in gentem, & regnū in regnum, & erunt pestilentia, & fames, & terræmotus per loca. Hac autem omnia, initia sunt dolorum. Tunc tradent vos in tribulationem, & occident vos, & eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. Et tunc scandalizabuntur multi, & inuicem tradent, & odio habebunt inuicem. Et multi pseudoprophetae surgent, & seducent multos. Et quoniam abundabit iniquitas, refrigescet charitas multorum, qui autem perseverauerit vsque in finem, hic saluus erit. Et prædicabitur hoc euangelium regni in vniuerso orbe, in testimonium omnibus gentibus, & tunc veniet consummatio. Cum ergo videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniele propheta, stantem in loco sancto (qui legit intelligat) tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes, & qui in tecto, non descendat tollere aliquid de domo sua, & qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam. Væ autem prægnantibus & nutriendis in illis diebus. Orate autem, vt non fiat fuga vestra in hyeme vel sabbato, erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi vsque modo, neque fiet. Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro, sed propter

Tetramonon.

electos breuiabuntur dies illi. Tunc si quis vobis dixerit. Ecce hic est CHRISTVS, aut illic, nolite credere, surgent enim pseudochristi & pseudoprophetae, & dabunt signa magna & prodigia, ita vt in errorem inducantur (si fieri potest) etiam electi. Ecce praedixi vobis. Si ergo dixerint vobis. Ecce in deserto est, nolite exire, ecce in penetralibus, nolite credere. Sicut enim fulgur exit ab oriente & paret usque in occidentem, ita erit & aduentus filii hominis. Vbiunque fuerit corpus, illuc congregabuntur & aquilae. Statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur, & luna non dabit lumen suum, & stellae cadent de caelo, & virtutes caelorum commouebuntur, & tunc parebit signum filii hominis in caelo, & tunc plangent omnes tribus terrae, & videbunt filium hominis venientem in nubibus caeli, cum virtute multa & maiestate. Et mittet angelos suos cum tuba & voce magna, & congregabunt electos eius a quatuor ventis, a summis caelorum usque ad terminos eorum. Ab arbore autem ficus, discite parabolam, cum iam ramus eius tener fuerit & folia nata, scitis quia prope est aestas, ita & vos, cum videritis haec omnia, scitote quia prope est in ianuis. Amen dico vobis, quia non praeteribit generatio haec, donec haec omnia fiant. Coelum & terra transibunt, verba autem mea non praeteribunt. De die autem illa & hora nemo scit, neque angeli caelorum, nisi solus pater.

Sicut autem in diebus Noe, ita erit & aduentus filii hominis, sicut enim erant in diebus ante dilu-

uium comedentes & bibentes, nubētes & nuptui tradentes, vsque ad eum diem quo intrauit Noe in arcam, & non cognouerunt donec venit diluuium, & tulit omnes: ita erit & aduentus filii hominis. Tunc duo erūt in agro, vnus assumetur, & vnus relinquetur, dux molentes in mola, vna assumetur, & vna relinquetur, duo in lecto, vnus assumetur, & vnus relinquetur.

Marcus cap. 13. A.B.C.

ET cum egrederetur de templo, ait illi vnus ex discipulis suis. Magister, aspice quales lapides & quales structuræ. Et respōdens I E S V S, ait illi. Vides has omnes magnas ædificationes? Nō relinquetur lapis super lapidē qui nō destruatur. Et cum sederet in monte oliuarū contra tēplum, interrogabant eum separatim Petrus, & Iacōbus, & Ioannes & Andreas. Dic nobis quādo ista fient? & quod signum erit quādo hæc omnia incipient cōsummarī. Et respondens I E S V S, cœpit dicere illis. Videte ne quis vos seducat, multi enim venient in nomine meo, dicētes. Quia ego sum, & multos seducent. Cum audieritis autem bella & opiniones bellorum, ne timueritis, oportet enim hæc fieri, sed nondum finis. Exurget enim gēs contra gentem, & regnum super regnum, & erunt terræmotus per loca, & fames initium dolorum hæc. Videte autem vosmetipfos. Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis vapulabitis, & ante præfides & reges stabitis propter me in testimonium illis. Et in om-

A

B

Tetramonon

nes gentes primum oportet prædicari euangelium. Et cum duxerint vos tradentes, nolite præcogitare quid loquamini, sed quod datum vobis fuerit in illa hora, id loquamini. non enim vos estis loquentes, sed spiritus sanctus. Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium, & consurgent filii in parentes, & morte afficient eos. Et eritis odio omnibus, propter nomen meum. Qui autem sustinuerit in finem, hic saluus erit. Cum autem videritis abominationem desolationis, stantem vbi non debet (qui legit, intelligat) tunc qui in Iudæa sunt fugiant in montes, & qui super tectum, ne descendat in domum, nec introeat ut tollat quid de domo sua, & qui in agro erit, non reuertatur retro tollere vestimentum suum. Væ autem prægnantibus & nutrientibus in illis diebus. Orate vero ut hyeme non fiant. Erunt enim dies illi tribulationes tales, quales non fuerunt ab initio creaturæ quam condidit deus usque nunc, neque fient. Et nisi breuiasset dominus dies, non fuisset salva omnis caro, sed propter electos quos elegit, breuiavit dies. Et tunc si quis vobis dixerit. Ecce hic est CHRISTVS, ecce illic, ne credideritis. Exurgent enim pseudochristi & pseudoprophetæ, & dabunt signa & portenta ad seducendos, si fieri potest, etiam electos. Vos ergo videte, Ecce prædixi vobis omnia. Sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur, & luna non dabit splendorem suum, &

stellæ cœli erunt decidētes, & virtutes quæ in cœlis sunt, mouebuntur. Et tunc videbunt filium hoīs venientem in nubibus cum virtute multa & gloria. Et tunc mittet angelos suos, & congregabit electos suos à quatuor ventis, à summo terræ vsque ad summum cœli. A ficu autem discite parabolam. Cum iam ramus eius tener fuerit, & nata fuerint folia, cognoscitis quia in proximo sit æstas, sic & vos cum videritis hæc fieri, scitote quòd in proximo sit in ostiis. Amen dico vobis quoniam non transibit generatio hæc, donec omnia ista fiant. Cœlum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt. De die autem illo vel hora, nemo scit, neq; angeli in cœlo, neq; filius, nisi pater.

Lucas cap. xi. B. C. D. E.

ET quibusdam dicentibus de templo quòd bonis lapidibus & donis ornatum esset, dixit. Hæc quæ videtis, venient dies in quibus non relinquetur lapis super lapidem qui non destruatur. Interrogauerunt autem illum, dicētes. Præceptor, quando hæc erunt, & quod signum cum fieri incipient? Qui dixit. Videte ne seducamini: multi enim venient in nomine meo, dicentes. Quia ego sum, & tempus appropinquauit, nolite ire post eos. Cū autem audieritis prælia & seditiones, nolite terrefieri oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens contra gens

B

C

Tetramonon.

tem, & regnum aduersus regnum : & terræ motus
magni erunt per loca, & pestilentia, & fames: terro
résque, & signa de cœlo magna erūt. Sed ante hæc
omnia, inucient vobis manus suas & persequentur
tradentes in synagogas & custodias trahentes ad
reges & præfides propter nomen meum contin
D get autem vobis in testimoniū. Ponite ergo in cor
dibus vestris non præmeditari quemadmodum re
spondeatis, ego enim dabo vobis os & sapientiam
cui non poterunt resistere & contradicere omnes
aduersarii vestri. Trademini autem à parentibus &
fratribus & cognatis & amicis : & morte afficient
ex vobis & eritis odio omnibus propter nomen
meum, & capillus de capite vestro non peribit. In
E patientia vestra possidebitis animas vestras. Cum
autem videritis circundari ab exercitu Hierusalē:
tunc scitote quia appropinquauit desolatio eius.
tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes & qui in
medio eius, discedant: & qui in regionibus : nō in
trent in eam quia dies ultionis hi sunt: vt impleari
tur omnia quæ scripta sunt. Væ autem prægnanti
bus & nutrientibus in illis diebus. erit enim præssu
ra magna super terram : & ira populo huic. Et cas
dent in ore gladii : & captiui ducentur in omnes
gentes & Hierusalem calcabitur à gentibus: donec
impleantur tempora nationum. Et cap. 17. F. G. Et
ait ad discipulos suos. Veniet. Dies quando desy
F derabitis videre vnum diem filii hominis: & non vi
debitis. Et dicent vobis. Ecce hic & ecce illic. Noz

lite ire, neq; seſtemini nam ſicut fulgur coruſcans
de ſub cœlo in ea quæ ſub cœlo ſunt, fulget: ita erit
filius hominis in die ſua. Primum autem oportet il
lum multa pati, & reprobari à generatione hac.
Et ſicut factum eſt in diebus Noe: ita erit & in die
bus filii hominis. Edebant & bibebant, vxores du
cebant & dabantur ad nuptias vſq; in diem qua in
trauit Noe in arcam: & venit diluuium & perdidit
omnes. Similiter ſicut factum eſt in diebus Loth.
Edebāt & bibebant, emebāt & vendebant, planta
bant & ædificabant: qua die autem exiit Loth à So
domis, pluit ignem & ſulphur de cœlo, & omnes
perdidit: ſecundum hæc erit qua die filius hominis
reuelabitur. In illa hora qui fuerit in tecto, & vaſa
eius in domo: ne deſcendat tollere illa & qui in
agro: ſimiliter non redeat retro. Memores eſtote
vxoris Loth quicunq; quæſierit animam ſuam ſala
uam facere, perdet illam. Et quicunq; perdiderit illa
m, viuificabit eam. Dico vobis, in illa nocte erūt
duo in lecto vno: vnus aſſumetur & alter relinque
tur. Duæ erunt molentes in vnum: vna aſſumetur
& altera relinquetur. Duo in agro: vnus aſſumetur
& alter relinquetur. Reſpondentes dicunt illi. Vbi
domine? Qui dixit illis. Vbicunq; fuerit corpus, illa
luc congregabuntur & aquilæ.

Et iterum cap. zi. F.

E T erunt ſigna in ſole & luna & ſtellis: & in
terris preſſura gentium præ conſuſione ſoniæ

Tetramonon.

tus maris & fluctuum, arescentibus hominibus præ timore & expectatione quæ superuenient vniuerso orbi. Nam virtutes cœlorum mouebuntur. Et tunc videbuntur filium hominis venientem in nube cum potestate magna & maiestate. His autem fidei incipientibus, suspicite & leuate capita vestra: quoniã appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem. Videte ficulneam & omnes arbores. Cũ producunt iam ex se fructum. Scitis quoniam prope est æstas. Ita & vos cũ videritis hæc fieri. Scitote quoniam prope est regnum dei. Amen dico vobis quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant. Cœlum & terra transibunt: verba autem mea non transibunt. Attendite autem vobis ne forte grauetur corda vestra in crapula & obrietate & curis huius vitæ: & superueniat in vos repentina dies illa: tanquã laqueus enim superueniet in omnes qui sedent super faciem omnis terræ. Vigilate itaq; omni tempore orantes, vt digni habeamini fugere ista omnia quæ futura sunt, et stare ante filium hominis.

Rubrica. cxxxvii. de diligenti vigilãtia
fidelis serui exemplo &c. Math. Marc. Lucas.

Mathæus cap. 24. D.

D **V**IGILATE ergo: quia nescitis qua hora dominus vester venturus sit. Illud autem scitote quoniã si sciret pater familiars qua hora sur venturus esset, vigilaret utiq; & non sine

ret perfodi domum suam. Ideo & vos estote parati: quia qua nescitis hora filius hoīs venturus est. Quis putas est fidelis seruus & prudēs, quē cōstituit dominus super familiā suā, vt det illis cibū in tempore? Beatus ille seruus quē cū venerit dñs eius, inuenerit sic facientē. Amen dico vobis: quoniā suā per omnia bona cōstituit eū. Si autē dixerit malus seruus ille in corde suo. Morā facit dominus, meus venire: & cōeperit percutere conseruos suos, manducet autē & bibat cum ebriosis: veniet dominus serui illius in die qua nō sperat, & hora qua ignorat, & diuidet eū, partēque eius ponet cū hypocritis. Illic erit fletus & strideo dentium.

Marcus cap. 13. D.

V Idete, vigilate, & orate: nescitis enim quādo tēpus sit. Sicut homo qui peregre profectus reliquit domū suā: & dedit seruis suis potestātē cuiusq; operis, & ianitori praecepit vt vigilet. Vigilate ergo (nescitis enim quādo domin⁹ dom⁹ veniat: sero, an media nocte, an sub gallicātū, an mane) ne cū venerit repēte, inueniat vos dormiētes. Quod aut vobis dico, oīb⁹ dico. Vigilate. Luc. cap. 13. E. F.

S Int lūbi vestri praeinēti, & lucernae ardētes in manibus vestris: & vos, similes hoīb⁹ expectantibus dominū suū quādo reuertatur à nuptiis, vt cū vērit & pulsauerit, cōfestum aperiāt ei. Beati serui illi, quos cū venerit dominus, inuenerit vigilantes, Amen dico vobis quod praeinget se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. Et

Tetramonon.

venerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit & ita inuenerit: beati sunt serui illi. Hoc autē scitote quoniam si sciret pater familiās qua hora fur veniret, vigilaret utiq; & non sineret perfodi domum suam. Et vos estote parati: quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Ait autem ei Petrus. Domine, ad nos dicis hanc parabolam: an & ad omnes? Dixit autem dominus. Quis putas est fidelis dispensator & prudens, quem constituit dominus supra familiam suam, vt det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille seruus, quem, cum venerit, dominus inuenerit ita facientem: vere dico vobis quoniam supra omnia quæ possidet, constituet illum. Quod si dixerit seruus ille in corde suo, Moram facit dominus meus venire: & cœperit percutere seruos & ancillas, & edere & bibere & inebriari: veniet dominus serui illius in die qua non sperat, & hora qua nescit, & diuidet eum, partem que eius cum infidelibus ponet. Ille autem seruus qui cognouit voluntatem domini sui, & non præparauit & non fecit secundum voluntatem eius: vapulabit multis. Qui autē non cognouit, & fecit digna plagis: vapulabit paucis. Omni autem cui multum datum est, multum queretur ab eo: & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo. Ignē veni mittere in terram: & quid volo nisi vt accendatur? Baptisma autem habeo baptizari: & quomodo coarctor, vsquedum perficiatur? Putatis quia pacem veni mittere in terram? Non dico vobis:

sed separationem. Erunt enim ex hoc, quinque in domo vna diuisi, tres in duos, & duo in tres: diuidentur pater in filium, & filius in patrem suum, mater in filiam, & filia in matrem, socrus in nurum suam, & nurus in socrum suam.

Rubrica. cxxxviii. de parabola decem virginum quarum quinque fatuæ erant & quinque prudentes &c.

Mathæus solus cap. 25. A.

VNC simile erit regnum cœlorû A
decem virginibus: quæ accipientes
lampades suas: exierunt obuiam spõs-
so. Quinq; autem ex eis, erant fatuæ:
& quinque prudentes, sed quinque fa-
tuæ: acceptis lampadibus, non sumpserunt oleum
secum. prudentes vero acceperunt oleum in vasis
suis cum lampadibus. Moram autem faciente spon-
so: dormitauerunt omnes ac dormierunt. Media
autem nocte clamor factus est. Ecce sponsus venit
exite obuiam ei. Tunc surrexerunt omnes virgines
illæ: & ornauerunt lampades suas. fatuæ autem, sa-
pientibus dixerunt. Date nobis de oleo vestro: quia
lampades nostræ extinguuntur. Responderunt pru-
dentes, dicentes. Ne forte non sufficiat nobis &
vobis, ite potius ad vendētes, & emite vobis. Dum
autem irent emere, venit sponsus: & quæ paratæ
erant, intrauerunt cum eo ad nuptias, & clausa est
ianua. Nouissime vero veniūt & reliquæ virgines,

Tetramonon.

dicentes, Domine, domine, aperi nobis. At ille respondens, ait. Amen dico vobis, nescio vos. Vigilate itaque: quia nescitis diem neque horam.

Rubrica.cxxxix.de patre familias siue nobili hoīe qui vocatis seruis dedit eis decē talēta siue decē mnas vnicuiq; secūdu propriā virtutē &c. Math. Luc.

Mathaeus cap. 25. B. C.

B **S**IC V T enim homo peregre proficiscēs, vocauit seruos suos, & tradidit illis bona sua. Et vni dedit quinq; talēta, alii autē duo, alii vero vnū, vnicuiq; secūdu propriā virtutē, & profectus est statim. Abiit autē qui quinq; talenta acceperat: & operatus est in eis. Et lucratus est alia quinq;. Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo. Qui autem vnū acceperat: abiens, fodit in terram, & abscondit pecuniā domini sui. Post multū vero tēporis venit dominus seruorū illorū, & posuit rationē cū eis. Et accedēs qui quinq; talēta acceperat, obtulit alia quinq; talēta, dicēs. Domine, quinq; talenta tradidisti mihi: ecce alia quinq; sup̄r lucratus sum. Ait illi dominus eius. Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, sup̄r multa te cōstitūā. Intra in gaudiū domini tui. Accessit autē & qui duo talēta acceperat, & ait. Domine duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo sup̄r lucratus sum. Ait illis dominus eius. Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, sup̄r multa te cōsti

tuā. Intra in gaudiū domini tui. Accedens autē & C
qui vnum talentū acceperat, ait. Domine, scio quia
homo durus es, metis vbi non seminasti, & congre-
gas vbi non sparsisti, & timens abii, & abscondi ta-
lentum tuum in terra : ecce habes quod tuum est.
Respondens autē dominus eius, dixit ei. Serue
male & piger, sciebas quia meto vbi non semino,
& congrego vbi non sparsi: oportuit ergo te com-
mittere pecuniā meam numulariis, & veniens ego
recepissem vtique quod meum est cum vsura. Tolle
itaq; ab eo talentum, & date ei qui habet des-
cem talenta. Omni enim habenti dabitur: & abun-
dabit: ei autem qui non habet, & quod videtur ha-
bere auferetur ab eo. Et inutilem seruum eicite in
tenebras exteriores: illic erit fletus & stridor dētiū.

Lucas cap. 19. C. D.

C
HAEC illis audientibus adiciens dixit para-
bolam, eo quod esset prope Hierusalem, &
quia existimarent quod confestim regnum dei ma-
nifestaretur. Dixit ergo. Homo quidā nobilis abiit
in regionē longinquā accipere sibi regnum, & re-
uerſi. Vocatis autem decem seruis suis, dedit eis de-
cem mnas, & ait ad illos. Negociamini dum venio.
Ciues autem eius oderant eum: & miserunt lega-
tionem post illū, dicētes. Nolumus hunc regnare
super nos. Et factū est vt rediret accepto regno &
iussit vocari seruos. Quibus dedit pecuniā, vt sciret
quantū quisq; negociatus esset. Venit autē primus,
dicēns, Domine, mna tua decē mnas acquisiuit. Et

Tetramonon

ait illi. Euge bone serue, quia in modico fuisti fidelis, eris potestatem habens supra decem ciuitates. Et alter venit, dicens. Domine, mna tua fecit quinque mnas. Et huic ait. Et tu esto super quinque ciuitates. Et alter venit, dicens. Domine, ecce mna tua quam habui repositam in sudario, timui enim te, quia homo austerus es, tollis quod non posuisti, & metis quod non seminasti. Dicit ei. De ore tuo te iudico serue nequam, sciebas quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, & metens quod non seminavi, & quare non dedisti pecuniam meam ad mensam, & ego veniens cum usuris vtique exegissem illud? Et astatibus dixit. Auferite ab illo mnam, & date illi qui decem mnas habet. Et dixerunt ei. Domine, habet decem mnas. Dico autem vobis, quia omni habenti dabitur & abundabit, ab eo autem qui non habet, & quod habet, auferetur ab eo. Veruntamen inimicos meos, illos qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interficite ante me. Et his dictis præcedebat ascendens Hierosolymam.

Rubrica. cxi. de generali iudicio, & malorum à bonis separatione, & finali vtrorūq; sententia. Math. solus cap. 25. D.

D

V M autem venerit filius hominis in maiestate sua, & omnes angelici eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suæ, & congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos

ab inuicem, sicut pastor segregat oues, ab hœdis, & statuet oues quidem à dextris suis, hœdos autem à sinistris, Tunc dicet rex his qui à dextris eius erunt. Venite benedicti patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi, esuriui enim, & dedistis mihi manducare, sitiui, & dedistis mihi bibere, hospes eram, & collegistis me, nudus, & operuistis me, infirmus, & visitastis me, in carcere eram, & venistis ad me. Tunc responderunt ei iusti, dicētes. Domine, quando te vidimus esuriētem, & pauimus, sitiētem, & dedimus tibi potum? quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te, aut nudum, & cooperuimus te? aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te? Et respondēs rex, dicet illis. Amen dico vobis, quandiu fecistis vni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis. Tunc dicet & his qui à sinistris erunt. Discedite à me maledicti, in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis eius, esuriui enim, & non dedistis mihi manducare, sitiui, & nō dedistis mihi potum, hospes eram, & non collegistis me, nudus, & non operuistis me, infirmus, & in carcere, & non visitastis me. Tunc respondēbunt ei & ipsi, dicentes. Domine, quando te vidimus esuriētem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere, & nō ministravimus tibi? Tunc respondebit illis, dicens. Amen dico vobis, quandiu nō fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis. Et ibunt hi in supplicium æternum, iusti autem, in vitam æternam.

Tetramonon.

Rubrica. cxli. Quomodo I E S V S

sine ocio tempus occupabat, & de Iudæorū obstinatione. Lucas. Ioannes.

Lucas cap. 21. G. Quomodo I E S V S
sine ocio tempus occupabat.

G

R A T aut diebus docēs in templo, noctibus vero exiens, morabatur in monte qui vocatur Oliueti. Et omnis populus mane ibat ad eum in templo audire eum.

Ioannes cap. 12. F. G. De Iudæorū obstinatione.

F

C Vm aut tanta signa fecisset coram eis, nō credebant in eū, vt sermo Esaia impleretur quē dixit. Domine, quis credidit auditui nostro? & brachium domini cui reuelatum est? Propterea nō poterant credere, quia iterum dixit Esaia. Excœcauit oculos eorū, & indurauit cor eorū, vt non videant oculis, & nō intelligāt corde, & cōuertātur, & sanē eos. Hæc dixit Esaia, quādo vidit gloriā eius, & locutus est de eo. Verūtāmē & ex principibus multi crediderūt in eū, sed propter Phariseos nō cōfitebatur, vt ē synagoga nō eiceretur, dilexerūt enim gloriam hominū magis, quā gloriā dei. I E S V S aut clamauit, & dixi. Qui credit in me, nō credit in me, sed in eū qui misit me. Et qui videt me, videt eū qui misit me. Ego lux in mundū veni, vt omnis qui credit in me, in tenebris nō maneat. Et si quis audierit verba meā, & nō custodierit, ego nō iudico eū, non

G

enim veni vt iudicē mundum, sed vt saluificē mundum. Qui spernit me, & nō accipit verba, habet qui iudicet eū, sermo quē locutus sum, ille iudicabit eū in nouissimo die. Quia ego ex meipso nō sum locutus, sed qui misit me pater, ipse mihi mandatū dedit quid dicam & quid loquar, & scio quia mandatum eius, vita aeterna est. Quare ergo ego loquor sicut dixit mihi pater, sic loquor.

Tertia pars principalis de I E S V de mundo egressu per dolorosam eius passionē. Et ad deū patrem (qui eū miserat) regressu per victoriosam resurrectionē, & triūphalem ascensionē.

Rubrica.cxlii.de Iudeorū cōtra I E S V M iniquo cōcilio appropinquante azimorū festo, vbi Iudas magistrum suum triginta argenteis vendidit. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 26. A. B.

Est factum est, cum cōsummasset I E S V S sermones hos omnes, dixit discipulis suis. Scitis quia post biduum Pascha fiet, & filius hominis tradetur vt crucifigatur. Tunc congregati sunt principes sacerdotum & seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caiaphas, & consilium fecerunt, vt I E S V M dolo tenerent, & occiderent. Dicebant autem. Nō in die

A

Euangeliorum. Fo.cxxxv.

randū Pascha misit, quod vespere factō cum discipulis manducauit. Math. Marc. Luc. Ioan.

Mathæus cap. 26. B.

PRIMO autem die azimorum, accesserunt discipuli ad IESVM, dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere Pascha? At IESVS dixit. Ite in ciuitatem ad quendam, & dicite ei. Magister dicit. Tempus meum prope est, apud te facio Pascha cum discipulis meis. Et fecerunt discipuli sicut constituit illis IESVS, & parauerunt Pascha. Vespere autem factō, discumbebat cum duodecim discipulis suis.

Marcus cap. 14. B.

ET primo die azimorum quādo Pascha immolabant, dicunt ei discipuli. Quo vis eamus & paremus tibi vt manduces Pascha? Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis. Ite in ciuitatem, & occurret vobis homo lagenam aquæ baiulans, sequimini eum, & quocunque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit. Vbi est refectio mea, vbi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse vobis demonstrabit cœnaculum grande stratum, & illic parate nobis. Et abierunt discipuli eius, & venerunt in ciuitatem, & inuenerunt sicut dixerat illis, & parauerunt Pascha. Vespere autem factō, venit cum duodecim.

Lucas cap. 22. B.

Tetramonon.

B **V**Enit aut̃ dies azimorum, in qua necesse erat occidi Pascha. Et misit Petru & Ioañem, dicens. Euntes parate nobis Pascha, vt māducemus. At illi dixerūt. Vbi vis paremus? Et dixit ad eos. Ecce introeuntibus vobis in ciuitatē, occurret vobis homo amphoram aquæ portans, sequimini cum in domum in quam intrat, & dicetis patrifamiliās domus. Dicit tibi magister. Vbi est diuersoriū vbi Pascha cum discipulis meis manducem? Et ipse ostendit vobis coenaculum magnum stratum, & ibi parate. Euntes aut̃ inuenerunt sicut dixit illis, & parauerūt Pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, & duodecim apostoli cum eo.

Ioannes cap. 13. A.

A **A**Nte diem festum Paschæ, sciens IESVS quia venit hora eius, vt transeat ex hoc mūdo ad patrem, cum dilexisset suos qui erant in mundo, in finem dilexit eos.

Rubrica. cxliiii. de immensa IESV humilitate, in suorum discipulorū pedū lotionē.

Ioannes solus cap. 13. B.

B **E**T GOENA facta cū diabolus iam misisset in cor, vt traderet eū ludas Simonis Iscariotes, sciēs quia omnia dedit ei pater in manus, & quia à deo exiuit, & ad deum vadit, surgit à cœna, & ponit vestimēta sua, & cum accepisset lineum, præcinxit se. deinde misit aquam in peluim,

& coepit lauare pedes discipulorū, & extergere lin-
 teo quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem
 Petrum. Et dicit ei Petrus. Domine, tu mihi lauas
 pedes? Respondit I E S V S, & dixit ei. Quod ego
 facio, tu nescis modo, scies autem postea. Dicit ei
 Petrus. Non lauabis mihi pedes in æternum. Re-
 spondit ei I E S V S. Si non lauero te, non habes
 partem mecum. Dicit ei Simon Petrus. Domi-
 ne, non tantum pedes meos, sed & manus & caput.
 Dicit ei I E S V S. Qui lotus est, non indiget nisi ut
 pedes lauet, sed est mundus totus. Et vos, mundi
 estis, sed non omnes. Sciebat enim quisnam esset
 qui traderet eum. Propterea dixit. Non estis munda
 omnes. Postquam ergo lauit pedes eorum, & ac-
 cepit vestimenta sua, cum recubuisset iterum, dixit
 eis. Scitis quid fecerim vobis? Vos vocatis me ma-
 gister & me, & bene dicitis, sum etenim. Si ergo e-
 go laui pedes vestros, dominus & magister, & vos
 debetis alter alterius lauare pedes. Exemplū enim
 dedi vobis, ut quēadmodū ego feci vobis, ita & vos
 faciatis. Amē amen dico vobis, non est seruus ma-
 ior domino suo, neque apostolus maior eo qui misit
 illum. Si hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea. Non
 de omnibus vobis dico.

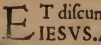
Rubrica.cxlvi. Quomodo discumben-
 tibus apostolis, dixit I E S V S. Vnus vestrū, me
 traditurus est &c. Math. Marc. Ioan.

Tetramonon

Mathæus cap. 26. B. C.

- B T E D E N T I B V S illis, dixit. Amen dico vobis quia vnus vestrū me traditurus est. Et contristati valde, cœperūt singuli dicere: Nunquid ego sum domine? At ipse respondens, ait. Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo. Væ autem homini illi per quem filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si natus non fuisset homo ille. Respōdens autem iudas qui tradidit eum, dixit. Nūquid ego sum rabbi. At illi. Tu dixisti.
- C

Marcus cap. 14. B.

- B T discumbentibus eis & manducantibus, ait IESVS. Amen dico vobis quia vnus ex vobis tradet me qui manducat mecum. At illi cœperunt contristari, & dicere singulatim. Nunquid ego? Qui ait illis. Vnus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino & filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo. Væ autem homini illi per quem filius hominis tradetur. Bonum erat ei, si non esset natus homo ille.

Lucas cap. 22. B.

- B E runtamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. Et quidem filius hominis secundum quod definitum est, vadit: veruntamen

Væ homini illi p quē tradetur. Et ipsi coeperūt quæ
rere inter se, quis esset ex eis qui hoc facturus esset.

Ioannes cap. 13. C.

E Go scio quos elegerim. Sed vt adimpleatur
scriptura, Qui manducat mecum panem, le-
uabit cōtra me calcaneum suum. A modo dico vo-
bis, prius quàm fiat: vt cum factum fuerit, credatis
quia ego sum. Amen amen dico vobis, qui accipit
si quem misero, me accipit: qui autem me accipit,
accipit eum qui me misit. Cū hæc dixisset IESVS,
turbatus est spiritu: & protestatus est, & dixit. Amē
amen dico vobis quia vnus ex vobis tradet me:
Aspiciebant ergo ad inuicem discipuli, hesitātes de
quo diceret. Erat ergo recumbens vnus ex discipu-
lis eius in sinu IESV, quē diligebat IESVS. Innuit
ergo huic Simon Petrus: & dixit ei. Quis est de quo
dicit? Itaq; cum recubisset ille supra pectus IESV,
dixit ei. Domine, quis est? Respondit IESVS. Ille
est, cui ergo intinctum panem porrexero. Et cum
intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ.

Rubrica. cxlvi. de sacrosancti eucha-
ristiæ sacramenti institutione. Mathæus. Mar-
cus. Lucas.

Mathæus cap. 26. C.

COENANTIBVS autem eis, accepit IESVS panem, & benedixit, ac fregit: deditq;
discipulis suis, & ait: Accipite & comedite:

Tetramonon

hoc est corpus meum. Et accipiens calicem, gratias egit: & dedit illis, dicens. Bibite ex hoc omnes, hic est enim sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Dico autem vobis, non bibam à modo de hoc genimine vitis usque in diem illum, cum illud bibam vobiscum novum in regno patris mei.

Marcus cap. 14. C.

C **E**T manducantibus illis, accepit IESVS panem: & benedicens & fregit dedit eis, & ait illis. Sumite, hoc est corpus meum, Et accepto calice, gratias agens dedit eis. Et biberunt ex illo omnes. Et ait illis. Hic est sanguis meus novi testamenti, qui pro multis effundetur. Amen dico vobis quia iam non bibam de genimine vitis, usque in diem illum, cum illud bibam novum in regno dei.

Lucas cap. 22. B.

ET ait illis. Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum antequam patiar. Dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno dei, Et accepto calice gratias egit, & dixit. Accipite & diuidite inter vos. Dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum dei veniat. Et accepto pane gratias egit, & fregit: & dedit eis, dicens. Hoc

est corpus meū, quod pro vobis datur Hoc facite
in meā cōmemorationē. Similiter & calicē post-
quā cōnauit dicens. Hic est calix nouū testā-
mentū in sanguine meo, qui pro vobis fundetur.

Rubrica. cxlvii. de proditoris Iudæ
apostasia obstinatione & ingratitude cui IES-
VS ait. Quod facis fac citius.

Ioannes solus cap. 13. D.

ET POST bucellam, introiuit in D-
eum satanas. Dicit ei IESVS. Quod
facis, fac citius. Hoc autem nemo sci-
uit discumbentium, ad quid dixerit ei.
Quidam enim putabant, quia locus
los habebat Iudas quod dixisset ei IESVS. Ene ea
quæ opus sunt nobis ad diem festum: aut egenis
ut aliquid daret. Cum ergo accepisset ille bucel-
lam exiuit continuo. Erat autem nox. Cum ergo
exiisset dixit IESVS. Nunc clarificatus est filius ho-
minis: & deus clarificatus est in eo. Si deus clarifi-
catus est in eo, & deus clarificabit eum in semetip-
so: & continuo clarificabit eum.

Rubrica. cxlviii. de sermone Iesu di-
scipulis post cōnam Ioānes solus. cap. 14. 15. 16.
17. per totum. Et propter doctrinarum multitu-
dinem plures continet Rubricellas cap. 14.

Tetramonon.

Prima Rubricella. A.B.

A **E** T AIT DISCIPVLIS suis, Non turbe-
tur cor vestrum. Creditis in deum, & in me
credite. In domo patris mei mansiones mul-
tae sunt. Si quominus: dixissem vobis, Quia vado
parare vobis locum. Et si abiero & praeprauero
vobis locum: iterum venio & accipiam vos ad me
ipsum, vt vbi sum ego & vos sitis. Et quo ego vado
scitis: Et viam scitis. Dicit ei Thomas. Domine, ne
scimus quo vadis: & quomodo possimus viam scire?
Dicit ei IESVS. Ego sum via & veritas, & vita.
Nemo venit ad patrem nisi per me. Si cognouissetis
me & patrem meum vtique cognouissetis: &
B à modo cognoscitis eum, & vidistis eum. Di-
cit ei Philippus. Domine, ostende nobis patrem, &
sufficit nobis. Dicit ei IESVS. Tanto tempore vo-
bis cū sū, & non cognouistis me? Philippe, qui videt
me, videt & patrem. Quomodo tu dicis, Ostende
nobis patrem? Non credis quia ego in patre, & pa-
ter in me est? Verba quae ego loquor vobis, à me
ipso non loquor. Pater autem in me manens, ipse fa-
cit opera. Non creditis quia ego in patre, & pater
in me est? Alioquin, propter opera ipsa credite.
Amen amē dico vobis, qui credit in me, opera quae
ego facio & ipse faciet, & maiora horum facient
quia ego ad patrē vado. & quodcūq; petieritis patrē
in nomine meo, hoc faciam: vt glorificetur pater
in filio. Si quid petieritis me in nomine meo hoc fa-
ciam. Secunda Rubricella. C. Si diligitis me,

mandata mea seruare. Ego rogabo patrem, & alium paracletum dabit vobis, vt maneat vobiscū in aeternum, spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. vos autem cognoscetis eum: quia apud vos manebit, & in vobis erit. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos. Adhuc modicum: & mundus me iam non videt. Vos autem videtis me: quia ego viuo: & vos viuetis. In illo die vos cognoscetis quia ego sum in patre meo, & vos in me, & ego in vobis. Qui habet mandata mea & seruat ea: ille est qui diligit me: qui autem diligit me, diligetur à patre meo: & ego diligam eum: & manifestabo ei meipsum. Dicit ei Iudas, non ille Iscariotes. Domine, quid factum est quia manifestaturus es nobis teipsum, & non mundo? Respondit Iesus, & dixit ei, Tertia Rubricella. D. Siquis diligit me, sermonem meum seruabit, & pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus qui non diligit me: sermones meos non seruatur. Et sermonem quem audistis, non est meus: sed eius qui misit me, patris. Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Paracletus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, & suggeret vobis omnia quaecumque dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis, non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet. Audistis quia ego dixi vobis. Vado & veni-

D

Tetramonon.

ad vos. Si diligeretis me: gauderetis utique, quia vado ad patrem, quia pater maior me est. Et nunc dixi vobis prius quam fiat: ut cum factum fuerit, credatis. Iam non multa loquar vobiscum, venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quicquam. Sed ut cognoscat mundus quia diligo patrem: & sicut mandatum dedit mihi pater, sic facio. Surgite, eamus hinc. Capitulum. 15. Rubrica cella quarta. A. B. Ego sum vitis vera: & pater meus agricola est. Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: & omnem qui fert fructum, purgabit eum ut fructus plus afferat. Iam vos mundi estis propter sermonem quem locutus sum vobis. Manete in me: & ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetipso, nisi manserit in vite: sic nec vos nisi in me manseritis, Ego sum vitis: vos palmites, qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potestis facere. Si quis in me non manserit: mittetur foras sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent & ardebit. Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserit: quodcumque volueritis, petetis, & fiet vobis. In hoc clarificatus est pater meus: ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. Sicut dilexit me pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. Si precepta mea servaueritis, manebitis in dilectione

mea: sicut & ego præcepta patris mei seruiam, & maneo in eius dilectione. Hæc locutus sum vobis: vt gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. Quinta Rubricella. C. Hoc est præceptum meum vt diligatis inuicem, sicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet: quàm vt animam suam ponat quis pro amicis suis. Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis, iam non dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. Vos autem dixi amicos: quia omnia quæcunque audiui à patre meo, nota feci vobis. Non vos me elegistis, sed ego elegi vos: & posui vos vt eatis & fructum afferatis, & fructus vester maneat, & quodcunque petieritis patrem in nomine meo, det vobis. Hæc mando vobis, vt diligatis inuicem.

Sexta Rubricella. D. Si vero mundus vos odit scitote quia me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis: mundus quod supm erat, diligeret quia vero de mundo, non estis, sed ego elegi vos de mundo propterea odit vos mundus. Mementote sermones mei, quem ego dixi vobis, nō est seruus maior domino, suo. Si me persecuti sunt, & vos persequuntur. Si sermonem meum seruauerunt: & vestrum seruabunt. Sed hæc omnia facient vobis propter nomen meū: quia nesciūt eū

Tetramonon.

qui misit me. Si nō venissem & locutus fuissē eis, peccatum non haberent, nunc autem excusationē non habēt de peccato suo. Qui me odit, & patrem meum odit. Si opera non fecissem in eis quæ nemo alius fecit, peccatum non haberent, nunc autem & viderūt, & oderūt & me & patrem meū. Sed vt adimpleatur sermo, qui in lege eorū scriptus est. Quia odio habuerunt me gratis. Cum autem venerit paracletus (quem ego mittam vobis à patre) spiritus veritatis qui à patre procedit, ille testimoniū perhibebit de me, & vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis. Cap. 16. Rubricella. 7. A.

A Hæc locutus sum vobis, vt non scandalizemini, Absque synagogis facient vos. Sed venit hora, vt omnis qui interficit vos, arbitretur obsequiū se præstare deo: & hæc facient vobis, quia non nouerunt patrem, neq; me. Sed hæc locutus sum vobis, vt cū venerit hora, eorū reminiscar, quia ego dixi vobis.

B Octaua Rubricella. B, C. Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram. Et nunc vado ad eum qui misit me, & nemo ex vobis interrogat me, Quo vadis? Sed quia hæc locutus sum vobis, tristitia impleuit cor vestrum. Sed ego veritatem dico vobis, expedit vobis vt ego vadā, si enim nō abiero, paracletus non veniet ad vos. Si autem abiero, mittam eum ad vos. Et cū venerit, ille arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio: de peccato quidem, quia non crediderūt in me, de iustitia vero, quia ad patrem vado, & iam nō videbitis me,

de iudicio autem, quia princeps huius mundi iam iudicatus est. Adhuc multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare modo. Cum autem venerit ille spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem, non enim loquetur à semetipso, sed quaecunque audiet, loquetur, & quæventura sunt, annuntiabit vobis, ille me clarificabit, quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. Omnia quaecumque habet pater, mea sunt. Propterea dixi, Quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. C
Nona rubricella. D.E. Modi cum & iam non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me, quia vado ad patrem. Dixerunt ergo ex discipulis eius ad Iesum. Quid est hoc quod dicit nobis. Modicum & non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me, & quia vado ad patrem? Dicebant ergo. Quid est hoc quod dicit, Modicum? nescimus quid loquitur. Cognovit autem Iesus quia volebāt eum interrogare, & dixit eis. De hoc quaeritis inter vos, quia dixi. Modicum, & non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me. Amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus autem gaudebit, vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius, cum autem peperit puerum, iam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur, nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis, Et in illo die Noe non

D
E

Tetramonon

- E** rogabitis quicquam. Decima Rubricella. E. F. G.
Amen amen dico vobis, si quid petieritis patrem in
nomine meo, dabit vobis. Vsq̃ue modo non peti-
F stis quicquam in nomine meo. Petite, & accipietis,
vt gaudium vestrum sit plenũ. Hæc in prouerbiis
locutus sum vobis. Venit hora cum iam nõ in pro-
uerbiis loquar vobis, sed palam de patre annuncia-
bo vobis. In illo die in nomine meo petetis, & nõ
dico vobis, quia ego rogabo patrem de vobis. Ipse
enim pater amat vos, quia vos me amastis, & credi-
distis quia à deo exiui. Exiui à patre & veni in mun-
dum, iterum relinquo mundum, & vado ad patrem.
G Dicunt ei discipuli eius. Ecce nunc palam loqueris,
& prouerbiũ nullũ dicis: nunc scimus quia scis om-
nia, & non opus est tibi, vt quis te interroget: in hoc
credimus quod à deo existi. Respõdit eis I E S V S.
Modo creditis? Ecce venit hora, & iam venit, vt dis-
spergamini vnusquisq; in propria, & me solũ relin-
quatis, & tamen nõ sum solus, quia pater mecũ est.
Hæc locutus sum vobis, vt in me pacem habeatis.
In mundo præssuram habebitis, sed confidite, ego
A vici mundũ. Cap. 17. Rubricella. 11. A. B. Hæc lo-
cutus est I E S V S, & subleuatis oculis in cœlũ, di-
xit. Pater, venit hora, clarifica filium tuum, vt filius
tuus clarificet te, sicut dedisti ei potestatem omnis
carnis, vt omne quod dedisti ei, det eis vitam æter-
nam. Hæc est autem vita æterna, vt cognoscãt te
solum deũ verũ, & quẽ misisti I E S V M C H R I
S T V M. Ego te clarificaui super terrã, opus cõsp

mani, quod dedisti mihi vt faciā, & nūc clarifica me
 tu pater apud temetipsum, claritate quā habui prius
 quā mundus fieret, apud te. Manifestaui nomē tuū
 hoībus, quos dedisti mihi de mūdo, tui erant: & mi
 hi eos dedisti, & sermonē tuū seruauerunt. Nūc co
 gnouerūt quia omnia quæ dedisti mihi, abs te sunt,
 quia verba quæ dedisti mihi, dedi eis, & ipsi accepe
 runt, & cognouerūt vere quia à te exiui, & credide
 rūt quia tu me misisti. Ego pro eis rogo, nō pro mū
 do rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt.
 Et mea oīa, tua sūt: & tua, mea sūt, & clarificatus sū
 in eis. Et iā nō sum in mūdo, & hi in mūdo sūt, & e
 go ad te venio. Rubricella. 12. G. D. Pater sacte, ser
 ua eos in nomine tuo quos dedisti mihi, vt sint vnū
 sicut & nos. Cū essem cū eis, ego seruabā eos in no
 mine tuo. Quos dedisti mihi, ego custodiui, & nemo
 ex eis perit, nisi filius perditionis, vt scriptura implea
 tur. Nūc autē ad te venio, & hæc loquor in mundo,
 vt habeant gaudiū meum impletum in semetipsis.
 Ego dedi eis sermonē tuū, & mundus eos odio ha
 buit, quia nō sunt de mundo, sicut & ego nō sum de
 mūdo. Nō rogo vt tollas eos de mūdo, sed vt serues
 eos à malo, q̄ de mūdo nō sūt, sicut & ego nō sū de
 mūdo. Sāctifica eos in veritate. Sermo tuus, veritas
 est, sicut tu me misisti in mūdū, ita & ego eos misi in
 mūdū. Et p̄ eis ego sanctifico meipsum, vt sint & ipsi
 sanctificati in veritate. Nō pro eis autē rogo tantū,
 sed & pro eis qui credituri sūt per verbu eorū in
 me, vt omnes vnū sint, sicut tu pater in me, & ego

B

G

D

Tetramonon

in te, vt & ipsi in nobis vnum sint, vt credat mūdus quia tu me misisti. Et ego claritatem quam tu dedisti mihi, dedi eis, vt sint vnum sicut & nos vnum sumus. Ego in eis & tu in me, vt sint consummati in vnū, & cognoscat mūdus, quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. Pater, quos dedisti mihi, volo vt vbi sum ego, & illi sint mecū, vt videant claritatem meam quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante constitutionem mundi. Pater iuste, mundus te non cognouit, ego autem te cognoui, & hi cognouerunt, quia tu me misisti. Et notum feci eis nomen tuum, & notum faciam, vt dilectio qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

Rubrica. cxlix. Exiens I E S V S in

Oliuarum montem, cum discipulis, dixit eis. Omnes vos scandalum patiemini in me &c. Petrum quoq; eum tē negaturum. Atq; illos de contentione (vt meminit Lucas.) Quis eorū maior esset corripuit. Math. Marc. Luc. Ioan.

Mathæus cap. 26. D.

D

T hymno dicto, exierūt in montem Oliueti. Tunc dicit illis I E S V S. Omnes vos scandalum patiemini in me, in ista nocte. Scriptum est enim. Percutiam pastorem, & dispergētur oues gregis. Postquam autem resurrexero, præcedā vos in Galilæam. Respondens autem Petrus, ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint in te, ego nun-

quam scandalizabor. Ait illi I E S V S. Amen dico tibi, quia in hac nocte, antequam gallus cantet, ter me negabis. Ait illi Petrus. Etiam si oportuerit me mori tecum, non te negabo. Similiter & omnes discipuli dixerunt.

Marcus cap. 14. C.

ET hymno dicto, exierunt in montem Oliuaru Et ait eis I E S V S. Omnes scandalizabimini in me in nocte ista, quia scriptum est. Percutiam pastorem, & dispergetur oves. Sed postquam resurrexero, praecedam vos in Galilaeam. Petrus autem ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint, sed non ego. Et ait illi I E S V S. Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquam gallus vocem ipsis dederit, ter me es negaturus. At ille amplius loquebatur. Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo. Similiter autem & omnes dicebant.

Lucas cap. 22. C. D.

FActa est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. Dixit autem eis. Reges gentium dominantur eorum, & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic, sed qui maior est in vobis, fiat sicut iunior, & qui praecessor est, sicut ministrator. Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nonne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat, vos autem estis qui permansistis mecum in tentationibus meis. Et ego dispono vobis, sicut disposuit mihi pater meus regnum, ut edatis &

Tetramonon

D bibatis super mēsam meā in regno meo, & sedea-
tis super tronos, iudicantes duodecim tribus Israel.
Ait autē dominus Simoni. Simon, ecce satanas expe-
tuit vos, vt cribraret sicut triticum, ego autē rogavi
pro te, vt non deficiat fides tua, & tu aliquando cō-
uersus confirma fratres tuos. Qui dixit ei. Domine,
tecum paratus sum, & in carcerē, & in mortem ire.
Et ille dixit. Dico tibi Petre, nō cantabit hodie gal-
lus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis. Quā-
do misi vos sine sacculo, & pera, & calceamētis, nū-
quid aliquid defuit vobis? At illi dixerūt. Nihil. Di-
xit ergo eis. Et nūc qui habet sacculū, tollat simili-
ter peram, & qui nō habet, vēdat tunicam suam &
emat gladium. Dico enim vobis, quoniā adhuc hoc
quod scriptū est, oportet impleri in me. Et cūmini
quis deputatus est. Etenim ea quæ sunt de me, finē
habent. At illi dixerunt. Domine, ecce duo gladii
hic. At ille dixit eis. Satis est.

Ioannes cap. 13. D.

D Illioli, adhuc modicum vobiscum sum. Quare-
tis me, & sicut dixi iudais. Quo ego vado, vos
non potestis venire, & vobis dico modo. Manda-
tum nouū do vobis, vt diligatis inuicem, sicut dile-
xi vos, vt & vos diligatis inuicem. In hoc cognoscēt
omnes quia discipuli mei estis, si dilectionē habueri-
tis ad inuicem. Dicit ei Simon Petrus. Domine, quo
vadis? Respondit I E S V S. Quo ego vado, nō po-
tes me modo sequi, sequēris autem postea. Dicit ei

Petrus. Quare nō possum te sequi modo? animam meam pro te ponam. Respondit ei I E S V S. Animam tuam pro me pones? Amen amen dico tibi; non cantabit gallus, donec ter me neges. Et cap. 18. A. Hæc cum dixisset I E S V S, egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat ortus, in quem introiuit ipse & discipuli eius.

Rubrica. cl. de ingressu I E S V in orto cum discipulis, eiusq; triplici oratione. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 26. D.

V N C venit I E S V S cum illis in villam quæ dicitur Gethsemani, & dixit discipulis suis. Sedete hic, donec vadam illuc & orem. Et assumpto Petro, & duobus filiis Zebedæi, coepit contristari & moestus esse. Tūc ait illis. Tristis est anima mea vsq; ad mortē, sustinete hic, & vigilate mecum. Et progressus pusillum, procidit in faciē suā orans, & dicēs. Pater mi si possibile est, trāseat à me calix iste, veruntamē non sicut ego volo, sed sicut tu. Et venit ad discipulos suos, & inuenit eos dormiētes, & dicit Petro sic. Non potuistis vna hora vigilare mecum? Vigilate & orate, vt nō intretis in tentationē, spūs quidē prōptus est, caro autem infirma. Iterum secundo abiit, & orauit, dicēs. Pater

Tetramonon.

mi, si non potest hic calix transire nisi bibam illū: fiat voluntas tua. Et venit, & iterum inuenit eos dormientes. Erant enim oculi eorum grauati. Et relictis illis, iterum abiit: & orauit tertio, eundem sermonem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, & dicit illis. Dormite iam & requiescite: ecce appropinquauit hora, & filius hominis tradetur in manus peccatorum.

Marcus cap. 14. D.

D E T veniunt in prædium cui nomen Bethsemā: Et ait discipulis suis. Sedete hic donec orem. Et assumit Petrum & Iacobum & Ioannem secū: & coepit pauere & cadere. Et ait illis. Tristis est anima mea, vsq; ad mortem. sustinete hic, & vigilate. Et cum processisset paululum, procidit super terram: & orabat vt si fieri posset transiret ab eo hora, & dixit. Abba pater, omnia tibi possibilia sunt. transfer calicem hunc à me sed non quod ego volo, sed quod tu. Et venit: & inuenit eos dormientes. Et ait Petro. Simon, dormis: non potuisti vna hora vigilare? Vigilate, & orate vt non intretis in tentationem: spiritus quidem promptus est: caro vero infirma. Et iterum abiens orauit, eundem sermonem dicens. Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes (erant enim oculi eorum grauati) & ignorant quid responderent ei. Et venit tertio, & ait illis. Dormite iam, & requiescite.

Lucas cap. zz. E.

ET egressus ibat secundum consuetudinem in montem Oliuarum. Secuti sunt autem illum & discipuli. Et cum peruenisset ad locum, dixit illis. Orate ne intretis in tentationem. Et ipse auulsus est ab eis quantum iactus est lapidis: & positus genibus orabat, dicēs. Pater si vis transfer calicem istum à me. Veruntamen non mea voluntas, sed tua fiat. Apparuit autem illi angelus de cœlo confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. Et factus est sudor eius, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. Et cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes præ tristitia. Et ait illis. Quid dormitis? surgite, orate, ne intretis in tentationem. E

Rubrica. cli. de inhumana I E S V
 captione dato à proditore Iuda signo. Deq; Petri reprehensione qui gladium exuit. Et de apostolorum fuga. Math. Marc. Luc. Ioannes.

Mathaus cap. z6. E.

SURGITE, eamus: ecce appropinquauit qui me tradet. Adhuc eo loquente, ecce Iudas vnus de duodecim venit, & cum eo turba multa cū gladiis & fustibus, missi à principibus sacerdotum & senioribus populi Qui autem tradi

Tetramonon.

dit eum, dedit illis signum, dicens. Quemcunque osculatus fuero, ipse est: tenete eum. Et confestim accedens ad IESVM, dixit. Ave Rabbi. Et osculatus est eum. Dixit quæ illi IESVS. Amice, ad quid venisti? Tunc accesserunt, & manus iniecerunt in IESVM: & tenuerunt eum. Et ecce vnus ex his qui erant cum IESV, extendens manum, exemit gladium suum: & percutiens seruum principis sacerdotum, amputauit auriculam eius. Tunc ait illi IESVS. Conuerte gladium tuum in locum suum. Omnes enim qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas quia non possum rogare patrem meum: & exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones angelorum? Quomodo ergo implebuntur scripturæ quia sic oportet fieri? In illa hora dixit IESVS turbis. Tanquam ad latronem existis cum gladiis & fustibus, comprehendere me, quotidie apud vos sedebam docens in templo: & non me tenuistis. Hoc autem totum factum est, vt adimpleretur scripturæ prophetarum. Tunc discipuli omnes, Relicto eo fugerunt.

Marcus cap. 14. E.

E SUFFICIT. venit hora, ecce filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus. Ecce, qui me tradet, prope est, Et adhuc eo loquente, venit Iudas Iscariotes vnus de duodecim, & cum eo turba multa cum gladiis & lignis, à summis sacerdotibus & scribis & senioribus. Dederat autem

traditor eius signū eis, dicens. Quemcunque oscu-
latus fuero, ipse est: tenere eum, & ducite caute. Et
cum venisset: statim accedens ad eum, ait. Rabbi &
osculatus est eum. At illi, manus iniecerūt in IES-
VM, & tenuerunt eum. Vnus autem quidam de
circumstantibus, educens gladium percussit seruum
suum sacerdotis: & amputauit illi auriculam: & re-
spondens IESVS, ait illis. Tanquā ad latronem
existis cum gladiis & lignis compræhendere me.
Quotidie eram apud vos in tēplo docēns: & non
me tenuistis. Sed vt impleantur scripturæ. Tunc di-
scipuli eius relinquētes eum, omnes fugerunt. Ado-
lescēns autem quidam sequebatur eum amictus sin-
done super nudo: & tenuerunt eum: At ille reli-
cta sindone, nudus profugit ab eis.

Lucas cap. zz. P.

ADhuc eo loquente, ecce turba: & qui voca-
batur Iudas, vnus de duodecim, antecædes
bat eos, & appropinquauit IESV vt oscularetur eū.
IESVS autem dixit illi. Iuda, osculo filiū hominis
tradis? Videntes autem hi qui circa ipsum erant
quod futurum erat, Dixerunt ei. Domine, si percu-
simus in gladio. Et percussit vnus ex illis seruū prin-
cipis sacerdotum: & amputauit auriculam eius dex-
teram. Respondens autem IESVS, ait. Sinite
vsq; huc. Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit
eum. Dixit autem IESVS ad eos qui vene-
rant ad se, principes sacerdotum & magistratus

Tetramonon.

templi & seniores. Quasi ad latronem existis cum gladiis & fustibus? Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum.

Ioannes cap. 18. A. B.

- A **S**ciebat autem & Iudas qui tradebat eum, locum: quia frequenter IESVS conuenerat illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohortem, & à pontificibus & Phariseis ministros: venit illuc cum laternis & facibus & armis. IESVS Itaque sciens omnia quæ ventura erant super eum, processit & dixit eis. Quem quæritis? Responderunt ei. IESVM Nazarenum. Dicit eis IESVS. Ego sum. Stabat autem & Iudas qui tradebat eum, cum ipsis. Ut ergo dixit eis, Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram iterum ergo interrogauit eos. Quem quæritis? Illi autem dixerunt. IESVM Nazarenum. Respondit IESVS. Dixi vobis quia ego sum. Si ergo me quæritis, sinite hos abire, ut impleretur sermo quem dixit, Quia quos dedisti mihi non perdidici ex eis quenquam. Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit eum: & percussit pontificis seruum, & abscidit auriculam eius dexteram. Erat autem nomen serui, Malchus. Dixit ergo IESVS Petro. Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem quem dedit mihi pater, non bibam illum. Cohors autem & tribunus & ministri Iudeorum comprehenderunt IESVM, & ligauerunt eum.

Rubrica. clii. de IESV cui ad Annā
primum ducto. Cum ad pontificis de doctrina &
discipulis suis quæstionem responderet mini-
strorum vnus alapam dedit.

Ioannes solus cap. 18. G. D.

ET ADDVXERVNT eum ad An- C
nam primum: erat enim socer Cai-
phæ, qui erat pontifex anni illius.
Erat autem Caiphas qui consilium
dederat Iudæis, Quia expedit vnum D
hominem mori pro populo. Pontifex ergo inter-
rogauit IESVM de discipulis suis & de doctrina
eius. Respondit ei IESVS. Ego palam locutus sum
mundo, ego semper docui in synagoga & in tem-
plo quo omnes Iudæi cōueniunt: & in occulto locu-
tus sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos
qui audierunt quid locutus sim ipsis. Ecce, hi sciunt
quæ dixerim ego. Hæc autem cum dixisset: vnus
assistens ministrorum, dedit alapam IESV, dicens.
Sic Respondes pontifici? Respondit ei IESVS. Si
male locutus sum, testimonium perhibe de malo:
si autem bene, quid me cædis?

Rubrica. cliii. de IESV ad Caipham
missione, eius per falsos testes accusatione, &
multiplici illusione, atq; Petri negatione. Math.
Marc. Luc. Ioannes.

Tetramonon.

Mathaus cap. 26. F. G.

A T ILLI tenentes IESVM, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi scribæ & seniores conuenerant. Petrus autem sequebatur eum à longe, vsq; in atrium principis sacerdotū. Et ingressus intro, sedebat cum ministris: vt videret finem. Principes autē sacerdotum & omne concilium quarebant falsum testimonium contra IESVM, vt eū morti traderent: & non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Nouissime autē venerunt duo falsi testes: & dixerunt. Hic dixit. Possum destruere templum dei, & post triduum reedificare illud. Et surgens princeps sacerdotum, ait illi. Nihil respondes ad ea quæ isti aduersum te testificantur? IESVS autem tacebat. Et princeps sacerdotum ait illi. Adiuro te, per deum vnum, vt dicas nobis si tu es CHRISTVS filius dei. **D**icit illi IESVS. Tu dixisti. Veruntamen dico vobis, à modo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis dei, & venientem in nubibus cæli. Tunc princeps sacerdotū scidit vestimenta sua, dicens. Blasphemauit, quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam quid vobis videtur? At illi respondentes dixerunt. Reus est mortis. Tunc expuerunt in faciem eius, & colaphis eū ceciderunt. Alii autem palmas in faciem eius dederunt, dicentes. Prophetiza nobis CHRISTE, quis est qui percussit? Petrus vero sedebat foris, in atrio:

& accessit ad eum vna ancilla, Dicens Et tu cum IESV Galilæo eras. At ille negavit coram omnibus, dicens, nescio quid dicis. Exeunte autem illo ianuam, vidit eum alia ancilla: & ait his qui erant ibi. Et hic erat cum IESV Nazareno. Et iterum negavit cum iuramento, Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant: & dixerunt Petro. Vere & tu ex illis es: nam & loquela tua manifestum te facit. Tunc occœpit detestari & iurare, quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit. Et recordatus est petrus verbi IESV qui dixerat illi, Prius quàm gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare.

Marcus cap. 14. F. G.

ET adduxerunt IESVM ad summum sacerdotem: & cōvenerunt omnes sacerdotes & scribæ & seniores. Petrus autem à longe secutus est eum vsq; intro in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignem, & calefaciebat se. Summi vero sacerdotes & omne concilium quærebant aduersus IESVM testimonium, vt eum morti traderent: nec inueniebant. Multi autem testimonium falsum dicebant aduersus eum: & convenientia testimonia non erant. Et quidam surgentes, falsum testimonium ferebant aduersus eum, dicentes, Quoniam nos audiimus eum dicentem, Ego dissoluam templum hoc manu factum, & post triduum aliud non manu factum ædificabo.

Tetramonon.

Et non erat conueniens testimonium illorum. Et exurgens summus sacerdos in medium, interrogauit I E S V M, dicens. Non respondes quicquā ad ea quæ tibi obiciuntur ab his? Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eum, & dixit ei. Tu es C H R I S T V S filius dei benedicti? I E S V S autē dixit illi. Ego sum, & videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis, & venientem cum nubibus cœli. Summus autem sacerdos scindens vestimēta sua, ait. Quid adhuc desyderamus testes? Audistis blasphemiam, quid vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt eum esse reum mortis. Et cœperunt quidam conspuere eum, & velare faciem eius, & colaphis eum cedere, & dicere ei. Prophetiza, & ministri a lapis eum cædebāt. Et cum esset Petrus in atrio deorsum, venit vna ex ancillis summi sacerdotis, & cū vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illum, ait. Et tu cū I E S V Nazareno eras? At ille negauit, dicēs. Neque scio, neque noui quid dicas. Et exiit foras ante atrium, & gallus cantauit. Rursus autem cum vidisset illum ancilla, cœpit dicere circūstantibus. Quia hic ex illis est. At ille iterum negauit. Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro. Vere ex illis es, nam & Galilæus es. Ille autē cœpit anathematizare & iurare. Quia nescio hominē istum quē dicitis. Et statim gallus iterum cantauit. Et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei I E S V S, Prius quā gallus cātet bis, ter me negabis. Et cœ

pit flere.

Lucas cap.zz.G.

G

C Ompræhēdentes autem eum, duxerūt ad domum principis sacerdotū. Petrus vero sequebatur eū à longe. Accenso autē igni in medio atrii, & circūsedentibus illis, erat Petrus in medio eorū. Quem cum vidisset ancilla quādam sedentem ad lumen, & cū fuisset intuita, dixit. Et hic cum illo erat. At ille negauit eum, dicens. Mulier, non noui illum. Et post pusillum alius videns eum, dixit. Et tu de illis es. Petrus vero ait. O homo, non sum. Et in teruallo factō, quasi horæ vnius, alius quidam affirmabat, dicens. Vere & hic cum illo erat. Nā & Galilaus est. Et ait Petrus. Homo, nescio quid dicis. Et continuo adhuc illo loquente, cantauit gallus. Et cōuersus dominus, respexit Petrum. Et recordatus est Petrus verbi domini, sicut dixerat. Quia prius quā́m gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras Petrus, fleuit amare. Et viri qui tenebant illum, illudebant ei cādentes. Et velauerunt eum, & percutiebant faciem eius, & interrogabant eum, dicens. Prophetiza, quis est qui te percussit? Et alia multa blasphemantes, dicebant in eum.

Ioannes ponit primam negationem Petri factā fuisse in domo Annæ cap.18.D.C.E.

E T misit eum Annas ligatum ad Caiphā pōtificem. Sequebatur autem I E S V M Simō Petrus & alius discipulus. Discipulus autē ille, erat notus pontifici, & introiuit cum I E S V in atrium pontificis. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exi

D
G

Tetramo non

uit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, & dixit ostiaria, & introduxit Petrum. Dicit ergo Petro, ancilla ostiaria. Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille. Non sum. Stabant autem serui & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se. **E**. Erat autem cum eis & Petrus, stans, & calefaciens se. **E**. Erat autem Simon Petrus, stans, & calefaciens se. Dixerunt ergo ei. Nunquid & tu ex discipulis eius es? Negavit ille, & dixit. Non sum. Dicit ei vnus ex seruis pontificis, cognatus eius, cuius abscidit Petrus auriculam. Nonne ego te vidi, in orto cum illo? Iterum ergo negavit Petrus, & statim gallus cantauit.

Rubrica. cliiii. de matutino contra I E

S V M consilio, & quomodo vinctum cum Pilato tradiderunt. Math. Marc. Luc. Ioan.

Mathæus cap. 27. A.

A

A N E autem facto, consiliū inierunt omnes principes sacerdotū, & seniores populi, aduersus I E S V M, vt eū morti traderent. Et vinctum adduxerunt eū, & tradiderunt Pontio Pilato præfidi.

Marcus cap. 15. A.

A

E T confestim, mane cōsiliū facientes summi sacerdotes cum senioribus & scribis, & vniuerso consilio. Vincientes I E S V M, dixerūt, & tradiderunt Pilato.

Lucas cap. 22. G.

G

ET vt factus est dies, cōuenerunt seniores plæ
bis & principes sacerdotum & scribæ, & duxe
runt illi in concilium suū, dicentes. Si tu es CHRI
STVS, dic nobis. Et ait illis. Si vobis dixerō, nō cre
detis mihi, si autē & interrogauerō, nō respondebi
tis mihi, neq; dimittetis, ex hoc autē erit filius homi
nis sedēs à dextris virtutis dei. Dixerūt autē omnes.
Tu ergo es filius dei? Qui ait. Vos dicitis, quia ego
sum. At illi dixerūt. Quid adhuc desyderamus testi
moniū? Ipsi enim audiuimus de ore eius. Cap. 23. A.
Et surgens omnis multitudo eorum duxerūt ad Pi
latum, Ioannes cap. 18. E.

A

Adducunt ergo IESVM à Caipha in præ
torium. Erat autem mane, & ipsi nō introie
runt in prætorium, vt non contaminarentur, sed vt
manducarent Pascha.

E

Rubrica. clv. de inutili Iudæ pœniten
tia, & agri in peregrinorum sepulturā emptione.

Mathæus solus cap. 27. A.

A

TUNC videns Iudas, qui cum tradi
dit, quod damnatus esset, pœniten
tia ductus, retulit triginta argen
teos principibus sacerdotum & se
nioribus, dicens. Peccaui, tradens
sanguinem iustum. At illi dixerunt. Quid ad
nos? tu videris. Et proiectis argenteis in templo,
recessit, & abiens, laqueo se suspendit. Principes
autem sacerdotum acceptis argenteis, dixerunt.

Tetramonon.

Non licet eos mittere in corbanam, quia precium sanguinis est. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Acedema, hoc est ager sanguinis, vsq; in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam, dicentem. Et acceperunt triginta argenteos precium apreciati, quem appreciauerunt à filiis Israel, & derunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi dominus.

Rubrica. clvi. de falsa I E S V coram Pilato à Iudæis accusatione. Qui cum sciret per inuidiam à pontificibus fuisse traditum, voluit eum multipliciter liberari sapius iterando, nullam in eo mortis causam inuenio. Math. Marc. Lucas, Ioannes.

Mathæus cap. 27. B.

B

IESVS autem stetit ante præsidem, & interrogauit eum præses, dicens. Tu es rex Iudæorum? Dicit illi IESVS. Tu dicis. Et cum accusaretur à principibus sacerdotum & senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus. Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad vllum verbum, ita ut miraretur præses vehementer. Per diem autem solennem conuerat præses populo dimittere vnum vinctum quem voluissent. Habebat autem tunc vinctum insignem,

Barabbas. Cōgregatis ergo illis, dixit Pilatus. Quē vultis dimittam vobis. Barabbā, an I E S V M qui dicitur C H R I S T V S? Sciebat enim quod per inuidiā tradidissent eum. Sedente aut illo pro tribunali, misit ad eum vxor eius, dicens. Nihil tibi & iusto illi, multa enim passa sum hodie per visū propter eum. Principes aut sacerdotum & seniores, persuaserunt populo, vt peterēt Barabbā, I E S V M vero perderēt. Respondēs aut præsēs, ait illis. Quē vultis vobis de duobus dimitti? At illi dixerunt. Barabbā. Dicit illis Pilatus. Quid igitur faciā de I E S V, qui dicitur C H R I S T V S? Dicunt oēs. Crucifigatur. Ait illis præsēs. Quid enim mali fecit?

Marcus cap. 15. A.

ET interrogauit eū Pilatus. Tu es rex Iudæorū? At ille respondēs, ait illi. Tu dicis. Et accusabant eū summi sacerdotes in multis. Pilatus autē rursus interrogauit eū, dicens. Nō respondes quicquā? vide in quantis te accusant. I E S V S aut amplius nihil respōdit, ita vt miraretur Pilatus. Per diē autē festum, solēbat dimittere illis, vnum ex vincētis quēcunq; petissent. Erat autē qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat vincētus, qui in seditione fecerat homicidiū. Et cum ascendisset turba, coepit rogare, sicut semper faciebat illis. Pilatus autem respondit eis, & dixit. Vultis dimittam vobis regem Iudæorum? Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. Pontifices autem

A

Tetramonon

concitauerunt turbam, vt magis Barabban dimitteret eis. Pilatus autem iterum respondens, ait illis. Quid ergo vultis faciam regi iudæorū. At illi iterum clamauerunt, Crucifige eum. Pilatus vero dicebat illis. Quid enim mali fecit? At illi magis clamabant. Crucifige eum.

Lucas cap. 23. A.

A **C** Oeperunt autem illū accusare, dicentes. Hūc inuenimus subuertentem gētem nostram, & prohibentem tributa dare Cæsari, & dicentem se **CHRISTVM** regem esse. Pilatus autem interrogauit eum dicēs. Tu es rex iudæorum? At ille respondens ait. Tu dicis. Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum & turbas. Nihil inuenio causæ in hoc homine. **i. C.** Necesse autem habebat dimittere eis per diem festum, vnum. Exclamauit autē simul vniuersa turba, dicens. Tolle hunc, & dimitte nobis Barabban, qui erat propter seditionem quādam factam in ciuitate & homicidiū, missus in carcerem. Iterum autem Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere **IESVM**. At illi succlamabant, dicentes. Crucifige, crucifige eum. Ille autem tertio, dixit ad illos. Quid enim mali feci istē? nullam causam mortis inuenio in eo.

Ioannes cap. 18. F. G.

F **E** Xiuit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit. Quā accusationem affertis, aduersus hominē hunc?

Responderunt & dixerunt ei. Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum. Dicit ergo eis Pilatus. Accipite eum vos, & secundum legem vestram, iudicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi. No bis non licet interficere quenquam. Vt sermo I E S V impleretur quem dixit significans, qua morte esset moriturus. Introiuit ergo iterum in prætorium Pilatus, & vocauit I E S V M, & dixit ei. Tu es rex Iudæorum? Respondit I E S V S. A temetipso hoc dicis, an alii tibi dixerunt de me? Respondit Pilatus. Nunquid ego Iudæus sum? Gens tua, & pontifices, tradiderunt te mihi. Quid fecisti? Respondit I E S V S. Regnum meum, non est de hoc mundo, si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei vtique decertarent, vt non traderer Iudæis, nunc autem regnum meum non est hinc. Dixit itaque ei Pilatus. Ergo rex es tu? Respondit I E S V S. Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, vt testimonium perhibeam veritati, omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. Dicit ei Pilatus. Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiuit ad Iudæos, & dicit eis. Ego nullam inuenio in eo causam. Est autem consuetudo vobis, vt vnum dimittam vobis in Pascha. Vultis ergo dimittam vobis regem Iudæorum? Clamauerunt rursus omnes, dicentes. Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas, latro.

Tetramonon.

Rubrica. clvii. de I E S V ad Herodē
missione, & coram illo accusatione, & illusione,
Et ad Pilatum reductione.

Lucas solus cap, 23. B.

B

T I L L I inualescebant, dicentes.
Cōmouet populum docens per vni-
uersam Iudæam, incipiens à Galiz-
læa vsq; huc. Pilatus autem audiens
Galilæam: interrogauit si homo Ga-
lilæus esset. Et vt cognouit quod de herodis pote-
state esset: remisit eū ad Herodem, qui & ipse Hier-
osolymis erat illis diebus. Herodes autem viso
IESV, gauisus est valde. Erat enim cupiens ex mul-
to tempore videre eum, eo quod audiret multa de
eo: & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri.
interrogabat autem eum multis sermonibus. At
ipse nihil Respondebat. Stabant autem principes
sacerdotum & scribæ constanter accusantes eum.
Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo: &
illudit indutum veste alba, & remisit ad Pilatum. Et
facti sunt amici Pilatus & Herodes in ipsa die, nam
antea inimici erant ad inuicem. Pilatus autem cō-
uocatis principibus sacerdotum & magistratibus
& plebe, dixit ad illos. Obtulistis mihi hunc homi-
nem, quasi auertentem populum: & ecce, ego cor-
ram vobis interrogans, nullam causam inuenio in
homine isto, ex his in quibus eum accusatis. Sed

neq; herodes. Nam remissi vos ad illum: Et ecce, nihil dignum morte actum est ei. Emendatum ergo illum dimittam.

Rubrica. clviii. de IESV impia flagellatione, spinis coronatiōe, illusione & iniqua condemnatione Math. Marc. Luc. Ioannes.

Mathæus cap. 27. C.

AT ILLI magis clamabant dicentes. Crucifigatur. Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret: accepta aqua, lauit manus coram populo dicens innoxens ego sum à sanguine iusti huius, vos videritis. Et respondens vniuersus populus, dixit sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc dimisit illis Barabban. IESVM autem flagellatum tradidit eis vt crucifigeretur. Tunc milites præsidis suscipientes IESVM in pratorio congregauerunt ad eum vniuersam cohortē & exuentes eum, chlamydem coccineam circundederunt ei: & plectentes coronā de spinis, posuerunt super caput eius, & arundinem in dextera eius & genu flexo ante eum, illudebant ei. Dicentes. Ave rex Iudæorum. Et expuentes in eum, acceperunt arundinem, & percutiebant caput eius.

Marcus cap. 15. B.

Pilatus autem volens populo satisfacere, dimisit illis Barabban: & tradidit IESVM flagella-

Tetramonon.

lis caesum vt crucifigeretur. Milites autem duxerunt eum in atrium pratorii, & conuocant totam cohortem: & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spineam coronam. Et coeperunt salutare eum, Aue rex Iudaeorum. Et percutiebant caput eius arundine: & conspuebant eum. Et ponentes genua, adorabant eum.

Lucas cap. 23. D.

D **C**orripiam ergo illum & dimittam. At illi instabant vocibus magnis postulantes. vt crucifigeretur: & inualecebant voces eorum. Et Pilatus ad iudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem quem petebant. IESVM vero tradidit voluntati eorum.

Ioannes cap. 19. A. B. C.

A **T**Vnc ergo apprehendit Pilatus IESVM & flagellauit. Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti eius: & veste purpurea circumdederunt eum. Et veniebant ad eum, & dicebant. Aue rex Iudaeorum Et dabat ei alapas. Exiuit iterum Pilatus & dixit eis. Ecce adduco vobis eum foras vt cognoscatis quia in eo nullam inuenio causam. Exiuit ergo IESVS foras portans coronam spineam, & purpureum vestimentum. Et dicit eis. Ecce homo. Cum ergo vidissent eum pontifices & ministri clamabant dicentes, Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus. Accipite eum vos & crucifigite:

ego enim nō inuenio in eo causam. Responderunt
ei Iudæi. Nos legū habemus: & secūdu legē debet
mori, quia filium dei se fecit. Cum ergo, audisset Pi
latus hunc sermonē, magis timuit. Et ingressus est
prætorium iterum: & dicit ad IESVM. Vnde es tu?
IESVS autem rēponsum non dedit ei: dicit ergo
ei Pilatus. Mihi non loqueris: nescis quia potestātē
habeo: crucifigere te, & potestātē habeo, dimittere
te? Respondit IESVS. Non haberes potestātē ad
uersum me vllam: nisi tibi datum esset de super.
Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum ha
bet. Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iu
dæi autem clamabant, dicentes. Si hunc dimittis,
non es amicus Cæsaris. Omnis enim qui se regem
facit contradicit Cæsari. Pilatus autem cū audisset
hos sermones, adduxit foras IESVM: & sedit pro
tribunali, in loco qui dicitur lithostrotos, hebraice
autem Gabatha. Erat autem parascæue paschæ ho
ra quasi sexta: & dicit Iudæis, Ecce rex vester. Illi au
tem clamabant. Tolle tolle: crucifige eum. Dicit
eis. Pilatus, Regem vestrū crucifigam? Responde
runt pōtiffices. Non habemus regem, nisi Cæsarē.
Tunc ergo tradidit eis illum, vt crucifigeretur.

**Rubrica. clix. de IESV ad crucem du
ctione & ipsius crudelissima inter duos latrones
crucifixione tituli super eum inscriptione atq; ve
stimentorum sorte per milites partitione Math.
Marc. Luc. Ioannes.**

Tetramonon
Mathæus cap. 27. D.

D **E** T POST QVAM illuserunt ei
exuerunt eum chlamydem: & induerunt eum vestimenta eius, & duxerunt eum vt crucifigerent. Exeuntes aut, inuenerunt hominē Cyrenæum, nomine Simonem: hunc angariauerunt vt tolleret crucem eius. Et venerunt in locū qui dicitur Golgotha, quod est Caluariæ locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquā aut crucifixerūt eū diuiserunt vestimenta eius sortem mittētes: vt impleretur quod dictum est per prophetam dicentem. Diuiserunt sibi vestimenta mea: & super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes seruabant eum. Et imposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam. Hic est IESVS Rex Iudæorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones: vnus à dextris, & alter à sinistris.

Marcus cap. 15. C.

C **E** T postquā illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum vt crucifigerent eum. Et angariauerunt pretereuntem quempiam Simonē Cyrenæum venientem de villa, patrem Alexandri & Rufi: vt tolleret crucem eius. Et perducunt illum in Golgotha locum: quod est interpretatum, Caluariæ locus.

Et dabant ei bibere myrrathum vinum: & non accepit. Et crucifigentes eum diuiserunt vestimenta eius: mittentes sortem super eis quis quid tolleret. Erat autem hora tertia: & crucifixerunt eum. Et erat titulus causæ eius inscriptus, Rex Iudæorum. Et cum eo crucifigunt duos latrones: vnum à dextris, & alterum à sinistris eius. Et impleta est scriptura quæ dicit, Et cum iniquis reputatus est.

Lucas cap. 23. D. E.

ET cum ducerent eum appropinquauerunt Simon D
nem quendam Cyrenensem venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post IESVM. Sequebatur autem illum multa turba populi & mulierum: quæ plangebant & lamentabantur eum. Conuersus autem ad illas IESVS, dixit. Filie Hierusalem, nolite flere super me: sed super vosipsas flete, & super filios vestros: quoniam ecce venient dies, quibus dicent. Beatæ steriles, & ventres qui non genuerunt, & vbera quæ non lactauerunt. Tunc incipient dicere motibus. Cadite super nos, & collibet. Operite nos. Quia si in viridi ligno hæc faciunt: in arido quid fiet? Ducebantur autem & alii duo nequam cum eo, vt interficerentur. Et postquam venerunt in locum qui vocatur Caluariæ ibi crucifixerunt eum: & latrones, vnum à dextris & alterum à sinistris. IESVS autem dicebat. Pater, dimitte illis non enim sciunt quid faciunt. Di-

Tetramonon.

E uidentes vero vestimēta eius, miserūt sortes. 1. E.
Erat autem & superscriptio scripta super eum li-
teris Græcis & latinis & Hebraicis, Hic est rex Iu-
dæorum.

Ioannes cap. 19. D. E.

P **S** Vscperunt autem IESVM: & eduxerunt eū.
Et baiulans sibi crucem, exiit in eum qui dicitur
Caluariæ locum. Hebraicè autem Golgotha:
vbi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc &
hinc, medium autem IESVM. Scripsit autem & ti-
tulum Pilatus: & posuit super crucem. Erat autem
scriptum, IESVS Nazarenus rex Iudæorum. Hunc
ergo titulum multi Iudæorum legerunt: quia pro-
pe civitatem erat locus vbi crucifixus est IESVS.
Et erat scriptum Hebraice, Græcè, & Latine: dice-
bant ergo Pilato pontifices Iudæorum. Noli scri-
bere rex Iudæorum: sed quia ipse dixit, rex sum Iu-
E dæorum. Respondit Pilatus, Quod scripsi, scripsi,
Milites ergo cum crucifixissent eum: acceperunt
vestimenta eius (& fecerunt quatuor partes: vni-
cuiq; militi partem) & tunicam. Erat autem tuni-
ca, inconsutilis, Desuper contexta per totum. Dixe-
runt ergo adinuicem, Non scindamus eam, sed sor-
tiamur de illa cuius sit. Vt scriptura impleretur, di-
cens, Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in ve-
stem meam miserunt sortem. Et milites quidem
hæc fecerunt.

Rubrica.clx.de multiplici patientissi-
mi IESV in cruce illusione Math.Marc.Luc.

Mathæus cap.27.E.

PRAETEREUNTES autē blasphemabant eum: mouentes capita sua, & dicentes, Vah qui destruis templū dei,& in triduo illud reedificas: salua temetipsum, Si filius dei es descende de cruce. Similiter & principes sacerdotum illudentes cum scribis & senioribus, dicebant. Alios saluos fecit: seipsum non potest saluum facere. Si rex Israel est, descendat nunc de cruce, & credimus ei, confidit in deo: liberet nūc eum si vult. Dixit enim quia filius dei sum. Idipsum autem & latrones qui crucifixi erant cum eo, improperebant ei.

Marcus cap.15.C.

ET prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes. Vah qui destruis templum dei, & in tribus diebus reedificas: saluum fac temetipsum descendens de cruce. Similiter & summi sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum scribis dicebant. Alios saluos fecit, seipsum non potest saluum facere. CHRISTVS rex Israel descendat nunc de cruce: vt videamus & credamus, Et qui cum eo crucifixi erant, conuitiabantur ei.

Tetramonon

Lucas cap. 23. F.

F **E**T stabat populus expectās, & deridebant eū principes cum eis, dicentes. Alios saluos fecit, se saluum faciat, si hic est **C H R I S T V S** dei electus. Illudebant autē ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, & dicētes. Si tu es rex Iudæorum saluum te fac. Vnus autem de his qui pendebant latronibus blasphemabat eum, dicēs. Si tu es **C H R I S T V S**, saluum fac teipsum & nos. Respondēs autem alter, increpabat eū, dicēs. Neq; tu times deū, quod in eadem dānatione es? Et nos quidem iuste: nā digna factis recepimus. Hic vero, nihil mali gessit, & dicebat ad **I E S V M**. Domine, memēto mei cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi **I E S V S**. Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiso.

Rubrica. clxi. de nouissimis I E S V
verbis, patriq; sui spiritus commēdatione, quem clamās emisit. Atq; de signis post eius mortē, & de vero Centurionis testimonio, dicentes. Vere filius dei erat iste. Math. Marc. Luc. Ioan.

Mathæus cap. 27. F.

F

S E X T A autem hora, tenebræ factæ sunt super vniuersam terram, vsque ad horam nonā. Et circa horam nonā, clamauit **I E S V S** voce magna, dicēs. Eli, eli, lamma azabtanī hoc est, Deus meus, deus meus, vt quid dereliquisti

me? Quidam illic stātes & audiētes, dicebant. Eliā vocat iste. Et continuo currens vnus, ex eis, acceptā spongiā impleuit aceto, & imposuit arūdini, & dabat ei bibere. Cateri vero dicebant. Sine, videamus an veniat Elias liberās eum. I E S V S autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. Et ecce velum templi scissum est in duas partes, à summo vsq; deorsum, & terra mota est, & petræ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt, & multa corpora sanctorū qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumētis post resurrectionem eius, venerunt in sanctā ciuitatē, & apparuerunt multis. Centurio autē, & qui cū eo erant custodientes I E S V M, viso terræ motu & his quæ fiebant, timuerunt valde, dicentes. Vere filius dei erat iste. Erant autē ibi mulieres multæ à longe, quæ secutæ erāt I E S V M à Galilæa, ministrātes ei, inter quas erat maria Magdalene, & Maria Iacobi & Ioseph mater, & mater filiorum Zebedæi.

Marcus cap. 15. D.

ET facta hora sexta, tenebræ factæ sūt per totā tam terram vsq; in horam nonā. Et hora nona exclamauit I E S V S voce magna, dicens. Eloi, eloi, lāma azabtani? quod est interpretatum. Deus meus, deus meus, vt quid dereliquisti me? Et quidā de circūstantibus audientes, dicebant. Ecce, Eliam vocat. Currens autē vnus & implens spongiā aceto circūponēsque calamo, potum dabat ei, dicēs. Sinite, videamus si veniat Elias ad deponēdum eum,

D

Tetramonon.

I E S V S autem emissâ voce magna, expirauit. Et velum tēpli scissum est in duo, à summo vsq; deorsum. Vidēs autē Cēturio qui ex aduerso stabat, quia sic clamans expirasset, ait. Vere hic homo, filius dei erat. Erant autē & mulieres de longe, aspicientes, inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris & Ioseph mater, & Salome, & cum esset in Galilæa sequebantur eū, & ministrabant ei, & aliæ multæ, quæ simul cum eo ascenderant Hierosolymam.

Lucas cap. 23. F.

F **E** Rat autem fere hora sexta, & tenebræ factæ sunt in vniuersam terram, vsque in horam nonam. Et obscuratus est sol, & velum templi scissum est medium. Et clamans voce magna **I E S V S**, ait. Pater, in manus tuas commendo spiritum meum. Et hæc dicens expirauit. Videns autem Centurio quod factum fuerat glorificauit deum, dicens. Vere hic homo iustus erat. Et omnis turba eorum qui simul ascenderat ad spectaculū istud, & videbāt quæ fiebant, percutiētes pectora sua reuertebantur. Stabant autē omnes noti eius à longe, & mulieres quæ secutæ eum erant à Galilæa, hæc videntes.

Ioannes cap. 19. F.

F **S** Tabat autem iuxta crucem **I E S V** mater eius & soror matris eius, Maria Cleophe, & Maria Magdalene. Cum vidisset ergo **I E S V S** matrem, discipulum statem quem diligebat, dicit matri suæ. Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora, accepit eam discipulus.

in suā. Postea sciens I E S V S, quia omnia consummata sunt, vt consummaretur scriptura, dicit. Sitio. Vas autem erat positum aceto plenum, illi autem spōgiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori eius. Cum ergo accepisset I E S V S acetum, dixit. Cōsummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum.

Rubrica. clxii. de fractis latronum crucibus. Et mortui I E S V lateris lancea apertione, à quo exiit sanguis & aqua.

Ioannes solus cap. 19. F.

I V D A E I ergo (quoniam parasceue erat, vt non remaneret in cruce corpora sabbato (erat enī magnus, dies ille sabbati.) Rogauerunt Pilatum, vt frangerentur eorum crura, & tollerentur. Venerunt ergo milites, & primi quidem fregerunt crura, & alterius qui crucifixus est cum eo. Ad I E S V M autem cum venissent, vt viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura: sed vnus militum lancea, latus eius aperuit, & continuo, exiit sanguis & aqua. Et qui vidit testimonium, perhibuit, & verum est testimonium eius. Et ille scit, quia vera dicit vt & vos credatis, facta sunt enim hæc, vt scriptura impleretur. Os non commouetis ex eo. Et, iterū, alia scriptura dicit. Videbunt in quem transfixerunt.

Tetramonon

Rubrica.clxiii.de Ioseph ab Arimathæa & Nicodemo, qui corpus I E S V à Pilato sibi datum munda sindone, in monumento nouo sepelierunt grandi apposito ad ostium lapide Math. Marc. Luc. Ioan.

Mathæus cap. 27. G.

G

V M autem sero factum esset, venit quidam homo diues, ab Arimathæa nomine Ioseph, qui & ipse discipulus erat I E S V. Hic accessit ad Pilatū, & petiit corpus I E S V. Tūc Pilatus iussit reddi corpus. Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda, & posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra. Et ad uoluit saxum magnū ad ostiū monumenti, & abiit. Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum.

Marcus cap. 15. D.

D

E T cum iam sero esset factum (quia erat parasceue, quod est ante sabbatum) venit Ioseph ab Arimathæa nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnū dei. Et audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus I E S V. Pilatus autē mirabatur si iā obisset. Et accersito Céturione, interrogauit eum si iam mortuus esset. Et cū cognouisset à Céturione, donauit corpus. Ioseph. Ioseph autē mercatus sindonē, & deponens eū inuoluit sindone, & posuit eū in monumento quod erat excisum de petra, & ad

uoluit lapidē ad ostium monumēti. Maria Magda-
lene & Maria Ioseph, aspiciebant vbi poneretur.

Lucas cap. 23. G.

ET ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio,
vir bonus & iustus. Hic nō cōsenserat cōsilio
& actibus eorū, ab Arimathæa ciuitate Iudææ, qui
expectabat & ipse regnū dei. Hic accessit ad Pilatū
& petiit corpus I E S V, & depositū inuoluit sindo-
ne, & posuit illū in monumento exciso, in quo non
dum quisquam positus fuerat. Et dies erat parasce-
ues, & sabbatum illucescebat. Subsecutæ autē mus-
lieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt
monumētum, & quemadmodum positum erat cor-
pus eius. Et reuertentes parauerunt aromata & vn-
guenta, & sabbato quidem siluerunt secundum mā-
datum.

Ioannes cap. 19. G.

Post hæc autē rogauit Pilatum Ioseph ab Ari-
mathæa (eo quod esset discipulus I E S V oc-
cultus autē propter metum Iudæorum) vt tolleret
corpus I E S V. Et permisit Pilatus. Venit ergo &
tulit corpus I E S V. Venit autē & Nicodemus, qui
venerat ad I E S V M nocte primū, ferens mixturā
myrrhæ & aloes, quasi libras centū. Acceperunt autē
corpus I E S V, & ligauerūt illud linteis cū aroma-
tibus, sicut mos est Iudæis sepelire. Erat autē in loco
vbi crucifixus est, ortus, & in orto monumētum no-
uum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi er-
go propter parasceuem Iudæorum, quia iuxta erat
monumentum, posuerunt I E S V M.

Tetramonon.

Rubrica.clxiii. de custodibus monumento per sacerdotum principes, signato lapide consentiente Pilato, appositis.

Mathæus solus cap.27.G.

G

AL T E R A autē die, quæ est post pasceuē, conuenerūt principes sacerdotum & Pharisei ad Pilatū, dicētes. Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit, adhuc uiuēs. Post tres dies resurgā. Iube ergo custodiri sepulchrū vsq; in diem tertium, ne forte veniant discipuli eius, & furerentur eum, & dicant plābi, Surrexit à mortuis, & erit nouissimus error peior priore. Ait illis Pilatus. Habetis custodiam, ite, custodite, sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem cum custodibus.

Rubrica.clxv. de gloriosa I E S V resurrectione perterritis custodibus. Et de mulieribus ad sepulchrum venientibus, quibus apparēs angelus I E S V M surrexisse nuntiavit, dicens. Euntes dicite discipulis eius, quia surrexit. &c. Math. Marc. Luc. Ioan. Mathæus cap.28. A.

VE S P E R E autē sabbati quæ lucefcit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria videre sepulchrū. Et ecce terræmotus factus ē magnus, angelus enim domini descēdit de cœlo, & accedens, reuoluit lapidē, & sedebat super eū.

Erat autē aspectus eius, sicut fulgur, & vestimentum eius, sicut nix. Præ timore autē eius, exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. Respondens autē angelus, dixit mulieribus. Nolite timere vos, scio enim quod I E S V M qui crucifixus est, quæritis, nō est hic: surrexit enim, sicut dixit. Venite, & videte locum, vbi positus erat dominus. Et cito euntes, dicite discipulis eius, quia surrexit, & ecce præcedet vos in Galilæam. Ibi eum videbitis, ecce prædixi vobis.

Marcus cap. 16. A.

ET cum transisset sabbatū, Maria Magdalene & Maria Iacobi & Salome emerūt aromata, vt venientes vngerent I E S V M. Et valde mane vna sabbatorum veniunt ad monumentum, orto iam sole. Et dicebant ad inuicē. Quis reuoluet nobis lapidem, ab ostio monumenti? Et respicientes, viderunt reuolutum lapidem. Erat quippe magnus valde. Et introeuntes in monumentū, viderunt iuuenem sedentē in dextris, coopertū stola candida, & obstupuerūt. Qui dicit illis. Nolite expauescere. I E S V M quæritis Nazarenū, crucifixū. Surrexit, nō est hic. Ecce locus, vbi posuerūt eum. Sed ite, dicite discipulis eius & Petro, quod præcedet vos in Galilæam. Ibi enim videbitis, sicut dixit vobis.]

Lucas cap. 24. A.

VNa autē sabbati valde diluculo venerūt ad monumentum, portātes quæ parauerāt aromata, & inuenerunt lapidē reuolutū à monumēto. Et ingressæ, non inuenerūt corpus domini I E S V:

Tetramonon.

Et factum est: dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in fulgenti. Cum timerent autem & declinarent vultum in terram dixerunt ad illas. Quid quæritis viuētem cū mortuis. Nō est hic, sed surrexit. Recordamini qualiter locutus est vobis cum adhuc in Galilæa esset, dicens. Quia oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi & die tertia resurgere. Et recordatæ sunt verborum eius.

Ioannes cap. 20. A.

A **V**NA autem sabbati Maria Magdalene venit mane cum adhuc tenebræ essent, ad monumentū: & vidit lapidem sublatū à monumento.

Rubrica. clxvi. de resurgente IESV
se deuotis mulieribus manifestante easq; salutante qui & dixit eis. Nolite timere nunciate fratribus meis &c. Math. Marc. Luc.

Mathæus cap. 28. B.

B **E**TEXIERUNT cito de monumento: Cum timore & gaudio magno, currentes nunciare discipulis eius. Et ecce IESVS occurrit. Illæ autem accesserunt & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eū Tunc ait illis IESVS, Nolite timere. Ite nunciate fratribus meis vt eant in Galilæam. Ibi me videbunt.

Marcus cap. 16. B.

AT illæ, exeuntes, fugerunt de monumento, B
inuaserat enim eas tremor & pauor: & nes-
mini quicquàm dixerunt, timebant enim.

Lucas cap. 24. B.

ET regressæ à monumento, nunciauerunt hæc B
omnia illis undecim, & cæteris omnib⁹. Erat
autem Maria Magdalene, & Ioanna & Maria Ia-
cobi, & cæteræ quæ cum eis erāt, quæ dicebant ad
apostolos hæc. Et visa sunt ante illos sicut deliras-
mentum verba ista, & non crediderunt illis.

Rubrica. clxvii. de Petro & Ioanne ad
monumentū currentibus nunciante eis Maria
Magdalene quia tulerunt dominum de monu-
mento. Luc. Ioannes. Lucas cap. 24. C.

PETRVS autē surgēs cucurrit ad monumen- C
tū: & procumbens vidit lintheamina sola po-
sita, & abiit secum mirās quod factū fuerat.
Ioannes cap. 2. A. B. C.

Cucurrit ergo & venit ad Simonē Petrū, & ad A
aliū discipulū quē amabat IESVS: & dixit illis
Tulerunt dominū de monumēto & nescimus ubi
posuerunt eū. Exiit ergo Petrus & ille alius discipu-
lus, Et venerūt ad monumētū currebant autē duo si-
mul: & ille ali⁹ discipul⁹ præcucurrit citus Petro, & B
venit prim⁹ ad monumētū. Et cū se inclinasset vidit
posita lintheamina non tñ introiuit. Venit ergo Si-
mon Petrus sequēs eū: & introiuit in monumētū, &

Tetramonon

C vidit linteamina posita, & sudariū quod fuerat sup
caput eius nō cū linteaminibus positū, sed separatū
inuolutum in vnū locū. Tunc ergo introiit & ille
discipulus qui vēnerat primus ad monumentum: &
vidit & credidit: nōdum enim sciebant scripturam
quia oporteret eum à mortuis resurgere. Abierunt
ergo iterum discipuli ad semetipsos.

Rubrica. clxviii. de apparitiōe IESV

in ortolām habitu Mariæ, Magdalenæ ploranti
quæ iubente IESV, dixit discipulis. Vidi domi-
num &c. Marc. Ioannes.

Marcus cap. 16. C.

C **S**VRGENS autem IESVS Mane prima sabbā
ti, apparuit primo Mariæ Magdalenæ, de qua
eiecerat septem demonia illa vadens, nūcia-
uit his qui cū eo fuerant, lugentibus & fletibus. Et
illi audientes, quia viueret, & visus esset ab ea: nō
crediderunt. Ioannes cap. 20. D.

D **M**Aria autē stabat ad monumentū foris plo-
rans. Dum ergo fleret, inclinavit se, & pro-
spexit in monumentū: & vidit duos angelos in ali-
bis sedentes, vnū ad caput & vnū ad pedes: vbi po-
situm fuerat corpus IESV. Dicunt ei illi. Mulier
quid ploras? Dicit eis. Quia tulerunt dominū meū:
& nescio vbi posuerunt eum. Hæc cū dixisset, con-
uersa est retrorsū, & vidit IESVM stātē: & nō scie-
bat quia IESVS est. Dicit ei IESVS. Mulier, quid
ploras? Quem queris. Illa existimās quia ortulanus

esset, Dicit ei. Domine si tu sustulisti eū, dicito mihi
vbi posuisti eū: & ego eū tollam. Dicit ei IESVS
Maria. Conuersa illa dicit ei. Rabbom quod dicitur
Magister. Dicit ei IESVS. Noli me tangere
nōdū enim ascēdi ad patrē meū. Vade autē ad fratres
meos, & dic eis. Ascendo ad patrē meū & patrem
vestrū, deum meum & deum vestrum. Venit
Maria Magdalene annuncians discipulis, Quia vidi
dominum, & hæc dixit mihi.

Rubrica. cxcix. de vero custodum sepulchri IESV resurrectionis testimonio Qui postea à sacerdotum principibus copiosa accepta pecunia à veritate recesserunt.

Mathæus solus cap. 28. C.

QUAE cū abiissent, ecce quidā De custodibus venerūt in ciuitatē, & nunciauerūt principibus sacerdotū omnia quæ facta fuerāt. Et congregati cū senioribus, consilio accepto, pecuniam copiosam dederūt militibus dicentes. Dicite quia discipuli eius nocte venerūt & furati sunt eū nobis dormientibus. Et si hoc auditū fuerit à preside, nos suadebimus ei. Et securos vos faciemus. At illi accepta pecunia, fecerūt sicut, erāt edocti. Et diuulgatū est verbū istud apud Iudæos, vsq; i hodiernū diē.

Rubrica. clxx. de IESV ipsa resurrectionis die apparitione. Euntibus duobus discipulis in Emmaus quē cognouerūt in fractiōe panis, quod reuertentes in Hierusalē nunciauerūt vtriusque

Tetramonon.

decim quos inuenerunt cōgregatos. Marc. Luc.
Marcus cap. 16. C.

C

O S T hæc autē duobus ex his ambus
lantibus ostensus est in alia effigie, eun-
tibus in villam. Et illi euntes nunciauer-
runt ceteris nec illis crediderunt.

Lucas cap. 24. D. E.

D

E T ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellū
quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab
Hierusalē, nomine Emmaus : & ipsi loquebātur ad
inuicē de his oībus quæ acciderant. Et factū est: dū
fabularentur & secum quærerent, & ipse IESVS
appropinquans, ibat cū illis. Oculi autē illorū tene-
bantur, ne eū agnoscerent. Et ait ad illos. Qui sunt
hi sermones quos confertis adinuicē, ambulantes,
& estis tristes? Et respōdens vnus cui nomen Cleo-
phas, dixit ei. Tu solus, peregrinus es in Hierusalē,
& nō cognouisti quæ facta sunt in illa, his diebus?
Quibus ille dixit. Quæ? Et dixerunt. De IESV Na-
zareno, qui fuit vir propheta, potens in opere & ser-
mone coram deo & omni populo. Et quomodo eū
tradiderunt summi sacerdotes : & principes nostri
in damnationem mortis, & crucifixerunt eum. nos
autem sperabamus quia ipse esset redempturus Is-
rael: & nunc super hæc omnia, tertia dies est hodie
quodd hæc facta sunt. Sed, & mulieres quædam ex
nostris, terruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad
monumentum, & non inuento corpore eius, vene-
runt dicentes se etiam visionem angelorum vidis-

se qui dicunt eum viuere. Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum: & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero non inuenerunt. Et ipse dixit ad eos. O stulti & tardi corde ad credendum in omnibus quæ locuti sunt prophetae. Nonne hæc oportuit pati CHRISTVM, & ita intrare in gloriam suam? Et incipiens à Moyse, & omnibus prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis quæ de ipso erant. Et appropinquauerunt castello quo ibant: & ipse se finxit longius ire. Et coegerunt illum dicentes. Mane nobiscum, quoniam ad uesperas cit, & inclinata est iam dies. Et intrauit cum illis. Et factum est: dum recumberet cum eis, accepit panem, & benedixit ac fregit, & porrigebat illis. Et aperti sunt oculi eorum, & cognouerunt eum: & ipse euauit ex oculis eorum. Et dixerunt ad inuicem. Nonne cor nostrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via, & aperiret nobis scripturas? Et surgentes eadem hora regressi sunt in Hierusalem & inuenerunt congregatos undecim, & eos qui cum illis erant, dicentes, Quod surrexit dominus vere, & apparuit Simon. Et ipsi narrabant quæ gesta erant in via: & quomodo cognouerunt eum in fractione panis.

Rubrica. clxxi. de IESV sero resurrectionis die ad discipulos clausis ianuis intrante & eis dicente. Pax vobis quibusque; (absente tamē Thoma) palmandos pedes & manus ostendit

Tetramonon.

cum illis quoq; manducauit sensumq; aperuit vt
scripturas intelligerent. Luc. iohannes.

Lucas cap. 24. F.

D

E

VM autem hæc loquuntur, stetit IESVS in medio eorum, & dicit. Pax vobis ego sum. Nolite timere. Con- turbati vero & conterriti, existima- bant se spiritum videre. Et dixit eis. Quid turbati estis, & cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas & pedes, quia ego ipse sum: palpite & videte quia spiritus, carnē & ossa non habet, sicut me videtis habere. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus & pedes. Adhuc au- tem illis non credentibus & mirantibus præ gau- dio dixit. Habetis hic aliquid quod manducetur? At illi obtulerunt ei partem piscis assi, & fauum mellis. Et cum manducasset coram eis: sumens re- liquias dedit eis. Et dixit ad eos. Hæc sunt verba lo- cutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum, quo- niam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moyse & prophetis, & psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum vt intelligerent scripturas, & di- xit eis. Quoniam sic scriptum est, & sic oportet: bat G H R I S T V M pati, & resurgere à mortuis tertia die, & prædicari in nomine eius poenitentiam & remissionem peccatorum in omnes gentes, in- cipientibus ab Hierosolyma.

Cum ergo sero esset die illo, vna sabbato- B
rum, & fores essent clausæ, vbi erant disci-
puli congregati propter metum Iudeorum:
venit IESVS & stetit in medio, & dicit eis. Pax vo-
bis. Et cum hæc dixisset, ostēdit eis manus & latus.
Gausti sunt ergo discipuli, viso domino. Dixit ergo
eis iterū. Pax vobis sicut misit me pater, & ego mit-
to vos. Hæc cū dixisset, insufflauit: & dixit eis. Acci- B
pite spiritū sanctū quorū remiseritis peccata, Re-
mittuntur eis: & quorū retinueritis, retenta sunt.
Thomas autē vnus ex duodecim qui dicitur Didy-
mus, non erat cum eis quando venit IESVS. Dixe-
runt ergo ei alii discipuli. Vidimus dominū ille au-
tem dixit eis. Nisi videro in manibus eius figuram
clauorū, & mittam digitū meum in locū clauorum,
& mittam manū meā in latus eius, non credam.

Rubrica. clxxii. de IESV octauo, re-
surrectionis, die discipulis præsentē Thomā cui
dixit ostēsis sibi vulnerum cicatricibus Quia
vidisti me Thomā, credidisti &c.

Ioannes solus cap. 20. G.

ET POST dies octo, iterum erant discipuli G
eius intus: & Thomas cum eis venit IESVS
ianuis clausulis, & stetit in medio, & di-
xit eis. Pax vobis. Deinde dicit Thomæ. Inter

Tetramonon

digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus, sed fidelis. Respondit Thomas, & dixit ei. Dominus meus, & deus meus. Dicit ei I E S V S. Quia vidisti me Thoma, credidisti. Beati qui non vident, & crediderunt.

Rubrica. clxxiii. de I E S V piscatib⁹
apostolis, ad mare Tiberiadis apparitione. Qui iubente I E S V mittentes rete in dexteram nauigii multitudinem piscium prandiderunt &c.

Ioannes solus cap. zi. A. B. C. D.

A Ostendit se iterum I E S V S ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic. Erant simul Simon Petrus & Thomas, qui dicitur Didymus & Nathanael, qui erat a Cana Galilee, & filii Zebedae, & alii ex discipulis eius duo. Dicit eis Simon Petrus. Vado pescari. Dicunt ei. Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in nauim, & illa nocte nihil prandiderunt. Mane autem facto, **B** stetit I E S V S in littore, non tamen cognouerunt discipuli quia I E S V S est. Dicit ergo eis I E S V S. Pueri, numquid pulmentarium habetis? Responderunt ei. Non. Dixit eis. Mittite in dexteram nauigii, rete, & inuenietis. Miserunt ergo, & iam non valebant illud trahere propter multitudinem piscium. Dicit ergo discipulus ille, quem diligebat I E S V S, Petro. Dominus est. **C** Simon Petrus cum audisset quia dominus

est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. Alii autē discipuli nauigio venerunt) non enim longe erant à terra, sed quasi cubitis ducentis) trahentes rete piscium. Vt ergo descēderunt in terram, viderunt primas positas, & piscē superpositum & panem. Dicit eis I E S V S. Afferte de piscibus quos prandidistis nunc. Ascendit Simon Petrus, & traxit rete in terrā, plenum magnis piscibus, centū quinquaginta tribus. Et cum tot essent, nō est scissum retē. Dicit eis I E S V S. Venite, prandete. Et nemo audebat discumbentiū interrogare eum. Tu quis es? sciētes quia dominus est. Et venit I E S V S, & accepit panē & dabat eis, & piscē similiter. Hoc iam tertio manifestatus est I E S V S discipulis suis cum surrexisset à mortuis.

Rubrica. clxxiiii. de trina I E S V ad Petrum, si eum diligeret interrogatione, cui diligenti dixit. Pasce oues meas.

Ioannes solus cap. 21. E, F.

Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro I E S V S. Simon Iona, diligis me plus his? Dicit ei. Etia domine, tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterū. Simon Iona, diligis me? Ait illi. Etia domine, tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio. Simō Iona, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, amas me? & dixit ei. Domine, tu omnia scis:

Tetramonon

F tu scis quia amo te. Dicit ei. Pafce oues meas. Amē
amen dico tibi, cum effes iunior cingebas te, & am-
bulabas vbi volebas: cum autē fenueris, extēdes ma-
nus tuas, & alius te cinget, & ducet quo tu non vis.
Hoc autē dixit, significans qua morte clarificaturus
ēset deū. Et cum hoc dixisset, dixit ei. Sequere me.
Conuerfus Petrus, vidit illum discipulum quem dili-
gebat I E S V S, sequentem, qui & recubuit in coe-
na super pectus eius, & dixit. Domine, quis est qui
tradet te? Hunc ergo cum vidisset Petrus, dicit I E-
S V. Domine, hic autem quid? Dicit ei I E S V S. Si
eum volo manere donec veniam, quid ad te? tu me
sequere. Exiuit ergo sermo iste inter fratres, quia di-
scipulus ille nō moritur. Et nō dixit ei I E S V S, Nō
moritur, sed si eum volo manere donec veniā, quid
ad te? Hic est discipulus ille, qui testimonium perhi-
bet de his, & scripsit hæc: & scimus quia verum est
testimonium eius.

Rubrica. clxxv. de I E S V gloriosa
in cœlum, ad deum patrem ascensione, videntis
bus apostolis, quorum (vt Marcus refert) incre-
dulitatem exprobrans, dixit eis. Euntes in mun-
dum prædicate euangelium &c. Mat. Mar. Luc.

Mathæus cap. 28. D.

D **V**NDECIM autem discipuli abierunt in
Galilæam, in montem vbi constituerat il-
lis I E S V S. Et videntes eum adorauerunt,
quidam autem dubitauerunt. Et accedēs I E S V S

locutus est eis, dicens. Data est mihi omnis potestas in cœlo & in terra. Euntes ergo docete omnes gentes, Baptizantes eos, in nomine patris, & filii, & spiritus sancti. Docentes eos seruire, omnia quæcûque madaui vobis. Et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, vsque ad consummationem seculi.

Marcus cap. 16. D.

Nouissime autem, recubentibus illis duodecim apparuit, & exprobrauit incredulitate eorum & duritiam cordis, quia his qui viderant eum resurrexisse, non crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundum vniuersum, prædicate euangelium, omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit. Qui vero non crediderit, condemnabitur. Signa autem eos qui crediderint, hæc sequentur. In nomine meo dæmonia eiicient, linguis loquentur nouis, serpentes tolent. Et si mortiferum quid biberint, non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & bene habebunt. Et dominus quidem I E S V S postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris dei. Illi autem profecti, prædicauerunt vbique, domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis.

Lucas cap. 24. G.

Vos autem testes estis horum. Et ego mittam promissum patris mei in vos, vos autem se-

Tetramonon

dece in ciuitate, quoad vsque induamini virtute ex
alto. Eduxit autem eos foras in Bethaniam, & ele-
uatis manibus suis, benedixit eis. Et factum est, dū
benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in cœs-
lum. Et ipsi adorantes, regressi sunt in Hierusalem,
cum gaudio magno, & erant semper in templo, lau-
dantes & benedicentes deum. Amen.

Rubrica. clxxvi. & vltima, de signorū
& factorum I E S V incompræhensibilitate.

Ioannes solus cap. 20. & 21. G.

G

scripta.

V L T A quidem & alia signa fecit
I E S V S, in conspectu discipulorum
suorum, quæ non sunt ~~capta~~ in libro
hoc. Hæc autem scripta sunt, vt cre-
datis quia I E S V S est CHR IST V S

filius dei, & vt credētes, vitam habeatis in nomine
eius. Et cap. 21. G. Sint autem & alia multa quæ
fecit I E S V S, quæ si scribantur per singula, nec ip-
sum arbitror mūdum capere posse, eos qui scriben-
di sunt, libros.

G

F I N I S.

Sequitur Monetretron, siue ex vno
quatuor compendiosum opus, quod (si quis prio-
ris operis Rubricas, vt signantur, voluerit collige-
re.) Vnicuique euangelistarum secundum Biblio-
rum ordinem integros textus docet restituere. 1

EVANGELIVM SECVNDVM
Mathæum continet cap. 28. Cap. 1. A. B. C. D.

Liber generationis IESV CHRISTI, filii
David &c. vsq; ad CHRISTVM, genera-
tiones quatuordecim. Rubri. 3. A. B. C. fo. 2. fa. 1.
CHRISTI autem generatio sic erat vsq; habes de
spiritu sancto. Rubri. 4. C. fo. 4. fa. 1.
Ioseph autem vir eius vsq; in finem cap. Rubrica. 7.
C. D. fo. 6. fa. 1.

Cap. 2. A. B. C. D.

Cum ergo natus esset IESVS &c. vsq; in re-
gionem suam. Rub. 9. A. B. fo. 7. fa. 2.
Qui cum recessissent &c. vsq; in finem cap. Rubri.
11. C. D. fo. 9. fa. 1

Cap. 3. A. B. C. D.

In diebus autem illis, venit Ioannes Baptista &c. vsq;
igni inextinguibili Rub. 13. A. B. C. fo. 10. fa. 2
Tunc venit IESVS &c. vsq; in finem cap. Rubr.
14. D. fo. 12. fa. 1

Cap. 4. A. B. C. D.

Tunc IESVS ductus est in desertum &c. vsq;
que angeli ministrabant ei. Rubrica 15. A. B.

fo. 13. fa. 1

Cum autem audisset I E S V S quod Ioannes traditus esset, secessit in Galilæā Rub. 23. B. fo. 19. fa. 2

Et relicta ciuitate Nazareth &c. vsq; regnum cœlorum Rub. 27. C. fo. 22. fa. 2

Ambulans autem I E S V S vsq; secuti sunt eū Rubrica 28. D. fo. 31. fa. 2,

Et circuibat I E S V S, vsq; in finem cap. Rubr. 29. D. fo. 23. fa. 1

Cap. 5. A, B, C, D, E, F, G.

V Idens aut I E S V S turbas, ascendit in montem vsq; qui fieret ante vos Rub. 34. Rubricella. 1. A. B. fo. 29. fa. 1

Vos estis sal terræ &c. vsque non intrabitis in regnum cœlorum, Rubricella. 2. &. 3. B. C. fol. 29. facie. 2

Audistis quia dictum est antiquis, non occides. vsq; nouissimum quadrantem, Rubricella. 4. D. fo. 30. fa. 2

Audistis quia dictum est antiquis. Non moechaberis, vsq; his abundantibus est, à malo est. Rubricel. 5. &. 6. E. F. fo. 31. fa. 1,

Audistis quia dictum est oculum pro oculo, vsq; ne auertaris. Rubricel. 7. F. fo. 31. fa. 2

Audistis quia dictū est. Diliges proximum, vsq; in finem cap. Rubricella. 8. G. fo. 32. fa. 1

Cap. 6. A, B, C, D.

A Tendite ne iusticiā vestrā faciatis, vsq; peccata vestra. Rubric. 9. &. 10. A. B. fo. 32. fa. 2

Cum autem ieiunatis, nolite fieri &c. vsq; reddet tibi. Rubricel. 12. C. fo. 34. fa. 1

Nolite thesaurizare vobis vsque tenebræ, quantæ erunt, Rubricel. 13. C. fo. 34. fa. 2

Nemo potest duobus dominis seruire, vsque malicia sua finem cap. Rubricella. 14. G. D. folio. 35 facie. 1

Cap. 7. A, B, C, D,

Nolite iudicare, & non iudicabimini, vsq; dirumpant vos, Rub. 15. A. fo. 36. fa. 1

Petite, & dabitur vobis, vsq; petentibus se, Rubric. 11. B. fo. 46. fa. 1

Omnia ergo quæcunq; &c. vsq; qui inueniunt eam Rubricel. 16. B. fo. 37. fa. 1

Attendite à falsis prophetis, vsq; cognoscetis eos, Rub. 17. C. fo. 37. fa. 2

Non omnis qui dicit mihi domine, vsq; in fine cap. Rub. 18. C. D. ibidem.

Cap. 8, A, B, C, D

Cum autem descendisset de monte, vsque in testimonium illis, Rubricella. 35. A. folio. 38. facie. 2.

Cum autem introisset Capharnaum, vsq; ex illa hora. Rub. 36. A, B. fo. 38. fa. 1

Et cum venisset I E S V S in domū Petri, vsq; agrotationes nostras portauit, Rub. 30. B. fo. 42. fa. 2

Videns autem I E S V S turbas multas, vsque mortuos suos, Rub. 38. C. fo. 48. fa. 1

Et ascendente eo in nauiculam, vsq; obediunt ei,

Rubrica. D. fo. 41. fa. 2.

Et cum venisset IESVS trans fretum. vsq; in finē
cap. Rubrica. 40. D. fo. 42. fa. 2.

Cap. 9. A. B. C. D.

ET ascendens IESVS in nauiculam vsq; pote-
statem talem hominibus Rubrica. 41. A.
folio. 44. fa. 1.

Et cum transiret inde IESVS vidit hominem vsq;
sed peccatores Rubri. 31. B. fo. 46. fa. 1.

Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioan. vsq; am-
bo conferuantur Rubri. 32. C. fo. 36. fa. 2.

Hæc illo loquēte ad eos. vsq; in vniuersam terram
Rubrica. 42. C. fo. 45. fa. 2.

Et transeunte inde IESV secuti sunt eum duo cœ-
ci vsq; i tota terra illa Rubri. 43. D. fo. 7. fa. 2.

Egressis autem illis obtulerunt ei hominem mutū
vsq; omnē infirmitatē Rubri. 56. D. fo. 61. fa. 2.

Videns autem turbas misertus est eis vsq; in finem
cap. Rubrica. 44. D. fo. 48. fa. 1.

Cap. 10. A. B. C. D.

ET conuocatis duodecim discipulis vsq; qui
tradidit eum. Rubri. 33. fo. 38. fa. 1.

Hos duodecim misit vsq; in finē cap. Rubrica. 45.
A. B. C. D. fo. 48. fa. 1.

Cap. 11. A. B. C. D.

ET factum est cum cōsummasset IESVS. vsq;
prædicaret in ciuitatibus eorum Rubri-
ca. 45. A. fo. 69. fa. 2.

Ioannes autem cum audisset in vinculis vsq; & ius

ificata est sapiētia à filiis suis Rubri.46.A.B.
C.fo.50.f.a.z.

Tunc cœpit ex probrare ciuitatibus vsq; remissius
erit in die iudicii quàm tibi. Rubrica.55.C.D.
fo.61.f.a.1.

In illo tēpore respōdēs IESVS dixit cōfiteor. vsq;
in finem cap. Rubrica.59.D.fo.64.f.a.1.

Cap.12.A.B.C.D.

In illo tempore abiit IESVS per sata. vsq; do
mus enim est filius hominis etiam sabbatū
Rubrica.63.A.fo.66.f.a.z.

Et cum inde transisset venit in synagogam eorum
vsq; in nomine eius gentes sperabunt Rubri
ca.64.B.fo.67.f.a.z.

Tunc oblatus est ei demonium huius. vsq; ex ver
bis tuis cōdēnaberis Rubri.56.B.C.fo.88.f.a.1.

Tunc responderunt ei quidam de scribis vsq; Ecce
plusquā Salomō hic Rubri.58.D.fo.64.f.a.1.

Cum aut immundus sexus vsq; generatio in hunc
peffimum Rubrica.56.D.fo.41.f.a.z.

Adhuc eo loquente ad turbas. vsq; finem cap. Ru
brica.57.D.fo.63.f.a.z.

Cap.13.A.B.C.D.E.F.G.

In illo die exiens IESVS de domo sedebat se
cus mare vsq; Eructabo abscondita à cōs
titutione mūdi Rubri. 65.A.B.C.D.E.fo.68.
f.a.z.

Tunc dimissis turbis venit in domum. vsq; profert
de thesauro suo noua & vetera Rubri.66.B.
fo.72.f.a.1.

Et factum est cū cōsummasset IESVS parabolas.
vsq; propter incredulitatem eōrum finem cap.

Rubrica. 67. D, fo. 73. fa. 1.

Cap. 14. A, B, C, D,

In illo tempore audiuit herodes tetrarcha famā
IESV. vsq; virtutes operantur in eo. Rubrica.
51. A, fo. 57. fa. 1.

Herodes enim tenuit Ioannem. vsq; prophetam cū
habebant rubrica. 22. A, fo. 19. fa. 2.

Die autem natalis herodes vsq; in locum desertū
seorsum rubrica. 48. B, fo. 74. fa. 1.

Et cū audissent turbæ secutæ sunt eū, vsq; ascendit
in montē solus orare; rubrica. 50. B, C, fo. 55. fa. 1,

Vespere autem facto solus erat ibi vsq; in finem
cap. Rubrica. 52. C, D, fo. 58. fa. 2,

Cap. 15 A, B, C, D,

Tunc accesserunt ad eum ab Hierosolymis
scribæ & Pharisei vsq; mahibus manducare

non conquinat hominem Rubrica, 68.
A, B, fo. 73. fa. 2,

Et egressus inde IESVS secessit in partes Tyri vsq;
sanata est filia eius ex illa hora Rubrica, 69. C,

fo. 75. fa. 2,

Et cū transisset inde IESVS vsq; magnificabant
eum Israel Rubrica, 70. D, fo. 76. fa. 1,

IESVS autem conuocatis discipulis vsq; in finem
cap. Rubrica, 71. D, fo. 76. fa. 2,

Cap. 16. A, B, C, D,

Et accesserunt ad eum Pharisei & sadducei
vsq; doctrina Pharisaorum & sadduceorū

Rubrica. 72. A, B, fo. 77. fa. 2,

Venit autem I E S V S in partes Cæsareæ Philippi
vsq; non saxis quæ dei sunt, sed quæ sunt homi-
num rubrica, 74 C, fo. 78, fa. 2.

Tunc IESVS dixit discipulis suis. Siquis vult post
me venire vsq; in finem cap. Rubrica. 75. D,
fo. 80. fa. 1, Cap. 17. A, B, C, D,

ET post dies sex vsq; de Ioanne baptista dixit
et eis Rubrica, 76. A, B, fo. 80. fa. 2.

Et cum venisset ad turbam vsq; per orationem &
ieiunium Rubrica, 77. C, fo. 82. fa. 1,

Conuersantibus autem eis in Galilæa, vsq; contri-
stati sunt vehementer Rubri. 78. D, fo. 83. fa. 2,

Et cum venisset Capharnaum, vsq; in finem cap.
Rubrica, 85. D, fo. 90. fa. 2,

Ca. 18. A, B, C, D,

IN illa hora accesserunt discipuli ad IESVM,
vsq; vt pereat vnus de pueris istis Rubrica.
86. A, B, fo. 91. fa. 1,

Si autem peccauerit in te frater tuus, vsq; septuas-
gies septies rubrica, 87. C, fo. 92. fa. 2,

Ideo assimilatum est regnum cœlorum hominibus
qui voluit ponere rationem &c. vsq; in finem
cap. Rubrica, 88. D, fo. 93. fa. 1,

Cap. 19. A, B, C, D,

ET factum est cum cōsummasset IESVS ser-
mones istos vsq; qui potest capere capiat
Rubrica. 94. A, B, fo. 95. fa. 2,

Tunc oblatis sunt paruuli vsq; abiit Inde Rubrica,
95. B, fo. 96. fa. 2

Et ecce vnus accedens ait illi magister bone apud
deum omnia possibilia sunt. Rubrica. 97. B. C.
fo. 98. fa. 1.

Tūc respōdēs Petrus dixit. Ecce relinquimus omnia vsq; in finē cap. Rubri. 98. D. fo. 99. fa. 2.

Cap. 20. A. B. C. D.

Simile est regnum cœlorum homini patrifamili-
as qui exiit. vsq; pauci vero electi Rubric-
ca. 102. A. B. fo. 101. fa. 1.

Et ascēdēs IESVS Hierosolymā assūpsit duodecim
vsq; & tertia die resurget Ru. 113. C. fo. 10. fa. 1.

Tunc accessit ad eū mater filiorum Zebedæi vsq;
in Redemptionem pro multis Rubrica. 114.
fo. 108. fa. 1.

Et egredientibus illis ab hiericho vsq; in finē cap.
Rubrica. 115. D. fo. 109. fa. 1.

Cap. 21. A. B. C. D.

ET cū appropinquassēt Hierosolymis. vsq; ho-
sanna in altissimis Rubrica. 119. A. fo. 111.
fa. 2.

Et cum intrasset Hierosolymam. vsq; ibi mansit
Rubrica. 121. B. fo. 113. fa. 2.

Mane autē reuertens in ciuitatem esuriit vsq; cre-
dentes accipietis Rubri. 123. B. C. fo. 115. fa. 1.

Et cum venissent in templum accesserunt ad eum
docentem vsq; qua potestate hæc facio Rubric-
ca. 124. C. fo. 115. fa. 2.

Quid autem vobis videtur. Homo quidam habes-
bat duos filios vsq; vt crederetis ei. Rubri. 125.
C. fo. 116. fa. 2.

Aliam parabolam audite homo erat paterfamilias qui plantauit vineam vsq; in finem cap. Rubrica. 127. D. fo. 117. fa. z.

Cap. 22. A. B. C. D.

Simile factum est regnum cœlorum homini Regi qui fecit nuptias vsq; pauci vero electi Rubrica. 103. A. fo. 101. fa. z.

Tunc abeuntes Pharisei vsq; relicto eo abierunt Rubrica. 128. B. fo. 119. fa. 1.

Illo die accesserunt ad eum saducei vsq; mirabantur in doctrina eius Rubrica. 129. C. fo. 120. fa. 1.

Pharisei autem audientes quod silentium impositum fuisset vsq; lex pendet & prophete. Rubrica. 130. D. fo. 121. fa. 1.

Congregatis autem Phariseis interrogauit eos IESVS vsq; in finem cap. Rubrica. 132. D. fo. 122. fa. 1.

Cap. 23. A. B. C. D.

TUNC IESVS locutus est ad turbas vsq; qui se humiliauerit exaltabitur. Rubrica. 133. A. fo. 122. fa. z.

Vx autem vobis scribæ & Pharisei vsq; in finem cap. Rubrica. 134. B. C. D. fo. 123. fa. z.

Cap. 24. A. B. C. D.

ET egressus IESVS de templo ibat &c. vsq; & vnus relinquetur. Rubrica. 136. A. B. C. D. fo. 125. fa. z.

Vigilate ergo quia nescitis qua hora vsq; in finem cap. Rubrica. 137. D. fo. 129. fa. z.

Cap. 25. A. B. C. D.

TUNC simile erit regnum cœlorum decem
virginibus, vsq; nescitis diem neq; horam
Rubrica, 138. A, fo. 131. fa. 1

Sicut enim homo peregri proficiscens vocauit ser-
uos suos vsq; & stridor dētium rubri. 130. B, C,
fo. 131. fa. 2

Cum autē venerit filius hoīs in maiestate sua vsq;
in finē cap. Rubrica. 140. D, fo. 132. fa. 2

Cap. 26. A, B, C, D, E, F, G,

ET factum est cū consummasset IESVS ser-
mones hos vsq; ne tumultus fieret in po-
pulo rubrica, 142. A, fo. 134. fa. 1

Cum autem IESVS esset in Bethania in domo Si-
monis, vsq; hæc fecit in memoriam eius Rubris-
ca, 117. A, fo. 110. fa. 2

Tūc abiit vnus de duodecim qui dicitur Iudas vsq;
vt eū traderet rubri. 142. B, fo. 132. fa. 2

Prima autem die azimorum. vsq; cum duodecim
discipulis suis Rubrica, 143. B, fo. 135. fa. 1

Et edentibus illis dixit. Amen dico vobis vsq; Tu
dixisti rubrica. 145. B, C, fo. 136. fa. 2

Cenantibus autem eis accepit IESVS panē vsq; in
regno patris mei Rubrica, 146. C, fo. 137. fa. 1

Et hymno dicto exierunt in montem Oliueti vsq;
Similiter omnes discipuli dixerūt Rubrica, 149.
D, fo. 142. fa. 2

Tunc venit IESVS cum illis in villam vsq; manus
peccatorum Rubrica, 150. D, fo. 144. fa. 1

Surgite eamus vsq; relicto eo fugerunt Rubrica,
151. fo. 145. fa. 1

At illi tenentes IESVM duxerunt ad Caiphā vsq;
flewit amare Rubrica, 153. F, G, fo. 147. fa. 1

Cap. 27. A, B, C, D, E, F, G,

Manc autem facto consiliū inierunt vsq; pi
latō præsidi Rubri. 154. A, fo. 149. fa. 2

Tunc videns ludas vsq; constituit mihi dominus
Rubrica, 155. A, fo. 150. fa. 1.

IESVS autem stetit ante præsidem vsq; quid eum
mali fecit Rubrica. 156. B, fo. eodem. facie. 2

At illi magis clamabant, crucifigatur vsq; & percus
tiebant caput eius Rubrica, 158. C, fo. 153. fa. 1

Et postquā illuserunt & vsq; vnus à dextris & vnus
à sinistris rubrica, 159. D, fo. 154. fa. 1

Prætereuntes autem blasphemabant vsq; impro
perabant ei rubrica, 160. E, fo. 156. fa. 1

A sexta autem hora tenebræ factæ sunt vsq; & ma
ter filiorum Zebedæi Rubrica, 161. fo. eodem.
facie. 2

Cum autem sero factum esset, venit quidam homo
diues vsq; sedentes contra sepulchrum rubrica.
163. G, fo. 158. fa. 2

Altera autem die quæ est post parasceuen vsq; in
finem cap. Rubrica, 164. G, fo. 159. fa. 2

Cap. 28. & vltimum. A, B, C, D,

Vespere autem sabbati vsq; ecce prædixi vo
bis rubri. 165. A, fo. 229. fa. 1

Et exierunt cito de monumento vsq; ibi me vides
bunt Rubrica 166. B, fo. 160. fa. 2

Que cum abiissent vsque in hodiernum diem.

rubri.169.C,fo.232,fa.1

Vndecim autem discipuli abierunt in Galilæā, vsq;
in finem libri, rub.175. D,fo.237. fa.2

EVANGELIVM SECVNDVM

Marcum, continet cap.16.

Cap.1. A, B, C, D,

INitium euangelii IESV CHRISTI filii
dei, vsq; baptizabit vos spiritu sancto, rub.13. A,
B,fo.10. fa.1

Et factum est in diebus illis &c. vsq; in te compla-
cui, rubri.14. B,fo.12. fa.1

Et statim spiritus expulit, vsq; angeli ministrabant
illi, Rub.15. B.fo.13. fa.1

Postquam aut traditus est Ioannes, venit IESVS
in Galilæam, Rub.23. B.fo.19. fa.2

Venit IESVS in Galilæā prædicans &c. vsq; cre-
dite euangelio, Rub.27. B.fo.22. fa.2

Et præteriens locus mare, vsq; secuti sunt eum, Rub,
28. B.fo.23. fa.1

Et ingrediuntur Capharnaum vsq; regionem Gali-
lææ, Rub.29. C.fo.24. fa.1

Et protinus egrediētes de synagoga, vsq; quoniam
sciebant eum, rub.30. C, D,fo.25. fa.1

Et diluculo valde surgens, vsq; in finem cap. rub.35
D,fo.38. fa.2

Cap.2. A, B, C, D.

ET iterū intrauit Capharnaum post dies octo,
vsq; & docebat eos, rub.41. A, B,fo.44. fa.1

Et cum præteriret vidit Leui &c. vsq; sed peccato-
res, rub.31. B, C,fo.26. fa.1

Et erant discipuli Ioannis, vsq; mitti debet, rubr. 23
C, D, fo. 27. fa. 1

Et factum est iterū cum dominus sabbatis ambula-
ret, vsq; in finem cap. rub. 62. D. fo. 66. fa. 2

Cap. 3. A. B. C. D.

ET introiuit iterū in synagogā, & erat ibi ho-
mo habēs manum aridam, vsq; ne manifestas-
rent illum, rubri. 64. A, B. fo. 67. fa. 1

Et ascendēs in montem, vocauit quos voluit, vsq;
qui tradidit illum, rub. 33. B. C. fo. 28. fa. 1

Et veniunt ad domū, & conuenit iterum turba, vsq;
spiritum innūdū habet, rub. 56. C. D. fo. 61. fa. 2

Et veniunt mater eius & fratres, vsq; in finem cap.
rub. 57. D. fo. 63. fa. 2

Cap. 4. A. B. C. D.

ET iterū cœpit docere ad mare &c. vsq; seors-
um autē discipulis suis differebat omnia, rubr.
65. A, B, C, fo. 68. fa. 2

Et ait illis, in illa die cum sero esset factum, vsq; in
finem cap. rub. 39. D. fo. 41. fa. 2

Cap. 5. A, B, C, D.

ET venerunt trans fretum maris Gerasenorū,
vsq; oēs mirabantur, rub. 40. A. B. fo. 42. fa. 2

Et cum transcendisset I E S V S in nauim, vsq; in
finem cap. rub. 42. C, D. fo. 45. fa. 2

Cap. 6. A, B, C, D, E, F, G,

ET egressus inde abiit in patriam suā, vsq; Et
circuibat castella in circūitu docens, rubr. 67
A, fo. 73. fa. 1

Et vocauit duodecim, & cœpit eos mittere, vsq; vn

gebant oleo multos ægros, & sanabantur, rub.
45. B, to. 48. fa. 1

Et audiuit rex Herodes &c. vsque hic à mortuis re
surrexit, rub. 51. B, C, fo. 57. fa. 1

Ipse enim Herodes misit, ac tenuit Ioannem &c.
vsque libenter eum audiebat, rubrica, z z. C, to.
19. fa. 1

Et cum dies oportunus accidisset, vsque posue
runt illud in monumento, Rubrica. 48. C, D,
fo. 52. fa. 2

Et conuenientes apostoli ad I E S V M, vsq; abiit
in montem orare, rub. 50. D, E, F, fo. 55. fa. 1

Et cum sero esset erat nauis in medio mari, vsq; in
finem cap. rub. 52. G. fo. 57. fa. 2

Cap. 7. A, B, C, D,

ET conueniunt ad eum Pharisei &c. vsq; abin
tus procedunt communicant hominem, rub.
68. A, B, C, fo. 72. fa. 2

Et inde iurgēs, abiit in fines Tyri, vsq; & dæmoniū
exiit, rub. 69. C, D, fo. 75. fa. 2

Et iterum exiens de finibus Tyri, vsq; in finem cap.
rub. 70. D, fo. 108. fa. 2

Cap. 8. A, B, C, D, E, F, G,

IN diebus illis, iterum cū turba multa, vsq; in par
tes Dalmanutha, rub. 71. A, fo. 76. fa. 2

Et exierunt Pharisei, & cœperunt conquirere cum
eo, vsq; si dabitur generationi huic signum, rub.
58. B. fo. 63. fa. 1

Et exierunt Pharisei, vsq; nondum intelligitis, rub.
72. B, fo. 77. fa. 1

Et veniunt Bethsaidam, vsq; nemini dixeris, rubri.
73. C. fo. 78. fa. z

Et egressus est I E S V S & discipuli eius, vsque
Non sapiſ quæ dei sunt, sed hominum, rubrica
74. C, D, ibidem

Et conuocata turba cum discipulis suis, dixit ei. Si
quis vult me ſequi, vsque in finem cap. rubri. 75
D, fo. 79. fa. z

Cap. 9. A, B, C, D, E, F, G,

ET dicebat illis, vsq; veniens in virtute, rubri.
75. A, fo. 114. fa. z

Et poſt dies ſex, vsq; ſicut ſcriptum eſt de eo, rubri.
76. A, B, fo. 80. fa. z

Et veniens ad diſcipulos, vsq; niſi in oratione & ie-
iunio, rub. 77. C, D, fo. 82. fa. i

Et inde proſecti prætergredebantur Galilæam, vs-
q; timebant interrogare eum, rub. 78. E. fo. 83. fa. z

Et venerunt Capharnaum, vsque ſed cum qui miſit
me, Et quiſquis ſcandalizauerit vnum ex puil-
lis, vsq; in finem cap. rub. 86. F, G, fo. 91. fa. i. Re-
ſpondit illi Ioannes, vsq; nō perdet mercedem
ſuam, rub. 89. F, fo. 93. fa. z

Cap. 10. A, B, C, D, E, F, G.

ET inde exurgens, venit in fines ludææ, vs-
que & alii nupſerit mœchatur, rub. 94. A, B
10. 95. fa. i

Et offerebant illi paruulos, vsq; benedicebat illos,
rubri. 95, B, fo. 96. fa. i

Et cū egreſſus eſſet in via, vsq; omnia enim poſſibi-
lia ſunt apud deum, rub. 97. C, fo. 98. fa. i

Et post hæc cœpit ei Petrus dicere, vsque nouissimi
primi, rubri. 98. D. fo. 99. fa. 2

Erant aut in via ascendentes Hierosolymā, vsq; &
tertia die resurget, rub. 113. E. fo. 108. fa. 1

Et accedunt ad eum Iacobus & Ioannes, vsq; daret
animam suam redemptionem pro multis, rubri.
114. F. fo. eodem, fa. 2

Et veniunt Hiericho, vsq; in finem cap. rubr. 115. G
fo. 109. fa. 1

Cap. 11. A, B, C, D,

ET cum appropinquaret Hierosolymæ, vsque
hosanna in excelsis, rub. 119. A. fo. 111. fa. 2

Et introiuit Hierosolymā & c. vsq; egrediebatur de
ciuitate, rubri. 121. B. C. fo. 113. fa. 1

Et alia die cum exiret à Bethania, cœsurit, vsq; audie
bant discipuli eius. Et cum mane transiret, vsq;
dimittat vobis peccata vestra, rub. 123. B. C. fol.
115. fa. 1

Et veniunt rursus Hierosolymam, vsq; in finem ca.
rubri. 124. D. fo. eodem, fa. 2

Cap. 12. A, B, C, D,

Tcœpit illis in parabolis loqui, vsque relicto
eo abierunt, Rubri. 127. A. fo. 117. fa. 2

Et mittunt ad eum quosdam ex Phariseis & Hero
dianis, vsq; & mirabantur super eo, rubri. 128. B
fo. 119. fa. 2

Et venerunt ad eum Sadducæi, vsq; vos ergo mul
tum erratis, rub. 129. B. fo. 120. fa. 1

Et accessit vnus de Scribis, vsque nemo iam aude
bat eum interrogare, rubrica. 130. C. folio 121

facie.1.

Et respondens I E S V S docens in templo, vsque
& multa turba eum libenter audiuit, rubrica 132
D.fo.122.f.a.1

Et dicebat eis in doctrina sua, vsq; prolixius iudiciũ
rubri 133. D.fo. eodem. f.a.2

Et sedens I E S V S contra Gazophylacium, vsque
in finem cap. rub. 135. D.fo. 125. f.a.1
Cap. 13. A, B, C, D,

ET cum egrederetur de templo, vsque neque
filius nisi pater, rubrica. 136. A, B, C. folio. 125
facie.2

Videte vigilate & orate, vsq; in finem ca. rub. 137
D.fo. 129. f.a.2

Cap. 14. A, B, C, D, E, F, G,

ERat autem Pascha & azima post biduum, vsq;
que ne forte tumultus fieret in populo, & Iu
das Iscariotes, vsq; oportune traderet, rubr.
142. A.fo. 134. f.a.1

Et cum esset Bethaniæ, vsq; narrabitur in memoria
eius, rub. 117. A.fo. 110. f.a.2

Et primo die azimorum, vsq; venit cum duodecim,
rub. 13. B.fo. 134. f.a.2

Et discubentibus eis & manducantibus, vsque si nõ
esset natus homo ille, rubrica. 145. B. Folio 1, 6
facie.2

Et manducantibus illis, accepit I E S V S, vsque ille
lud bibam nouum in regno dei, rubrica. 146. C
fo. 137. f.a.1

Et hymno dicto, vsq; similiter & omnes dicebant,

Rubri. 149. G, fo. 142. fa. 2

Et veniunt in pradium, cui nomen Gethsemani, vsq;
& requiescite, rub. 150. D, fo. 144. fa. 1

Sufficit venit hora, vsq; nudus profugit ab eis, rubr.
151. E, fo. 145. fa. 1

Et adduxerunt I E S V M ad summū sacerdotem,
vsq; in finem cap. rub. 153. F, G, fo. 147. fa. 1

Cap. 15. A, B, C, D;

ET confestim mane concilium facientes, vsq;
tradiderunt Pilato, rub. 154. A, fo. 149. fa. 2

Et interrogauit eū Pilatus, vsq; At illi magis clama-
bant, crucifige eum, rub. 156. A, fol. 150, fa. 2.

Pilatus aut volens populo satisfacere, vsq; adorā-
bant eum, rub. 153. B. 153, fa. 1

Et postquam illuserunt ei exuerunt illum, vsque Et
cum iniquis reputatus est, rubr. 159. C. folio 154
facie 1

Et praterētes blasphemabant, vsq; cōnuiciaban-
tur ei, rub. 160. C, fo. 156. fa. 1

Et facta hora sexta, vsque quæ simul cum eo ascen-
derant Hierosolymam, rubri. 161. D. fol. eodem
facie 2

Et cum iam sero esset factum, vsq; in finē cap. rubr.
163. D. fo. 158. fa. 2

Cap. 16. & vltimum, A, B, C, D,

ET cum transisset sabbatum, vsq; sicut dixit vo-
bis, rub. 165. A, fo. 229. fa. 1

At ille exeuntes fugerunt, vsq; Timebāt enim, rub.
168. B, fo. 160. fa. 1

Surgens autem I E S V S, mane prima sabbati, vsq;

que non crediderunt, rub. 167. C. fo. 161. fa. 2
Posthac autem duobus ex his ambulantis, vsque
nec illis crediderunt, rubri. 170. fo. 162. fa. 2
Nouissime autem recumbentibus illis vnde cim ap
paruit, vsq; in finem lib. rub. 175, D. fo. 166. fa. 1

EVANGELIVM SECVNDVM

Lucam, continet cap. 24.

Prohemium Lucæ, in suum euangelium.
fo. 1. fa. 2.

Cap. 1. A, B, C, D, E, F, G,

FVit in diebus Herodis, vsq; opprobrium meum
inter homines. rub. 2. A. B. C. fo. 2
In mense autem sexto, vsq; discessit ab illa angelus.
rub. 4. C. D. fo. 4. fa. 1

Exurgens autem Maria &c. vsq; in domum suam
rub. 5. D. E. fo. 4. fa. 2

Elizabeth autem impletum est tempus pariendi, vsque
viam pacis. rub. 6. F. G. fo. 5. fa. 1

Puer autem crescebat, vsq; in diem ostensionis suæ
ad Israel. rub. 13. G. fo. 11. fa. 1

Cap. 2. A, B, C, D, E, F, G,

FActum est autem, in diebus illis exiit edictum
vsque priusquam in utero conciperetur. rub. 8
A. B. C. fo. 6. fa. 2

Et postquam impleti sunt dies purgationis, vsq; re
uersi sunt in Galilæam, in ciuitatem Nazareth
rub. 10. D. E. F. fo. 8. fa. 1

Puer autem crescebat &c. vsque in finem capituli,

Rubrica. 12. F. G. fo. 9. fa. 2.

Cap. 3. A. B. C. D. E. F. G.

ANNO autem quinto decimo &c. vsq; euangelizabat populo Rubrica. 13. A. B. C. fo. 10. fa. 1.

Herodes autem tetrarcha vsq; in carcerem Rubrica. 22. D. fo. 19. fa. 1.

Factum autem cum baptizaretur &c. vsq; complas cui mihi Rubrica. 14. E. fo. 12. fa. 2.

Et ipse IESVS erat incipiens quasi annorum triginta. vsq; in finē cap. Rubri. 3. F. G. fo. 3. fa. 2.

Cap. 4. A. B. C. D. E. F. G.

IESVS autem plenius spiritu sancto vsq; ad tēpus Rubrica. 15. A. B. fo. 13. fa. 1.

Et regressus est IESVS in virtute spiritus in Galileam Rubrica. 23. C. fo. 19. fa. 2.

Et fama exiit vsq; per medium illorum ibat Rubrica. 26. C. D. fo. 22. fa. 1.

Et omnes testimonium illi dabāt vsq; filius Ioseph Rubrica. 67. D. fo. 73. fa. 2.

Et descendit in capharnaum. vsq; sermo ipsius rubrica. 27. E. fo. 23. fa. 1.

Et in synagoga erat homo. vsq; regionis Rubrica. 29. F. fo. 25. fa. 1.

Surgens autem IESVS vsq; in finem cap. rubrica. 30. G. fo. 25. fa. 2.

Cap. 5. A. B. C. D. E. F. G.

Factum est autem cum turbe irruerent. vsq; secuti sunt cum. rubrica. 28. A. B. fo. 23. fa. 2.

Et factum est cū esset in vna ciuitatem. vsq; in de

tertium orabat, Rubrica. 35. C, fo. 39. fa. 2
Et factum est vna dierum vsq; mirabilia hodie rubrica. 41. D, E, fo. 45. fa. 1
Et post hac exiit & vidit publicanum, vsq; ad poenitentiam rubrica, 31. F, fo. 26. fa. 2
At illi dixerunt ad eum vsq; in finem cap. Rubrica, 32. F, G, fo. 27. fa. 2

Cap. 6. A, B, C, D, E, F, G,

Factum est autem in sabbato secundo primo, vsq; filius homini etiam sabbati Rubrica, 63. A, fo. 67. fa. 1

Factum est autem & in alio sabbato vsq; quidnam facerent de IESV, rubrica. 64. B, fo. 96. fa. 1

Factum est autem in illis diebus exiit in montem vsq; qui fuit proditor Rubrica. 33. C, fo. 39. fa. 1

Et descendens cum illis stetit in loco campestri, vsq; patres eorum Rubrica. 34. C, D, fo. 40. fa. 1

Et qui te percutit in vnā maxillam, vsq; ne reaspetas Rubricel. 7. D, fo. 31. fa. 2

Sed dico vobis qui auditis diligite inimicos, vsq; ingratos & malos Rubricel. 8. D, fo. 32. fa. 1

Estote ergo misericordes vsq; de oculo fratris tui Rubricel. 15. F, fo. 36. fa. 2

Et prout vultis vt facient vobis hominis vos facite illis similiter rubricel. 16. E, fo. 37. fa. 1

Non est enim arbor bona &c, vsq; os loquitur rubricel. 17. G, fo. 37. fa. 2

Quid autem vocatis me domine, vsq; in finē cap. Rubricel. 18. G, fo. 38. fa. 1

Cap. 7. A, B, C, D, E, F, G,

CVM autem impleffet omnia verba vsq; qui
languerat sanū rubri.36. A.B.fo.40. fa.1
Et factum deinceps ibat IESVS in ciuitatem &c,
vsq; circa regionem Rubrica.37. C.fo.40 fa.2.
Et nunciauerunt Ioanni discipuli eius vsq; ab om-
nibus filiis suis rubrica.46. D,E,fo.51. fa.1
Rogabat autem illum quidam de Phariseis vsq; in
finem cap. Rubrica.47. F,G,fo.52. fa.1

Cap. 8. A,B,C,D,E,F,G,

ET factum est deinceps & ipse iter faciebat
per ciuitates vsq; auferetur ab eo Rubri-
ca.65. A,B,C,fo.71. fa.1

Venerunt autem ad illum mater & fratres vsq; qui
verbum dei audiuit & faciunt Rubrica.57. C,D,
fo.64. fa.1

Factum est autem vna dierum vsq; obediunt ei ru-
brica.39. D.fo.42. fa.1

Et nauigauerūt ad regionē Gerasenorū vsq; quāta
illi fecisset IESVS rubrica.40. D,E,F,fo.43. fa.2

Factū est autē cū redisset IESVS excepit illū turba
vsq; in finē cap. Rubrica.42. F,G,fo.46. fa.2

Cap. 9. A,B,C,D,E,F,G,

COnuocatis autē IESVS duodecim apostolis
vsq; curantes vbiq; rub.45. A,fo.49. fa.2

Audiuit autem Herodes vsq; & querebat videre
eum Rubrica.51. A,B,fo.57. fa.2

Et reuersi apostoli narrauerūt illi quæcūq; vsq; frag-
mentorū cophini duodecim rub.50. B,fo.56. fa.1

Et factū est cū solus esset orās &c, vsq; & occidi &
tertia die resurgere Rubrica.74. C.fo.79. fa.2]

Dicebat autem ad omnes vsq; donec videant regnum dei Rubrica.75.C,fo.80.f.a.1

Factum est autem post hæc verba fere dies octo, vsq; quicquàm ex his quæ viderant Rubrica.76.

D,fo.81.f.a.z

Factum est autem in sequenti die vsq; Stupebant autē oēs i magnitudine dei rub.77.E,fo.83.f.a.1

Omnibus autē mirantibus vsq; timebant eū interrogare de hoc verbo. Rubri.78.E,fo.83.f.a.z

Intrauit autem cogitatio In eos vsq; qui minor est inter omnes vos hic maior est Rubrica.86.F.fo.92.f.a.1

Respondens autem Ioannes dixit vsq; Qui enim non est aduersus vos pro vobis est Rubrica.89.F.fo.93.f.a.z

Factum est autem dum complerentur dies assumptionis eius vsq; abierunt in castellum Rubrica.109.F,G,fo.104.f.a.z

Factum est autem ambulanti bus illis in via vsq; in finem cap. Rubri.38.G.fo.41.f.a.1

Cap.10.A,B,C,D,E,F,G,

POST hæc autem designauit dominus & alios septuaginta duos vsq; remissius erit quàm illi ciuitati Rubrica.54.A,fo.60.f.a.z

Et dicebat illis messis quidem multa, vsq; mittat operarios in messē suā rubri.44.A,fo.48.f.a.1

Væ tibi corozaim vsq; spernit eū qui misit me Rubrica.55.C,fo.61.f.a.z

Reuersi sunt autem septuaginta duo vsq; Gaudete

autem quod nomina vestra scripta sunt in cœlis, Rubrica, 60. C, fo. 65. fa. 1

In ipsa hora exaltauit in spiritu, vsq; & non audierunt Rubrica, 50. D, ibidem.

Ecce quidam legisperitus, vsq; vade & fac similiter, rubrica, 61 E, F, fo. 65. fa. 2

Factum est autē dum iret & ipse intrauit in quodam castellum vsq; in finem cap. Rubrica, 62. G, fo. 66. fa. 1

Cap. 11. A, B, C, D, E, F, G,

ET FACTVM est cum esset in quodam loco orans vsq; ne nos inducas in tentationem rubrica, 34. Rubricella. 10. A, fo. 33. fa. 1

Et ait ad illos Quis vestrum habet amicum, vsq; dat spiritum bonum petentibus se rubricella. 11. A, B, fo. 37. fa. 2

Er erat eiiciens demoniū vsq; qui audiunt verbū dei & custodiunt illud rubrica, 56. C, fo. 63. fa. 1

Turbis autem concurrentibus cœpit dicere vsq; plusquā Iona hic rubri. 58. D, E, fo. 64. fa. 2

Nemo lucernam accendit vsq; lucerna fulgoris illuminabit te Rubricella. 13. E, fo. 34. fa. 2

Et cū loqueretur rogauit illum quidam Phariseus, vsq; oīa mūda sunt vobis rurbi. 68. F, fo. 75. fa. 1

Sed ve vobis Phariseis vsq; in finē cap. rubri. 134. G, fo. 124. fa. 1 Cap. 12. A, B, C, D, E, F, G,

MUltis autē turbis cōcurrentibus, vsq; quod est Hypocrisis rubri. 72. A, fo. 78. fa. 1

Nihil enim opertum est, vsq; oporteat vos dicere Rubrica. 45. B, fo. 50. fa. 2

Ait autem ei quidam de turba, vsq; ex his quæ possi-
det Rubrica, 90. C, fo. 94. fa. i

Dixit autem similitudinem ad illos hominis cuius-
dam diuitis, vsq; non est in deum diues rubrica,
91. C. ibidem

Dixitq; ad discipulos suos ideo dico vobis nolite
soluite esse, vsq; complacuit patri vestro dare
vobis regnum Rubrica, 14. D, fo. 35. fa. i

Vendite quæ possidetis & date elemosinam vsq;
ibi & cor vestrum erit rubricel. 13. E, fo. 34. fa. z

Sint lumbi vestri præcincti vsq; & nurus inlocrum
suam Rubri. 137. E. F. fo. 130. fa. i

Dicebat autem ad turbas cum videris nubem, vsq;
non iudicatis quod iustum est Rubrica, 72. G.
fo. 78. fa. i

Cum autem vadis cum aduersario, vsq; in finem
cap. Rubricella. . G, fo. 30. fa. z

Cap. 13. A. B. C. D. E. F. G.

E Derant quidā ipso tēpore, vsq; sinātur in fu-
turū succides eā rubri. 92. A, 3, fo. 94. fa. z

Erat autem docens in synagoga eorum, vsq; quæ
gloriose fiebant ab eo Rubri. 93. B, C, fo. 95. fa. i

Dicebat ergo cui simile est regnū dei, vsq; donec
fermentaretur totum Rubric. 65. D, fo. 72. fa. i

Et ibat per ciuitates & castella vsq; querent intra-
re & non poterunt rubricel. 16. E, fo. 37. fa. i

Cū autē intrauerit pater familias, vsq; Et sunt pri-
mi qui erant nouissimi rubricel. 18. F, fo. 28. fa. z

In ipsa die accesserunt quidam Phariseorum, vsq;
non capit prophanum perire extra Hierusalem

Rubrica.99.G,fo.100.fa.z

Hierusalem Hierusalē quæ occidis prophetas vsq;
in finem Rubrica.134.G,fo.125.fa.1

Cap.14.A,B,C,D,E,F,G,

ET factū est cū introisset IESVS in domū cuiusdā prīcipis Phariseorū sabbato vsq; qui se hūiliat exaltabit Rub.100.A,B,fo.100.fa.z

Dicebat autem & ei qui se inuitauerit cum facis prandium vsq; beatus qui manducabit panem in regno dei Rubrica.101.C,fo.101.fa.1

At ipse dixit ei homo quidam fecit cœnam magnam vsq; nemo virorū illorū qui vocati sunt gustabit cœnā meā Rubri.103.D,E,fo.102.fa.1

Ibant autē turbe multe cū eo vsq; nō potest meus esse discipulus rubri.75.F,fo.80.fa.z

Quis enim ex vobis volens turrim edificare vsq; in finem cap.Rubri.104.G,fo.102.fa.z

Ca.15.A,B,C,D,E,F,G,

ERant autē appropinquātes ei publicani vsq; in finē cap.Rub.96.B,C,D,E,fo.97.fa.1

Cap.16.A,B,C,D,E,F,G,

DIcebat autē & ad discipulos suos homo quidā erat diues qui habebat villicum vsq; qđ vēstrū ē quis dabit vobis rub.105.A,B,fo.103.fa.1

Nemo seruus potest duobus dominis seruire vsq; abhominatio est apud deū Rub.14.C,fo.35.fa.1

Lex & prophete vsq; ad iōannem vsq; vim facit Rubrica.46.D,fo.52.fa.1

Facilius est autem cœlū & terram præterire quā de lege vnum apicem cadere Rubrica.34.Rub.

bricella.3.E.fo.30.fa.1

Omnis qui dimittit uxorem vsq; mechatur Rubrica.
ca.94.F.fo.96.fa.1

Homo quidam erat diues qui induebatur purpura
vsq; in finem cap. Rubri.106. G.fo.103.fa.2
Cap.17.A,B,C,D,E,F,

ET ait ad discipulos suos impossibile est non
veniant scādala vsq; vnum de pusillis istis
Rubrica.86.A,fo.91.fa.1

Attēdite vobis Si peccauerit in te frater tuus vsq;
dimitte illi Rubrica.87.B,fo.93.fa.1

Et dixerūt apostoli dñō Adauge nobis fidem vsq;
quod debuimus facere fecimus Rubrica.107.
C.fo.104.fa.1

Et factum est dum iret in Hierusalem trāsibat per
mediam samariam vsq; fides tua te saluum fecit.
Rubrica.108.D,fo.eodem.fa.2

interrogatus autem a Pnarisæis quando venit regnum
dei vsq; regnum dei intra vos est Rubrica.
ca.131.E.fo.122.ta.1

Et ait ad discipulos suos venient Dies vsq; in finē
cap. Rubrica.136.F.fo.128.fa.2

Cap.18.A,B,C,D,E,F,G,

Dicebat autem & parabolam ad illos quoniā
oportet semper orare vsq; qui se humiliat
exaltabitur Rubrica.126.A,B,fo.117.fa.1

Afferabant autem ad eum infantes vsq; non intra
bit in illud Rubrica.95. C,fo.96.fa.2

Et interrogauit eū quidā princeps dicens Magister
bone, vsq; possibilia sunt apud deum Rubri.97.

D, fo. 99. fa. 1

Ait autē Petrus, Ecce nos dimisimus omnia, vsque
vitam æternam, rub. 98. E. fo. 100. fa. 1

Assumpsit autē I E S V S duodecim, vsq; non intelli
gebant quæ dicebantur, rub. 113. F, fo. 113. fa. 1

Factum est autē cum appropinquaret Hiericho, cæ
cus quidā, vsq; in finē cap. rub. 115. G. fo. 109. fa. 2
Cap. 19. A, B, C, D, E,

ET ingressus perambulabat Hiericho, Et ec
ce vir nomine Zacheus, vsq; saluum facere
quod perierat. rub. 116. A, fo. 110. fa. 1

Hæc illis audientibus adiiciens, dixit parabolā, vsq;
ascendens Hierosolymam rub. 139. B, fo. 132. fa. 1

Et factum est cum appropinquasset ad Bethphage,
vsq; lapides clamabunt, rub. 119. C, fo. 112. fa. 1

Et vt appropinquauit videns ciuitatē fleuit, vsq; tē
pus visitationis tuæ, rub. 120. D, fo. 113. fa. 1

Et ingressus in templum, vsq; in finem cap. rub. 121
E, fo. 114. fa. 1 Cap. 20. A, B, C, D, E,

ET factum est in vna dierum docēte illo popu
lum, vsq; in qua potestate hæc facio, rub. 124
A, fo. 116. fa. 1

Cœpit autem dicere ad plebem, parabolam hanc.
Homo quidam plantauit vineam, vsque quod ad
ipsum dixerit similitudinē, rub. 127. B, fo. 118. fa. 2

Et obseruantes miserunt insidiatores, vsq; & mira
ti, responso eius tacuerunt, rub. 128. C. fo. 119. fa. 2

Acceperunt quidam sadducæorum, vsque non au
debant eum quicquam interrogare, rub. 129.

D, fo. 120. fa. 2

Dixit autem ad illos quomodo dicunt CHR I
S T V M filium esse D auid, vsq; & quomodo fi
lius eius est, rub. 132. E, fo. 122. fa. 2

Audiēte autē omni populo, dixit discipulis. Attēdis
te à Scribis, vsq; in finē ca. rub. 133. F. fo. 122. fa. 1
Cap. 21. A, B, C, D, E, F, G,

R Espiciens autem, vidit eos qui mittebāt mu
nera sua, vsq; victum suum quem habuit mi
sit, rub. 135. A, fo. 125. fa. 2

Et quibusdam dicētib; de templo, vsq; donec im
pleantur tempora nationū, Rub. 136 B, C, D, E,
fo. 128. fa. 1

Et erunt signa in sole & luna, vsq; ante filium homi
nis, rub. eadem. F, fo. 129. fa. 1

Erat autem diebus docens in templo, vsque in finē
cap. rub. 141, G. fo. 133. fa. 2

Cap. 22. A, B, C, D, E, F, G,

A Ppropinquabat autē dies festus azimorū, vsq;
sine turbis, rub. 142. A, fo. 124. fa

Venit autem dies azimorum, vsq; & duodecim apo
stolicum eo, rub. 143. B, fo. 135. fa. 2

Et ait illis, Desiderio desideravi, vsq; qui pro vobis
fundetur, rub. 146. B, fo. 137. fa. 2

Veruntamen ecce manus tradentis, vsq; qui hoc fa
cturus esset, rub. 145. B, fo. 136. fa. 2

Facta est autem contentio, vsq; Satis est, rub. 149
C, D, fo. 143. fa. 1

Egressus ibat secundum consuetudinem, vsq; ne in
tretis in tentationem, rub. 150. E, fo. 145. fa. 1

Adhuc eo loquente, vsq; potestas tenebrarum, rub.

151, F, fo. 146. fa. 1

Compræhēdentes aut eum, vsq; multa blasphemā-
tes dicebant in eum, rub. 153. G, fo. 149. fa. 1

Et ut tactus est dies, vsq; in finem cap. rubri. 154. G
fo. 150. fa. 1

Cap. 23. A, B, C, D, E, F, G,

ET surgens omnis multitudo eorum dixerunt
ad Pilatum, rub. 154. A, fo. eo. dem fa. 1

Cœperunt aut illu accusare, vsq; nihil inuenio cau-
sa, in hoc homine. i. Neceſſe aut habebāt dimit-
tere eis per diem festum vnum, vsq; nullā causam
mortis inuenio, rub. 156. A, G, to. 151. fa. 2

At illi inualescebant, dicentes, vsq; emanatum er-
go illum dimittam, rub. 157. B to. 152. fa. 2

Corripiam ergo illum & dimittā, vsq; IHS VM ve-
ro tradidit volūtatis eorū, rub. 158. D. fo. 157. fa. 2

Et cum ducerent eum, diuidentes vero vestimenta
eius, miserunt sortes. i. Erat aut & superscriptio,
vsq; rex iudæorum, rub. 159. D, E, fo. 155. fa. 1

Et stabat populus expectās, vsq; saluā te fac. i. vnus
autem de his qui pendebant latronibus, vsq; in
paradiso, rub. 160. F. to. 156. fa. 2

Erat autem hora fere sexta, vsq; mulieres quæ secu-
tæ sunt eum, erant à Galilæa hæc videntes, rub.
161. fo. 157. fa. 2

Ecce vir nomine ioseph, vsq; in finem cap. rub. 163
G. fo. 159. fa. 1

Cap. 24. & vltimum A, B, C, D, E, F, G,

VNa aut sabbati valde diliculo, vsq; & recor-
date sūt verborū eius, rub. 165. A. to. 160. f. 1

Et regresse à monumento, vsq; & non crediderunt
illis, rub. 166. B. fo. 161. fa. 1

Petrus aut surgens cucurrit, vsq; mirans quod factū
fuerat, rub. 167. C. fo. eodem fa. 1

Et ecce duo ex illis ibant ipsa die, vsq; cognouerūt
eū in fractione panis, rub. 170. D. fo. 162. fa. 2

Dum autem hi loquuntur, stetit I E S V S in medio
vsque incipientibus ab Hierosolyma, rub. 171. F
fo. 167. fa. 2

Vos autem testes estis horum, vsq; in finem euāgelii,
rub. 175. G. fo. 166. fa. 1

EVANGELIVM SECVNDVM Ioannem, continet cap. 21.

Cap. 1. A, B, C, D, E, F, G,

IN principio erat verbū, vsq; plenū gratiæ & veritatis, rub. 1. A, B. fo. 1. fa. 1

Fuit homo missus à deo &c. Ioannes testimonium
perhibet, vsq; ubi erat Ioannes baptizans, rub. 16. B, C, D. fo. 14. fa. 2

Altera aut die, vidit Ioannes I E S V M venientem
ad se, vsq; hic est filius dei, rub. 14. D. E. fo. 13. fa. 1

Altera die iterum stabat, vsq; in finem capi. rub. 17
D. E. F. G. fo. 15. fa. 2

Cap. 2. A, B, G, D.

ET die tertia, nuptiæ, vsq; discipuli eius, rub. 18
A, B. fo. 16. facie prima

Post hæc descendit in Capharnaum, vsq; in finem
cap. rub. 19. C, D. fo. eodem. fa. 2

Cap.3.A,B,C,D,

ERat autem homo ex Pharisæis Nicodemus,
vsque in deo sunt facta, rub.20.A,B,C,fo.17
facie z

Post hæc venit I E S V S & discipuli eius, vsq; in fi
nem cap.rub.21.C,D,fo.18.fa.1

Cap.4.A,B,C,D,E,F,G,

VT ergo cognouit I E S V S, vsq; in Galilæa
rub.25.A,fo.21.fa.2

Oportebat autem eum transire &c. vsq; diem fe
stum, rub.24.A,B,C,D,E,F,G,fo.20.fa.1

Venit ergo iterum in Cana, vsq; in finem cap.rub.
25.G,fo.28.fa.2

Cap.5.A,B,C,D,E,F,G,

POst hæc erat dies festus Iudæorum, & ascēdit
I E S V S Hierosolymam, vsque in finem cap.
rub.49.A,B,C,D,E,F,G,fo.59.fa.2

Cap.6.A,B,C,D,E,F,G,

POst hæc abiit I E S V S trans mare Galilææ,
vsq; in montem ipse solus, rub.50.A,B,folio 8
facie z

Vt aut sero factum est, vsq; ad terram quam ibant,
rub.52.B,C,fo.83.fa.2

Altera autem die turba quæ stabat, vsq; in finē ca.
rub.53.C,D,E,F,G,fo.84.fa.1

Cap.7.A.B.C.D.E.F.G.

POst hæc ambulabat I E S V S in Galilæa, non
enim volebat in Iudæam ambulare, vsque in fi
nem cap.rub.79.A.B.C.D.E.F.G,fo.120.fa.1

Cap.8.A.B.C.D.E.F.G.

IESVS aut perrexit in montē, vsq; iam amplius
noli peccare, rub. 80. A. B. fo. 123. fo. 1

Iterū ergo locutus est IESVS eis, dicēs. Ego sum
lux mundi, vsq; nedum venerat hora eius, rubri.
81. B. C. fo. 123. fa. 2

Dixit ergo iterum eis IESVS. Ego vado, vsq; in
finem cap. rub. 82. C. D. E. F. G. fo. 124. fa. 1

Cap. 9. A. B. C. D. E. F. G.

ET prateriens IESVS, vidit hominē cœcum
à natiuitate, vsq; in finē cap. rub. 63. A. B. C. D.
E. F. G.

Cap. 10. A. B. C. D. E. F. G.

AMen amē dico vobis, qui nō intrat per ostiū
in ouile ouium, vsque nunquid dæmoniū pōt
cæcorum oculos aperire. rubr. 84. A. B. C. D. fo.
90. fa. 1

Facta sunt aut encema in Hierosolymis, & hyems
erat, vsq; in finē ca. rub. 110. E. F. G. fo. 106. fa. 1

Cap. 11. A. B. C. D. E. F. G.

ERat autem quidam languens Lazarus, vsq; &
dixerunt eis quæ fecit IESVS, rub. 111. A. B.
C. D. E. F. fo. 106. fa. 1

Collegerunt ergo pontifices & Pharisei conciliū,
vsq; in finem cap. rub. 112. G. fo. 107. fa. 2

Cap. 12. A. B. C. D. E. F. G.

IESVS ergo ante sex dies Paschæ, venit Betha-
niam, vsq; me autem non semper habebitis, rub.
117. A. B. fo. 111. fa. 1

Cognouit ergo turba multa ex Iudæis: vsq; & cre-
debant in IESVM. rub. 118. B. fo. eodem. fa. 2

In crastinum aut turba multa, vsq; ecce mundus totus post eum abiit, rub. 119. C. fo. 1. 2. fa. z

Erant autem quidam gentiles, vsq; & abscondit se ab eis, rub. 122. D. E. fo. 114. fa. 1

Cum autem tanta signa fecisset coram eis, vsq; in finem cap. rub. 141. F. G. fo. 133. fa. z

Cap. 13. A, B, C, D,

ANte diem festum Paschæ, vsq; in finem, dilexit eos, rub. 143. A, fo. 135. fa. z

Et cœna facta cū diabolus iā immisisset in cor, vsq; non de omnibus dico, rub. 144. B. ibidem

Ego scio quos elegerim, vsque dedit Iudæ Simonis Iscariotis, rub. 145. C. fo. 137. fa. 1

Et post buccellā, introiuit in eum sathanas, vsq; & cōtinuo clarificabit eum, rub. 147. D, fo. 138. fa. 1

Filioli adhuc modicum vobiscum sum, vsq; in finem • cap. rub, 149. D, fo. 143. fa. z

Cap. 14. A, B, C, D,

ET ait discipulis suis. Nō turbetur cor vestrum vsq; in finem cap. rub. 148. fo. 138. fa. z

Cap. 15. A, B, C, D,

EGo sum vitis vera, vsq; in finem ca. rub. 148 fo. 139. fa. z

Cap. 16. A, B, C, D, E, F, G,

HAec locutus sum, vt nō scandalizemini, vsq; in fi. ca. rub. 148. A, B, C, D, E, F, G, f. 140. fa. z

Cap. 17. A, B, C, D,

HAec locutus est I E S V S & subleuatis oculis in cœlum, vsque in finem ca. rub. 148. fo. 141, fa. z

Cap. 18. A, B, C, D, E, F, G,

H Acc cum dixisset I E S V S, egressus est, vsq;
introiuit ipse & discipuli eius, rub. 149. A. fo.
144. fa. 1

Sciebat autem & Iudas, vsq; & ligauerunt eum, rub.
151. A, B. fo. 146. fa. 2

Et adduxerunt eum ad Annā, vsq; pro populo, Pon
tifex ergo interrogauit I E S V M, vsq; si aut be
ne, quid me cedis, rub. 152. C, D, fo. 147. fa. 1

Sequebatur autem I E S V M Simon Petrus, vsque
Petrus stans & calefaciens se. Et misit eū Annas
ligatum, vsq; & statim gallus cantauit, rub. 153. B
C, E, fo. 149. fa. 1

Adducunt ergo I E S V M, vsq; manducarent Pa
scha, rub. 154. E. fo. 150. fa. 1

Exiuit ergo Pilatus, vsq; in finem cap. rub. 156. F, G
fo. 151. fa. 2

Cap. 19. A, B, C, D, E, F, G,

T Vnc ergo apprehendit Pilatus I E S V M, vsq;
que tradidit eis illum, vt crucifigeretur, rubr.
158. fo. 153. fa. 2

Susceperunt aut I E S V M & eduxerunt, vsq; & mi
lites quidē hāc fecerunt, rub. 159. D. fo. 155. fa. 2

Stabant aut iuxta crucem I E S V, vsq; tradidit spi
ritum, rub. 161. F. fo. 157. fa. 2

Iudæi ergo quoniā parasceue erat, vsq; in quē trāsfi
xerunt, rub. 162. F, fo. 158. fa. 1

Posthac autem rogauit Pilatus Ioseph, vsq; in finē
cap. rub. 163. G, fo. 159. fa. 1

Cap. 20. A, B, C, D, E, F, G,

VNA autem sabbati, vsq; vidit lapidem sublatum à monumento Rubrica. 165. A. fo. 160. fa. 1

Cucurrit ergo & venit ad simonem, vsq; abierunt ergo iterum discipuli ad semetipsos Rubrica, 167. A. B. C. fo. 161. fa. 1

Maria autem stabat ad monumentum foris plorans, vsq; Et hac dixit mihi Rubrica. 168. D. fo. eodem fa. 2

Cum ergo sero esset die illo vsq; non credam Rubrica, 171. E. F. fo. 164. fa. 1

Et post dies octo vsq; beati qui non viderunt & crediderunt Rubrica. 172. G. fo. ibidem

Multa quidem & alia signa fecit IESVS, vsq; in finem cap. Rubrica. 176. G. fo. 166. fa. 2

Cap. 21. & vltimum. A. B. C. D. E. F. G.

POSTEA manifestauit se iterum, vsq; cum surrexisset à mortuis Rubrica. 173. A. B. C. D. fo. 164. fa. 2

Cum ergo prandissent dixit Simoni Petro IESVS vsq; quia verum est testimonium eius Rubrica. 174. E. F. fo. 165. fa. 1

Sunt autem & alia multa quæ fecit IESVS, vsq; in finem euangelii Rubrica. 176. G. fo. 166. fa. 2

F I N I S.

1-3.

